

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Ύ'

Τετάρτη 2 Μαρτίου 2011

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 6451, 6499
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το Πειραματικό Γυμνάσιο Νίκαιας, το 3ο Γυμνάσιο Βριλησίων, το 13ο Δημοτικό Σχολείο Ηλιούπολης, το Γυμνάσιο «Αγία Αικατερίνη» της Βρετανικής Πρεσβείας, το 2ο Δημοτικό Σχολείο Κάρλας Ριζομύλου Μαγνησίας και Αξιωματικοί από την Πυροσβεστική Ακαδημία, σελ. 6454, 6458, 6462, 6463, 6471, 6487
3. Συλλυπητήρια αναφορά για το θάνατο των αστυνομικών ύστερα από τη δολοφονική επίθεση που δέχθηκε η ομάδα "ΔΙΑΣ", στην περιοχή Ρέντη, καταδίκη αυτής και ευχές για ταχεία ανάρρωση στους τραυματίες, σελ. 6452, 6455, 6463, 6466, 6482, 6491
4. Τήρηση ενός λεπτού σιγής για το θάνατο των δύο αστυνομικών, σελ. 6466
5. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 6473

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 3 Μαρτίου 2011, σελ. 6451

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση και ψήφιση επί των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Οικονομικών:
 - α) Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2009 σελ. 6451, 6493
 - β) Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2009, σελ. 6451, 6497
2. Κατάθεση Εκθέσεων Διάρκων Επιτροπών:
 - α) Η Διάρκης Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων καταθέτει την Έκθεσή της στην πρόταση νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης: " Άμεσα μέτρα για την προστασία των ανέργων, των αυτοαπασχολούμενων και των μικρομεσαίων αγροτών", σελ. 6453
 - β) Η Διάρκης Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων καταθέτει την Έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: "Κύρωση της Συμφωνίας Πολιτικού Διαλόγου και Συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών-μελών της αφ' ενός και των Δημοκρατιών της Κόστα-Ρίκα, του Ελ Σαλβαδόρ, της Γουατεμάλας, της Ονδούρας, της Νικαράγουας και του Παναμά αφ' ετέρου, μετά του Παραρτήματος αυτής", σελ. 6479

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της συλλυπητήριας αναφοράς για το θάνατο του αστυνομικού μετά από επίθεση που δέχθηκε η ομάδα "ΔΙΑΣ", στην περιοχή Ρέντη, της καταδίκης και των ευχών για ταχεία ανάρρωση στους τραυματίες:

ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ Ι. ,	σελ. 6463
ΚΑΤΡΙΝΗΣ Μ. ,	σελ. 6482
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ. ,	σελ. 6455
ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗ Α. ,	σελ. 6491
ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ. ,	σελ. 6466
ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. ,	σελ. 6452

Β. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ε. ,	σελ. 6473
ΠΟΥΛΩΡΑΣ Β. ,	σελ. 6473

Γ. Επί των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Οικονομικών:

ΑΛΕΥΡΑΣ Α. ,	σελ. 6485
ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ Ι. ,	σελ. 6464
ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,	σελ. 6489
ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ Μ. ,	σελ. 6462
ΒΛΑΧΟΣ Γ. ,	σελ. 6460
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Α. ,	σελ. 6461
ΘΕΟΧΑΡΗ Μ.,	σελ. 6483
ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ Σ. ,	σελ. 6479, 6481
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ. 6475, 6477
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ. ,	σελ. 6471, 6472
ΚΑΤΡΙΝΗΣ Μ. ,	σελ. 6482
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ε. ,	σελ. 6473, 6474, 6477
ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ Ε. ,	σελ. 6453
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π.,	σελ. 6478, 6479
ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ Δ. ,	σελ. 6487
ΜΑΡΓΕΛΗΣ Σ. ,	σελ. 6466
ΜΙΧΟΥ Μ. ,	σελ. 6485
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ. ,	σελ. 6454, 6456, 6472, 6473
ΜΠΟΛΑΡΗΣ Μ. ,	σελ. 6481
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. ,	σελ. 6465
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ,	σελ. 6456
ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗ Α. ,	σελ. 6491
ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ Η. ,	σελ. 6467
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. ,	σελ. 6474, 6475
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ. 6477
ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Φ.,	σελ. 6455, 6468, 6470, 6472
ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ Ε. ,	σελ. 6458, 6459
ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. ,	σελ. 6451
ΤΖΕΚΗΣ Α.,	σελ. 6491
ΤΣΙΡΩΝΗΣ Δ.,	σελ. 6488
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Κ.,	σελ. 6457

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ 7'

Τετάρτη 2 Μαρτίου 2011

Αθήνα, σήμερα στις 2 Μαρτίου 2011, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.04' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Ζ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΚΟΥΡΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 1-3-2011 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΠΘ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 1ης Μαρτίου 2011, σε ό,τι αφορά στην ψήφιση στο σύνολό του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας σε θέματα ασφάλειας και αστυνομικής συνεργασίας»).

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 3ης Μαρτίου 2011.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 630/28-2-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Νικολάου Σαλαγιάννη προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με την οργανωτική ανασυγκρότηση των σχολικών μονάδων κ.λπ..

2. Η με αριθμό 628/28-2-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνου Μαρκόπουλου προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη νέα έξαρση της γρίπης στη χώρα μας κ.λπ..

3. Η με αριθμό 640/28-2-2011 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Διαμάντως Μανωλάκου προς τους Υπουργούς Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Οικονομικών, σχετικά με το μέλλον της Αγροτικής Τράπεζας κ.λπ..

4. Η με αριθμό 642/28-2-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ηλία Πολατίδη προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με τη ματαίωση της κατασκευής του αγωγού Μπουργκάς – Αλεξανδρούπολη κ.λπ..

5. Η με αριθμό 638/28-2-2011 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ευαγγελίας Αμμανατίδου-Πασχαλίδου προς τους Υπουργούς Οικονομικών και Εθνικής Άμυνας, σχετικά με τη βιωσιμότητα της Ελληνικής Βιομηχανίας Όπλων κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 633/28-2-2011 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αικατερίνης

Περλεπέ-Σηφουνάκη προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με την τήρηση των προβλεπόμενων ρυθμίσεων του ν. 3851/2010 για την κατά προτεραιότητα εξέταση αιτήσεων για την εγκατάσταση φωτοβολταϊκών σταθμών επαγγελματιών αγροτών κ.λπ.

2. Η με αριθμό 629/28-2-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Χρήστου Ζώη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σχετικά με την καθυστέρηση στο Πρόγραμμα «ΕΛΛΑΔΑ», την υποστήριξη του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» κ.λπ..

3. Η με αριθμό 641/28-2-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεωργίου Μαρινού προς τον Υπουργό Θαλασσίων Υποθέσεων, Νήσων και Αλιείας, σχετικά με τα ναυτεργατικά δικαιώματα κ.λπ..

4. Η με αριθμό 643/28-2-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κυριάκου Βελόπουλου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τη Δανειακή Σύμβαση κ.λπ..

5. Η με αριθμό 639/28-2-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Μιχαήλ Κριτωτάκη προς τους Υπουργούς Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με την ανάγκη αύξησης του προϋπολογισμού του Ελληνικού Κέντρου Θαλασσίων Ερευνών κ.λπ..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των σχεδίων νόμων: «α. Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2009 β. Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2009».

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Κωνσταντίνος Τασούλας, Βουλευτής Νέας Δημοκρατίας του Νομού Ιωαννίνων.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο για δέκα λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο απολογισμός της χρήσεως του 2009 συζητείται μέσα σε μία απίστευτα δύσκολη πολιτική, οικονομική και κοινωνική συγκυρία για τη χώρα μας που δικαιολογημένα πολλοί θεωρούν ότι είναι η δυσμενέστερη της μεταπολεμικής περιόδου! Η δυσμενέστερη της μεταπολεμικής περιόδου! Και αυτή η απίστευτα δύσκολη οικονομική, πολιτική και κοινωνική συγκυρία διαρκώς επιβεβαιώνεται όχι μόνο από την πορεία της οικονομίας και από την αδιέξοδη, δυστυχώς, εξέλιξη αυτής της πορείας, αλλά και από γεγονότα που έχουν να κάνουν με τη συνολική κοινωνία, τα οποία η επικαιρότητα συνεχώς φροντίζει, δυστυχώς, να μας υπενθυμί-

ζει, μέσα στη γενικότερη καθίζηση και τη γενικότερη προβληματικότητα στην οποία έχουμε βυθιστεί λόγω μίας διαρκούς και παρατεταμένης αναβλητικότητας να βρεθούν λύσεις.

Η χθεσινή φονική επίθεση εναντίον των δύο νεοτάτων αστυνομικών είναι ένα απ' αυτά τα κοινωνικά κρούσματα, τα οποία με τη δραματικότητα τους και την καταθλιπτική τους επιρροή υπενθυμίζουν ακριβώς ότι η κρίση είναι πολυεπίπεδη και αν μπορούσε κανείς να τη συνοψίσει μέσα στα χρονικά όρια, αλλά και στα όρια τα νοηματικά –γιατί πρέπει κάπως να συνοψίσουμε τα αίτια της κρίσης και να μην αφεθούμε σε μία πολυλογία- κατά τη γνώμη μου συνοψίζεται στο ότι εδώ και δεκαετίες είχαμε επιλέξει την «άριστη» μέθοδο της αναβλητικότητας, όταν είχαμε να κάνουμε με κάτι το οποίο ήταν στοιχειωδώς λιγότερο ή περισσότερο καυτό.

Η Αστυνομία, ας πούμε, στο μεταπολιτευτικό σκηνικό της – εντός εισαγωγικών- «προοδευτικότητας» και του αριστερισμού, εξέφραζε την καταπίεση, την καταστολή, την καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Και σήμερα που η εγκληματικότητα στην πραγματικότητα καταπατά τα ανθρώπινα δικαιώματα, συνθλίβει τη συνταγματική αξίωση των πολιτών για ασφάλεια και προστασία περιουσίας, υγείας και ζωής, σήμερα που βλέπουμε ποιος είναι ο πραγματικός κίνδυνος –και όχι φυσικά η Αστυνομία- αντιλαμβανόμαστε ότι είμαστε έρμαια μίας χρόνιας αναβλητικότητας, η οποία αποδυναμώνει την Αστυνομία πρώτα σε ηθικό και ιδεολογικό επίπεδο και εν συνεχεία σε λειτουργικό ή στο επίπεδο αν θα έχουν αλεξίσφαιρες στολές ή αν θα έχουν βενζίνη για τα αυτοκίνητά τους.

Δεν είναι ότι στέρεψε η βενζίνη για τα αυτοκίνητα της Αστυνομίας λόγω της οικονομικής κρίσεως ή λόγω της αδυναμίας σας να κάνετε διάκριση μεταξύ οικονομικών προτεραιοτήτων. Η Αστυνομία αποδυναμώθηκε εδώ και πολλά χρόνια ιδεολογικά ως ένας παράγοντας που συντηρεί και διαφυλάσσει τη δημόσια ασφάλεια. Και αφού αποδυναμώθηκε ιδεολογικά, σήμερα επί των ερειπίων που δημιουργήσαμε έχοντας παραλείψει να την ενισχύσουμε ηθικά και ιδεολογικά, κλαίμε ως κοινωνία, ως τύπος, ως πολιτικό σύστημα, με πολλά ερωτηματικά βέβαια γιατί και η έκφραση «πολιτικό σύστημα» είναι αρκετά κολακευτική.

Σήμερα, κύριε Υπουργέ, είστε εδώ δίπλα, νέος, με καλές σπουδές και, όπως επιγράφεται το βιβλίο του Λουκή Ακρίτα, «νέος με καλές συστάσεις» και διαχειρίζεστε μαζί με άλλους συναδέλφους σας, λιγότερο ή περισσότερο εμβρόντητους, τη μεγαλύτερη οικονομική κρίση που έχει διαχειριστεί ποτέ το ελληνικό κράτος.

Και αναρωτιέστε αν το γεγονός ότι η Νέα Δημοκρατία, κατά τη γνώμη σας, το 2009 παρέλειψε να εμφανίσει ή απέκρυψε δήθεν κάτι από τα οικονομικά στοιχεία του έτους αυτού, είναι η πραγματική αιτία της κρίσεως και της προβληματικότητας, η οποία σας κάνει να στενάζετε κάτω από το βάρος του προβλήματος που διαχειρίζεστε.

Θα προσπαθήσω να διευκολύνω αυτή τη θέση σας, αυτή τη στάση σας την οποία κατανοώ απολύτως -χωρίς να τη συμμερίζομαι, αλλά κατανοώ απολύτως- και θα σας πω ότι αυτή η κρίση την οποία διαχειρίζεστε, είναι μία κρίση που κατά βάση δημιούργησε το κόμμα στο οποίο ανήκετε. Κατά τρόπο αδιαφιλονίκητο το ισχυρίζομαι αυτό και χωρίς καμμία εμπάθεια. Και προεξοφλώ την έλλειψη εμπάθειας, λέγοντας σας ότι στον περισσότερο κόσμο σήμερα ενδιαφέρον έχει η απάντηση στο ερώτημα όχι ποιος φταίει λιγότερο ή περισσότερο, οι ποσοστώσεις της ευθύνης, αλλά το τι κάνουμε τώρα.

Αναγνωρίζω λοιπόν ότι αυτό που ενδιαφέρει τον ελληνικό λαό σήμερα είναι το τι κάνουμε τώρα, αυτό που θα μπορούσε κανείς να το πει απλά: «Τώρα τι γίνεται; Καλά όλα αυτά, τώρα τι γίνεται;».

Ωστόσο δεν μπορώ να παραβλέψω κι αυτήν τη διάσταση, τη διάσταση δηλαδή ότι η δεκαετία του '80 ήταν η καθοριστική δεκαετία η οποία τράβηξε τη χώρα προς τα κάτω σε μία καταβόθρα, η οποία καταβόθρα κυρίως συνέτριψε όχι τόσο τα οικονομικά της χώρας, όσο τις συνειδήσεις και τον ψυχισμό των Ελλήνων. Αλλοιώθηκε κάτι το οποίο συγκροτούσε τον ψυχισμό των Ελλήνων. Πίστεψαν όλοι, πιστέψαμε όλοι, ότι όλα μπορούν να γίνουν, ότι το δημόσιο είναι μία αγελάδα την οποία μπορείτε να αρμέγετε διαρκώς κι ότι η δικαίωση συνίσταται στο να αντλεί

κάποιοι αυτό το λεγόμενο «μέρισμα δικαίωσης», όπως το αντιλαμβανόταν, από το δημόσιο. Έκτοτε εμείς μεν δεν το αναχαίτισαμε αυτό, εσείς δε το συνεχίσατε.

Δεν είναι εύκολη η κατάσταση σήμερα, δεν είναι καθόλου εύκολη και θα σας πω ότι αν, ας πούμε, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας εξελέγεται ακόμα και με σχετική πλειοψηφία, αν δηλαδή δεν μπορούσατε το 2009 να βάλετε τη χώρα εκβιαστικά και με το ζόρι μετά τις ευρωεκλογές σε πρόωρη προεκλογική περίοδο την πιο κρίσιμη φάση της οικονομίας της -γιατί αυτό κάνατε βάλατε τη χώρα σε παρατεταμένη προεκλογική περίοδο εκβιάζοντας για την εκλογή Προέδρου Δημοκρατίας στην πιο κρίσιμη οικονομικά περίοδο- αν λοιπόν υποθέσουμε ότι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας εξελέγεται και με σχετική πλειοψηφία και συνεπώς δεν μπορούσατε να κάνετε αυτόν τον εκβιασμό, σήμερα θα ήσασταν στην αντιπολίτευση κι εμείς θα κυβερνούσαμε.

Όλοι αυτοί οι οποίοι σήμερα κατηγορούν το πολιτικό σύστημα για χρεοκοπία, θα κατηγορούσαν την κυβέρνηση γιατί δεν δίνει αυξήσεις πάνω από τον πληθωρισμό, εσείς θα πρωτοστατούσατε σε αυτές τις διαδηλώσεις κι αυτοί οι οποίοι, επαναλαμβάνω, σήμερα ως εύκολοι εισαγγελείς κατακραυμώνουν και απονευρώνουν κάθε ελπίδα του λαού, θα κατηγορούσαν το πολιτικό σύστημα επαναλαμβάνω, όχι γιατί δεν βάζει τάξη, αλλά γιατί δεν δίνει αυξήσεις.

Αυτή την κατάσταση την πολύπλοκη πρέπει να τη διαχειριστεί το πολιτικό σύστημα όχι κοινωνιολογικά, όπως εγώ επιχειρώ αυτά τα πρώτα οκτώ λεπτά της ομιλίας μου, αλλά πολιτικά και δραστηρικά κι αυτή η μοίρα έλαχε σε εσάς. Σας έλαχε να έχετε μία υπεύθυνη αντιπολίτευση, Αξωματική Αντιπολίτευση και το λέω όχι μόνο σε σχέση με τη σύγκριση που θα μπορούσε να κάνει κανείς με εσάς -ο καθένας θα ήταν υπεύθυνος σε σχέση με το ΠΑΣΟΚ του χθες- αλλά υπεύθυνοι σε σχέση με τις περιστάσεις.

Και θα σας πω ότι στο κρίσιμο ερώτημα: «Τώρα τι κάνουμε;», για να ξεχάσουμε την κοινωνιολογία ή την ψυχολογία της κρίσεως και να μπούμε στην πολιτική, θα σας πω ότι η Νέα Δημοκρατία έχει προτείνει εδώ και πολύ καιρό κρίσιμα πράγματα τα οποία σήμερα επιπολάζουν σιγά σιγά και τα παρατηρούν όλοι.

Όταν το καλοκαίρι του 2010 στο Ζάππειο ο κ. Σαμαράς είπε ότι αυτή η ιστορία δεν βγαίνει, δεν το είπε για να δικαιωθεί. Το είπε για να μην επαληθευθεί. Δικαίωση σήμερα δεν υπάρχει. Αν η χώρα δεν βγει από την κρίση, κανείς δεν δικαιώνεται. Δυστυχώς, επαληθεύεται. Και δυστυχώς, όλοι σήμερα και κυρίως τα στελέχη σας μιλάνε ότι αυτή η ιστορία δεν βγαίνει.

Μιλήσαμε για την ανάπτυξη και μιλήσαμε για έναν άλλο τρόπο πολιτικής και μιλήσαμε για μια άλλη συνεννόηση. Ζήτησαμε να γίνει κατανοητό ότι με οριζόντιες περικοπές, με φόρους επί φόρων δεν σκώνει κεφάλι η οικονομία. Γιατί όσα κι αν εισπραχθούν από φόρους, από τέλη, από καύσιμα, από μισθούς, από δώρα, από επιδόματα, από πρόστιμα, από δίκες, δεν πρόκειται να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα του χρέους, το οποίο ορθώνεται και γιγαντώνεται συνεχώς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εμείς κάναμε την πρότασή μας το καλοκαίρι του 2010. Ελάχιστα την πρόσεξαν. Σε λίγο καιρό, σε λίγες ημέρες, σε λίγες εβδομάδες θα κάνουμε μία νέα πρόταση, η οποία θα απαντήσει και πάλι εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας στο ερώτημα τι κάνουμε από εδώ και πέρα. Την ίδια στιγμή, ο Αρχηγός μας στις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες, στο Ελσίνκι και όπου αλλού χρειαστεί, συνδράμει με την ιδιότητά του, του στελέχους του ανωτάτου επιπέδου του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος για τη λήψη αποφάσεων από την Ευρωπαϊκή Ένωση, οι οποίες θα είναι αποφάσεις λύσεως και όχι τιμωρίας, θα είναι αποφάσεις της Ευρώπης της αλληλεγγύης και όχι της Ευρώπης της υποβοήθησεως της καταστροφής.

Αυτή τη βοήθεια, αυτή τη συναίνεση την πραγματική, αυτή τη συμπαράσταση πρέπει να την αντιληφθείτε, γιατί –επαναλαμβάνω- δεν μπορεί να είστε μόνο εμβρόντητοι μπροστά στις ευθύνες σας, πρέπει να είστε και δραστηριοί, πρέπει να είστε και αποτελεσματικοί. Και αφού το Μνημόνιο που επιλέξατε και ψηφίσατε δεν σας βγαίνει, αξιοποιήστε άλλες λύσεις, τις οποίες η Νέα Δημοκρατία σήμερα και χθες και αύριο θα σας προτείνει.

Αξιοποιείτε την ανάγκη να βγούμε από την κρίση και όχι απλώς να κάνουμε κοινωνιολογικές παρατηρήσεις.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Τασούλα, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Ιωαννίνων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανακοινώνεται προς το Σώμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στην πρόταση νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης: «Άμεσα μέτρα για την προστασία των ανέργων, των αυτοαπασχολούμενων και των μικρο-μεσαίων αγροτών».

Συνεχίζουμε με τον κ. Ευστάθιο Κουτμερίδη, Βουλευτή Σερρών του ΠΑΣΟΚ.

Έχετε το λόγο, κύριε συνάδελφε, για δέκα λεπτά.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Βουλευτές, θέλω να εκφράσω κι εγώ τον αποτροπισσμό μου και τον εκνευρισμό μου για την ανανδρη δολοφονία των δύο αστυνομικών μας και να εκφράσω τα θερμά μου συλλυπητήρια στις οικογένειές τους. Με αυτά τα γεγονότα ως αναλογιστούμε όλοι μας πως είναι πραγματικά ώρες ευθύνης για όλους μας.

Κύριοι Βουλευτές, η συζήτηση του απολογισμού και του ισολογισμού του κράτους αποτελεί μία κρίσιμη κοινοβουλευτική διαδικασία, καθώς με την αποτύπωση των στοιχείων εκτέλεσης του προϋπολογισμού επιτυγχάνεται περισσότερος έλεγχος και λογοδοσία της κυβέρνησης επί των πεπραγμένων της. Η σημερινή Κυβέρνηση από την πρώτη στιγμή αναγνώρισε την αναγκαιότητα αναβάθμισης του ρόλου και του έργου Επιτροπής Απολογισμού, Ισολογισμού και Ελέγχου Εκτέλεσης του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Σήμερα, είμαστε σε θέση να πούμε ότι το πάγιο αίτημα του Κοινοβουλευτικού Σώματος για αναβάθμιση της επιτροπής βρίσκεται, επιτέλους, αντίκρισμα. Η συχνότερη συνεδρίαση της επιτροπής, η ενημέρωση του Υπουργείου Οικονομικών ανά τακτά χρονικά διαστήματα προς τα μέλη της επιτροπής, η συζήτηση του απολογισμού και ισολογισμού του 2009 πριν τη λήξη του οικονομικού έτους του 2010 -ενώ όλοι γνωρίζουμε πως αυτή η συζήτηση γινόταν μετά τουλάχιστον από τρία-τέσσερα χρόνια- αλλά και η επικείμενη σύσταση Γραφείου Προϋπολογισμού στη Βουλή, καταδεικνύουν κατ' αρχάς την πρόθεση της Κυβέρνησης να καλύψει το χρονικό κενό μεταξύ της κατάρτισης, εκτέλεσης και ελέγχου του προϋπολογισμού που αποβαίνει εις βάρος του ελέγχου.

Καταδεικνύει την πολιτική βούληση της Κυβέρνησης να ενισχύσει τη λογοδοσία και τον έλεγχο, αλλά και να προσδώσει στο κοινοβουλευτικό Σώμα το ρόλο που του αρμόζει. Βεβαίως, χρειάζεται να γίνουν ακόμα περισσότερα βήματα.

Το 2010 για πρώτη φορά έχουν επιτευχθεί μεγάλες μεταρρυθμίσεις και σημαντικές διαρθρωτικές αλλαγές στη δημοσιονομική διαχείριση της χώρας μας. Μεταρρυθμίστηκε εκ βάθρων το δημοσιονομικό σύστημα της χώρας, ενισχύοντας την αξιοπιστία των δημοσιονομικών μας στοιχείων και διαμορφώνοντας ένα νέο πλαίσιο κατάρτισης, εκτέλεσης, παρακολούθησης και ελέγχου του προϋπολογισμού. Θεσμοθετήθηκε η ενιαία αρχή πληρωμών για τη μισθοδοσία του δημοσίου. Δημιουργήθηκε ανεξάρτητη στατιστική αρχή για την παραγωγή αξιόπιστων στατιστικών στοιχείων. Η Ελλάδα για πρώτη φορά αφήνει πίσω στο παρελθόν πρακτικές και διαδικασίες που μας διέσπραν στην Ευρωπαϊκή Ένωση και συμβαδίζει επιτέλους με τις σύγχρονες κοινοβουλευτικές δημοκρατίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εξετάζοντας τα στοιχεία του απολογισμού οικονομικού έτους του 2009, παρατηρούμε μία σημαντική, αν όχι τραγική απόκλιση από τους στόχους που είχαν τεθεί στον προϋπολογισμό. Τα διαχρονικά και διαρθρωτικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας, η οικονομική κρίση που έπληξε τη χώρα μας, αλλά και η χαμηλή αποδοτικότητα του φοροεισπρακτικού μηχανισμού συνέβαλαν στην υστέρηση των εσόδων.

Τα έσοδα του τακτικού προϋπολογισμού, πλην των πιστωτικών εσόδων, υπολείπονται των προβλέψεων του προϋπολογισμού

κατά 15 χιλιάδες 181 εκατομμύρια ευρώ. Ειδικότερα, σύμφωνα και με την Έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, τα καθαρά εισπραχθέντα έσοδα υπολείπονται των προβλέψεων κατά 24,98%. Συγκεκριμένα, ανήλθαν στα 50,5 δισεκατομμύρια ευρώ έναντι των προβλέψεων για 67,3 δισεκατομμύρια ευρώ.

Τα φορολογικά έσοδα παρουσιάζουν υστέρηση έναντι των προβλέψεων του προϋπολογισμού κατά 12,8 δισεκατομμύρια ευρώ. Συγκεκριμένα, τα έσοδα από άμεσους φόρους παρουσιάζουν υστέρηση κατά 24,2%, ενώ στους έμμεσους φόρους η υστέρηση αγγίζει το 20,7%.

Ο δανεισμός του 2009 ανήλθε στο ποσό των 105 δισεκατομμυρίων ευρώ. Τα πιστωτικά έσοδα παρουσιάζουν απόκλιση σε σχέση με τις προβλέψεις του προϋπολογισμού κατά 64,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Συνολικά, ο δανεισμός αυξήθηκε έναντι του προηγούμενου οικονομικού έτους κατά 35,5 δισεκατομμύρια ευρώ ή κατά 51,10%. Τα επιστραφέντα έσοδα αγγίζουν τα 4,9 δισεκατομμύρια ευρώ, αυξημένα σε σχέση με το 2008 κατά 1,2 δισεκατομμύρια ευρώ.

Συνολικά, οι καθαρές δανειακές ανάγκες του γενικού κρατικού προϋπολογισμού ανήλθαν στο ποσό των 39 χιλιάδων 217 εκατομμύρια ευρώ, αυξημένες έναντι των προβλέψεων κατά 27 χιλιάδες 607 εκατομμύρια ευρώ.

Όσον αφορά τα έξοδα του 2009, οι πληρωμές, ο τακτικός προϋπολογισμός και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων ανήλθαν στα 155,8 δισεκατομμύρια ευρώ, με απόκλιση σε σχέση με τις προβλέψεις του προϋπολογισμού κατά 47,6 δισεκατομμύρια ευρώ.

Ειδικά για τον τακτικό προϋπολογισμό, οι πραγματικές δαπάνες σε σχέση με το 2008 είναι αυξημένες κατά 29,2 δισεκατομμύρια ευρώ.

Οι πληρωμές για την εξυπηρέτηση του συνολικού δημοσίου χρέους παρουσιάζουν αύξηση σε σχέση με το 2008 κατά 14,3 δισεκατομμύρια ευρώ και αποκλίνουν από τις προβλέψεις του προϋπολογισμού κατά 39 δισεκατομμύρια ευρώ.

Κύριοι συνάδελφοι, βεβαίως και η αναφορά αριθμών είναι πολλές φορές αρνητική έως και εκνευριστική. Όμως, αυτό πολλές φορές είναι αναγκαίο και απαραίτητο, προκειμένου να φανεί το μέγεθος του εκτροχιασμού του προϋπολογισμού, προκειμένου να φανεί το μέγεθος της πολιτικής ανευθυνότητας της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Η Νέα Δημοκρατία ψήφισε έναν εικονικό προϋπολογισμό για το 2009 και εκτέλεσε έναν τραγικό προϋπολογισμό. Ο προϋπολογισμός του 2009 ήταν η κατάρρευση της αξιοπιστίας των δημοσιονομικών στοιχείων της χώρας μας και ο διεθνής διασυρμός μας.

Το έλλειμμα της κεντρικής Κυβέρνησης για το 2009 ανέρχεται στο ποσό των 28,9 δισεκατομμυρίων ευρώ ή 12,18% του ΑΕΠ.

Όσον αφορά τον ισολογισμό του 2009, το δημόσιο χρέος το Δεκέμβριο του 2009 ανήλθε στα 298,8 δισεκατομμύρια ευρώ έναντι 262,3 δισεκατομμύρια ευρώ το 2008.

Η αύξηση αυτή κατά 13,9% οφείλεται στην κάλυψη του ελλείμματος του κρατικού προϋπολογισμού, στην ανάληψη υποχρεώσεων των ασφαλιστικών οργανισμών και ΟΤΑ, στην υλοποίηση εξοπλιστικών προγραμμάτων, στην αγορά μετοχών για την ενίσχυση της ρευστότητας της οικονομίας, στην πληρωμή εγγυήσεων που κατέπεσαν εις βάρος του ελληνικού δημοσίου και στην πληρωμή χρηματοπιστωτικών πράξεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά το γεγονός ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ερμήνευε την κρίση μόνο με διενείς όρους, εθελουφλώντας για τα συσσωρευμένα προβλήματα που επιβάρυναν την ελληνική οικονομία, παρατηρούμε με βάση τα απολογιστικά στοιχεία του 2009 ότι ακόμη και σε αυτήν την περίπτωση της κρίσεως οι επιπτώσεις στη χώρα μας υποεκτιμήθηκαν κατά την κατάρτιση του προϋπολογισμού του 2009.

Έτσι είχαμε απόκλιση στα έσοδα, αποκλίσεις στις δαπάνες, αποκλίσεις και στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, απόκλιση των προβλέψεων για το έλλειμμα από 2% του ΑΕΠ τελικά στο 15,4% του ΑΕΠ, δηλαδή μεγαλύτερο κατά 31,5 δισεκατομμύρια ευρώ.

Αυτό και μόνο το στοιχείο, δηλαδή η πρόβλεψη για έλλειμμα 2% και τελικά να εκτιναχθεί στο 15,4%, δείχνει το μέγεθος του

εκτροχιασμού του προϋπολογισμού του 2009. Εδώ πραγματικά σταματάει η οικονομική επιστήμη, σταματάει η πολιτική, σταματάει η λογική και αρχίζει η Νέα Δημοκρατία.

Επομένως, πρόκειται για έναν πλήρως εκτροχιασμένο προϋπολογισμό, έναν προϋπολογισμό εκτός τόπου και χρόνου, έναν προϋπολογισμό, ο οποίος εκτελούνταν με αυτόματο πιλότο, με πρωτόγνωρες και αναμφίβολα μοιραίες υπερβάσεις και αποκλίσεις. Με μαθηματική ακρίβεια η χώρα μας οδηγούνταν στο χείλος του γκρεμού.

Όμως, τα αντανakλαστικά της Κυβέρνησης του κ. Καραμανλή ήταν η λιποταξία μέσα από τις εθνικές εκλογές. Πήδηξαν από το καράβι, αφήνοντάς το να τσακιστεί στα βράχια. Εμείς, όμως, δεν φυγομαχήσαμε. Δεν λιγοψυχήσαμε. Ήμασταν στην πρώτη γραμμή, για να ανατρέψουμε αυτήν την καταστροφική πορεία. Αλλάξαμε καπετάνιο, αλλάξαμε και ρότα.

Καθημερινά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποδεικνύουμε ότι τα αντανakλαστικά της Κυβέρνησης του Γιώργου Παπανδρέου είναι οι μεγάλες μεταρρυθμίσεις και οι σημαντικές διαρθρωτικές αλλαγές στη δημοσιονομική διαχείριση της χώρας μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ισολογισμός και ο απολογισμός του 2009, πέρα από τους αριθμούς δείχνει την τραγική εικόνα μιας πρωτόγνωρης δημοσιονομικής διαχείρισης, που ήταν η ταφόπλακα της ελληνικής οικονομίας. Συγκεκριμένες πολιτικές από συγκεκριμένους πολιτικούς, από συγκεκριμένο πολιτικό φορέα οδήγησαν την ελληνική οικονομία στο χείλος της χρεοκοπίας. Οι πολιτικές της Νέας Δημοκρατίας έφεραν την τρόικα και το μνημόνιο στη χώρα μας και τους Έλληνες πολίτες να δοκιμάζονται με σκληρά και δυσβάσταχτα μέτρα.

Οι πολιτικές της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ στόχο έχουν να νοικοκυρέψουν τη χώρα μας, για να μη χρειαστεί ποτέ ξανά στη χώρα μας να υπάρξει ούτε τρόικα ούτε μνημόνιο. Περίσσεψε πραγματικά ο λαϊκισμός και η ανευθυνότητα από την πλευρά της Αξωματικής Αντιπολίτευσης. Χωρίς σεμνότητα, χωρίς ταπεινότητα ομιλούν σαν να μην είναι αυτοί που οδήγησαν τη χώρα μας στο χείλος του γκρεμού, σαν να μη γνωρίζουν, σαν να μην άκουσαν τίποτα, σαν να μη διδάχθηκαν από τα μηνύματα των εκλογών που ο ελληνικός λαός τούς τιμώρησε με τον πιο παραδειγματικό τρόπο και έρχονται να μας πουν ότι για όλα όσα δεν έκαναν τα έξι χρόνια που διακυβέρνησαν τη χώρα μας σήμερα, ως μαθητευόμενοι μάγοι, για όλα έχουν λύσεις.

Ευτυχώς ο ελληνικός λαός δεν τους εμπιστεύεται. Δεν εμπιστεύεται τη Νέα Δημοκρατία και γνωρίζουμε ότι κάτω από τις δυσκολες συνθήκες που βιώνει στηρίζει μια κυβέρνηση και έναν πρωθυπουργό που αγωνίζονται για τη σωτηρία της πατρίδας μας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ευστάθιο Κουτμερίδη, Βουλευτή Σερρών του ΠΑΣΟΚ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής σαράντα επτά μαθητές και μαθήτριες, καθώς και τρεις εκπαιδευτικοί από το Πειραματικό Γυμνάσιο Νίκαιας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Προχωρούμε στον κ. Κωνσταντίνο Μουσουρούλη, Βουλευτή Χίου της Νέας Δημοκρατίας.

Ορίστε, κύριε Μουσουρούλη, έχετε το λόγο για δέκα λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητέ συνάδελφε του ΠΑΣΟΚ, κύριε Κουτμερίδη, πραγματικά εξεπλάγην με την ομιλία σας. Θα την κρατήσω για να τη συζητήσουμε του χρόνου τέτοια εποχή, όταν η Βουλή θα κληθεί να τοποθετηθεί επί του ισολογισμού-απολογισμού του έτους 2010. Για να δούμε τότε στην πράξη και με συγκεκριμένα στοιχεία τι θα πει εικονική πραγματικότητα.

Και θα έρθω τώρα στον κύριο Υφυπουργό τον κ. Σαχινίδη, ο οποίος είχε πει ρητά ότι η εκτέλεση του προϋπολογισμού του 2009 είναι μια περίπτωση δημοσιονομικής εκτροπής προς με-

λέτη. Την είχε αποκαλέσει «case study». Θα συμφωνήσω απόλυτα μαζί του.

Τα πράγματα δεν θα ήταν έτσι, κύριοι συνάδελφοι. Θα ήταν διαφορετικά, αν δεν είχατε ακυρώσει τα μέτρα που είχαμε ψηφίσει για την συγκράτηση του ελλείμματος, αν δεν είχατε μεταθέσει για το 2010 εισπράξεις –όπως παραδείγματος χάριν το ΕΤΑΚ– αν δεν είχατε καταργήσει τις ρυθμίσεις για τους ημιυπαίθριους αν δεν πληρώνατε τα χρέη των νοσοκομείων χωρίς να έχει προηγηθεί ενταλματοποίηση –πρωτάκουστο, πρωτοφανές στα δημόσια οικονομικά της χώρας! αν δεν αυξάνατε τις δαπάνες για τους εξοπλισμούς. Αν τέλος, δεν αλλάζατε, τον τρόπο υπολογισμού της συμβολής των ΔΕΚΟ στο ΑΕΠ.

Είναι ένα μείζον θέμα, που λυπάμαι που η Βουλή αλλά και οι αρμόδιες επιτροπές δεν το έχουν εξετάσει σε βάθος. Προσοχή! Δεν μιλώ για την προσθήκη δεκαεπτά επιπλέον ΔΕΚΟ στο έλλειμμα. Μιλώ για την αλλαγή του τρόπου υπολογισμού της συμβολής όλων των ΔΕΚΟ στο ΑΕΠ, η οποία, εκτός από όλα αυτά, μας οδήγησε με μαθηματική ακρίβεια σε έξοδο από τα Διαρθρωτικά Ταμεία της περιόδου 2014-2020 και μάλιστα, οριακά. Αυτό μπορώ να το αποδείξω. Σήμερα, με βάση τα στοιχεία, η Ελλάδα υπερβαίνει το 92,3% του κοινοτικού μέσου όρου του ΑΕΠ, ακριβώς λόγω αυτής της πράξης και παράλληλα πάρα πολλές περιφέρειες και πάλι οριακά εξέρχονται των ευνοϊκών χρηματοδοτήσεων.

Ο πρόεδρος της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής στη συζήτηση στη αρμόδια Επιτροπή της Βουλής, είχε πει ότι εμείς δεν κοιτάμε το αποτέλεσμα, εμείς κοιτάμε τα στοιχεία πρώτα και μετά το αποτέλεσμα. Ακριβώς αυτό λέω και εγώ. Ότι τα στοιχεία είναι που οδήγησαν σε αυτό το οδυνηρό αποτέλεσμα, λόγω μιας, αδικαιολόγητης κατά τη γνώμη μου αλλαγής του τρόπου υπολογισμού.

Αν, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, δεν είχαν γίνει όλα αυτά η κρίση ελλείμματος δεν θα είχε μετατραπεί σε κρίση δανεισμού;

Το χειρότερο είναι ότι μας λέτε στην έκθεσή σας ότι οι δαπάνες αυξήθηκαν κατά 29,2 δισεκατομμύρια ευρώ σε σχέση με το 2008. Αυτή η αύξηση, κύριε Υπουργέ, οφείλεται κυρίως στο ότι οι δαπάνες κατευθύνθηκαν στην πραγματική οικονομία. Την εποχή εκείνη, λοιπόν, πολλά από αυτά τα δισεκατομμύρια «έπεσαν στην αγορά» για να αποφύγουμε το στραγγαλισμό, ο οποίος επήλθε με τα δικά σας μέτρα.

Και θέλω να τονίσω ότι αφού συνέβησαν όλα αυτά, έχουμε μια Κυβέρνηση, η οποία έρχεται σήμερα και ζητά συναίνεση. Ποιοι; Ποια κυβέρνηση ζητάει συναίνεση; Εκείνη που εμπορεύτηκε προεκλογικά ανεφάρμοστες, δημαγωγικές υποσχέσεις, αφού πρώτα είχε αντιδράσει λυσσαλέα –εσείς, κύριοι συνάδελφοι– σε οποιαδήποτε μεταρρύθμιση είχε επιχειρήσει η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Και κάτι ακόμα. Πότε τη ζητάτε αυτή τη συναίνεση; Τη στιγμή που αποκαλύπτεται ότι την ώρα που καθισχάχατε τον ελληνικό λαό, είχατε οδηγήσει ήδη την πατρίδα στο ΔΝΤ. Αναφέρομαι βεβαίως, στις δηλώσεις του Στρος-Καν. Συνομιλούσατε δηλαδή, με το ΔΝΤ. Πότε; Όταν ήδη ο Πρωθυπουργός, έξι μήνες πριν, είχε πει ότι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο καταδικάζει τις χώρες σε μόνιμη υπανάπτυξη. Αυτό κατά δήλωσή του ή ακόμα ότι το ΔΝΤ ήταν «η πρώτη και μόνη εναλλακτική επιλογή μόλις αναλάβετε». Τονίζω το «μόλις αναλάβετε». Όχι μετά.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Είναι λάθος αυτό; Μιας και επικαλείστε εμένα προσωπικά. Είχε μηχανισμό η Ευρώπη για μια χώρα που δέχεται μια κερδοσκοπική επίθεση;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Χαίρομαι που με διακόπτετε. Είχε μηχανισμό. Είναι το άρθρο 122 της Συνθήκης της Ευρώπης, το οποίο λέει ξεκάθαρα ότι τα κράτη-μέλη σε περίπτωση κατά την οποία αντιμετωπίζουν τεράστια δημοσιονομικά προβλήματα, ιδίως για κάποια θέματα, όπως ενεργειακό κ.λπ., έχουν τη δυνατότητα να ζητήσουν να εκδοθεί κανονισμός του Συμβουλίου και του Κοινοβουλίου, ο οποίος να δίνει τη δυνατότητα στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα να εγγυάται τα δάνεια που θα συνάψουν.

Εάν είχατε δουλέψει το άρθρο 122 εγκαίρως, αν είχατε προσφύγει στους ευρωπαϊκούς θεσμούς αντί να περιφέρεστε διεθνώς και ασκόπως, θα μπορούσε να είχε εκδοθεί ένας τέτοιος

Κανονισμός και εμείς να είχαμε αποφύγει τα χειρότερα. Είμαι απόλυτα βέβαιος γι' αυτό. Σας το λέει κάποιος, ο οποίος έχει υπηρετήσει δεκαοκτώ έτη τους ευρωπαϊκούς θεσμούς.

Τώρα, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, έρχεστε και εκλιπαρείτε ή παρακαλείτε –βάλτε όποιο ρήμα θέλετε– να χαλαρώσει μια θηλιά, την οποία εσείς οι ίδιοι φορέσατε στη χώρα. Κι από πάνω μιλάτε και για διάσωση της χώρας! Ποιοι, κύριοι συνάδελφοι; Εσείς που τη λειοδորήσατε διεθνώς αναγκάζοντας, μέχρι και τη «The Wall Street Journal» να συστήσει στον Πρωθυπουργό να σιωπήσει. Είχε γράψει χαρακτηριστικά ότι «η σιωπή είναι χρυσός» και του είχε συστήσει: να μην επιβαρύνει περαιτέρω τη θέση της χώρας του».

Και έρχεστε τώρα, επιπλέον, και μας ελέγχετε για «έλλειψη αξιοπιστίας των εκτιμήσεων». Ποιοι; Εσείς που πέσατε έξω σε όλα: Στα έσοδα, στις δαπάνες, στις επενδύσεις, στην ύφεση, στην ανεργία, σε όλα.

Το καλύτερο δε, το είπε ο Υπουργός ο κ. Παπακωνσταντίνου προ τριμήνου. Είχε πει –και το έχω σημειώσει– ότι: «Δεν έχουμε πέσει καθόλου έξω. Τα μέτρα των 9,1 δισεκατομμυρίων είναι αρκετά». Αυτό μόλις πριν από τρεις μήνες.

Αν λοιπόν, κύριε Υπουργέ, κάποιος είναι για περιπτωσιολογία, δηλαδή για case study, είστε εσείς! Και τι περιπτωσιολογία; Υποκρισίας, αυτοχειρίας, αλλά και ανοησίας.

Κύριοι συνάδελφοι. Πρέπει να καταλάβετε ότι το ποτήρι έχει πια ξεχειλίσει. Η ανεργία είναι εκτός ελέγχου. Τα δημόσια έργα και η οικοδομή πάγωσαν.

Κι εδώ να ανοίξω μία παρένθεση και να πω ότι κακώς ακυρώσατε δημοπρατημένα έργα το 2009 όπως, για παράδειγμα, το λιμάνι της Ηγουμενίτσας και κακώς παγώσατε την οικοδομή. Είχαμε ένα έτοιμο πρόγραμμα –το «Εξοικονομώ κατ' οίκον»– το οποίο το φέρντε τώρα, κατόπιν εορτής. Και συνεχίζω: ο τζίρος γκρεμίστηκε παντού, έχουμε πτώση κατά 30%. Οι επιχειρήσεις αδυνατούν να πληρώσουν μισθούς. Τα νοικοκυριά αδυνατούν να εξυπηρετήσουν δάνεια, ακόμα και τους λογαριασμούς των ΔΕΚΟ.

Η δε Αστυνομία αδυνατεί να πληρώσει στοιχειώδεις υποχρεώσεις της, παραδείγματος χάριν κίνησης οχημάτων, ανταλλακτικά κ.λπ...

Και αν υπάρχει κάποιος πρακτικός, ουσιαστικός τρόπος να εκφράσουμε την οδύν μας για τη δολοφονία των δύο νέων ανδρών της Αστυνομίας, είναι με έργα. Εμπράκτως, με έργα. Να μπορούν να κινηθούν τα περιπολικά. Να μπορούν να αγοράσουν ανταλλακτικά. Να υπάρχει εκπαίδευση στην Αστυνομία. Αυτός είναι ο τρόπος και όχι μόνο η τυπική έκφραση συμπαράστασης στις οικογένειες των θυμάτων.

Συνεχίζω με μερικά παραδείγματα ακόμα: Οι πρεσβείες μας διαλύονται. Και δεν το λέω εγώ. Οι πρέσβεις μας έχουν κάνει αναφορά, λέγοντας ότι η εικόνα που δίνουμε, είναι «εικόνα αφρικανικής χώρας». Το χειρότερο όμως, απ' όλα αυτά είναι ότι ο ορίζοντας της χώρας κλείνει. Και ο «ορίζοντας» είναι αυτό που εμείς λέμε «ελπίδα».

Με δύο λόγια, κύριοι συνάδελφοι, η μόνη σας εναλλακτική, που είπε και ο κ. Υπουργός, το ΔΝΤ απέτυχε παταγωδώς. Και όμως, η κατάληξη αυτή ήταν προδιαγεγραμμένη. Εμείς και την είχαμε επισημάνει, και είχαμε κάνει προτάσεις: Μέτρα προσαρμογής για να μειωθεί ταχύτερα το διαρθρωτικό έλλειμμα και μέτρα τόνωσης της αγοράς για να συγκρατηθεί η ύφεση που δημιουργεί το κυκλικό έλλειμμα. Εσείς μειώνετε το διαρθρωτικό, τροφοδοτώντας το κυκλικό, χωρίς μέτρα για την ανάπτυξη, ώστε να αποκλιμακωθεί ο λόγος του χρέους προς το ΑΕΠ.

Αυτά είναι που φέρνουν σε αποκλίσεις, που μετά φέρνουν τις αναθεωρήσεις και στη συνέχεια τις περιττές θυσίες.

Έφτασε η έμμεση φορολογία στο 65%. Πρωτοφανές ποσοστό! Το χειρότερο δε, πέρα από όλα αυτά, είναι ότι η Κυβέρνηση δείχνει να μην έχει αντίληψη τι συμβαίνει. Αλλάζει το ελληνικό λεξικό! Διαβάζοντας τις δηλώσεις σας, κανείς δεν μπορεί να καταλάβει τίποτα!

Ακούστε παραδείγματα: Τα αντιφατικά μηνύματα που εκπέμπετε, τα ονομάζετε «στρατηγική», παραδείγματος χάριν στο θέμα των συντάξεων δείτε τις δηλώσεις που είχε κάνει ο Πρωθυπουργός. Τη διαστρέβλωση της πραγματικότητας τη λέτε «σοβαρό-

τητα». Την αθέτηση των προεκλογικών σας υποσχέσεων, τη λέτε «συνέπεια» ή ακόμα και «πολιτικό θάρρος».

Την παραίτηση από κάθε αξίωση στο εξωτερικό τη λέτε «ανάβαθμιση του διεθνούς κύρους της χώρας». Την αποδιοργάνωση του κράτους –γιατί αυτό συμβαίνει σήμερα στην ελληνική Δημοσία Διοίκηση– αλλά και τα πρόχειρα νομοθετήματα, τα λέτε «βαθιές τομές», όπως π.χ. το νομοσχέδιο για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά, το οποίο μας παρουσίασε η κ. Κατσέλη ως «μεγάλη και βαθιά τομή». Τελικά κατατέθηκαν εικοσιπέντε χιλιάδες αιτήσεις και εγκρίθηκαν μόλις πενήντα. Αυτές είναι «βαθιές τομές». Έχω παράδειγμα για κάθε νομοσχέδιο. Από τα κλειστά επαγγέλματα μέχρι το Ελληνικό Ταμείο Επιχειρηματικότητας και Ανταγωνιστικότητας (ETEAN).

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα ένα λεπτό ακόμα.

Κύριοι συνάδελφοι, να δούμε ποια είναι η πραγματική αξία του Απολογισμού που συζητάμε σήμερα. Η πραγματική του αξία είναι να βρούμε τι έφταξε και να το διορθώσουμε. Να αναγνωρίσουμε, δηλαδή, τις αιτίες των αποκλίσεων.

Και ερωτώ: Όταν ο Υπουργός, στην έκθεσή του για το 2009 αναφέρει ότι «τα έσοδα από φόρους είναι ιδιαίτερα μειωμένα, λόγω μείωσης της συνολικής ζήτησης» ενώ «τα έσοδα από το φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων είναι μειωμένα, λόγω της μειωμένης κερδοφορίας των επιχειρήσεων», γιατί δεν έγινε το αντίθετο το 2010;

Το Κέντρο Προγραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών (ΚΕΠΕ) το είπε ξεκάθαρα: «Όλες αυτές οι αστοχίες οφείλονται, κατ' αρχάς, στη μείωση του πραγματικού ΑΕΠ κατά 4,2% το 2010 και δευτερευόντως στην εκτεταμένη φοροδιαφυγή και φοροαποφυγή, που παρατηρήθηκε στα εισοδήματα και την κατανάλωση, λόγω της αναποτελεσματικότητας του ελεγκτικού μηχανισμού και του μηχανισμού συλλογής δημοσίων εσόδων» Έκθεση του 2011 του ΚΕΠΕ για το 2010.

Και ποιος κυβερνούσε, κύριοι συνάδελφοι το 2010; Ποιος θα έπρεπε να φροντίσει, έτσι ώστε να αναβαθμιστεί ο μηχανισμός συλλογής εσόδων;

Εσείς, κύριε Υπουργέ, όχι μόνο δεν αντιλαμβάνεστε ότι προκαλείτε επιδείνωση των προβλημάτων, αλλά επαίρεστε και από πάνω για τη βελτίωση του δημοσιονομικού ισοζυγίου!

Κύριοι συνάδελφοι η αφύπνιση της χώρας θα γίνει μόνο αν αρθούν τα αδιέξοδα του παρόντος και μόνο αν υπάρχει ένα σχέδιο για τις προκλήσεις του μέλλοντος. Σύντομα θα το καταλάβετε, όταν θα παρουσιάσουμε την οικονομική μας πρόταση, προσαρμοσμένη στα θλιβερά δεδομένα που δημιουργήσατε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Μουσουρούλη, Βουλευτή Χίου της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει ο κύριος Υφυπουργός, για δύο λεπτά.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, επειδή πολλές φορές κατά την τοποθέτηση των Βουλευτών της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης δημιουργούνται εσφαλμένες εντυπώσεις ή γίνεται μια απόπειρα να αποδοθούν ευθύνες σε ορισμένες από τις επιλογές, τις οποίες έκανε η Κυβέρνηση, θα ήθελα να πω τα εξής:

Διαθέτω στο συνάδελφό μου, που μόλις προηγουμένως μίλησε και είπε ότι στο έλλειμμα του 2009 μπήκαν τα 5 δισεκατομμύρια των χρεών των νοσοκομείων, το χρόνο και την άνεση μέχρι το πέρας της σημερινής συνεδρίασης –επειδή επικαλέστηκε και την εμπειρία που έχει από την κοινότητα– να φέρει εκείνα τα στοιχεία, τα οποία θα αποδείξουν ότι στο έλλειμμα του 2009 έχουν μπει τα χρέη των νοσοκομείων, ύψους 5 δισεκατομμυρίων. Μόλις προηγουμένως το είπε. Έχει άλλες τέσσερις ώρες συνεδρίαση η Ολομέλεια, να μου φέρει στοιχεία...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Όχι. Δεν είπα αυτό.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Αυτό είπατε, κύριε συνάδελφε. Όλοι ήμασταν εδώ πέρα και το ακούσαμε αυτό.

Το δεύτερο που είπατε είναι ότι χωρίς να κάνουμε τους νόμι-

μους ελέγχους, πληρώσαμε τους προμηθευτές των νοσοκομείων. Από τα Πρακτικά να αναζητηθεί τι ακριβώς είπε ο συνάδελφος, ο οποίος επικαλέστηκε την ευρωπαϊκή του εμπειρία και μέχρι τις 14:00' η ώρα το μεσημέρι που θα τελειώσει η συνεδρίαση της Ολομέλειας να μου φέρει στοιχεία, από τα οποία να προκύπτει ότι η Κυβέρνηση αύξησε το έλλειμμα του 2009 βάζοντας μέσα χρέη 5 δισεκατομμυρίων, όπως είπε. Να μου φέρει, επίσης, τα στοιχεία μέχρι που να τελειώσει η συνεδρίαση, που να αποδεικνύει ότι δεν ενταλματοποιήθηκαν και δεν έγιναν όλοι οι νόμιμοι έλεγχοι που αφορούν τις πληρωμές των προμηθευτών των νοσοκομείων.

Αντί να ντρέπεται η προηγούμενη κυβέρνηση που άφησε συσσωρευμένα χρέη της τάξεως των 6 δισεκατομμυρίων και υποχρεωνόμαστε σήμερα να ακολουθήσουμε μια σειρά από δύσκολες πολιτικές, έρχονται σήμερα και μας εγκαλούν. Αυτό νομίζω ότι είναι πρόκληση στο δημόσιο αίσθημα.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Έχετε το λόγο για ένα λεπτό, κύριε Μουσουρούλη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Κατ' αρχάς, να σας πω ότι αναφέρθηκα στην ευρωπαϊκή μου εμπειρία όσον αφορά στο άρθρο 122 της Συνθήκης και μόνο για τη δυνατότητα που είχατε να αναζητήσετε μια αμιγώς ευρωπαϊκή λύση εκτός ΔΝΤ.

Δεύτερον, δεν είπα για ένταξη χρεών ύψους 5 δισεκατομμυρίων ευρώ στο έλλειμμα του 2009. Μίλησα για τα χρέη των νοσοκομείων που πληρώσατε χωρίς ενταλματοποίηση και δεν τα ποσοτικοποίησα.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Να δούμε τα Πρακτικά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ακριβώς, τα Πρακτικά.

Παρακαλώ να αναζητηθούν τα Πρακτικά. Εγώ θα επιστρέψω σε μία ώρα για να φέρω αποδείξεις. Και θα παρακαλέσω τον κ. Υπουργό όταν θα του τις παραδώσω να κάνει τη διόρθωση που πρέπει και που μου αρμόζει.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε και εμείς, κύριε Μουσουρούλη.

Συνεχίζουμε με τον κατάλογο των ομιλητών.

Το λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Παπαγεωργίου, Βουλευτής Πιερίας του ΠΑΣΟΚ, για δέκα λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αναφερθώ στη σημερινή κρίση συγκυρία για τη χώρα μας, δεδομένου ότι οι προηγούμενες χρήσεις του 2008, του 2009, του 2010 καθορίζουν το σημερινό πεδίο χειρισμών που πρέπει να κάνει και κάνει η Κυβέρνηση, που πρέπει να κάνει η χώρα μας.

Είναι όντως κρίσιμότερη η περίοδος την οποία περνά η χώρα μας, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε –θεωρώ– θεοποιήσει την 25η Μαρτίου. Η 25η Μαρτίου και οι αποφάσεις όντως θα καθορίσουν τις συμπεριφορές των αγορών και εάν η Ευρωπαϊκή Ένωση φανεί κατώτερη των δυνατοτήτων ή των ευθυνών ή των προσδοκιών, όντως οι αγορές θα αντιδράσουν και τότε το πρόβλημα, ιδιαίτερα σε χώρες υπερχρεωμένες όπως είμαστε εμείς, η Πορτογαλία, και η Ιρλανδία, θα είναι χειρότερο.

Ωστόσο, η 25η Μαρτίου δεν είναι το τέλος του κόσμου. Έχουμε εμπειρία πια για το πώς λειτουργεί η Ευρωπαϊκή Ένωση. Λειτουργεί με μέσους όρους και υπό αυτή την έννοια είδαμε τις τελευταίες μέρες διάφορες απόψεις, απόψεις της κ. Μέρκελ και των Γερμανών, απόψεις που κατέθεσε ο κ. Ρομπάι και ο κ. Μπαρόζο χθες, που είναι πολύ πιο κοντά στις δικές μας προσδοκίες και στις δικές μας απόψεις.

Υπό αυτή την έννοια θεωρώ ότι η επόμενη μέρα, η 26η Μαρτίου, τι και αν μας βγάλει ως τελικό αποτέλεσμα, δεν θα είναι η καταστροφή για τη χώρα μας. Αντίθετα, θεωρώ ότι μπορούμε ως χώρα να αντιπαλέψουμε αυτές τις δύσκολες συνθήκες με βάση τη στρατηγική, με βάση το πρόγραμμα και με βάση τους χειρι-

σμούς που κάναμε μέχρι σήμερα.

Κύριε Υπουργέ, όμως, πιστεύω ότι πέρα από το πλαίσιο της μακροοικονομικής εξυγίανσης, η χώρα ετούτη την περίοδο, επειδή ζει σε συνθήκες νευρικότητας, ζει σε συνθήκες απαισιοδοξίας, χρειάζεται και ένα νέο κλίμα, χρειάζεται μια βεβαιότητα για το μέλλον, επειδή δεν χάνονται όλα σε μία μέρα ή σε ένα χρονικό διάστημα ενός μηνός. Χρειάζεται θετική προσέγγιση του μέλλοντος, χρειάζεται αισιοδοξία, χρειάζεται βεβαιότητα. Και πιστεύω ότι η βεβαιότητα θα δημιουργηθεί, κύριε Υπουργέ, εάν απαντήσουμε σε τρία ερωτήματα:

Το πρώτο ερώτημα αφορά –και είναι μια απάντηση η οποία δεν μπορεί να δοθεί άμεσα, αλλά πρέπει να τη συζητήσουμε σε αυτή την Αίθουσα– το γιατί οι αγορές, ενώ πήραμε όσα θεωρούνται απαραίτητα μέτρα, διαρθρωτικά μέτρα, δεν αντιδρούν θετικά και αντί να μειωθούν τα spreads, έχουμε αυτή τη νευρικότητα, έχουμε αυτή τη στάση των αγορών απέναντι στη χώρα μας. Είναι ένα μεγάλο ερώτημα.

Η γνώμη μου είναι, ότι δεν αντιδρούν οι αγορές σε αυτή την συνταγή που μας είπε και η τρόικα για τις διαρθρωτικές αλλαγές, το άνοιγμα των επαγγελματιών, την απελευθέρωση των αγορών, γιατί δεν βλέπουν άμεση προοπτική για το χρέος της χώρας, δεν βλέπουν άμεση προοπτική για το τι θα προκύψει από τη διαχείριση του δημόσιου χρέους της χώρας μας. Αυτή είναι, νομίζω, η απάντηση.

Έρχομαι στο δεύτερο ερώτημα. Τι θα γίνει με το χρέος; Είναι αλήθεια ότι είναι μια πρακτική παγκόσμια, είναι ένα απαύγασμα μιας εμπειρίας χρόνων, οι ρυθμίσεις υπερχρεωμένων χωρών, επιχειρήσεων, οργανισμών με έναν τρόπο μεσομακροθεσμοποίησης του χρέους και χαμηλού επιτοκίου. Είναι απαραίτητο τούτες τις μέρες όλες οι πολιτικές δυνάμεις της χώρας να απαιτήσουν και να καταθέσουν σε όλα τα fora, σε όλους τους οργανισμούς, σε όλα τα κόμματα που συμμετέχουν, την πρότασή τους για να γίνει ρύθμιση του χρέους για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, αλλά και με ένα επιτόκιο καλό, γιατί ένα επιτόκιο, 2% για παράδειγμα, που είναι το επιτόκιο με το οποίο δανείζεται η Γερμανία, έστω 2,5% και μέχρι 3%, είναι ένα επιτόκιο που θα μας δώσει διαφορετικές δόσεις από αυτές τις δόσεις, τις οποίες καλούμαστε να πληρώσουμε μέχρι το 2014 ή το 2015. Διότι δεν είναι δυνατόν η χώρα μας να πληρώσει 21,5 δισεκατομμύρια τόκους μέχρι το 2015, αυτό το λίπος το τεράστιο. Αυτή τη μεγάλη δόση μπορεί να την πληρώσει η χώρα, η οποία αντιστοιχεί στο 10% του ΑΕΠ;

Βέβαια, υπάρχουν κάποιοι που λένε ότι και την περίοδο 1996-1997-1998 πληρώναμε τόκους της τάξης του 10% του ΑΕΠ. Μα, τότε ήταν άλλες οι συνθήκες. Τότε είχαμε ρυθμούς ανάπτυξης 5%. Τότε μπορούσαμε να καταφυγούμε στην υποτίμηση. Τότε μπορούσαμε να δούμε τη σταθερότητα που είχε το παγκόσμιο χρηματοοικονομικό περιβάλλον.

Σήμερα σε αυτές τις συνθήκες δεν μπορεί να πληρωθεί αυτό το δάνειο. Και ενώ υπάρχει απόφαση του Συμβουλίου Υπουργών που λέει «ναι» στην ρύθμιση αυτή, έχει σημασία τι είδους ρύθμιση θα γίνει, κύριε Υπουργέ. Έχει σημασία αν θα είναι 5%, 6%, αν θα είναι 2% το επιτόκιο, γιατί μέσα από τέτοια ρύθμιση υπάρχει και η μείωση όχι μόνο των δόσεων, αλλά του συνολικού δανεισμού. Και βέβαια οι μειωμένες δόσεις αντί να είναι 20% του ΑΕΠ, να είναι 10% για να απελευθερώσουν πόρους για την ανάπτυξη. Αυτό είναι το μεγάλο στοίχημα που πρέπει να κερδίσουμε στη συζήτηση που θα γίνει στις 25 Μαρτίου.

Αλλά, κύριε Υπουργέ, νομίζω –και πρέπει να το τονίσουμε προς όλες τις κατευθύνσεις– ότι δεν είναι μόνο η ρύθμιση του χρέους αυτού του τύπου για δέκα χρόνια ή για δεκαπέντε με χαμηλό επιτόκιο. Γιατί το λέω; Η χώρα μας σήμερα εξαιτίας της επείγουσας ανάγκης, έχει στην ουσία βραχυπροθεσμοποιήσει όλο το δάνειο. Δηλαδή, πήραμε 110 δισεκατομμύρια δάνειο και πρέπει να τα πληρώσουμε σε τρία χρόνια. Γίνεται αυτό; Δεν γίνεται. Πρέπει να πάει πίσω το δάνειο. Δεν μπορεί να πληρωθούν αυτά τα δάνεια σε αυτούς τους χρόνους. Πρέπει όλοι να το καταλάβουμε. Και το έχουν καταλάβει.

Είναι πολύ εντυπωσιακή η συζήτηση που γίνεται στη Γερμανία από την Επιτροπή Σοφών. Είναι εντυπωσιακή η συζήτηση που γίνεται σε διάφορες εφημερίδες στη Γερμανία. Βέβαια, η Γερμανία είναι μπλοκαρισμένη, είναι αυτή που δίνει τη νότα των εξελίξεων,

αλλά δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτή η κατάσταση και αυτή η διελκυστικότητα. Τώρα πρέπει να ρυθμιστεί το χρέος.

Κύριε Υπουργέ, υπάρχουν και άλλες μέθοδοι και ήθελα να σας θέσω τα εξής ερωτήματα αναφορικά με το πώς διαχειριζόμαστε το χρέος: Γιατί δεν απαντάει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, αγόρασε ή όχι ομόλογα ελληνικά από τη δευτερογενή αγορά στο 70%-80% της ονομαστικής αξίας; Τι θα κάνει με αυτά τα ομόλογα; Γιατί δεν μας βοηθάει να κάνουμε το περίφημο «κούρεμα»;

Δεύτερον, κύριε Υπουργέ, υπάρχουν στη δευτερογενή αγορά αυτή τη στιγμή και πωλούνται καθημερινά ελληνικά ομόλογα; Έγινε χθες στην Ελλάδα από ελληνική τράπεζα πώληση ελληνικού ομολόγου, δεν ξέρω σε ποια τιμή; Το ξέρω μάλλον, αλλά καλό είναι να μην την αναφέρω.

Λέω, λοιπόν. Κάποιοι στη δευτερογενή αγορά δεν περιμένουν τη λήξη του δανείου και θέλουν να το πουλήσουν στο 70%, γιατί το Ταμείο Αναχρηματοδότησης, αφ' ης στιγμής υποστασιοποιήθηκε δεν μπορεί και δεν πρέπει να αγοράσει αυτά τα ομόλογα. Είναι εντυπωσιακή αυτή η συζήτηση. Είναι τρελή αυτή η συζήτηση που γίνεται στην Ευρώπη. Δηλαδή, μπορούν όλοι τα ομόλογα στη δευτερογενή αγορά να τα αγοράζουν και να τα πουλάνε στο 70%, εκτός του δημοσίου που τα έχει εκδώσει. Εάν θέλει κάποιος να πουλήσει –επαναλαμβάνω, ελληνική τράπεζα, όπως έγινε χθες στην Ελλάδα- γιατί να μην τα αγοράσει το ταμείο που φτιάχτηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση και να μειωθεί το χρέος, να γίνει το «κούρεμα» με αυτόν τον τρόπο που πραγματικά γίνεται; Διότι οι αγορές, κύριε Υπουργέ, έχουν προεξοφλήσει και λένε για το 70% της ονομαστικής αξίας που είναι στη δευτερογενή τα ομόλογα, άρα στην ουσία το χρέος είναι αντί τριακόσια πενήντα, κοντά στα διακόσια πενήντα, διακόσια είκοσι.

Το τρίτο που θέλω να πω, κύριε Υπουργέ, είναι ότι πρέπει να καταλάβει σε αυτή τη συζήτηση η Ευρωπαϊκή Ένωση –και πρέπει να συμβάλουν όλα τα κόμματα- ότι το δεύτερο εξάμηνο του 2012 που θέλουμε να μπούμε στις αγορές, εάν δεν μπορέσουμε και τότε –και αυτό θα εξαρτηθεί από το τι χειρισμοί θα γίνουν στο δανεισμό της χώρας- το ταμείο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να μπορεί να μας χρηματοδοτήσει με νέα δάνεια. Εάν δεν παρθούν αυτές οι αποφάσεις, δεν θα υπάρχει σταθερό πλαίσιο κίνησης, όχι της ελληνικής οικονομίας, γιατί η 26 του μηνός είναι ημερομηνία κρίσιμη υπό την έννοια ότι αν δουν ότι δεν αποφασίζουν οι Ευρωπαίοι για τα δημοσιονομικά, τότε η επίθεση στο ευρώ θα είναι πολύ πιο μεγάλη και η αμφισβήτηση περί της ικανότητας της Ευρώπης θα είναι τεράστια.

Έρχομαι σε ένα άλλο ερώτημα, κύριε Υπουργέ. Οι μεταρρυθμίσεις που κάναμε θεοποιήθηκαν στη χώρα μας. Εγώ είμαι υπέρ των μεταρρυθμίσεων, είναι σωστές οι μεταρρυθμίσεις, όμως, θα αποδώσουν αργότερα. Το άνοιγμα των επαγγελματιών και τα υπόλοιπα θα αποδώσουν αργότερα.

Θα σας βάλω και το εξής ερώτημα: Γιατί η χώρα την περασμένη δεκαετία έτρεχε με 5% αύξηση του ΑΕΠ με αγκυλώσεις στην αγορά; Δεν εμπόδιζε τότε το άνοιγμα των επαγγελματιών; Άρα, μην καταφεύγουμε σε θεοποιήσεις. Δεν αναφέρομαι στην Κυβέρνηση. Λέω, λοιπόν, ότι οι μεταρρυθμίσεις που έγιναν είναι σωστές, έπρεπε να γίνουν εδώ και χρόνια. Έγιναν τώρα. Θα αποδώσουν, αλλά δεν αποδίδουν άμεσα. Αυτό γιατί; Αυτό το ερώτημα αφορά στο τι γίνεται με την ανάπτυξη της οικονομίας. Οι μεταρρυθμίσεις μην προσδοκούμε να λύσουν το πρόβλημα, δηλαδή να μπουν περισσότεροι δικηγόροι, περισσότερη απασχόληση, άρα αύξηση του ΑΕΠ κ.λπ.. Δεν γίνονται αυτά τα πράγματα.

Κύριε Υπουργέ, η αποκρατικοποίηση είναι μία μέθοδος. Όμως, θεωρώ ότι δεν θα αποδώσουν αυτά τα οποία αναμένει η Κυβέρνηση, πέρα από τη συζήτηση που έγινε πριν από μια εβδομάδα, η οποία ήταν παράλογη, ήταν σχιζοφρενική, για το αν θα πρέπει να πουληθούν. Τι θα πει «δεν πρέπει να πουληθούν»; Δεν πρέπει να πουληθούν μικρές αξίας τίτλους στο κέντρο της Αθήνας, διαμερίσματα που έγιναν από δωρεές δωρητών της χώρας;

Αυτά είναι παράλογα πράγματα! Είναι απαύγασμα μιας εμπειρίας που έχουν τα νοικοκυριά, οι τράπεζες, οι επιχειρήσεις. Έχουν ένα «νεκρό» περιουσιακό στοιχείο και το πουλάνε. Βέβαια η παγκόσμια τάση λέει ότι δεν πουλάς μεγάλης αξίας ακίνητα. Αντίθετα, χρησιμοποιείς άλλα εργαλεία, ιδιαίτερα χρηματοοικονομικά, το leasing, το lease back, για να τα κάνεις αξιοποιήσιμα μακροχρόνια. Έχεις μια έκταση παραλιακή; Τι δίνεις για εξήντα - εβδομήντα χρόνια. Βέβαια, αυτή είναι η τάση. Όμως δεν μπορούμε να ανοίγουμε μια συζήτηση και να λέμε ότι δεν πουλάμε σ' αυτή τη χώρα.

Λέω και τούτο, κύριε Υπουργέ. Όποιος τολμήσει να πουλήσει σήμερα θα διαπράξει έγκλημα στη χώρα. Η κεφαλαιοποίηση στο Χρηματιστήριο είναι 5 δισεκατομμύρια. Αν πουλήσεις μετοχές της Εθνικής είναι ξεπούλημα. Βγάσουν οι τράπεζες εκατομμύρια ακίνητα μεγάλης αξίας καθημερινά και δεν τα παίρνει κανένας. Τι συζήτηση κάνουμε σ' αυτήν τη χώρα; Ότι θα λύσει άμεσα το πρόβλημα;

Το τελευταίο που θέλω να πω είναι το εξής. Ανάπτυξη: Κύριε Υπουργέ, πρέπει το Υπουργείο –και το κάνει ο κ. Χρυσόχοιδης εν τινι μέτρω- να πιάσει τις μεγάλες επιχειρήσεις στη χώρα, να δει πού θα «κουμπώσει» το ΕΣΠΑ και τα κονδύλια τα οποία θα διαθέσουμε για να πάμε σε ανάπτυξη. Οι ιδιώτες δεν θα κάνουν την ανάπτυξη. Πιστέψτε μας. Δεν τις χρηματοδοτούν οι τράπεζες, δεν ρισκάρουν σ' αυτές τις συνθήκες της αστάθειας και της αβεβαιότητας. Νομίζω ότι οι μεγάλες επιχειρήσεις, οι κρατικές, ή οι μεγάλες ιδιωτικές επιχειρήσεις, σε συμφωνίες με την Κυβέρνηση, μπορούν να προχωρήσουν. Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων πρέπει να ενισχυθεί και εάν κάνουμε τη ρύθμιση και απελευθερωθούν πόροι, νομίζω ότι μπορεί να είναι η απάντηση.

Πρέπει, λοιπόν, να πάμε σε επενδύσεις μεγάλης κλίμακας, για να δώσουμε ρυθμούς, για να «γυρίσει» η οικονομία. Γιατί σε μια οικονομία που μαστίζεται από την ύφεση -που πέρυσι είχε μείωση 4,5% του ΑΕΠ και φέτος προϋπολογίζουμε ότι θα έχει 3%-δεν μπορεί η ύφεση αυτή να θεραπευτεί, να αντιμετωπιστεί με μικροεπενδύσεις και γενικά με ευχές και ευχέλαια.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Βουλευτή Πιερίας του ΠΑΣΟΚ κ. Αθανάσιο Παπαγεωργίου.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Β' Αθήνας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Χατζηδάκης για εννέα λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καθώς σήμερα κάνουμε συζήτηση για τον απολογισμό και τον ισολογισμό του 2009 διαδικαστικά, θα ήθελα να πω, πως παρ' ότι έχουν γίνει βήματα τελευταία από τη Βουλή των Ελλήνων, με βάση τις προβλέψεις του Συντάγματος και του Κανονισμού της Βουλής για τη διαδικασία αυτή, πιστεύω ότι μπορούμε να μελετήσουμε το πώς λειτουργούν αντίστοιχα κοινοβούλια άλλων ευρωπαϊκών χωρών, αλλά και η Ευρωβουλή, έτσι ώστε να γίνει η συμμετοχή της Βουλής πιο ουσιαστική στην εκτέλεση του προϋπολογισμού. Πραγματικά υπάρχουν τεράστια περιθώρια προόδου και αξίζει το Προεδρείο της Βουλής να δουλέψει συστηματικά προς αυτή την κατεύθυνση, αλλά και όλες οι πτέρυγες της Βουλής να στηρίξουν αυτή την προσπάθεια. Δεν μπορεί η Βουλή να είναι θεατής της διαδικασίας εκτέλεσης του προϋπολογισμού.

Μιλώντας επί της ουσίας, έχω δει όλους τους εισηγητές και είναι λογικό, με αφορμή τη συζήτηση αυτή, να κάνουν τοποθετήσεις, ο καθένας από τη δική του πλευρά, για την οικονομική κρίση και για τα αίτια της. Είναι ολοφάνερο ότι υπάρχουν ευθύνες του πολιτικού συστήματος γι' αυτό. Βέβαια οι ομιλητές του ΠΑΣΟΚ παριστάνουν ότι το πολιτικό σύστημα στην Ελλάδα δημιουργήθηκε από το 2004 και μετά. Παριστάνουν ότι το ΠΑΣΟΚ δεν είχε κυβερνητικό παρελθόν, δεν συμμετείχε στην αύξηση του χρέους, δεν έπαιξε κανένα ρόλο στην πολιτική ζωή του τόπου.

Προφανώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έγιναν λάθη σ' αυτήν την πενταετία στην οποία αναφέρατε, στην πενταετία της Νέας Δημοκρατίας. Κυρίως δεν τολμήσαμε όσο θα έπρεπε. Δεν κυβερνήσαμε, όπως έχουμε παραδεχθεί και πριν και μετά τις εκλογές, όσο αποφασιστικά και ευρωπαϊκά οφείλαμε να κάνουμε. Όμως εμείς, σε αντίθεση με το ΠΑΣΟΚ, έχουμε κάνει την αυτοκριτική μας. Δυστυχώς, η άλλη πλευρά παριστάνει ότι είναι απολύτως αλάνθαστη, ότι δεν φταίει σε τίποτα. Και δεν θα πάω μόνο στη δεκαετία του '80 και στην εκτίναξη του χρέους. Δεν θα πάω στα λάθη που έγιναν στη συνέχεια. Όμως, εδώ το ΠΑΣΟΚ ξεχνάει ακόμα και το «λεφτά υπάρχουν», που ο κ. Παπανδρέου

το επανέλαβε και μετά τις εκλογές, αλλά προφανώς τα κρατάει αυτά τα λεφτά σε κάποιο σεντούκι και δεν τα δίνει στον ελληνικό λαό.

Ξεχνάει το ΠΑΣΟΚ την μετεκλογική του αδράνεια, ότι, ενώ ανακοίνωσε το ύψος του ελλείμματος, στη συνέχεια δεν έπαιρνε κανένα μέτρο κι ακόμη περισσότερο φρόντισε να αυξήσει όσο μπορούσε το ύψος του ελλείμματος για να ενοχοποιήσει τη Νέα Δημοκρατία;

Οι επιστροφές φόρων, ας πούμε, το τελευταίο τρίμηνο του 2009 ήταν 1,5 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ το 2010 περιέργως, πάγωσαν. Είχαμε αύξηση στα εξοπλιστικά προγράμματα το τελευταίο τρίμηνο του 2009 κατά 0,7 δισεκατομμύρια ευρώ. Επίσης, καταβλήθηκε το επίδομα αλληλεγγύης τα Χριστούγεννα του 2009, ενώ δεν είχε εισπραχθεί και εισεπράχθη το 2010.

Η Κυβέρνηση επίσης, ξεχνάει τις δηλώσεις δυσφήμισης της ελληνικής οικονομίας τις οποίες έκανε διεθνώς, που αποτυπώνονται στην περίφημη τοποθέτηση του Υπουργού Οικονομικών για τον Τιτανικό. Ξεχνάει ότι μπορούσε να δανειστεί τον Γενάρη και τον Φλεβάρη του 2010, όταν τα spreads δεν είχαν ακόμη εκτιναχθεί, αλλά δεν το έκανε περιμένοντας δεν ξέρω και εγώ τι, την εξ' ύψους παρηγορία και έτσι στο τέλος η Ελλάδα έφτασε στην αγκαλιά του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Και σήμερα πια, έχοντας διαμορφωθεί η κατάσταση που όλοι ζούμε, με τους κυβερνητικούς χειρισμούς και τις παλινωδίες, η Ελλάδα δίνει την εικόνα μίας κατεστραμμένης χώρας στην οποία κανένας επενδυτής δεν θέλει να επενδύσει.

Το πρόβλημα, λοιπόν, είναι και οικονομικό, αλλά και πολιτικό. Επειδή τη λύση δεν μπορεί να τη δώσει εκ των πραγμάτων ούτε κάποιος «μάγος» ούτε κάποιος «λοχίας», πρέπει η λύση να δοθεί από τη Βουλή και τις κυβερνητικές πλειοψηφίες με βάση τις προβλέψεις του Συντάγματος, πρέπει να δούμε κυρίες και κύριοι πώς όλοι θα σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων. Γι' αυτό έχει τεράστια σημασία όχι μόνο εμείς αλλά και εσείς να κάνετε την αυτοκριτική. Όπως επίσης έχει σημασία να προχωρήσουμε το πολιτικό σύστημα συνολικά στις αναγκαίες ενέργειες για την αυτοκάθαρση. Και σ' αυτό συμπεριλαμβάναμε όλες τις υποθέσεις που σχετίζονται με τη διαφάνεια και τη διαχείριση του δημοσίου χρήματος, στις οποίες δεν μπορεί και δεν πρέπει να υπάρξουν εκπώσεις και συμβιβασμοί. Η κοινωνία έχει απόλυτο δίκιο, όταν επικεντρώνεται στα ζητήματα αυτά.

Προφανώς, όμως, για να προχωρήσουμε μπροστά και να δώσουμε λύσεις δεν πρέπει να αρκεστούμε σε μία ορθολογική οικονομική διαχείριση, ούτε στην προσπάθεια της αυτοκριτικής. Πρέπει να δούμε και άλλες προϋποθέσεις οι οποίες είναι βασικές για να προχωρήσουμε μπροστά. Η μετριοπάθεια και η εθνική συνεννόηση, η αναπτυξιακή επανάσταση που σήμερα χρειαζόμαστε, αλλά -όσο και εάν φαίνεται αυτονόητο- η τεχνική επάρκεια όλων όσων ασχολούνται με την αντιμετώπιση επιμέρους προβλημάτων.

Για τη μετριοπάθεια και την εθνική συνεννόηση, θέλω να σημειώσω πως η οξύτητα και οι ακρότητες ποτέ δεν βοήθησαν αυτόν εδώ τον τόπο. Αντίθετα, η οξύτητα, οι ακρότητες, έχουν πληρωθεί πανάκριβα από την ελληνική κοινωνία. Πρέπει να αντιληφθούμε ότι όλοι είμαστε στο ίδιο πλοίο και επομένως η συνεννόηση στα βασικά είναι απολύτως αναγκαία. Ωστόσο, λυπούμαι να πω ότι η Κυβέρνηση με τους μέχρι τώρα χειρισμούς της δεν έχει κινηθεί προς αυτήν την κατεύθυνση. Αντίθετα έχει δυναμίσει το πολιτικό κλίμα, επιχειρώντας να ενοχοποιήσει για τα πάντα, όλους τους άλλους εκτός από τον εαυτό της. Χρειάζεται μία έμπρακτη αλλαγή πολιτικής από την Κυβέρνηση στο συγκεκριμένο ζήτημα, γιατί πραγματικά όσο περνούν οι μήνες η κρίση βαθύνει και δεν δικαιούμαστε -κανένας δεν δικαιούται- να είμαστε κατώτεροι των περιστάσεων.

Επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση πρέπει να καταλάβει επιτέλους πως χρειάζεται να δώσει έμφαση όχι στην επικοινωνία μόνο, αλλά στην ουσία, στο ζήτημα της ανάπτυξης. Ο τόπος χρειάζεται περισσότερο παρά ποτέ, κυριολεκτικά, μία αναπτυξιακή επανάσταση. Και δεν είναι μόνο το ΕΣΠΑ ή οι δημόσιες επενδύσεις. Είναι οι αποκρατικοποιήσεις, οι συμβάσεις παραχώρησης, τα έργα ΣΔΙΤ, ένα σταθερό φορολογικό σύστημα, η απλοποίηση των αδειοδοτήσεων των επιχειρήσεων, ειδικά προ-

γράμματα όπως είναι ένα πρόγραμμα που έχουμε προτείνει, για να γίνει η Ελλάδα βασικός τόπος θερινής κατοικίας στην Ευρώπη.

Συντονισμένες δράσεις που θα δώσουν την εντύπωση διεθνώς ότι κάτι αλλάζει ουσιαστικά σε αυτόν τον τόπο, που σας είπα έχει δώσει την αίσθηση, με τους κυβερνητικούς χειρισμούς του τελευταίου διαστήματος, ότι πρόκειται περί μίας κατεστραμμένης χώρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άλλη μία παράμετρος είναι βασική για εμένα: Είναι η τεχνική επάρκεια όλων όσων ασχολούνται με συγκεκριμένα ζητήματα. Διότι, ξέρετε, δεν φθάνει να διακηρύσσουμε κάποιες πολιτικές, ότι θα κάνουμε αποκρατικοποιήσεις, ενώ δεν προχωρούν οι αποκρατικοποιήσεις, ότι θα δώσουμε προτεραιότητα στις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, ενώ μένουν θεωρίες επί χάρτου, ότι θα ενοποιήσουμε τις εφορίες, ενώ πέφτουμε έξω από τα χρονοδιαγράμματα.

Οι άνθρωποι που ασχολούνται με τα συγκεκριμένα ζητήματα είτε σε υψηλό είτε σε χαμηλότερο επίπεδο, πρέπει να είναι τεχνικές επαρκείς, για να προχωρήσουν κάποια πράγματα, «για να κρεμάσει κάποιος το κουδούνι στην ουρά της γάτας». Με τη θεωρία δεν πρόκειται να υπάρξει λύση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει ειπωθεί και από άλλους ομιλητές, ότι ο τόπος σήμερα βρίσκεται ουσιαστικά μέσα σε ένα κλίμα εθνικής κατάθλιψης. Λείπει η ελπίδα. Αλλά η ελπίδα δεν θα δημιουργηθεί επειδή θα επαναλαμβάνουμε τη λέξη ή θα λέμε μεγάλα συνθήματα, η ελπίδα θα δημιουργηθεί επειδή θα γίνουν συγκεκριμένα βήματα προς τα εμπρός, θα δώσουμε συγκεκριμένες απαντήσεις, θα χαράξουμε συγκεκριμένη πορεία με συγκεκριμένους σταθμούς και συγκεκριμένο τερματισμό.

Έχω πει και άλλες φορές, η Κυβέρνηση αυτή παίρνει σχεδόν άριστα στον τομέα της επικοινωνίας. Αλλά παίρνει κάτω από τη βάση στην ουσία, στη διαχείριση των προβλημάτων. Ο τόπος, λοιπόν, θα αλλάξει πορεία, όταν αποφασίσετε να ξεφύγετε από τα δεσμά της επικοινωνίας και στραφείτε στην ουσία. Αυτό χρειάζεται σήμερα η Ελλάδα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Χατζηδάκη, Βουλευτή Β' Αθήνας της Νέας Δημοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής σαράντα δύο μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί από το 3ο Γυμνάσιο Βριλησίων.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Εμμανουήλ Στρατάκης, Βουλευτής Ηρακλείου του ΠΑΣΟΚ, έχει το λόγο για δέκα λεπτά.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο μόλις κατελθών του Βήματος αγαπητός συνάδελφος, κ. Χατζηδάκης, με τη συναινετική ομιλία του -και το τονίζω αυτό- κατέδειξε τις δύο γραμμές που υπάρχουν στο κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, στο κόμμα της Νέας Δημοκρατίας: Η μια άποψη που μιλάει για αυτοκριτική και βεβαίως, κριτικάρει την Κυβέρνηση και αυτή είναι και η δουλειά της και η άλλη που λέει ότι όλα έγιναν καλά και απλά ήρθε το ΠΑΣΟΚ και σε ένα μήνα τα έκανε όλα θάλασσα, μια και μιλάμε για τον απολογισμό και τον ισολογισμό του 2009.

Αυτό δείχνει, βέβαια, μία αδυναμία πολλών από τη Νέα Δημοκρατία να αντιληφθούν τη μεγάλη ζημιά που δημιουργήσαν στη χώρα, μία ζημιά που δεν καταγράφεται μόνο από την Έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου του Κράτους, σε σχέση με τα πραγματικά δεδομένα που διαπιστώνονται στον προϋπολογισμό και βέβαια στον ισολογισμό, αλλά που έχει να κάνει κυρίως με μία αντίληψη, που θέλει να πει ότι εμείς τα κάναμε καλά, δεν κάναμε

και πολύ μεγάλη ζημιά, εσείς τα δημιουργήσατε, άρα ξαναδικαιούμαστε να προχωρήσουμε.

Θέλω μία παρατήρηση να κάνω. Εάν δει κανείς τα στοιχεία της Έκθεσης του Ελεγκτικού Συνεδρίου θα διαπιστώσει ότι μόνο τα καθαρά εισπραχθέντα έσοδα του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, ήταν μειωμένα κατά 44,86% σε σχέση με τον προηγούμενο χρόνο, που ήταν κυβέρνηση πάλι η Νέα Δημοκρατία. Αυτό τι δηλώνει; Ότι η αναπτυξιακή επανάσταση την οποία επαγγέλλεται ο κ. Χατζηδάκης δεν μπορεί να γίνει αφ' ενός από τη μία μέρα στην άλλη και από την άλλη δείχνει, ότι όντας ο ίδιος σε παραγωγικό Υπουργείο, δεν κατάφερε αλλά ούτε και η κυβέρνηση στο σύνολό της, να καλύψει τους στόχους του προϋπολογισμού.

Όλο αυτό δείχνει ότι πραγματικά εδώ δεν αναλαμβάνουμε επί της ουσίας την ευθύνη ως πολιτικά πρόσωπα, όταν τουλάχιστον έχουμε προϊστορία στη διαχείριση της χώρας. Γιατί η προϊστορία καταγράφεται από συγκεκριμένες ενέργειες και δράσεις και βεβαίως ανεξάρτητα και από αυτές από το αποτέλεσμα που υπάρχει.

Θέλω να πιστεύω ότι αυτό είναι που πρέπει να μας οδηγήει στις ενέργειες μας και στην από εδώ και πέρα πρακτική μας. Θέλω να πω ότι σήμερα εμείς εδώ εκ των πραγμάτων θα ψηφίσουμε αυτή την κύρωση, διότι αυτό επιβάλλει η συνέχεια του κράτους, διότι αυτό επιβάλλουν οι διαδικασίες που προβλέπονται στο Σύνταγμα.

Και είναι ευχάριστο που παραδέχονται όλες οι πλευρές ότι έχουν βελτιωθεί αυτές οι διαδικασίες που προβλέπονται στο Σύνταγμα, ώστε εδώ να έρχεται το συντομότερο δυνατό ο απολογισμός και βεβαίως η κύρωση του ισολογισμού, που είναι διαδικασίες που θέλουν να καταδείξουν –όχι επειδή καταψηφίσαμε τότε, δεν ψηφίζουμε σήμερα- ποια είναι τα λάθη που έγιναν, ποιες ήταν οι αποκλίσεις που υπήρξαν. Άρα τι είναι αυτό που μπορεί να γίνει στην πράξη, προκειμένου να μη συνεχίσουμε να έχουμε αυτά τα αρνητικά αποτελέσματα, όπου υπάρχουν αρνητικά αποτελέσματα και αντίθετα όπου υπάρχουν θετικά αποτελέσματα, να δούμε πώς αυτά τα θετικά αποτελέσματα μπορούμε να τα πολλαπλασιάσουμε, να τα αυξήσουμε, ώστε να πετυχαίνουμε ως χώρα και ως πολιτεία το καλύτερο δυνατό.

Εκείνο που έχει πολύ μεγάλη σημασία, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, είναι να δούμε τι αφήνει αυτός ο απολογισμός και ισολογισμός, δηλαδή τι δείχνει. Επειδή ενδεχομένως θα μπορούσε κανείς να κατηγορηθεί ότι αυτά που θα πει είναι μόνο κομματικές απόψεις και θέσεις, η άποψη που εγώ θα εκφράσω βασίζεται αποκλειστικά και μόνο στην Έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου του Κράτους. Αυτό στην πράξη σημαίνει ότι είναι η αντικειμενικά καταγραφείσα άποψη και αυτή εγώ θέλω να κρατήσω ως την άποψη που πρέπει εδώ να σχολιάσω.

Τι λέει, λοιπόν, αυτή η Έκθεση; Λέει, κατ' αρχάς, ότι ως προς την ανάπτυξη, ενώ το 2003 ήμασταν στην τέταρτη θέση, στο τέλος του 2008 είχαμε βρεθεί στην ένατη θέση ανάμεσα στις είκοσι επτά χώρες της ευρωζώνης, που σημαίνει ότι από ρυθμό ανάπτυξης 5% κατεβήκαμε στο 2,8%, δηλαδή αυτό το οποίο σήμερα επαγγέλλεται η Αξιοματική Αντιπολίτευση, η ίδια δεν είχε καταφέρει να το κάνει πράξη, που είναι ένα πρώτο δείγμα των ικανοτήτων μιας παράταξης που έχει ιστορία –δεν το αμφισβητεί κανείς- αλλά στη συγκεκριμένη φάση και με τις συγκυρίες που έχουν διαμορφωθεί δεν κατάφερε να πετύχει αυτό το στόχο που σήμερα ξανά επαγγέλλεται.

Ως προς την ανταγωνιστικότητα, από την τριακοστή πέμπτη θέση το 2003 καταρρακώσαμε τριάντα έξι θέσεις και πήγαμε στην εβδομηκοστή πρώτη το 2009.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Σήμερα που είμαστε, κύριε συνάδελφε;

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Και βεβαίως μπορεί και σήμερα όντας σε αυτή την πορεία να μην έχουμε ακόμη βελτιώσει τα πράγματα, αλλά εμείς έχουμε αποδείξει, αγαπητέ συνάδελφε, ότι ενώ το 1993 παραλάβαμε ανάπτυξη μιας κάποιας κατηγορίας, καταφέραμε να βελτιώσουμε την εικόνα της χώρας από εκεί και μετά.

Αυτό είναι το δικό μας δείγμα γραφής, ενώ αντίθετα εσείς σε κάθε περίπτωση είτε το 1990 είτε το 2004 πήρατε μια οικονομία

που ήταν σε μια θετική πορεία και την οδηγήσατε σε μία αρνητική πορεία. Αυτά θέλετε να επαναλάβουμε; Είναι γνωστά, δεν χρειάζεται να τα λέμε ξανά και ξανά.

Ας έρθουμε, όμως, σε συγκεκριμένα ζητήματα και στοιχεία του απολογισμού και ισολογισμού του έτους 2009. Τα καθαρά εισπραχθέντα έσοδα το 2009 ήταν 50,5 δισεκατομμύρια ευρώ και ήταν κατά 16,8 δισεκατομμύρια ευρώ λιγότερα –δηλαδή ποσοστό περίπου 25%- σε σχέση με τα προϋπολογισθέντα.

Βεβαίως, τα φορολογικά έσοδα που είναι το ένα κομμάτι του συνόλου των εσόδων ήταν 12,8 δισεκατομμύρια λιγότερα από αυτά που είχαν προϋπολογιστεί και ήταν η μείωσή τους μεγαλύτερη από τη μείωση του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος.

Όλα αυτά είναι αρνητικά στοιχεία που δείχνουν ποια ήταν η πραγματική κατάσταση που είχε διαμορφωθεί στη χώρα. Βεβαίως, η χώρα προχώρησε, για να καλύψει τις απαιτήσεις και τις ανάγκες σε ένα δανεισμό που το 2009 έφθασε περίπου τα 105 δισεκατομμύρια ευρώ. Τονίζω το νούμερο, διότι θα το επικαλεστώ στη συνέχεια σε σχέση με τα 110 δισεκατομμύρια του χρηματοπιστωτικού μηχανισμού που διαμορφώθηκε, για να στηριχθεί η οικονομία της χώρας και ήταν περίπου κατά 64,5 δισεκατομμύρια ευρώ περισσότερα από αυτά που προϋπολογίζονταν. Δηλαδή, έφθασε να έχουμε ένα ποσοστό αύξησης της τάξεως του 158,36% και βεβαίως μια αύξηση σε σχέση με το προηγούμενο έτος κατά 51%.

Αυτή ήταν η κατάσταση. Και βεβαίως, εκείνο που ήταν ως εισπρακτέο υπόλοιπο, δηλαδή, τα βεβαιωθέντα έσοδα τα οποία δεν εισπράχθηκαν, έφθασαν τα 33,5 δισεκατομμύρια ευρώ σε σχέση με τα 11,5 δισεκατομμύρια ευρώ που ήταν στον προϋπολογισμό και ισολογισμό του 2003. Αυτή είναι η κατάσταση της διαχείρισης που είχατε όλα τα χρόνια, με έμφαση βεβαίως τον τελευταίο χρόνο που οδήγησε τα πράγματα εδώ που τα οδήγησε.

Όσον αφορά τα έξοδα και τις πληρωμές, υπήρχε μια απόκλιση των 47,6 δισεκατομμυρίων ευρώ και βέβαια η αύξηση των πραγματικών δαπανών σε σχέση με το 2008 ήταν κατά 30 δισεκατομμύρια ευρώ, συγκεκριμένα κατά 29,2 δισεκατομμύρια ευρώ. Κι ενώ ο προϋπολογισμός προέβλεπε ένα πρωτογενές πλεόνασμα της τάξης των 9 δισεκατομμυρίων ευρώ, κατάντησε τελικά να έχει έλλειμμα της τάξης των 9,3 δισεκατομμυρίων ευρώ. Άρα, βλέπουμε ότι υπάρχουν σοβαρές αποκλίσεις και βέβαια, το έλλειμμα της ελληνικής Κυβέρνησης ανέβηκε στα 30 δισεκατομμύρια ευρώ, κάτι πάρα πολύ σημαντικό.

Οι πρωτογενείς δαπάνες, που το 82,43% είναι για έξοδα της Γενικής Κυβέρνησης, ήταν το άλλο στοιχείο που δείχνει την κατάσταση που δημιουργήθηκε κυρίως το 2009.

Ποιες είναι οι τελικές παρατηρήσεις που καταγράφονται από το Ελεγκτικό Συνέδριο του Κράτους; Είναι ότι υπήρχε μια υστέρηση εσόδων έναντι των προβλέψεων και μία συρρίκνωση φορολογικών εσόδων μεγαλύτερη απ' αυτή του ΑΕΠ, όπως το είπα και πριν. Και βεβαίως θα μπορούσαν να είναι μία πηγή εσόδων τα βεβαιωθέντα και όχι εισπραχθέντα ποσά, όπου γι' αυτό, παρά τις δηλώσεις του τότε Πρωθυπουργού και στις Βρυξέλλες και αλλού, δεν έγινε καμμία μα καμμία ουσιαστική προσπάθεια, ίσως γιατί κάποια από αυτά οφείλονταν από συγκεκριμένους οφειλότες.

Βεβαίως εκείνο που παρατηρείται ακόμα, είναι ότι οι αποκλίσεις από τις δαπάνες δεν είχαν προβλεφθεί ή πραγματοποιήθηκαν καθ' υπέρβαση των προβλέψεων. Δηλαδή, ενώ είχαμε προβλέψει σε κάποιες περιπτώσεις να ξοδιάσουμε δέκα, ξοδιάζαμε είκοσι ή ξοδιάζαμε χρήματα τα οποία δεν είχαν καν προβλεφθεί.

Όλα αυτά οδήγησαν σ' αυτό το αποτέλεσμα και αυτή είναι η κατάσταση την οποία σήμερα ήρθαμε εμείς να διορθώσουμε και μας ψέγετε γιατί μέσα σε ένα μήνα δεν κάναμε όλες αυτές τις διορθώσεις. Μας ψέγετε και για κάτι άλλο, ότι δεν πήγαμε να δανειστούμε, να πάρουμε, δηλαδή, πέρα από τα 105 δισεκατομμύρια που είχατε πάρει εσείς, ώστε να καλύψουμε τις ανάγκες της χώρας για να μην προχωρήσουμε στη συνέχεια στην απαίτηση της δημιουργίας του μηχανισμού.

Θέλω να πω και στον κ. Μουσουρούλη ότι αυτό που λέει αφορά κανονισμούς. Εδώ οι αποφάσεις είναι σε Συνόδους Κο-

ρυφής που υποχρεώνουν τα κράτη-μέλη να συμβάλουν με τις οικονομίες τους στην ανάπτυξη της οικονομίας της Ελλάδας, κάτι που δεν προβλέπεται να γίνει μέσα από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Αυτό είναι κάτι το οποίο θεωρώ ότι πρέπει να το καταγράψουμε.

Με αυτήν λοιπόν, την έννοια πιστεύω ότι και η άποψη που διατηρεί σήμερα η Νέα Δημοκρατία είναι προς λαθεμένη κατεύθυνση. Μας λέει, δηλαδή, να συνεχίζουμε να είμαστε αναξιόπιστοι, να διαμορφώναμε ένα περιβάλλον, να φθάσουμε το χρέος στο 150%-160% -ήδη το είχατε φθάσει στο 125% του ΑΕΠ- που σημαίνει στην πράξη ότι θα ερχόταν κάποια στιγμή, χωρίς να έχουμε κάνει καμμία προετοιμασία, που θα μας έβρισκαν οι αγορές να μας διαλύσουν στην πράξη ή να πάμε de facto σε πτώχευση.

Αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι κάτι το οποίο ουσιαστικά το απέτρεψε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με τις επιλογές της, με τη μεγάλη προσπάθεια που κατέβαλε μέσα από πιέσεις και άλλες διαδικασίες, ώστε να φθάσουμε σ' αυτόν το μηχανισμό στήριξης, που είναι ένας μηχανισμός στήριξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία απαιτήσε να έρθει και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο λόγω της πολυετούς εμπειρίας του.

Βεβαίως, ορισμένα πράγματα θα κριθούν στην πράξη, ιδιαίτερα εκείνα τα οποία γίνονται με πρωτοβουλία της Κυβέρνησης. Θέλω να πιστεύω ότι οι πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης και σε αυτήν την περίπτωση είναι προς τη θετική κατεύθυνση και βεβαίως διαμορφώνουν ένα άλλο κλίμα που έχει αρχίσει να γίνεται ορατό. Το ορατό κλίμα και η ορατή κατάσταση είναι ότι ενώ είχαμε μία μείωση της ανάπτυξης κατά 5%, καταφέραμε να τη μειώσουμε και να περιοριστεί αυτήν τη στιγμή μέχρι το 3%.

Αυτή είναι η κατάσταση που διαμορφώνεται στη χώρα και θεωρώ ότι έχουμε υποχρέωση όλοι μας προς αυτήν την κατεύθυνση να συμβάλουμε, για να δημιουργηθεί το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα. Χωρίς παραγωγή η χώρα δεν μπορεί να πάει μπροστά ούτε μπορεί να καλύψει τις υποχρεώσεις της. Εκεί, λοιπόν, χρειάζεται η συνδρομή και όλα τα άλλα που λέγονται είναι εκ περισού.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε το Βουλευτή Ηρακλείου του ΠΑΣΟΚ, κ. Εμμανουήλ Στρατάκη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Αττικής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Γεώργιος Βλάχος, για εννέα λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαβάζοντας τα πρακτικά της Επιτροπής Απολογισμού παρατήρησα τον παριστάμενο κύριο Υφυπουργό Οικονομικών να ξεκινά την ομιλία του από το πολιτικό θέμα της συναίνεσης, λέγοντας: «Εμείς όταν μιλάμε για συναίνεση, δεν ζητούμε από κανένα κόμμα να παραιτηθεί από το θεσμικό του ρόλο. Εκείνο που λέμε σ' αυτές τις κρίσιμες στιγμές για τη χώρα είναι ότι ο καθένας θα πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες του, να συμπεριφέρεται με τρόπο υπεύθυνο και όταν απευθυνόμαστε στους Έλληνες πολίτες αυτές τις κρίσιμες στιγμές, να μιλάμε με ειλικρίνεια».

Ζητάτε συναίνεση, λοιπόν, εσείς, κύριε Υπουργέ, που το 2009, όχι μόνο δεν ανταποκριθήκατε στην πρόσκληση Καραμανλή για συνεννόηση στα αυτονόητα, αλλά διαφωνήσατε με την επιβολή κάθε αναγκαίου μέτρου λόγω της διεθνούς οικονομικής κρίσης, αφού, όπως λέγατε, η κρίση ήταν εφεύρημα της κυβέρνησης.

Ζητάτε συναίνεση εσείς, όταν ο σημερινός Πρωθυπουργός το Μάρτιο του 2009, ως Αρχηγός της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, αποχώρησε από τη Σύνοδο Αρχηγών, αρνούμενος να στηρίξει την επιβολή κάθε μέτρου για την αντιμετώπιση της κρίσης.

Ζητάτε συναίνεση εσείς, που στο κάλεσμα του 2009 για λήψη έκτακτων μέτρων, προκειμένου η χώρα να αποφύγει κάθε περιπέτεια, ζητούσατε μόνιμα εκλογές.

Ζητάτε συναίνεση εσείς, που όταν η Νέα Δημοκρατία και ο Κώστας Καραμανλής ανακοίνωσαν τη λήψη μέτρων για περιστολή σπατάλης και «πάγωμα» μισθών για δυο χρόνια, εσείς τάζατε στους πάντες τα πάντα.

Εσείς τάζατε αυξήσεις. Εσείς υποσχέθήκατε χρήματα. Εσείς δεσμευθήκατε για επανακρατικοποίηση της Ολυμπιακής, του ΟΤΕ, ίσως και της Εμπορικής. Εσείς προπηλακίσατε τους Κινέ-

ζους επενδυτές, χαρακτηρίζοντάς τους κερδοσκόπους. Εσείς πρωτοστατήσατε στη ματαίωση του Αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη. Εσείς κατηγορήσατε τον Γιώργο Αλογοσκούφη για την επιβολή τεκμηρίων. Εσείς καταγγείλατε τη Νέα Δημοκρατία γιατί ενοποίησε τα ασφαλιστικά ταμεία από εκατόν τριάντα επτά σε δεκατρία. Εσείς απορρίψατε τη ρύθμιση των ημιυπαίθριων. Εσείς λέγατε «όχι στην απόσυρση». Εσείς συκοφαντήσατε τη χώρα, χαρακτηρίζοντάς τη ως διεφθαρμένη. Εσείς χαρακτηρίσατε τους δημοσίους υπαλλήλους, που η πλειοψηφία τους διορίστηκε από κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και φυσικά χωρίς ΑΣΕΠ, σαν «κοπρίτες». Εσείς συκοφαντήσατε όλες τις κοινωνικές τάξεις στρέφοντας τη μια εναντίον της άλλης. Εσείς απαξιώσατε το δημόσιο βίο, λασπολογώντας σε βάρος των πολιτικών σας αντιπάλων για να κυβερνήσετε ως μονόφθαλμοι. Εσείς επιλέξατε να μετατρέψετε το πρόβλημα ελλείμματος σε πρόβλημα δανεισμού. Εσείς μιλήσατε για πτώχευση, για να δικαιολογήσετε τα μέτρα, παραγνωρίζοντας τη ζημιά που κάνατε στη χώρα διεθνώς.

Τολμάτε σήμερα, λοιπόν, να μιλάτε για ειλικρίνεια. Αλήθεια, τι σχέση έχει η ηγετική ομάδα της Κυβέρνησης με την ειλικρίνεια; Τι σχέση έχει η ηγετική ομάδα της Κυβέρνησης με την αλήθεια, που σήμερα επικαλείστε;

Επιμένετε και επιμένετε στο έλλειμμα. Σας είπαμε και πάλι ότι αν εξοικονομούσατε 10 δισεκατομμύρια στα τέλη του 2009, αν δηλαδή κάνατε την πολιτική που κάνατε το τέλος του 2010, το έλλειμμα θα ήταν περίπου 8% με 9%. Επιλογή σας ήταν να «φουσκώσετε» το έλλειμμα με πληρωμές και καθυστερήσεις εισπράξεων, προκειμένου να χρεώσετε και γι' αυτό την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Είστε σοβαροί να επιμένετε ακόμη ότι ο μη ακριβής προσδιορισμός του ελλείμματος, που βεβαίως ήταν εκτίμηση, θα μας οδηγήσει σε χρεοκοπία;

Μετά από τέσσερις μήνες περίπου, αφότου αναλάβετε την εξουσία, άρχισε να δημιουργείται πρόβλημα δανεισμού, αφού στο μεταξύ διακηρύξατε εσείς προς κάθε κατεύθυνση ότι η Ελλάδα ήταν ψεύτης, έδινε αλλοιωμένα στοιχεία, οι Έλληνες είναι τεμπέληδες, χαρακτηρίζοντας τη χώρα σαν τον Τιτανικό που από στιγμή σε στιγμή βουλιάζει. Και μετά θέλατε να βρεθούν δανειστές με λογικά επιτόκια, όταν εσείς είπατε ότι τα χρήματα που θα μας δάνειζαν κινδύνευαν να τα χάσουν.

Όλα αυτά -αποδεικνύεται πολύ καλά σήμερα- ήταν σχεδιασμένα. Άλλωστε, η αποκάλυψη του Στρος Καν ουσιαστικά επιβεβαίωσε όλα όσα υποπευόμαστε.

Αλήθεια, ποιοι σας πίεσαν να οδηγήσετε τη χώρα σ' αυτόν το δρόμο; Ή μήπως ήταν δική σας απόφαση; Σε κάθε περίπτωση, δεν νοιώθετε την ανάγκη να δώσετε εξηγήσεις στον ελληνικό λαό για όλα είπατε και για όλα κάνατε στη χώρα;

Επιμένετε ακόμη για το χρέος. Μέχρι προχθές ο κ. Παπανδρέου μας είπε ότι το διπλασιάσαμε. Αλήθεια, αυτές οι υπερβολές σας νομίζετε ότι βοηθούν τη χώρα, ιδιαίτερα στη σημερινή κατάσταση;

Πόσες φορές θα πρέπει να πούμε ότι η αύξηση του χρέους σε ποσοστό περίπου 80% έγινε για αναχρηματοδότηση οφειλών κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ;

Σήμερα το χρέος αυξάνεται. Γιατί γίνεται αυτό; Προφανώς γίνεται για να καλυφθούν υποχρεώσεις, ό,τι γινόταν δηλαδή επί Νέας Δημοκρατίας. Μετά μιλάτε για ειλικρίνεια. Μετά, κύριε Υπουργέ, ζητάτε συναίνεση.

Κατηγορήσατε, επίσης, τη Νέα Δημοκρατία ότι έδωσε αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις. Μα, δεν μας το λέγατε αυτό τότε, δεν μας το λέγατε εκείνη την εποχή. Αντίθετα, εσείς ζητούσατε να δοθούν μεγαλύτερες αυξήσεις, χαρακτηρίζοντας τις κυβερνητικές παροχές ως ψίχουλα. Ήσασταν ανεύθυνη ως Αντιπολίτευση, είστε εκτός πραγματικότητας ως Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική της ηγετικής ομάδας της Κυβέρνησης καθημερινά αυξάνει τα αδιέξοδα. Αναγκάζεται, έτσι, να θέτει εκβιαστικά διλήμματα τόσο στις πολιτικές δυνάμεις του τόπου όσο και στην κοινωνία. Ισχυρίζεται το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης ότι οδηγηθήκαμε στο μνημόνιο, για να αποφύγουμε την πτώχευση.

Τώρα αποκαλύπτεται ότι ο κ. Παπανδρέου συζητούσε με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο πολύ πριν δημιουργηθεί πρόβλημα πληρωμών. Ίσως, όπως και αυτό συζητείται και αυτές τις μέρες,

συζητούσε ακόμα και πριν τις εκλογές. Κατά τα άλλα, δεν ξέρατε για την οικονομική κατάσταση της χώρας. Για να μπει η χώρα στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο έπρεπε να μην μπορεί να δανειστεί.

Έτσι, από τον Οκτώβριο του 2009, δημιουργήσατε ένα εφιαλτικό σκηνικό για τη χώρα, για να γίνει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο μονόδρομος. Διασύρατε τη χώρα. Λοιδορήσατε τους πάντες με ένα και μόνο στόχο, την ένταξη στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Απόδειξη ότι αυτό ήταν η επιλογή σας είναι το γεγονός ότι δεν διαπραγματευθήκατε καθόλου. Αυτό αποδεικνύεται έμπρακτα τόσο από τον τρόπο που χειρίστηκε το ίδιο ζήτημα η Ιρλανδία όσο και από την πρόθεσή σας να κάνετε σήμερα τη διαπραγμάτευση που δεν κάνατε ένα χρόνο πριν. Κάθε μέρα που έρχεται διαφεύδετε όλα όσα λέγατε την προηγούμενη. Εάν αυτή δεν είναι αδιέξοδη πορεία, κύριε Υπουργέ, τι είναι;

Μέσα σε αυτό το σκηνικό που δημιουργήσατε, ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, σταθμίζοντας όλα τα δεδομένα, κατέθεσε μια ολοκληρωμένη εναλλακτική πρόταση εξόδου από τα αδιέξοδα που εσείς δημιουργήσατε.

Ωστόσο, εσείς ένα χρόνο τώρα δεν ασχοληθήκατε καθόλου με τις προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας, για να μην πω ότι τις απαξιώσατε κιόλας. Όχι μόνο δεν τις μελετήσατε, ούτε ανάγνωση δεν κάνατε. Γι' αυτό, ποτέ δεν δώσατε καμμία ουσιαστική απάντηση σε ό,τι είπαμε εμείς. Ήταν η εποχή που βλέπατε τους εαυτούς σας σαν σωτήρες και με αλαζονική συμπεριφορά απαξιώνατε τους πολιτικούς σας αντιπάλους. Ήταν η εποχή που μιλούσατε πολύ, κρίνατε τους πάντες εκτός από τους εαυτούς σας.

Τώρα που τα πράγματα δυσκόλεψαν θυμηθήκατε τη συναινεση και πάλι χωρίς να την εννοείτε. Απλώς θέλετε συνενόχους για αποφάσεις που θα πάρετε, όχι γιατί θα είναι δυσάρεστες, αλλά γιατί φοβάστε –βάσιμα βεβαίως– ότι θα είναι αδιέξοδες και αναποτελεσματικές.

Αυτό φάνηκε πρόσφατα στη συζήτηση για τη δημόσια περιουσία. Τώρα θυμηθήκατε τις προτάσεις Σαμαρά, όταν σας βολεύει και όπως σας βολεύει. Όμως και εδώ δεν λέμε τα ίδια, κύριε Υπουργέ. Εσείς διά της τρόικας μιλήσατε για ξεπούλημα, όπως –όπως δηλαδή. Μας είπαν «Κύριοι, πουλήστε λιμάνια, πουλήστε οργανισμούς, πουλήστε τα πάντα!». Προφανώς «ξεπουλήστε ό,τι πιάνει χρήμα, πολλά χρήματα και γρήγορα, αυτό που ο λαός μας λέει φιλέτο!». Εμείς μιλήσαμε για αξιοποίηση. Οτιδήποτε άλλο είναι έξω από τη δική μας λογική.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**)

Η Νέα Δημοκρατία κάθε μέρα που περνά δικαιώνεται για τις απόψεις της. Καταξιώνεται στη συνείδηση των πολιτών. Πείθει για το διαφορετικό δρόμο εξόδου από την κρίση.

Αναγνωρίστε, κύριε Υπουργέ, τους λανθασμένους χειρισμούς της Κυβέρνησής σας και μετά ελάτε, μέσα από ουσιαστικό και νόμιμο διάλογο, μέσα από αποφάσεις για διαρθρωτικές αλλαγές, να βρούμε λύσεις εφικτές και αποτελεσματικές. Ο χρόνος και η κατάσταση δεν επιτρέπουν άλλους πειραματισμούς. «Στεγνώσατε» έναν ολόκληρο λαό. Διαπομπεύσατε μια ολόκληρη χώρα. Λοιδορήσατε όλες τις κοινωνικές ομάδες. Δεν μπορούσατε να δώσετε προοπτική και ελπίδα. Δυστυχώς για εσάς, ο πολιτικός σας χρόνος τελειώνει, ουσιαστικά ίσως να τελειώσει κιόλας. Ο αποκλεισμός της φωνής μας δεν μπορεί να διαρκέσει πολύ. Όλες οι καθεστωτικές αντιλήψεις έχουν ημερομηνία λήξεως.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Γεώργιο Βλάχο, Βουλευτή Αττικής της Νέας Δημοκρατίας. Επόμενος ομιλητής είναι ο Βουλευτής Λακωνίας από το ΠΑΣΟΚ, ο συνάδελφος κ. Λεωνίδας Γρηγοράκος.

Κύριε Γρηγοράκο, έχετε το λόγο για δέκα λεπτά.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητέ κύριε Βλάχο, θα ήθελα να μάθω αν μ' αυτήν την ομιλία σας πριν από λίγο εδώ στο Κοινοβούλιο θα βγείτε σε λίγο καιρό στην ελληνική κοινωνία να ζητήσετε ψήφο και αν θα σας πιστέψει κανείς! Εγώ πιστεύω ότι ο πολιτικός άνδρας πρέπει να έχει το θάρρος της γνώμης του και να αναγνωρίζει τα λάθη του. Ο πολιτικός άνδρας πρέπει να παίρνει αποφάσεις απέναντι στα

προσωπικά του συμφέροντα και υπέρ των συμφερόντων του λαού και της κοινωνίας. Ο πολιτικός άνδρας δεν πρέπει να λαμβάνει υπ' όψιν του το πολιτικό κόστος. Θα πρέπει να προχωρά μπροστά. Και εσείς φέρατε τη χώρα σε αδιέξοδο, στο χάος, στη χρεοκοπία, επειδή κυβερνούσατε πέντε χρόνια με τις δημοσκοπήσεις και κοιτούσατε το προσωπικό σας συμφέρον!

Κύριε Υπουργέ, σας συγχαίρω για την παρουσία σας όχι μόνο στο Κοινοβούλιο, αλλά και στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Εγώ θα κάνω την κριτική που πρέπει να κάνω στο ΠΑΣΟΚ. Δεν θα αφήσω, βέβαια, τη Νέα Δημοκρατία να λέει αυτά που λέει νομίζοντας ότι ο λαός τα έχει ξεχάσει. Όμως, κύριε Υπουργέ, βλέπω εσάς και δυο-τρεις άλλους. Το ΠΑΣΟΚ πρέπει να δει τι θα κάνει στη σχέση του με την κοινωνία και με τους πολίτες. Δεν μπορεί να απουσιάζει και να έχει βάλει μόνο πέντε-δέκα από εσάς και οι άλλοι να κρύβονται και να μη βγαίνουν στην κοινωνία να στηρίξουν πολιτικές που οδηγούν τη χώρα έξω από τα αδιέξοδά της! Δεν μπορεί αυτήν τη στιγμή να μη λέμε την αλήθεια στον ελληνικό λαό!

Σας είδα προχθές κάπου και προσπαθήσατε πραγματικά να στηρίξετε ορισμένα πράγματα. Δεν στηρίζονται, όμως, γιατί τον κόσμο τον ενδιαφέρει η αλήθεια, όσο πικρή και αν είναι, γιατί το ψέμα έχει μικρά πόδια και τελειώνει αύριο το πρωί, κύριε Υπουργέ!

Και θα απαντήσω στον κύριο συνάδελφο που είπε προηγουμένως για όλα τα χρέη και για τα 100 εκατομμύρια ευρώ που είπε ο κ. Λαφαζάνης χθες και για τα 24 δισεκατομμύρια ευρώ, για τα οποία θέλαμε εμείς να περάσουμε μια τροπολογία στη Βουλή. Θα πω, επίσης, για τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ». Θα πούμε για το Συνήγορο του Πολίτη, ο οποίος δεν μπορεί να βγάλει πουθενά και σήμερα καμμία εκλογή δεν γίνεται.

Σήμερα, επίσης, θα πούμε για τα χρέη των νοσοκομείων, καθώς αφήσαμε τους διοικητές που είχε βάλει η Νέα Δημοκρατία για οκτώ μήνες –και αυτό είναι λάθος δικό μας– και έκαναν πρόχειρους διαγωνισμούς και χρέωσαν τα νοσοκομεία. Όταν ανέλαβε την εξουσία η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και μετά από οκτώ μήνες, τα χρέη των νοσοκομείων είχαν διπλασιαστεί.

Θα τα πούμε όλα, κύριε Υπουργέ! Πρέπει να τα λέτε και εσείς, αλλά δεν μπορείτε να τα λέτε μόνοι σας! Πρέπει να υπάρχουν και κάποιοι που να σας στηρίζουν για αυτά που κάνουμε. Δεν τα κάναμε όλα καλά, κύριοι συνάδελφοι. Κάναμε και πολλά λάθη.

Όσον αφορά το νόμο, φέραμε το νόμο και αφήσαμε –ενώ ξέραμε ότι η Νέα Δημοκρατία κάτω από ορισμένες συνθήκες –της ξέφυγε– δεν πήγε καλά στην οικονομία και στη δημόσια διοίκηση– τους γενικούς διευθυντές της Νέας Δημοκρατίας να κάνουν το πολιτικό τους παιχνίδι και να οδηγούν τη χώρα εκεί που την είχαν οδηγήσει επί Νέας Δημοκρατίας.

Αυτό το νόμο φέραμε! Είπαμε «ωραία, όλα καλά τα κάνατε»! Οι διευθυντές που έχετε επιλέξει για όλα αυτά τα χρόνια είναι αυτοί που οδήγησαν τη χώρα εκεί που την οδήγησαν, που δεν έλεγαν την αλήθεια στον ελληνικό λαό και δεν έλεγαν την αλήθεια και στους προϊσταμένους τους, γιατί πήγαιναν και τους «χάιδευαν τα αυτιά».

Τι να πω για το Εθνικό Σύστημα Υγείας; Να πω ότι το συνεχίζουμε ακόμα και σήμερα; Ο κ. Αβραμόπουλος έφερε έναν άθλιο νόμο όχι μόνο για τις προμήθειες, αλλά για το τελμάτωμα της ιατρικής κοινότητας. Κανείς δεν αξιολογείται σε κανένα επίπεδο, μπαίνει στο σύστημα –όπως μπαίνει– και το σύστημα θα τον κάνει διευθυντή.

Αυτό ήταν το κράτος που θέλαμε! Αυτό το κράτος θέλουμε, κύριε Υπουργέ, για τα ανοικτά και κλειστά επαγγέλματα; Είπαμε κάποια στιγμή να τα καταργήσουμε όλα αυτά, αλλά δεν είχαμε το πολιτικό θάρρος να πάμε και να πούμε «ναι, τα καταργούμε και δεν κάνουμε πίσω»!

Όσον αφορά τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» και την παιδεία, αν αρχίσουμε πάλι και ρίχνουμε νερό στο κρασί μας, θα έχουμε μια από τα ίδια.

Εγώ πιστεύω ότι η Ελλάδα πρέπει να αλλάξει, κύριε Υπουργέ! Και πρέπει να αλλάξουν πολλοί! Το ΠΑΣΟΚ και ο Γιώργος Παπανδρέου πήραν μεγάλα πολιτικά ρίσκα, τα οποία θα του τα χρεώσει η κοινωνία. Σας είπα, όμως, ότι σημασία έχει ο πολιτικός να παίρνει ρίσκα, να μην κοιτάει το προσωπικό του συμφέρον, αλλά να κοιτάει το κοινό συμφέρον, το συμφέρον του λαού και της

χώρας. Αυτό είναι! Αυτός είναι ο πολιτικός!

Λέει: «Δεν πουλάμε και θα το περάσουμε στο Σύνταγμα». Τι ήταν τούτο πάλι; Δηλαδή τα χαλάσματα της Ομόνοιας δεν τα πουλάμε, δεν τα αξιοποιούμε, τα περνάμε στο Σύνταγμα; Δηλαδή, το Σύνταγμα δεν κατοχυρώνει την υπηρεσία των Ελλήνων πολιτών και του κράτους; Χρειαζόμαστε κι άλλους νόμους δηλαδή; Έχουμε νόμους. Το πρόβλημα στην Ελλάδα είναι ότι δεν εφαρμόζονται οι νόμοι.

Ας πάμε, λοιπόν, στην ουσία κύριε Υπουργέ, ας πάμε λοιπόν στο καινούργιο φορολογικό, να δούμε πόσο μπορεί αυτό το φορολογικό νομοσχέδιο να δώσει, δύναμη στην ελληνική οικονομία, να δούμε τι ανάπτυξη μπορεί να δώσει γιατί με αναπτυξιακό νόμο χωρίς καλό φορολογικό νομοσχέδιο που να δίνει την ευκαιρία στον ιδιώτη να επενδύει κάτω από ειδικές συνθήκες, κάτω από αυτές τις συγκεκριμένες συνθήκες που βρίσκεται σήμερα η χώρα κύριε Υπουργέ, δεν γίνεται τίποτα. Όσοι νόμοι και να υπάρχουν, αν δεν υπάρχει ένα αξιόπιστο, ένα σεβαστό φορολογικό νομοσχέδιο δεν θα γίνει τίποτα.

Βγαίνει η άλλη πλευρά και λέει: «Δεν πληρώνω». Τι θα πει «δεν πληρώνω»; Ποιος θα τα πληρώσει αυτά; Έγιναν λάθη, σκάνδαλα, παρασκάνδαλα, παρασκάνδαλα, το πολιτικό σύστημα, όμως, δεν φρόντισε να προστατευθεί απ' αυτά τα σκάνδαλα. Και σήμερα λοιπόν, αφού κάναμε εξεταστικές επιτροπές, κάναμε το ένα, κάναμε το άλλο είμαστε υπόλογοι στην κοινωνία.

Τι θα γίνει μ' αυτό το θέμα; Καλές προτάσεις έχουν όλοι. Η κοινωνία βλέπει τις καλές προτάσεις που έχουμε. Στο διά ταύτα κύριε Υπουργέ. Στο διά ταύτα! Ο προϋπολογισμός που φτιάξαμε ήταν ένας δύσκολος προϋπολογισμός. Ο κόσμος ξέρει και καταλαβαίνει και δεν πάει να λέει ότι θέλει ο καθένας από εμάς. Νομίζει ότι κοροϊδεύουμε τον κόσμο; Ο κόσμος είναι ενημερωμένος. Έχει το ιντερνέτ τώρα πια. Τα παιδιά μας είναι πολύ πιο έξυπνα από εμάς, γιατί έχουν περισσότερες επαφές με τον κόσμο, με τη γνώση και με την παιδεία. Έχουν περισσότερες παραστάσεις, έχουν ζήσει σε ένα διαφορετικό κόσμο τον οποίο εμείς δεν τον καταλαβαίνουμε.

Εκεί λοιπόν, πρέπει εμείς να δώσουμε τη δύναμή μας. Να δώσουμε τη δύναμή μας στα παιδιά που έχουν γνώση, στα παιδιά που έχουν θάρρος. Σ' αυτά τα παιδιά πρέπει εμείς να δώσουμε ελπίδα για το μέλλον. Ποια ελπίδα για το μέλλον; Με μία ανεργία που καλπάζει και μία ανεργία που την κρατάμε διήθεν εμείς στα 13% με 15% κι αν ψάξει κανείς στην ανεργία των νέων από δεκαοκτώ έως σαράντα χρονών δεν μπορεί να την υπολογίσει;

Έχουμε τα παιδιά μας τα οποία ψάχνουν σήμερα να βρουν δουλειά και σηκώνονται και παίρνουν τα μάτια τους και πάνε στο εξωτερικό. Έχουμε τους επιστήμονες της Ελλάδας, οι οποίοι κλείνουν τα μάτια τους και φεύγουν από μία πατρίδα που πια δεν τους γοητεύει, μία πατρίδα που μάλλον δεν της αρέσουν τα παιδιά της.

Φτάσαμε σε μία εποχή που η δική μου η γενιά, η προηγούμενη αλλά και η επόμενη γενιά, έχει τις τεράστιες ευθύνες της, που δεν μπόρεσε να δώσει ένα όραμα στα παιδιά, των είκοσι και των τριάντα χρόνων. Έτσι θα πάμε μπροστά, όταν αναγνωρίσουμε τις ευθύνες μας και κάνουμε κάτι γι' αυτά, δηλαδή όταν δούμε τα λάθη μας και μπορέσουμε αυτά τα λάθη να τα διορθώσουμε προς το καλύτερο.

Κάναμε μεγάλες τομές και τις κάναμε απότομα. Προχωρήσαμε να κάνουμε πολλά πράγματα συγχρόνως στην Ελλάδα κάτω από μία συγκεκριμένη πίεση χρόνου. Και δεν δέχομαι αυτήν την κριτική που κάνει η Νέα Δημοκρατία. Τι ήθελε δηλαδή, να έρθει την επόμενη μέρα το πρωί στις 5 του Οκτώβρη το ΠΑΣΟΚ και να αρχίζει να καθαρίζει όλο το σύστημα, στο οποίο δεν μπορούσε να δει από πού προέρχεται όλος αυτός ο πακτωλός χρημάτων που χρωστούσε η χώρα; Βγαίνουν κάτι Υπουργοί της Νέας Δημοκρατίας που καταχρέωσαν τα Υπουργεία και μιλάνε κίολας; Τον τελευταίο χρόνο ήταν 36,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Ποιος μιλάει τώρα;

Θα πάμε στην κοινωνία -όλοι μας- και θα πούμε τι; Θα πάμε στον ελληνικό λαό και θα του πούμε πάμε σε εκλογές; Καλώς τους, θα πούνε. Ή θα πάμε σε μία καταστροφική πολιτική, για να μην υπάρχει τίποτα στην Ελλάδα;

Χάος! Εκλογές σημαίνει χάος! Ποιος από εμάς θα πάει στην

κοινωνία να πει ότι όλα αυτά τα κάναμε καλά, ή εμείς ή οι προηγούμενοι; Προσπαθήσαμε. Πρέπει λοιπόν, να αλλάξουμε ρότα, να δούμε τι θα κάνουμε με την ανάπτυξη, κύριε Υπουργέ.

Φορολογικά νομοσχέδια, νομοσχέδια που το Υπουργείο Οικονομικών δεν τα έχει προγραμματίσει καλά, θα πρέπει να τα δει. Θα πρέπει να δει τι γίνεται με τη νεολαία, με την εργασία, με την παιδεία και θα πρέπει να δει τι θα γίνει με την ανάπτυξη της χώρας και με τον ιδιωτικό τομέα και τις τράπεζες.

Αυτήν τη στιγμή έχει στεγνώσει η αγορά, έχουν στεγνώσει τα πάντα, δεν πληρώνει κανείς τίποτα, υπάρχει αναστολή πληρωμών. Πρέπει να το δείτε αυτό. Κλείνουν τα μαγαζιά στην επαρχία, παντού. Ο κόσμος έρχεται στα πολιτικά μας γραφεία και μας ζητάει δουλειά, λες και το γραφείο του Βουλευτή είναι γραφείο ευρέσεως εργασίας, στην απόγνωση του, όμως, έρχεται. Κάναμε καλά που είπαμε ότι δεν μπορούμε να πάμε άλλο, είναι η απαχόληση των παιδιών μας.

Όσον αφορά στην παιδεία, θα πρέπει να δούμε αν τα σχολεία μας είναι επαρκή ή όχι ή αν παίζαμε το συντεχνιακό παιχνίδι κάποιων οι οποίοι ήθελαν να έχουν δουλειά, με αποτέλεσμα να κρατάμε σχολεία με ένα, δύο ή και τέσσερις μαθητές ή να κρατάμε λύκεια με δεκαεπτά μαθητές, χωρίς να υπολογίζουμε τα παιδιά μας, αλλά τα χωριά μας.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και τα παιδιά μας έχουν ανάγκη από παρέα, από κοινωνικοποίηση και από μόρφωση. Δεν έχουν ανάγκη να μένουν στο χωριό τους με ένα μικρό ορίζοντα.

Αυτά πρέπει να κάνουμε, κύριε Υπουργέ και αυτά πρέπει να δούμε!

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Λεωνίδα Γρηγοράκο, Βουλευτή του Νομού Λακωνίας του ΠΑΣΟΚ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγούμενως συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα «Εργαστήριο Δημοκρατίας» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι ένας μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 13ο Δημοτικό Σχολείο Ηλιούπολης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει τώρα για εννέα λεπτά ο κ. Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης, Βουλευτής Β' Αθήνας της Νέας Δημοκρατίας.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Νομίζω ότι όσοι ακούσαμε πριν από λίγο το συνάδελφο κ. Γρηγοράκο, δεν μπορούμε να μην προσυπογράψουμε σε μεγάλο βαθμό και τον προβληματισμό του και την αγωνία του.

Επίσης, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι αν κάποια στιγμή ξεπερνούσαμε πολλά από αυτά που επαναλαμβάνουμε διαρκώς σ' αυτήν την Αίθουσα ρίχνοντας ο ένας την ευθύνη στον άλλον και λέγαμε την αλήθεια, και η Αίθουσα του Κοινοβουλίου θα ήταν πολύ πιο ενδιαφέρουσα, αλλά και η ποιότητα της πολιτικής ζωής πολύ διαφορετική. Και για μένα παραμένει ζητούμενο η αλήθεια και για το παρελθόν και για το παρόν και για το μέλλον.

Και η αλήθεια για μένα είναι ζητούμενο, γιατί σήμερα αυτό που υπάρχει ως υποψία είναι ότι πραγματικά η προσφυγή μας στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο δεν έγινε γιατί πιέστηκαν τα πράγματα σ' αυτόν τον αφόρητο βαθμό, αλλά γιατί ενδεχομένως υπήρχε σχέδιο προσφυγής. Και αυτό φαίνεται από σειρά πράξεων και παραλείψεων της Κυβέρνησης, ιδιαίτερα το πρώτο εξάμηνο της πορείας της, διότι δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η διηνική οικονομική κατάσταση της χώρας εν μέσω της κρίσης ήταν γνωστή σε όλους. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι δόθηκαν κάλπικες υποσχέσεις στον ελληνικό λαό και ότι καλλιεργήθηκε ήδη από την ψήφιση του προϋπολογισμού του 2009 -τον απολογισμό του οποίου συζητάμε σήμερα- ένα κλίμα πρόωρης εκλογολογίας και ένα κλίμα μιας αφόρητης πίεσης που ασκείται και σήμερα και δεν καταλαβαίνω για ποιον λόγο.

Και θα συμφωνήσω με τον κ. Γρηγοράκο στο ότι οι εκλογές

δεν είναι το ζητούμενο, στο ότι οι εκλογές δεν είναι πάντοτε η «δαμόκλειος σπάθη» για να κρατάς μία κυβερνητική πλειοψηφία σε συνοχή. Αυτό είναι λάθος! Πρέπει να το διαψεύσετε οριστικά αυτό το σενάριο.

Και αντί να προσπαθείτε να αποφύγετε τις ευθύνες σας, να πείτε πρώτα απ' όλα την αλήθεια. Πού είμαστε; Έχουμε πιάσει τον πάτο του βαρελιού; Αυτό είναι το χειρότερο επίπεδο όλης αυτής της κρίσης που περνάμε σήμερα;

Διότι δεν έχουμε πείσει τον ελληνικό λαό ότι έχουμε πιάσει τον πάτο του βαρελιού, προκειμένου να υπάρξει ανάκαμψη. Δυστυχώς, κάθε μέρα και κάθε φορά που μιλάτε και λέτε ότι δεν θα υπάρξουν καινούργια μέτρα, έρχονται καινούργια μέτρα. Κάθε φορά που φέρνεται ένα σχέδιο νόμου, λέτε ότι τελείωσαν τα προβλήματα και δυστυχώς την επόμενη μέρα αρχίζετε τις διορθώσεις. Δυστυχώς, κάθε φορά που διαβεβαιώνετε τα διεθνή Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης ότι η Ελλάδα έχει ολοκληρώσει τις μεταρρυθμίσεις, ότι έχει πάει σωστά και έχει ικανοποιήσει τις απαιτήσεις της τρόικας, την επόμενη ημέρα καλείστε πάλι να φέρετε επιπλέον μέτρα, με αποτέλεσμα να μην πείθεται πλέον κανένας.

Αρα, χρειάζεται να πείτε ποια είναι η αλήθεια. Αν μας πείτε ποια είναι η αλήθεια και ποιες είναι οι προοπτικές, τότε να καθίσουμε να συζητήσουμε στο πλαίσιο συνεννόησης -όχι συγκυβέρνησης- ένα *minimum consensus* σε ορισμένα πράγματα που πρέπει να αλλάξουν σε αυτήν τη χώρα.

Ένα από τα πράγματα που πρέπει οπωσδήποτε να αλλάξει σε αυτήν τη χώρα είναι ο τρόπος λειτουργίας του προϋπολογισμού. Δεν μπορεί να ερχόμαστε εδώ και συνολικά να ψηφίζουμε ή να απορρίπτουμε τον προϋπολογισμό. Ποτέ, μα ποτέ δεν έχει γίνει συζήτηση για τις δαπάνες ανά κωδικό του προϋπολογισμού σε καμία επιτροπή της Βουλής! Είμαστε το μόνο Κοινοβούλιο στον πλανήτη που δεν συζητά και δεν ψηφίζει τον προϋπολογισμό άρθρο προς άρθρο, αλλά τον συζητάμε ως σύνολο νόμου. Αυτό μας καθιστά αναξιόπιστους ως σύνολο.

Στη συνέχεια έχουμε την εκτέλεση του προϋπολογισμού. Έγιναν κάποια βήματα από τον Κανονισμό της Βουλής, που αναθεωρήθηκε πριν από μερικά χρόνια για την παρακολούθηση της εκτέλεσης του προϋπολογισμού, αλλά καθημερινά έρχονται νομοσχέδια που προσθέτουν δαπάνες, γίνονται κυβερνητικές πράξεις που προσθέτουν δαπάνες, οι οποίες δεν αιτιολογούνται και δεν ενημερώνεται η Βουλή. Σε πάρα πολλές περιπτώσεις ξεφεύγει η εκτέλεση του προϋπολογισμού.

Έχουμε την παρακολούθηση των στοιχείων. Δεν είναι επαρκής η παρακολούθηση των στοιχείων. Δεν υπάρχει ανά υπηρεσία και ανά διεύθυνση Υπουργείου ένα σύστημα παρακολούθησης εκτέλεσης του προϋπολογισμού. Υπάρχει και κάτι ακόμη: Ποτέ δεν βάζουμε στην παρακολούθηση της εκτέλεσης του προϋπολογισμού τη μισθολογική δαπάνη. Τη θεωρούμε αυτοτελές κεφάλαιο.

Βέβαια, υπάρχει το θέμα του απολογισμού. Διότι εδώ δεν συζητάμε περί απολογισμού. Δεν βλέπουμε πού ξέφυγαν ή πού δεν ξέφυγαν οι δαπάνες. Δεν βλέπουμε ποιες νομοθετικές πράξεις οδήγησαν στο να ξεφύγουν αυτές οι δαπάνες. Απλώς κάνουμε μια συνολική κριτική, ιδιαίτερα άδικη -θα έλεγα- για τη χρονιά του 2009, όταν καμμία χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καμμία χώρα της ΟΝΕ δεν μπόρεσε να τηρήσει τα δεδομένα που είχε προβλέψει. Δεν μπορεί οι χώρες με ισχυρές οικονομίες να μπαίνουν σε ρυθμό ύφεσης της τάξεως του 6%, του 7% και του 8%, να μην τηρούν τον προϋπολογισμό τους και γι' αυτό να φτάνει μόνο η ελληνική κυβέρνηση του 2009 ή μάλλον και οι δύο ελληνικές κυβερνήσεις του 2009!

Εγώ θα ήθελα να σας κάνω μία πρόταση, κύριε Υπουργέ, επειδή είναι σήμερα Μάρτιος και επειδή έχετε μπροστά σας να καταρτίσετε ένα καινούργιο προϋπολογισμό. Καταρτίστε έναν προϋπολογισμό από μηδενική βάση. Όταν λέμε μηδενική βάση, εννοούμε να αλλάξετε το πλαίσιο κατάρτισης του προϋπολογισμού, ώστε να ξέρετε ανά διεύθυνση ποιο είναι το μισθολογικό κόστος, ποιο είναι το παραγόμενο αποτέλεσμα και ποιο είναι το όφελος για τον πολίτη. Επιτέλους, να αξιολογήσουμε αν χρειάζομαστε όλο αυτό το δαιδαλώδες πλαίσιο της ελληνικής διοικητικής λειτουργίας ή μπορούμε να περικόψουμε πάρα πολλές απ' αυτές τις λειτουργίες, να εξοικονομήσουμε χρήματα και δαπάνες για άλλες υπηρεσίες, που ενδεχομένως θα είναι πιο χρή-

σιμες!

Αν δεν ξεκινήσουμε σήμερα να κάνουμε προϋπολογισμό από μηδενική βάση, δεν θα το κάνουμε ποτέ. Αν δεν το κάνουμε το 2011 για το 2012, δεν θα το κάνουμε ποτέ. Γιατί όταν θα έρθει να μας επιβληθεί να το κάνουμε, τότε θα έχετε πάλι μια ασφυκτική προθεσμία να τηρήσετε. Όπως τις ασφυκτικές προθεσμίες που σήμερα προσπαθείτε να καλύψετε και φέρνεται νομοσχέδια-σκούπα, με τα οποία τελικά ζητάτε μια εξουσιοδότηση για το μέλλον, όπως κάνατε για τα κλειστά επαγγέλματα.

Νομίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι θα πρέπει, συζητώντας αυτόν τον απολογισμό και όχι αναζητώντας μόνο τις ευθύνες, να καταδικάσουμε ένα πράγμα: τη λογική του ψεύδους. Να καταδικάσουμε τη λογική των ψεύτικων στοιχείων και των ψεύτικων προϋπολογισμών. Να καταδικάσουμε τη λογική που μας έχει φέρει να ψηφίζουμε κάθε χρόνο ελλειμματικούς προϋπολογισμούς.

Δεν έχει υπάρξει ποτέ στην δικιά μου προσωπική ιστορία ένας προϋπολογισμός που ψηφίστηκε σ' αυτήν την Αίθουσα και ο οποίος να εκτελέστηκε και για τον οποίο να έχουμε έναν σοβαρό απολογισμό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, ολοκληρώνω.

Κύριε Υπουργέ, εγώ αντιλαμβάνομαι την πίεση στην οποία είστε. Το μνημόνιο δεν σας βγαίνει. Η πίεση είναι μεγάλη, οι αριθμοί είναι αμείλικτοι, τα έσοδα υστερούν, η οικονομία είναι σε καχεξία, οι πολίτες υποφέρουν και υπάρχει αποσυσπείρωση της κομματικής σας, αλλά και της κοινοβουλευτικής σας βάσης. Γι' αυτό προχωρήστε ένα βήμα παραπάνω. Αντί να τρέχετε πίσω από τις εξελίξεις, προσπαθήστε τουλάχιστον για μία φορά να είσαστε προμηθείς και όχι επιμηθείς.

Γιατί εάν συνεχίσετε να είστε επιμηθείς, τότε θα δικαιολογηθούν όλοι αυτοί που σήμερα σκέπτονται ότι υπήρχε ένα πονηρό σχέδιο για την προσφυγή της χώρας στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και στην απώλεια της εθνικής κυριαρχίας, με τον τρόπο με τον οποίο σήμερα τη βιώνουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Βαρβιτσιώτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα πέντε μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Γυμνάσιο «Αγία Αικατερίνη» της Βρετανικής Πρεσβείας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Ιωάννης Αμοιρίδης, Βουλευτής Πιερίας του ΠΑΣΟΚ, έχει το λόγο από το Βήματος της Βουλής, για δέκα λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, θέλω να καταθέσω κατ' αρχάς το σεβασμό μου στη μνήμη των αδικοχαμένων αστυνομικών και να εκφράσω τα θερμά μου συλλυπητήρια στις οικογένειες, αλλά και σ' όλη την αστυνομική οικογένεια.

Αποδεικνύεται, κύριε Υπουργέ, ότι προχωρώντας την οικονομική μας πολιτική και σίγουρα τις περικοπές, αυτές δεν μπορεί να είναι ορίζοντες όταν αφορούν ευαίσθητα τμήματα του προϋπολογισμού, όταν αναφέρονται στην υγεία, στην ασφάλεια των πολιτών και στην παιδεία. Ίσως εκεί θέλει μια διαφορετική αντιμετώπιση, έναν εξορθολογισμό. Ήδη έχει κατατεθεί από συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ ερώτηση όσον αφορά τον εξοπλισμό και την οικονομική στήριξη της προσπάθειας που γίνεται στο αστυνομικό σώμα για την ασφάλεια της χώρας.

Αυτό το γεγονός που είναι τραγικό και μία κοινωνία η οποία βρίσκεται κυριολεκτικά στα κάγκελα με όλα αυτά που συμβαίνουν, πρέπει να μας προβληματίσει και πρέπει να δώσετε την οικονομική εκείνη δυνατότητα, ώστε να μειωθεί αυτή η πίεση της κοινωνίας, η αρνητική αντίδραση της κοινωνίας, ώστε οι πολίτες

να νιώθουν περισσότερο ασφαλείς. Γιατί δεν υπάρχει κοινωνία η οποία μπορεί να αναπτυχθεί όταν δεν νιώθει ασφάλεια. Δεν υπάρχει πρόοδος, δεν υπάρχει ανάπτυξη σε μία κοινωνία που λειτουργεί με φόβο. Αυτόν το φόβο θα πρέπει να τον εξαλείψουμε με πράξεις και με οικονομική στήριξη όλων αυτών που ασχολούνται με την προστασία των πολιτών.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ακούω τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, που από τη μία πλευρά μιλούν για συναίνεση, ότι η εποχή χρειάζεται συναίνεση και από την άλλη υπάρχει ένας λόγος μηδενιστικός, ένας λόγος ωσάν αυτή η χώρα να προήλθε από το μηδέν.

Εγώ θα τους θυμίσω μερικά πράγματα. Θα τους θυμίσω ότι ένας προϋπολογισμός του 2009, που ξεκίνησε με στόχο έλλειμμα 2%, έφτασε να εξαπλασιαστεί το έλλειμμα στο 15,4%.

Πέστε μου εσείς εάν σε μία επιχείρηση στην οποία ο λογιστής ή ο διευθυντής θα είχε κάνει έναν προϋπολογισμό και θα είχε πέσει έξι φορές έξω, αν θα τον κρατούσε η επιχείρηση. Δεν έχει ξαναγίνει στην ιστορία του ελληνικού κράτους και δεν νομίζω ότι σε άλλο κράτος να έχει γίνει αυτό το πράγμα. Έξι φορές έξω στο έλλειμμα, στον προϋπολογισμό; Μία φορά, δύο το καταλαβαίνω, αλλά έξι φορές;

Συζητήσατε και αναπτύξατε θέματα ανάπτυξης. Δεν είναι εδώ ο κ. Μουσουρούλης. Να θυμίσω ότι το ΕΣΠΑ στα τέσσερα χρόνια είχε απορρόφηση 3,5% -αν θυμάμαι- γύρω στα 700 εκατομμύρια από τα 22 δισεκατομμύρια. Να μιλήσουμε για το ΤΕΜΠΕ και τη χρηματοδότηση; Από τις πενήντα χιλιάδες εγκρίσεις, από τις οποίες θα σας πω ότι οι τριάντα ήταν στην Αττική και οι δέκα χιλιάδες εγκρίσεις δόθηκαν από ένα υποκατάστημα της Αγροτικής Τράπεζας στον Πειραιά. Από ένα! Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι τα χρήματα από το ένα γκιόε πήγαιναν στο άλλο. Αυτήν την ανάπτυξη στηρίζατε όλο αυτό το χρονικό διάστημα.

Να μιλήσουμε για την στατιστική υπηρεσία που γίναμε ανέκδοτο με τα greek statistics σε όλο τον κόσμο; Αυτή ήταν η πολιτική σας. Όταν μιλάτε για συναίνεση και έχετε επιχειρήματα της δικής σας πορείας με το τι συμβαίνει σήμερα θα πρέπει να ζητάτε και κάποια συγγνώμη. Και εμείς θα ζητήσουμε συγγνώμη για τα λάθη. Δεν μπορεί αυτόν το λαό από εκεί που τον στείλαμε σήμερα να ζητάμε και τα ρέστα.

Μεταρρυθμίσεις: Όταν πουλήθηκε ο ΟΤΕ 400 εκατομμύρια ευρώ. Όσα χρωστούσε το κράτος στον ΟΤΕ σε τηλέφωνα. Ναι, μια καλή μεταρρύθμιση ήταν η Ολυμπιακή. Αλλά δεν λήφθηκε υπ' όψιν τι θα γίνει με το προσωπικό. Δώσαμε την Ολυμπιακή, γλιτώσαμε -όπως λέγατε- το δισεκατομμύριο το χρόνο, αλλά το προσωπικό -δύο χιλιάδες επτακόσια άτομα- τώρα τακτοποιήθηκε με νομοσχέδιο που έφερε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ πριν τρεις μήνες. Δυο χρόνια μετά.

Ξεκινώντας από τον «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗ», το ασφαλιστικό, την υγεία, τον επενδυτικό νόμο, τα κλειστά επαγγέλματα αυτές είναι οι μεταρρυθμίσεις που έχει φέρει αυτή η Κυβέρνηση όλο αυτό το χρονικό διάστημα. Για οποιαδήποτε άλλη κυβέρνηση μια απ' αυτές τις μεταρρυθμίσεις θα ήταν η αιχμή του δόρατος του πολιτικού λόγου για μια τετραετία. Γιατί θυμάστε ότι όταν λέγατε για τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ 2» μια τετραετία μιλάγατε για εκείνη τη μεγάλη θεσμική αλλαγή. Και δεν την κάνατε ούτε εκείνη. Και έχουν γίνει τόσο μεγάλες αλλαγές οι οποίες σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα λογικό είναι να συμπίεσουν, να προκαλέσουν αντιδράσεις, να μην μπορούν να υλοποιηθούν και να γίνονται και λάθη. Σημασία έχει η στόχευση, που πηγαίνεις γιατί ξέρεις ότι θα φτάσεις. Όταν δεν έχεις στόχο όποια προσπάθεια και αν κάνεις δεν θα φτάσεις ποτέ.

Ως προς τα έσοδα στοχευμένα ξεκίνησε στο φορολογικό νομοσχέδιο αλλαγή με στόχο την αναδιάρθρωση των υπηρεσιών, την ενεργοποίηση του ΣΔΟΕ και την βαθμιδωτά αναπτυσσόμενη φορολογική κλίμακα, ώστε να υπάρχει δίκαιο σύστημα. Και έρχεται τώρα η συμπλήρωση εκείνου του νομοσχεδίου με τη διευρυνση της φορολογικής βάσης και καταπολέμηση της φοροδιαφυγής με στόχο τα έσοδα του κράτους.

Η αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας. Δημόσια περιουσία η οποία, πραγματικά, για τη χώρα μας είναι ένα όπλο, απέναντι σε οποιαδήποτε χώρα της Ευρώπης, που δεν έχει αξιοποιηθεί. Όταν μιλούν για πτώχευση της χώρας ίσως είναι ένα από τα όπλα μας

να απαντήσουμε ότι η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα που δεν έχει ξεπουλήσει την περιουσία της. Η Γερμανία προχτές πούλησε και λίμνες. Δεν έχουν περιουσία κρατική για να μπορούν να μιλήσουν για οικονομική ανάπτυξη, για το ότι η Ελλάδα μπορεί να πτωχύνει, όταν οι Έλληνες έχουν καταθέσει δισεκατομμυρίων ευρώ, όταν δημόσιο χρέος και ιδιωτικό μαζί φέρνουν την Ελλάδα σε πολύ χαμηλή απόσταση από το όριο της σωτηρίας, ενώ άλλες χώρες, αν αυτά συμφηφιστούν, κινδυνεύουν να χρεοκοπήσουν.

Όμως, κύριε Υπουργέ, λέμε ότι δεν θα πουλήσουμε. Υπάρχει ένας νόμος του 2001 ο οποίος έχει αναφορά σε στρατόπεδα. Βάσει του νόμου αυτού το 40% δίνεται στην τοπική αυτοδιοίκηση για χώρους πρασίνου και 60% αξιοποιείται από το κράτος με αντιπαροχή. Με τα χρήματα που εισπράττει το κράτος γίνονται παρεμβάσεις σε νέα στρατόπεδα ή στη στήριξη γενικότερα της άμυνας της χώρας. Άρα, είναι μια μορφή πώλησης αφού δίνουμε αντιπαροχή το 60%. Υπάρχουν πολλά στρατόπεδα στη χώρα και υπάρχει και αυτός ο νόμος. Θα πρέπει να το λάβετε υπ' όψιν σας συντάσσοντας το νέο νομοσχέδιο ότι αυτός ο νόμος ή θα πρέπει να καταργηθεί ή να τροποποιηθεί, από τη στιγμή που λέμε ότι δεν πουλάμε. Είναι θέμα αντιπαροχής. Άρα, το νόμο για τα στρατόπεδα θα πρέπει να τον ξαναδείτε από την αρχή σε συνεργασία πάντα με την τοπική αυτοδιοίκηση.

Όσον αφορά στη μείωση των δαπανών νομίζω ότι από τον «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗ» εξοικονομούνται 500 εκατομμύρια πέρα από την ανάπτυξη που δημιουργείται στην περιφέρεια από τη χώρα. Η μείωση του δημόσιου τομέα, η μείωση των αμυντικών δαπανών καθώς και η μείωση των δαπανών στην υγεία. Θα σας πω ένα νούμερο που άκουσα προηγουμένως. Το 2004 όφειλε το κράτος 78 εκατομμύρια ευρώ. Το 2009, 6.278.000.000. Τι να συζητήσουμε; Δεν μπαίνει μέτρο σύγκρισης. Τουλάχιστον όσον αφορά τη σπατάλη του κράτους.

Για την ανάπτυξη ο νέος επενδυτικός νόμος, το ΕΤΕΑΝ, το ΕΣΠΑ του οποίου η απορρόφηση έχει ξεπεράσει πλέον το 30% και βέβαια παραχωρούνται στην Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση. Και εδώ θα πρέπει να υπάρχει εκείνο το θεσμικό πλαίσιο που θα μπορεί άμεσα η Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση να αξιοποιήσει το ΕΣΠΑ.

Σήμερα υπάρχουν διατάγματα που πρέπει να υπογραφούν, για να μπορεί να λειτουργήσει. Τα περιφερειακά συμβούλια είναι δυσκίνητα γιατί έχουν πάρα πολλά μέλη. Και δεν ξέρω αν θα υπάρξει αυτή η ταχύτητα απορρόφησης του ΕΣΠΑ, το δεύτερο εξάμηνο, όταν αυτό μεταφερθεί στην Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση. Αυτήν την στιγμή θα έπρεπε ήδη να έχουν ξεκινήσει τα περιφερειακά συμβούλια, να υπάρχουν οι κατάλληλες διαχειριστικές αρχές, ώστε να μπορούν άμεσα να δουν ποια έργα έχουν ωριμότητα στην περιφέρεια, ποια δημιουργούν ανάπτυξη στην περιφέρεια και άρουν τις ενδοπεριφερειακές ανισότητες, ώστε να γίνει πλατύς διάλογος και 1η Ιουλίου να μπορούν να υπάρχουν οι διαχειριστικές αρχές, εκείνα τα εργαλεία, για να γίνει η αξιοποίηση του ΕΣΠΑ.

Σημαντικό είναι ότι υιοθετήθηκαν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή πλέον και τα ομόλογα έργων. Άρα, μπορεί να υπάρξει και μία επιπλέον δυνατότητα, να προχωρήσουν κάποια έργα μέσα από τα ομόλογα αυτά, με τη συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων στην ανάπτυξη της Ευρώπης και παράλληλα και της χώρας μας.

Ένα σημαντικό κομμάτι που πρέπει να δούμε είναι η οικοδομή, τα σχέδια πόλης και η ρευστότητα στην αγορά.

Επίσης, θα πρέπει να δούμε, κύριε Υπουργέ, τι γίνεται με τις τράπεζες. Θα πρέπει να συνειδητοποιήσουν ότι είναι ένα κομμάτι του εθνικού πλούτου ή της εθνικής δυναμικής, της εθνικής δυνατότητας, ώστε παράλληλα με τις προσπάθειες των πολιτών και οι τράπεζες να δουν εκείνο το δρόμο που θα υπάρξει εθνική ανάπτυξη.

Κύριε Υπουργέ, θέλω να πω κάτι για το πετρέλαιο, για την τιμή στην οποία έχει φτάσει. Εμείς είμαστε από την περιφέρεια. Η περιφέρεια έχει πληρώσει τους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας. Πληρώνει αυτήν τη στιγμή τα 3,8 δισεκατομμύρια των ελλειμμάτων των αστικών συγκοινωνιών της Αθήνας. Και δεν μπορεί να πληρώσει και την εξίσωση του πετρελαίου θέρμανσης με το πετρέλαιο κίνησης. Στις 13 Σεπτέμβρη -επειδή το έψαξα- ξεκίνησαν

να ανάβουν τα καλοριφέρ στο Νευροκόπι και στη Φλώρινα, στις 15 Οκτώβρη άναψαν τα καλοριφέρ στη Θεσσαλονίκη και στην περιφέρεια της και στην Αθήνα άναψαν τα καλοριφέρ στις 9 Δεκέμβρη.

Δεν μπορεί να υπάρχει σύγκριση, δεν μπορεί να υπάρχει οριζόντια αντιμετώπιση αυτού του σημαντικού προβλήματος. Είναι ένα θέμα που μας απασχολεί. Το θέτουμε από τώρα. Αν δεν υπάρξει αναλογικότητα κι αν δεν αντιμετωπιστεί στην ουσία του το πρόβλημα που αφορά τις περιοχές της βόρειας Ελλάδας, τότε θα είμαστε πάρα πολύ προβληματισμένοι ως προς αυτό που έρχεται.

Κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω δύο κουβέντες για την παιδεία και για την υπογεννητικότητα.

Η υπογεννητικότητα στη χώρα, αγαπητοί συνάδελφοι, από έρευνα που έχω κάνει, είναι από 15% έως 22%. Στην πόλη που ζω, στην Κατερίνη, από χίλιες τριάντα γεννήσεις που είχαμε, κατεβήκαμε στις οκτακόσιες εβδομήντα, οκτακόσιες εξήντα. Τι σημαίνει αυτό; Τέσσερα νηπιαγωγεία και δύο δημοτικά λιγότερα. Αυτά θα έρθουν μπροστά μας. Αν και αυτή η χρονιά είναι έτσι – μέσα από το 2010, που θα φανεί και το 2011 – ξέρετε ότι θα πρέπει να αναθεωρήσουμε τους στόχους μας για τις υποδομές στην παιδεία.

Πρέπει να τα δούμε αυτά τα πράγματα. Θα ετοιμάσουμε, δηλαδή, κονδύλια, μέσα από ΣΔΙΤ, για να κάνουμε σχολεία, τα οποία στην ουσία θα είναι άχρηστα, δεν θα έχουν μαθητές. Είναι ένα πολύ σημαντικό θέμα. Και αυτό οφείλεται στην υποανάπτυξη της περιφέρειας, στο ότι η περιφέρεια δεν έχει δυνατότητα πρόσβασης στην εργασία και στην οικοδομική ανάπτυξη της περιφέρειας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Όσον αφορά τη Σύνοδο Κορυφής, εκτιμώ, κύριε Υπουργέ, ότι οι Έλληνες έχουν κάνει πάρα πολλές θυσίες. Πάρα πολλές, μα πάρα πολλές θυσίες και πολύ μεγάλες προσπάθειες. Όλοι οι Έλληνες! Κι αν δεν μπορούν να το αναγνωρίσουν οι εταίροι μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση με τις συνθήκες που υπάρχουν σήμερα, τότε καλό είναι να καταλάβουν ότι οι Έλληνες το πρόβλημα της χώρας θα το μεταφέρουν σε πρόβλημα του ευρώ.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Αμοιρίδη.

Ο κ. Αθανάσιος Μπούρας, Βουλευτής Αττικής από τη Νέα Δημοκρατία, έχει το λόγο για εννέα λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δύο λόγια μόνο θα ήθελα να πω στον αγαπητό συνάδελφο, τον κ. Αμοιρίδη, για την ενημέρωσή του. Κι αν θέλει, ας με ακούσει. Αν δεν θέλει, δεν πειράζει.

Σχετικά με το ΕΣΠΑ, κύριε Αμοιρίδη, από την πέμπτη θέση που σας το παραδώσαμε, βρισκόμαστε στη δέκατη όγδοη θέση σε ό,τι αφορά στην απορρόφηση. Και πρέπει να πω ότι τότε το ΕΣΠΑ ήταν δρομολογημένο σε ποσοστό 50% και πάνω. Και, βέβαια, την ίδια χρονιά έκλεινε και το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Και καταλαβαίνετε ότι πρώτα κλείνεις το ένα πρόγραμμα και μετά ανοίγεις τις πληρωμές για το άλλο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΛΗΝΙΚΟΣ)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι μας αντιλαμβανόμαστε ότι η κρίση έπληξε σκληρά τη χώρα μας το 2009, με αποτέλεσμα ο ρυθμός ανάπτυξης να αποκλίνει κατά πέντε ποσοστιαίες μονάδες σε σύγκριση με τις προβλέψεις του προϋπολογισμού.

Σ' όλες ανεξαιρέτως τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κύριε Αμοιρίδη, το έλλειμμα ανέβηκε μεταξύ του 2007, έτος προ της κρίσης και του 2009, έτος οικονομικής κρίσης. Μάλιστα, σε ορισμένες, όπως η Φινλανδία, η Δανία, η Σουηδία, η Κύπρος από περίσσευμα το 2007, παρατηρείται σοβαρό δημοσιονομικό έλλειμμα. Η μέση απόκλιση ήταν έξι περίπου μονάδες.

Στην Ελλάδα, όμως, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ επέλεξε να συκοφαντήσει και να κατηγορήσει τη Νέα Δημοκρατία για πλαστά στοιχεία και για την αύξηση του ελλείμματος. Η πραγματικότητα,

όμως, είναι ότι οι προβλέψεις και οι προσδοκίες των περισσότερων κυβερνήσεων των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης έπεσαν έξω λόγω της διεθνούς οικονομικής κρίσης. Το έλλειμμα, όμως, δεν είναι ελληνική αποκλειστικότητα. Αυξήθηκε, όπως προείπα, κατά μέσο όρο έξι μονάδες σ' όλες τις χώρες της Ευρώζωνης στην περίοδο της οικονομικής κρίσης. Σε καμμία, όμως, από αυτές τις χώρες δεν τέθηκε θέμα αξιοπιστίας των δημοσιονομικών στοιχείων, παρά μόνο στην Ελλάδα, όπου η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ κατήγγειλε τη χώρα μας για ψεύτικα και πλαστά στοιχεία, ενώ στην πραγματικότητα επρόκειτο μόνο περί εκτιμήσεων.

Το ΠΑΣΟΚ κέρδισε τις εκλογές υποσχόμενο να πάντα στους πάντες, ενώ γνώριζε την αλήθεια για την οικονομία από το Διοικητή της Τραπεζής της Ελλάδος, κ. Προβόπουλο. Θα καταθέσω μια σελίδα από τα πρακτικά της συνεδρίασης κατά τη συζήτηση της ενδιάμεσης έκθεσης της Τράπεζας για τη νομισματική πολιτική του 2009. Πριν το καταθέσω, να διαβάσω τι έλεγε τότε ο κ. Προβόπουλος.

«Οφείλω να πω ότι και τον πρώην Πρωθυπουργό», εννοεί τον κ. Καραμανλή, «είχα ενημερώσει, όταν με είδε το προηγούμενο βράδυ πριν προκηρύξει τις εκλογές και τον είχα ενημερώσει ότι το έλλειμμα με τα δεδομένα εκείνης της περιόδου που ήξερα», το ταμειακό έλλειμμα, το τονίζει, «έβαινε προς διψήφιο ποσοστό. Στον κ. Παπανδρέου μετέφερα επίσης τον προβληματισμό αυτό και σε αυτήν τη συνάντηση συνοδευόταν από τον κ. Παπακωνσταντίνου, σημερινό Υπουργό Οικονομικών και την κ. Κατέλη, σημερινή Υπουργό Οικονομίας. Επειδή αρκετοί είπαν ότι δεν περιγράψαμε ακριβώς πως θα εξελιχθεί η κατάσταση, απαντώ ότι πως θα μπορούσαμε να πούμε αφού έμεναν ακόμη τέσσερις μήνες. Η μεν κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είχε πει ότι αν επανεκλεγόταν θα έκοβε δαπάνες, θα πάγωνε αιμοιβές και συντάξεις, θα έκανε διάφορα για τη φοροδιαφυγή. Πώς εγώ μπορώ να ξέρω τι θα έκανε αυτή η κυβέρνηση; Πώς μπορούσα να ξέρω τι θα έκανε η σημερινή Κυβέρνηση;», δηλαδή του ΠΑΣΟΚ. «Με μια όμως μηχανιστική, απλοϊκή μέθοδο...» και συνεχίζει ο κ. Προβόπουλος.

Το καταθέτω στα Πρακτικά για να ενημερωθούν οι συνάδελφοι.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Μπούρας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το τελευταίο τρίμηνο του 2009 σε ό,τι αφορά τις δαπάνες προχώρησε σε επιστροφές φόρων ύψους 1,5 δισεκατομμυρίου, έδωσε 1,2 δισεκατομμύριο για χρέη νοσοκομείων χωρίς να διαπραγματευτεί, αύξησε τις δαπάνες για τα εξοπλιστικά, αύξησε τις λειτουργικές δαπάνες και τις προμήθειες του δημοσίου κατά 0,7 δισεκατομμύριο ευρώ, δαπάνησε -αν θυμάστε- 500 εκατομμύρια ευρώ για τη πρώτη δόση του επιδόματος αλληλεγγύης και ένα σωρό άλλες δαπάνες.

Σε ό,τι αφορά τα έσοδα, όμως, έκανε ακριβώς το αντίθετο. Μετέθεσε για το 2010 την είσπραξη του ΕΤΑΚ που αναλογούσε στο 2009. Κατήργησε τις ρυθμίσεις για τους ημιυπαίθριους. Έχασε τον έλεγχο για τα έσοδα, που το τελευταίο τρίμηνο κάθε χρόνου είναι το σημαντικότερο, κατά 1,7 δισεκατομμύριο ευρώ. Κατ' αυτόν τον τρόπο το ΠΑΣΟΚ το μόνο που έκανε ήταν να αυξήσει το έλλειμμα, αντί να πάρει μέτρα για να το περιορίσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μήπως να σας θυμίσω ότι ως αντιπολίτευση, αδιαφορώντας πλήρως για το μέλλον αυτής της χώρας, λέγατε «όχι» σε όλα, σε κάθε μεταρρύθμιση που θα άλλαζε το σκηνικό και θα βοηθούσε να βγούμε αναίμακτα από την κρίση;

Μήπως, επίσης, να σας θυμίσω ότι όταν η Νέα Δημοκρατία ως κυβέρνηση στήριζε την ενίσχυση της ρευστότητας των τραπεζών, προκειμένου να σταθεί στα πόδια της η ελληνική οικονομία, το ΠΑΣΟΚ δαιμονοποιούσε τα 28 δισεκατομμύρια, ενώ σήμερα η ενίσχυση της ρευστότητας των τραπεζών έχει υπερδιπλασιαστεί;

Μήπως να σας θυμίσω ότι λέγατε όχι ακόμη και στην εγγύηση των καταθέσεων των 100.000 ευρώ ανά καταθέτη και ανά τράπεζα; Ή μήπως να σας θυμίσω το σημερινό Πρωθυπουργό κ. Πα-

πανδρέου, τότε ως αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, να ηγείται της πορείας της ΓΣΣΕ και της ΑΔΕΔΥ και να κρατάει το πανό με την επιγραφή «Δεν θα περάσουν», όταν η Νέα Δημοκρατία ως κυβέρνηση προσπαθούσε με το ασφαλιστικό νομοσχέδιο να μειώσει τα εκατόν δεκατρία ταμεία σε δεκατρία;

Καταθέτω τη φωτογραφία για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Μπούρας καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα φωτογραφία, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η στάση του ΠΑΣΟΚ αποδεικνύει περίτρανα την παταγώδη αποτυχία της μνημονιακής πολιτικής και την απόλυτη ανακολουθία λόγων και έργων. Αυτήν την ανακολουθία την πληρώνει σήμερα η χώρα.

Και επειδή ο χρόνος έχει ήδη περιοριστεί, θέλω, κύριε Πρόεδρε, να καταλήξω με ορισμένα συμπεράσματα. Αντί το ΠΑΣΟΚ να προχωρήσει σε ένα άλλο μείγμα πολιτικής με ανάπτυξη όχι μόνο των ιδιωτικών, αλλά και των δημοσίων επενδύσεων που σταμάτησαν σχεδόν όλες, προχώρησε σε μία άλλη λύση, στην επιβολή νέων φόρων, στην αύξηση των φορολογικών συντελεστών, στην περικοπή μισθών και συντάξεων. Τα θύματα της όποιας οικονομικής περιστολής δαπανών είναι και πάλι οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι. Η ύφεση έχει ξεπεράσει το 4,6%, η εκτίναξη της ανεργίας το 14%. Ο πληθωρισμός από 1,9% πήγε στο 5,2%. Η αύξηση της βενζίνης αυτές τις μέρες αποτελεί ένα άγχος για κάθε Έλληνα πολίτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία ακόμη και οι μεγαλύτεροι υπέρμαχοι της πολιτικής του μνημονίου παραδέχονται και δημόσια πλέον την επώδυνη αλήθεια. Η συνταγή αυτή του μνημονίου απέτυχε. Η χώρα βρίσκεται μέσα σε ένα φαύλο κύκλο ύφεσης και χρέους. Νέα σκληρότερα μέτρα προαναγγέλλονται από την τρόικα και το οικονομικό επιτελείο, που πολλές φορές, όπως είδαμε, με την αξιοποίηση της δημοσίας περιουσίας υποκαταστάθηκε και από την τρόικα.

Μέσα σε ένα τέτοιο κλίμα, ο Έλληνας πολίτης δεν μπορεί να κατανοήσει τους λόγους που μας οδήγησαν εδώ. Αγωνιά για το μέλλον του και σε αρκετές περιπτώσεις αδρανεί, ενώ μερικές φορές –κακώς– υιοθετεί πρακτικές άρνησης. Για να προχωρήσουμε σε βελτίωση της κατάστασης, θα πρέπει να περιγραφεί το πρόβλημα με σαφήνεια, χωρίς ωραιοποιήσεις και υπεκφυγές, να προβληθούν τα πραγματικά δεδομένα.

Η Νέα Δημοκρατία και ο Αντώνης Σαμαράς τον Απρίλιο, μετά τον περσινό Ιούλιο που έδωσε μέτρα για την έξοδο από την κρίση, θα ανακοινώσει το Ζάππειο 2 μετά το Ζάππειο 1, με θέσεις και προτάσεις για την αντιμετώπιση της κρίσης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλλης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως είναι γνωστό, χθες δύο νέοι άνθρωποι, δύο νέα παιδιά που υπηρετούσαν στην Ελληνική Αστυνομία, θυσίασαν τη ζωή τους για την ασφάλεια και την προστασία όλων των πολιτών από αδίστακτους, στυγνούς δολοφόνους. Είμαι συντετριμμένος γι' αυτό. Για μία ακόμη φορά τα πιο θερμά συλλυπητήρια μου στις οικογένειές τους. Ταυτόχρονα, για μία ακόμη φορά εύχομαι ταχεία ανάρρωση και στους συναδέλφους τους τραυματίες.

Οφείλω, όμως, να αναφερθώ και σε όλους τους αστυνομικούς, οι οποίοι καθημερινά κάτω από επικίνδυνες και αντίξοες συνθήκες θέτουν σε κίνδυνο την ίδια τους τη ζωή και να υπογραμμίσω ότι θέτουν σε κίνδυνο την ίδια τους τη ζωή ακριβώς για την ασφάλεια και την προστασία των πολιτών. Τους εκτιμούμε και τους τιμούμε γι' αυτό.

Προτείνω η Βουλή των Ελλήνων να τηρήσει ενός λεπτού σιγή ως ελάχιστο φόρο τιμής στους δύο νέους συνανθρώπους μας, σε αυτά τα νέα παιδιά που χθες έχασαν τη ζωή τους.

(Στο σημείο αυτό οι Βουλευτές τηρούν ενός λεπτού σιγή)

Αιωνία τους η μνήμη.

Το λόγο έχει τώρα, ο κ. Σπυροπάνος Μαργέλης.

ΣΠΥΡΟΠΑΝΟΣ ΜΑΡΓΕΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κουβεντιάζουμε σήμερα, με τη μορφή νομοσχεδίου, τον ισολογισμό και απολογισμό του κράτους και το κάνουμε τα τελευταία χρόνια. Δυστυχώς, τις περισ-

σότερες φορές σε αυτήν τη διαδικασία αυτό που επικρατεί είναι η στείρα αντιπαράθεση, είναι η καταγγελία, είναι ο ένας να ρίξει τις ευθύνες στον άλλο. Αποκορύφωμα είναι αυτό που επιχειρήθηκε από συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας να φορτώσουν όλα τα δεινά της χώρας μας για το 2009 στη Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, η οποία κυβέρνησε τον τόπο τους τελευταίους δύο, δύσμοιμη μήνες ουσιαστικά.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**)

Λέω εγώ, ότι αν τελικά δεν κατεβάσουμε τους τόνους, αν δεν δούμε τα προβλήματα με ψυχραιμία πάνω από όλα, αν δεν δούμε τα προβλήματα με διάθεση συνεννόησης, με διάθεση να κατανοήσουμε γιατί συμβαίνουν, τότε είναι δύσκολο να μπορέσουμε να πάρουμε αποφάσεις και μέτρα για να τα διορθώσουμε. Διότι το ζητούμενο αυτό είναι. Δεν είναι η στείρα αντιπαράθεση, η καταγγελία, ο καταλογισμός ευθυνών μόνο. Προφανώς είναι αναγκαία στοιχεία αυτά και χρειάζονται. Το ζητούμενο, όμως, είναι να πάρουμε εκείνες τις αποφάσεις τις γενναίες, τις τολμηρές που χρειάζεται ο τόπος μας, να κάνουμε όλες τις διορθωτικές αλλαγές που απαιτούνται προκειμένου να δημιουργήσουμε μία ελπίδα και ένα καλύτερο μέλλον για το αύριο. Νομίζω ότι εμείς αυτό κάνουμε.

Διαπιστώνουμε, λοιπόν, πού οδήγηθηκαν τα πράγματα με παραλείψεις, με λαθεμένες πολιτικές, με άφρονες πολλές φορές πολιτικές αλλά δεν σταματάμε εκεί. Ερχόμαστε και με κόστος παίρνουμε γενναίες αποφάσεις. Ξέρουμε πού οδήγησαν αυτές οι προηγούμενες πολιτικές. Και για να μη γελιόμαστε, όλα τα χρόνια στη χώρα μας επιλέξαμε το δανεισμό, για να μπορέσουμε μέσω του δανεισμού, να λύσουμε προβλήματα, να βελτιώσουμε τις συνθήκες και το βιοτικό επίπεδο των συμπολιτών μας, να κάνουμε τις μεγάλες υποδομές που έχει ανάγκη ο τόπος μας και όχι μόνο βέβαια. Γιατί πολλές φορές, το δανεισμό που χρησιμοποιήσαμε, τον αναλώσαμε σε σπατάλες, σε κατανάλωση, χωρίς να υπάρχει μία παραγωγική αντιστοίχια και ένα παραγωγικό όφελος.

Το πρόβλημα όμως, είναι ότι αυτό που συνέβαινε, όλες τις φορές, ήταν πως όταν φθάναμε στο κόκκινο, σταματούσαμε, εφαρμόζαμε ένα πρόγραμμα λιτότητας και μπορούσαμε να ξανασυμμάζεψουμε τα πράγματα. Αυτό έχει γίνει πάρα πολλές φορές τα τελευταία χρόνια. Όμως την τελευταία φορά –και αναφέρομαι στο 2007- όταν έπρεπε τότε, το 2007 και το 2008, πραγματικά να πάρουμε τέτοιες πολιτικές για να εφαρμόσουμε τέτοια μέτρα, αντί να πατήσουμε φρένο, εμείς πατήσαμε γκάζι. Έτσι ξεφυγε η κατάσταση και φθάσαμε εκεί που φθάσαμε. Φθάσαμε στο δυσθεώρητο έλλειμμα του 15,4%, φθάσαμε σε χρέος 127% για τη χώρα μας, φθάσαμε σε ένα δανεισμό που έχει δημιουργήσει τεράστια προβλήματα στη χώρα μας σήμερα, διογκώσαμε το κράτος για το οποίο μιλούσαμε όλα τα χρόνια ότι χρειάζεται ένα μικρότερο κράτος πιο ευέλικτο και πιο αποτελεσματικό. Αντί να κάνουμε αυτό, εμείς φτιάξαμε ένα υπερδιογκωμένο, αναποτελεσματικό κράτος, ένα κράτος που δεν ήταν καθόλου φιλικό στον πολίτη, ένα κράτος που η γραφειοκρατία, ο κομματισμός, η διαφθορά, όλα αυτά τα οποία ξέρουμε και τα έχουμε πει, οδήγησαν εκεί που οδήγησαν τα πράγματα. Το ίδιο κάναμε στις ΔΕΚΟ, δεν χρειάζεται να τα αναφέρω τώρα.

Όμως, με τις πολιτικές που εφαρμόσαμε τον τελευταίο χρόνο νομίζω ότι έχουμε συνειδητοποιήσει πλήρως πού βρίσκεται το πρόβλημα και τι πρέπει να κάνουμε. Βεβαίως, το πρόβλημα της χώρας μας οφείλεται και στη διεθνή κρίση, αλλά δεν είναι μόνο αυτή η αλήθεια. Το πρόβλημα της χώρας μας βρίσκεται σε εμάς, στην ατομία μας χρόνια ολόκληρα να κάνουμε τις διορθωτικές αλλαγές, τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις που χρειαζόταν ο τόπος μας. Βρίσκεται στην επιλογή που εμείς είχαμε κάνει, να έχουμε δηλαδή μία ανάπτυξη κρατικοδίαιτη, η οποία οδήγησε εκεί που οδήγησε, έφαγε τα ψωμιά της, δεν έχει να δώσει τίποτε άλλο. Οφείλεται σε εμάς που χρόνια ολόκληρα αναγάγαμε, ανακηρύξαμε σε μέγιστο ιδανικό και αξία και έτσι διαπαιδαγωγήσαμε τα παιδιά μας, να γίνουν υπάλληλοι στο δημόσιο. Εμείς τα κάναμε, λοιπόν, όλα αυτά τα πράγματα και εμείς έχουμε χρέος τώρα να τα διορθώσουμε και αυτό κάνουμε. Δεν κάνουμε μόνο διαπιστώσεις, δεν λέμε μόνο ότι είχαν ξεφύγει οι δαπάνες, παραδείγματος

χάριν, στα νοσοκομεία, στη δημόσια υγεία. Ερχόμαστε με αποφάσεις-τομές, με νομοθετικές και πολιτικές πρωτοβουλίες και πρακτικές, καλύτεροι στη λειτουργία μας, να μειώσουμε αποτελεσματικά και δραστικά αυτές τις δαπάνες. Αυτό κάνουμε και δεν είναι ευχάριστο πολλές φορές σε κάποιες ομάδες συμπολιτών μας, αλλά αυτό κάνουμε.

Μιλάμε και μιλήσαμε για το κράτος πώς λειτουργήσε. Δεν το διαπιστώνουμε όμως μόνο. Προχωράμε και παίρνουμε αποφάσεις. Φτιάξαμε την καινούργια αρχιτεκτονική για την αυτοδιοίκηση και τη διοίκηση, τον «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗ», που ευελπιστούμε και προσδοκούμε ότι θα αλλάξει πάρα πολύ τα πράγματα στη χώρα μας. Βεβαίως, δεν φτάνουν μόνο οι νομοθετικές πρωτοβουλίες. Είναι η αρχή, η μεγάλη αφετηρία. Χρειάζεται στη συνέχεια φροντίδα και προσπάθεια και εδώ χρειάζεται περισσότερη ακόμη προσπάθεια, κύριε Υπουργέ, όλες αυτές οι νομοθετικές πρωτοβουλίες που παίρνουμε, οι αλλαγές, οι τομές, οι μεταρρυθμίσεις να υλοποιούνται στην πράξη, να πιάνουν τόπο. Διαπιστώνουμε ότι υπάρχουν προβλήματα στην υλοποίηση πολλών από τις νομοθετικές μεταρρυθμίσεις τις οποίες μέχρι τώρα έχουμε κάνει. Αλλά εδώ είμαστε και αυτή είναι η ευθύνη μας και το χρέος μας, να παρακολουθούμε την εξέλιξη αυτών των αλλαγών και να κάνουμε όποιες και όσες -γρήγορα βεβαίως- διορθωτικές κινήσεις απαιτούνται να κάνουμε.

Και εδώ είμαστε να βελτιώσουμε και τη λειτουργία αυτή που είπαμε του προϋπολογισμού. Διότι χρόνια ολόκληρα ψηφίζαμε έναν προϋπολογισμό, κανένας δεν τον παρακολουθούσε όλο το χρόνο, όλο το χρόνο οι διάφοροι Υπουργοί με αποφάσεις τους έκαναν τη δική τους πολιτική, έφτιαχναν δικούς τους προϋπολογισμούς ουσιαστικά ανεξέλεγκτα και στο τέλος βεβαίως είχαμε έναν απολογισμό, έναν προϋπολογισμό, όπως κατέληγε, ο οποίος δεν είχε καμμία σχέση με τον αρχικό προϋπολογισμό που είχε ψηφίσει η Βουλή. Και αυτό δεν το διαπιστώνουμε όμως μόνο τώρα. Ερχόμαστε και παίρνουμε μέτρα και αποφάσεις και νομοθετικές πρωτοβουλίες. Με το νόμο για τη δημοσιονομική διαχείριση και ευθύνη, ουσιαστικά θεσπίσαμε αυστηρές διατάξεις για να ελέγξουμε τα πράγματα από εδώ και πέρα.

Έτσι, πλέον μπαίνει όριο στο δανεισμό, μπαίνει όριο στις ετήσιες δαπάνες. Δεν μπορεί ανεξέλεγκτα ο κάθε Υπουργός να δημιουργεί υποχρεώσεις στον προϋπολογισμό. Θεσμοθετήσαμε την υποχρέωση κατά τακτά χρονικά διαστήματα να ενημερώνονται οι επιτροπές, να ενημερώνεται η Βουλή, να ενημερώνει ο Υπουργός των Οικονομικών και κυρίως για μεγάλες αλλαγές που στην πορεία προκύπτουν να έρχεται και καινούργιος, συμπληρωματικός προϋπολογισμός, να ψηφίζεται και να εγκρίνεται από τη Βουλή. Αυτά είναι πράγματα, τα οποία ήδη τα έχουμε κάνει και πιστεύω ότι θα βελτιώσουν παραπέρα τη λειτουργία μας.

Θέλω ακόμα να αναφερθώ σε μια σειρά άλλες αλλαγές που κάνουμε και που πρέπει να κάνουμε και έχουν σχέση με το φορολογικό σύστημα. Ψηφίσαμε πέρυσι έναν πολύ καλό φορολογικό νόμο με τον οποίο προυπαθήσαμε να διευρυνουμε τη φορολογική βάση, να βάλουμε να πληρώσουν όλοι ανάλογα με το εισόδημα και τις δυνατότητες που έχουν, ένα έλλειμμα δεκαετιών στη χώρα μας. Προσπαθήσαμε με το φορολογικό νόμο να χτυπήσουμε τη φοροδιαφυγή. Διαπιστώσαμε στη λειτουργία αυτού του φορολογικού νόμου ότι χρειάζεται καινούργιες παρεμβάσεις, καινούργιες συμπληρώσεις και διορθώσεις. Ερχόμαστε με ένα καινούργιο φορολογικό νόμο που κουβεντιάζουμε τώρα στη Βουλή, να διορθώσουμε, να συμπληρώσουμε και αυτό έχουμε χρέος να κάνουμε. Και δεν είναι κακό να συμπληρώνουμε και να διορθώνουμε, αν θέλετε, ελλείψεις ή παραλείψεις ή μία λειτουργία η οποία εξελίσσεται χωρίς να παράγει σωστά αποτελέσματα.

Θέλω να πω ακόμα ότι ένα από τα μεγάλα προβλήματα της χώρας μας και της λειτουργίας μας όλα αυτά τα χρόνια ήταν η έλλειψη αξιοπιστίας. Δηλαδή στο αξιακό μας σύστημα η αξία της αξιοπιστίας δεν ήταν στην κορυφή, δεν ήταν πουθενά, σχεδόν δεν υπήρχε. Και θεωρώ ότι έχουν γίνει συγκροτημένες, συντονισμένες, τιτάνιες θα έλεγα προσπάθειες από την Κυβέρνηση και κυρίως από τον Πρωθυπουργό της χώρας, για να κερδίσουμε και να ανακτήσουμε αυτήν τη χαμένη αξιοπιστία μας απέναντι στους εταίρους μας. Διότι δεν είναι δυνατόν απέναντι στους εταίρους

μας, εκεί που συμφωνούμε, που υπογράφουμε κοινές συνθήκες, κοινές λειτουργίες, να είμαστε αναξίопιστοι. Και νομίζω ότι αυτό το έχουμε πετύχει σε πολύ σημαντικό βαθμό.

Το δεύτερο που κάνουμε είναι το εξής. Όπως είπα, επειδή η κατάσταση της χώρας μας, το πρόβλημα και η οικονομική της κρίση οφείλεται και στη διεθνή κρίση, οφείλεται και στο ό,τι συμβαίνει στην Ευρώπη, αυτό που κάνουμε είναι με συνεχείς πρωτοβουλίες, με συνεχείς επαφές με όλους τους φορείς, με όλους τους οργανισμούς να προσπαθούμε ώστε να καταλάβουν ότι χρειάζεται μια ευρωπαϊκή λύση για το πρόβλημα και της Ευρώπης και της χώρας μας, ότι χρειάζεται μία «ομπρέλα» που θα σκεπάσει και θα βοηθήσει και για το δικό μας πρόβλημα. Και αυτό κάνει ο Πρωθυπουργός και αυτό γίνεται συνέχεια και αυτό επιχειρούμε να κάνουμε και στη Σύνοδο Κορυφής στις 24-25 Μαρτίου. Και το κάνουμε συντονισμένα, με σχέδιο.

Το τελευταίο που θέλω να πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι το εξής. Σ' αυτήν την προσπάθεια για να βγει η χώρα μας από την κρίση, πέρα από τις νομοθετικές πρωτοβουλίες χρειάζεται και ο επιχειρηματικός κόσμος, ο οποίος κέρδισε τα προηγούμενα χρόνια, όταν υπήρχε μια διαδικασία ανάπτυξης, εύκολου δανεισμού, εύκολου πλουτισμού, κατασκευής μεγάλων έργων, προμηθειών. Οφείλουν αυτήν τη στιγμή να λειτουργήσουν με εθνική λογική. Και οφείλει η Κυβέρνηση να κάνει ένα κάλεσμα προς όλους αυτούς. Δηλαδή χρειάζεται μια κινητοποίηση. Πρέπει όλοι να μπουν μπροστά στις ευθύνες τους. Έχουμε χρέος να κινητοποιήσουμε όλες τις παραγωγικές δυνάμεις του τόπου μας και κυρίως τις παραγωγικές δυνάμεις που βρίσκονται στην ελληνική επαρχία, στην ελληνική περιφέρεια. Οφείλουμε να αξιοποιήσουμε τα συγκριτικά πλεονεκτήματα που έχει η ελληνική περιφέρεια. Αν το κάνουμε αυτό, πραγματικά, θα δημιουργήσουμε πρόσθετο πλούτο και θα συμβάλουμε στο να ξεπεραστεί η κρίση για τη χώρα μας.

Τέλος, θέλω να πω -και θα κλείσω με αυτό, κύριε Πρόεδρε- ότι θα πρέπει και οι τράπεζες σ' αυτήν την προσπάθεια να αναλάβουν τις ευθύνες τους. Και δεν πρέπει, κύριε Υπουργέ, τις τράπεζες μόνο να τις προσκαλούμε ή και να τις παρακαλούμε, να τις καλούμε. Διότι τους Έλληνες πολίτες, τους επαγγελματίες που κλείνουν τα μαγαζιά και τις επιχειρήσεις δεν τους καλούμε. Τους επιβάλλουμε μέτρα, επώδυνα, σκληρά μέτρα. Πρέπει, λοιπόν, και τις τράπεζες, που κέρδισαν τα προηγούμενα χρόνια και τις στηρίζουμε με εγγυήσεις και με ζεστό χρήμα, να καταστήσουμε σαφές ότι έχουν χρέος σ' αυτήν τη συγκυρία να συμβάλλουν.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Λευκάδας, κ. Μαργέλη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΛΑΟΣ στο Νομό Σερρών, κ. Ηλίας Πολατίδης, για έξι λεπτά.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο απολογισμός που συζητάμε νομίζω ότι έρχεται σε συνέχεια ενός προϋπολογισμού, ο οποίος έγινε υπό ιδιαίτερες δύσκολες συνθήκες. Είχαμε μία κυβέρνηση υπό αναχώρηση τότε, της Νέας Δημοκρατίας, έναν Υπουργό Οικονομικών υπό αναχώρηση και αυτόν, ο οποίος κατέστρωσε έναν προϋπολογισμό που ψηφίστηκε στη Βουλή σ' αυτήν την τυπική διαδικασία της ψηφίσεως, που πραγματικά δεν σημαίνει και πολλά πράγματα. Όλοι οι Βουλευτές τότε της Πλειοψηφίας τον ψήφισαν, χωρίς να θεωρούν ότι υπάρχει πρόβλημα, και σήμερα ερχόμαστε να κάνουμε αυτόν τον απολογισμό. Φυσικά και εδώ πάλι είναι τυπική η διαδικασία. Το θέμα είναι το πώς θα γίνει ουσιαστική.

Θα αναφερθώ μόνο σ' ένα θέμα, στο ύψος του χρέους. Τα είχα πει και στην ομιλία μου κατά τη συζήτηση του προϋπολογισμού. Τότε προέβλεπε 12 δισεκατομμύρια ευρώ χρέος, ότι θα πληρωθεί για τόκους και περίπου 52 δισεκατομμύρια ευρώ για τοκοχρεολύσια.

Αυτά εδώ όλα τα ποσά είναι ιλιγγιώδη σε σχέση με τα μεγέθη του προϋπολογισμού, αλλά και σε σχέση με αυτά τα οποία συνήθως τα δύο κόμματα, ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία επικαλούνται ως τον από μηχανής θεό, ο οποίος θα οδηγήσει στην ανάπτυξη της χώρας, δηλαδή, πού; Το ΕΣΠΑ. Το περιβόητο ΕΣΠΑ, οι περιβόητες μεταφορές πόρων από την Ευρωπαϊκή

Ένωση, οι οποίες θα μπορέσουν να δώσουν στη χώρα μας αυτήν την αναπτυξιακή δρόση.

Ερχόμαστε τώρα, λοιπόν, μετά από τρία περίπου χρόνια να δούμε ποιος ακριβώς επαληθεύτηκε. Το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία που ανταλλάσσαντες ρόλους –τότε ήταν κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία και σήμερα Αντιπολίτευση, τότε το ΠΑΣΟΚ ήταν αντιπολίτευση και σήμερα Κυβέρνηση- ανταλλάσσουν επιχειρήματα αναλόγως της θέσεως στην οποία βρίσκονται, ή ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός ο οποίος προέβλεπε ότι με τους όρους και τις συνθήκες οι οποίες υπάρχουν, αυτό είναι ένα αδιέξοδο; Δηλαδή, τι είναι οι όροι αυτοί; Στην ουσία είναι μία καταστροφή της παραγωγικής υποδομής, μία μετατόπιση, μία δημιουργία αγοράς και οικονομίας, η οποία λειτουργεί αποκλειστικώς και μόνο με τη ζήτηση και χωρίς παραγωγή. Αυτό –για να το πω όσο πιο χαρακτηριστικά μπορώ- είναι σαν κάποιος να ζει βγάζοντας λεφτά από την πιστωτική κάρτα. Δεν γνωρίζουμε σε πόσο χρόνο θα τελειώσει αυτό το πάρτι. Γνωρίζουμε όμως, ότι θα τελειώσει σύντομα σε ένα περιορισμένο χρονικό διάστημα και αυτό συνέβη.

Είχαμε, λοιπόν, 12 δισεκατομμύρια ευρώ προβλέψεις, οι οποίες φτάσανε περίπου στα 13,5 δισεκατομμύρια ευρώ και συνεχίζεται αυτή η δύσκολη κατάσταση, η χώρα να χρειάζεται για τοκοχρεολύσια της τάξεως των 64 δισεκατομμυρίων ευρώ στον προϋπολογισμό που εκτελείται σήμερα.

Τι θα πρέπει να κάνουμε προκειμένου να λύσουμε αυτό το πρόβλημα; Είναι πραγματικά ένα θέμα, το οποίο δεν μπορεί να λυθεί; Πραγματικά βρισκόμαστε μπροστά σε ένα άλυτο πρόβλημα του τετραγωνισμού του κύκλου, τον οποίο είχε κάνει επίκληση κάποτε για τη σύνταξη του πρώτου προϋπολογισμού ο κ. Παπακωνσταντίνου; Νομίζω όχι. Οι λύσεις είναι απλές.

Πρώτον, πρέπει να δούμε τους τομείς στους οποίους έχουμε συγκριτικό πλεονέκτημα. Πρωτογενής τομέας; Εκεί πρέπει να είμαστε πλεονασματικοί. Πώς θα είμαστε πλεονασματικοί; Προστατεύοντας -επαναλαμβάνω και τονίζω τη λέξη- την ελληνική παραγωγή. Δεν μπορούν όλα στην Ελλάδα ακόμη και τα τρόφιμα και τα γαλακτοκομικά προϊόντα και τα είδη πρώτης ανάγκης να είναι εισαγόμενα. Αυτό μας δημιουργεί ένα τεράστιο δημοσιονομικό πρόβλημα. Προσπαθείτε, λοιπόν, εσείς –και λέτε ότι θέλετε να περιορίσετε τα αποτελέσματα- αφήνοντας όμως, τα αίτια να δρουν ανεξέλεγκτα.

Πάμε τώρα στη δευτερογενή παραγωγή. Όπως όλες οι ευρωπαϊκές χώρες, τις οποίες έχετε ή θα έπρεπε να έχετε ως πρότυπο, προστατεύουν τη δική τους παραγωγή δημιουργώντας μια εθνική συνείδηση καταναλωτική, πρέπει να το κάνουμε και εμείς.

Οι νέοι Γερμανοί, παιδιά των δεκαοκτώ, είκοσι ετών τα οποία δεν ενδιαφέρονται για πολλά-πολλά, θα πάνε να αγοράσουν Golf αυτοκίνητο. Δεν θα πάνε να αγοράσουν άλλης εταιρείας, γιατί ξέρουν ότι με αυτόν τον τρόπο στηρίζουν τη δική τους οικονομία, στηρίζουν τη δική τους απασχόληση, στηρίζουν το δικό τους μέλλον.

Όμως, στην εποχή της παγκοσμιοποίησης –σε αυτά που πιστεύετε ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία ότι οι αγορές θα βρουν τη λύση από μόνες τους- έχει φανεί ότι δεν μπορούν οι αγορές να βρουν λύση. Οι αγορές δημιουργούν τεράστια χρέη, γιατί ο καθένας θέλει να καταναλώνει –αυτή είναι η φυσική τάση του ανθρώπου- με το ελάχιστο δυνατό κόστος, χωρίς να παράγει.

Εδώ αναφέρεται και το φιλοσοφικό θέμα για το οποίο στην εισηγητική έκθεση του 2009 ο Υπουργός Οικονομικών έγραφε ότι πρέπει να αναζητήσουμε λύσεις –αυτή νομίζω είναι και η δική σας άποψη- χωρίς επιστροφή στο εθνικό κράτος και στον προστατευτισμό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτό είναι το πρόβλημα και γι' αυτό είναι άλυτο. Η παγκοσμιοποίηση οδηγεί σε χειροτέρευση της οικονομικής καταστάσεως και σε προϋπολογισμούς, οι οποίοι δεν είναι τίποτε παραπάνω από μουτζούρες επάνω σε χαρτί.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Πολατίδη, Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού στο

Νομό Σερρών.

Ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Φίλιππος Σαχινίδης, έχει ζητήσει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση δεν είναι μία τυχαία συζήτηση. Σήμερα κάνουμε την αποτίμηση για την εκτέλεση του πιο κρίσιμου μεταπολεμικά προϋπολογισμού. Κάποιοι συνάδελφοι ίσως αισθανθούν την ανάγκη να ζητήσουν μία επαρκή τεκμηρίωση για την εκτίμησή μου ότι ο προϋπολογισμός του 2009 υπήρξε ο πιο κρίσιμος μεταπολεμικά.

Γι' αυτό θα παραθέσω εκείνα τα δεδομένα που με οδηγούν στο συμπέρασμα αυτό. Ο προϋπολογισμός αυτός εμφάνισε κατά την εκτέλεσή του τη μεγαλύτερη ιστορικά απόκλιση σε σχέση με τα προϋπολογισθέντα. Η εκτίμηση που υπήρχε στον προϋπολογισμό του 2009 ήταν ότι αυτός θα κλείσει με ένα έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης της τάξης του 2%.

Τελικά η εκτέλεση έδειξε ότι έκλεισε με έλλειμμα της τάξης του 15,4%. Αυτό πρακτικά τι σημαίνει; Σημαίνει ότι η απόκλιση έφτασε τις 13,5 ποσοστιαίες μονάδες. Ποτέ άλλοτε στη δημοσιονομική ιστορία της χώρας δεν φτάσαμε σε τέτοιο βαθμό απόκλισης. Το χρέος έφτασε στο υψηλότερο ιστορικά σημείο, συγκεκριμένα στο 127% του ΑΕΠ.

Αυτά τα στοιχεία καταδεικνύουν ότι η χώρα δημοσιονομικά είχε ξεφύγει. Ήταν πέρα από κάθε έλεγχο. Ένα ερώτημα, λοιπόν, που ανακύπτει σε όλους είναι «τι έφταιξε». Ήταν αυτή η εκτροπή ένα τυχαίο γεγονός ή μήπως ήταν το αποτέλεσμα της ύφεσης, όπως λένε πολλοί συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης; Η απάντηση είναι ένα ξεκάθαρο «όχι».

Η αλήθεια είναι ότι αυτή η δημοσιονομική εκτροπή υπήρξε το αποτέλεσμα των οικονομικών επιλογών που έκανε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας από το 2004 και μετά. Επιμένω στο σημείο αυτό γιατί βοηθά στη δημόσια συζήτηση να γνωρίζουμε εάν το έλλειμμα οφείλεται στην ύφεση ή σε διαρθρωτικά προβλήματα.

Καταθέτω, λοιπόν, προς ενημέρωση των συναδέλφων έναν πίνακα που καταδεικνύει ότι το έλλειμμα είναι πρωτίστως διαρθρωτικό και οριακά σχετίζεται με την αναπτυξιακή επίδοση. Ειδικά δε στο 2009 ένα μεγάλο μέρος από το έλλειμμα ήταν διαρθρωτικό και πολύ λίγο οφειλόταν στην ύφεση.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Φίλιππος Σαχινίδης, καταθέτει για τα Πρακτικά της Βουλής τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αν, λοιπόν, κανείς παρακολουθήσει τι ακριβώς συνέβαινε από το 2004 και μετά, θα διαπιστώσει τα εξής: Ενώ υπάρχουν θετικοί ρυθμοί ανάπτυξης, η χώρα εκκινεί συνεχώς με ελλείμματα, τα οποία τροφοδοτούσαν το χρέος. Ιδιαίτερη σημασία έχει να παρακολουθήσει κανείς την πορεία των πρωτογενών δαπανών από το 2004 έως και το 2009, όπου διαπιστώνουμε ότι τα πρωτογενή ελλείμματα διευρύνονται σταθερά. Με αυτόν τον τρόπο τεκμηριώνεται ότι τα ελλείμματα και η αύξηση του χρέους δεν οφείλονται στους τόκους, όπως αρέσκονται να υποστηρίζουν πολλοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας.

Καταθέτω, λοιπόν, έναν πίνακα που δείχνει ότι το πρωτογενές αποτέλεσμα του 2009 ήταν της τάξης του 10% του ΑΕΠ.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Φίλιππος Σαχινίδης, καταθέτει για τα Πρακτικά της Βουλής τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Άρα, τα ελλείμματα δεν οφείλονται στους τόκους. Αυτή, λοιπόν, η πολιτική, την οποία ακολούθησε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, αντιβαίνει στο χρηστό δημοσιονομικό κανόνα που οφείλει να ακολουθεί μία χώρα, η οποία είναι μέλος μιας νομισματικής ένωσης. Τι λέει, λοιπόν, η οικονομική θεωρία; Λέει ότι σε μία νομισματική ένωση η χώρα διαθέτει μόλις ένα εργαλείο πολιτικής, και αυτό είναι η δημοσιονομική πολιτική.

Οι χώρες, λοιπόν, οφείλουν, όταν έχουν θετικούς ρυθμούς

ανάπτυξης, να έχουν δημοσιονομικά πλεονάσματα, προκειμένου να μειώσουν το χρέος τους. Αντίθετα, όταν η χώρα βρίσκεται σε ύφεση, τότε ασκούν επεκτατική δημοσιονομική πολιτική, προκειμένου να στηριχθεί η ζήτηση.

Καταθέτω την πορεία των ελλειμμάτων από το 2004 έως και το 2009, χρονιές που με εξαίρεση το 2009 που ήταν χρονιά ύφεσης, ήταν όλες χρονιές με μεγάλα ελλείμματα.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Φίλιππος Σαχινίδης, καταθέτει για τα Πρακτικά της Βουλής τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τι συνέβη ειδικότερα το 2009 και φτάσαμε να έχουμε ένα έλλειμμα της τάξεως των 36 δισεκατομμυρίων ευρώ σε συνδυασμό με ύφεση ύψους 2%; Αυτό το έλλειμμα τελικά δεν κατάφερε να επηρεάσει την ύφεση, διότι η ύφεση ήταν ήδη παρούσα από το τελευταίο τρίμηνο του 2008 και παρά το γεγονός ότι τα ελλείμματα ξέφυγαν το 2009, δεν κατάφεραν να αποτρέψουν από το να βυθιστεί η οικονομία σε πιο βαθιά ύφεση, τη μεγαλύτερη της μεταπολεμτικής περιόδου.

Τέθηκε, λοιπόν, ένα ερώτημα. «Εάν η ύφεση με την οποία βρέθηκε αντιμέτωπη η ελληνική οικονομία το 2009 ήταν ένα φαινόμενο συγκυριακό ή αποτελεί μια εκδήλωση ενός ευρύτερου διαρθρωτικού προβλήματος της ελληνικής οικονομίας».

Η αλήθεια είναι ότι η ύφεση στην οποία βρίσκεται βυθισμένη η ελληνική οικονομία είναι εκδήλωση ενός προβλήματος που είχε αρχίσει να γίνεται ορατό από το 2001, δηλαδή τη χρονιά που η χώρα μπήκε στην Ευρωζώνη, αλλά επιδεινώθηκε ιδιαίτερα μετά το 2004.

Για να τεκμηριώσω την άποψή μου, καταθέτω έναν πίνακα με την πορεία στα ελλείμματα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών, από τα οποία προκύπτει ότι τα ελλείμματα αυτά διευρύνονται από το 2001 και μετά, αλλά ουσιαστικά φτάνουν στο πρωτοφανές μέγεθος για τη μεταπολεμική ιστορία της χώρας, του 14,5% και 15% το 2007 και το 2008.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Φίλιππος Σαχινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επειδή όλοι ξέρουμε ότι το διευρυνόμενο έλλειμμα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών αποτελεί και ένα δείκτη της απώλειας ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας, αυτό αποδεικνύει περίτρανα ποια ήταν τα προβλήματα τα οποία συσσωρεύονταν στη χώρα από τη στιγμή που έγινε μέλος της ζώνης του ευρώ και ποιας ήταν εκείνες οι πρωτοβουλίες που έπρεπε να παρθούν, αλλά δεν πάρθηκαν, ιδιαίτερα μετά το 2004, όταν η διεύρυνση αυτή άρχισε πλέον να γίνεται ορατή.

Αυτός, λοιπόν, ο πίνακας τον οποίο κατέθεσα μας λέει κάτι πολύ απλό, ότι ενώ τα προβλήματα ήταν ορατά, ενώ η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας μειωνόταν, η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν πήρε την παραμικρή πρωτοβουλία για να τα αντιμετωπίσει. Επομένως, η ύφεση στην οποία βυθίστηκε η ελληνική οικονομία, είχε ως αφετηρία τη διεθνή κρίση, αλλά η διεθνή κρίση, όταν εκδηλώθηκε, βρήκε μια ελληνική οικονομία η οποία είχε θεμέλια σαθρά. Γιατί; Διότι δεν είχαν γίνει οι αναγκαίες αλλαγές. Πότε; Όταν η ελληνική οικονομία είχε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Δεν έγιναν όλες εκείνες οι αλλαγές οι οποίες θα επέτρεπαν να αλλάξει το παραγωγικό πρότυπο της χώρας, να φύγουμε από μια ανάπτυξη που στηρίζεται στη δημόσια και ιδιωτική κατανάλωση, που τροφοδοτούνταν από μια συνεχή προσφυγή του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα στον δανεισμό, μια ανάπτυξη που, όπως αποδείχθηκε, δεν ήταν διατηρήσιμη.

Ενδεικτικά, καταθέτω ορισμένα μεγέθη -όχι έναν πίνακα- τα οποία δείχνουν πού ήταν το μέγεθος του ιδιωτικού χρέους και του δημοσίου χρέους το 1990 και πού φτάσαμε το 2010 και στο ιδιωτικό και στο δημόσιο χρέος. Το 1990, το δημόσιο χρέος ήταν περίπου στο 80%, ενώ το χρέος του ιδιωτικού τομέα ήταν περίπου στο 40%. Και φτάσαμε το 2010 το δημόσιο χρέος να είναι στο 142% και το ιδιωτικό χρέος στο 111%. Τι σημαίνει αυτό; Ότι το ιδιωτικό χρέος αυξήθηκε κατά τρεις φορές περίπου, το δε δη-

μόσιο αυξήθηκε περίπου κατά το ίδιο μέγεθος. Φτάσαμε, δηλαδή, μέσα σε μια εικοσαετία να βελτιώσουμε το βιοτικό μας επίπεδο, αλλά για να το κάνουμε αυτό, είχαμε ήδη δανειστεί μια φορά ολόκληρο το ΑΕΠ της χώρας. Αυτό σημαίνει ότι η βελτίωση του βιοτικού επιπέδου δεν ήταν αποτέλεσμα της βελτίωσης της παραγωγικότητας της ελληνικής οικονομίας, αλλά ήταν αποτέλεσμα του δανεισμού, τόσο του ιδιωτικού τομέα, όσο και του δημόσιου τομέα.

Αυτό το είδος, λοιπόν, ανάπτυξης κατέρρευσε μόλις ξέσπασε η χρηματοοικονομική κρίση, όπως κατέρρευσε το μεταπολεμικό μοντέλο ανάπτυξης, αυτό που οικοδομήθηκε στη χώρα μας μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο μόλις ξέσπασε η πρώτη πετρελαϊκή κρίση.

Ποιο είναι το συμπέρασμα; Το συμπέρασμα είναι ότι, όταν η ανάπτυξη στηρίζεται σε σαθρά θεμέλια, καταρρέει και μαζί της συμπαρασύρει θέσεις εργασίας και εισοδήματα. Βραχυπρόθεσμα μπορεί να βελτιώνεται η ζωή των πολιτών, μπορεί να δημιουργούνται θέσεις εργασίας. Μεσομακροπρόθεσμα, όμως, ούτε το βιοτικό επίπεδο βελτιώνεται ούτε οι θέσεις εργασίας προστατεύονται. Στην πραγματικότητα, αυτό το οποίο γίνεται είναι ότι υπονομεύεται το μέλλον και αν είναι ένα μέλλον που υπονομεύεται, αυτό είναι το μέλλον των παιδιών μας, απέναντι στα οποία έχουμε πρόσθετες ευθύνες.

Έτσι, το 2009 κατέληξε σε annus horribilis, γιατί ουσιαστικά υπήρξε η χρονιά-προθάλαμος της κρίσης ρευστότητας, με την οποία βρέθηκε αντιμέτωπη η χώρα, κρίση η οποία οδήγησε τελικά το Μάιο του 2010 τη χώρα ένα βήμα πριν από τη στάση πληρωμών, την οποία καταφέραμε να αποφύγουμε, συνεργαζόμενοι με τους εταίρους μας, προκειμένου να προχωρήσουν στην δημιουργία του ελληνικού μηχανισμού και στην υπογραφή της δανειακής σύμβασης των 110 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Κάνοντας μία αποτίμηση, μπορεί κάποιος να θέσει ένα ερώτημα: «Μπορούσε να γίνει κάτι στη χώρα για να μη φτάσουμε σ' αυτό το σημείο; Και αν ναι, πότε έπρεπε να γίνουν αυτές οι παρεμβάσεις;»

Έχω την υποχρέωση απέναντι σε όλους τους Έλληνες πολίτες να αναγνωρίσω ποιες ήταν εκείνες οι ιστορικές στιγμές, στις οποίες έπρεπε να αναλάβουμε πρωτοβουλία, για να κάνουμε εκείνες τις αλλαγές που είχε ανάγκη η ελληνική οικονομία.

Θεωρώ ότι η αφετηρία αυτών των αλλαγών έπρεπε να βρίσκεται στο 2001. Αλλά και μετά είχαμε ένα περιθώριο. Πότε; Το 2004, μετά το πέρας των Ολυμπιακών Αγώνων. Διότι υπήρχε η προσδοκία ότι οι Ολυμπιακοί Αγώνες θα αποφέρουν σημαντικά οικονομικά οφέλη στην ελληνική οικονομία, τα οποία θα μας βοηθούσαν να έχουμε μία διατηρήσιμη ανάπτυξη. Αποδείχθηκε όμως, ότι αυτή η άποψη τελικά δεν δικαιώθηκε. Άρα, η δεύτερη ευκαιρία που είχαμε να προχωρήσουμε σ' αυτές τις αλλαγές ήταν μετά το 2004. Ούτε και τότε έγιναν.

Η τρίτη ήταν το 2007, όταν η χώρα τέθηκε σε επιτήρηση. Μικροπολιτικές, όμως, σκοπιμότητες και ανευσυνότητα από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας οδήγησαν τη χώρα σε εκλογές με αφορμή την έξοδο της χώρας από την επιτήρηση με το επιχείρημα, το οποίο ανακοίνωσε ο ίδιος ο τότε Πρωθυπουργός της χώρας, ο κ. Καραμανλής, εξερχόμενος από το Προεδρικό Μέγαρο, ο οποίος είπε: «Έχουμε λύσει το δημοσιονομικό πρόβλημα της χώρας και ήρθε η ώρα να ψηφίσουμε ένα προϋπολογισμό κοινωνικής αλληλεγγύης για να δώσουμε στήριξη στους Έλληνες πολίτες, που βοήθησαν να μειώσουμε τα ελλείμματα στην πορεία από το 2004 έως το 2007».

Αλλά και το 2008 μπορούσε η Κυβέρνηση να πει την αλήθεια στους πολίτες, να αναγνωρίσει τα προβλήματα. Άλλωστε, είχε μόλις πρόσφατα ανανεωμένη τη λαϊκή εντολή, τη λαϊκή εντολή. Διότι στις εκλογές του 2007 οι πολίτες έδωσαν εντολή για τέσσερα χρόνια στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, προκειμένου να προχωρήσει σε όλες τις αναγκαίες αλλαγές, που είχε η χώρα.

Αντί γι' αυτό, η χώρα παρέλυε, με αποτέλεσμα τα γεγονότα, του Δεκεμβρίου να στείλουν στη διεθνή κοινότητα ένα μήνυμα για τα προβλήματά της. Τότε, μία αγγλοσαξονική εφημερίδα έγραψε ότι «η Ελλάδα είναι ένα ατύχημα που περιμένει να συμβεί».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν ξεκίνησε το 2009 όλοι διέβλεπαν ότι ξεκίνησε με αρνητικές προοπτικές. Ήδη η εκτέλεση του πενταμήνου –προσέξτε- έδειχνε ότι η χώρα είχε ξεφύγει από κάθε έλεγχο.

Καταθέτω τα στοιχεία, τα οποία παρήγαγε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, που λένε με απλά λόγια ότι μέσα σε ένα πεντάμηνο είχε ξεφύγει η εκτέλεση του προϋπολογισμού κατά 100%, σε σχέση με το 2008. Δηλαδή, το 2008 στο πεντάμηνο ήμασταν στα 7 δισεκατομμύρια και στο 2008 ήμασταν στα 14 δισεκατομμύρια. Αυτό έδειξε ότι πλέον τα πράγματα ήταν εκτός ελέγχου.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Φίλιππος Σαχινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Στο μεταξύ, η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας το στόχο του ελλείμματος του 2% που είχε στον προϋπολογισμό, τον είχε αναθεωρήσει σε 3,7%. Αλλά και πάλι, ο στόχος του 3,7%, που υπήρχε στο Πρόγραμμα Σταθερότητας, ήταν εντελώς εκτός πραγματικότητας.

Με επιστολή του κ. Γιούνκερ προς τον Υπουργό Οικονομικών, τον κ. Παπαθανασίου, την οποία έστειλε τον Απρίλιο, καλεί την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να πάρει μέτρα, διότι διαφαινόταν ο δημοσιονομικός εκτροχιασμός.

Τον Ιούνιο η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, κάτω πλέον από την πίεση που δεχόταν από τους εταίρους –διότι η οικονομία τέθηκε ξανά σε επιτήρηση και γιατί φαινόταν πλέον ότι είχαμε φύγει εντελώς- αναγκάζεται, με συνέντευξη Τύπου που έδωσε στις 25 Ιουνίου ο κ. Παπαθανασίου, να προχωρήσει στην ανακοίνωση μέτρων. Έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον να τη δούμε και απαντώ εδώ σε όλους τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίοι προσπαθούν ακόμη και σήμερα να μην αναγνωρίζουν την αλήθεια και λένε, για παράδειγμα: «Το ΠΑΣΟΚ επιτόνησε λογιστικά τεχνάσματα και αύξησε τα μεγέθη του 2009».

Λέει, λοιπόν, ο κ. Παπαθανασίου ότι το σύνολο των μέτρων, που πήρε η Νέα Δημοκρατία το 2009 για να διορθώσει τα προβλήματα, ήταν της τάξης του 1,5%.

Μα, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, ακόμη κι αν ήταν έτσι τα πράγματα, ακόμη κι αν εγώ δεχθώ ότι εμείς είχαμε την ευθύνη που δεν εφαρμόσαμε τα μέτρα που ανακοινώσατε, τα μέτρα του κ. Παπαθανασίου –όλα τα μέτρα, το σύνολο των μέτρων με δήλωση του ίδιου του κ. Παπαθανασίου- ήταν της τάξης της μίμησης ποσοστιαίας μονάδας. Όμως η χώρα κατέληξε με ένα έλλειμμα της τάξεως του 15,4%. Άρα, αν κανείς προσχωρήσει στα δικά σας επιχειρήματα «ότι το ΠΑΣΟΚ ευθύνεται» –καταθέτω τη συνέντευξη Τύπου του κ. Παπαθανασίου, η οποία λέει ότι το σύνολο των μέτρων που ανακοίνωσε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ήταν από την αρχή του χρόνου, μαζί με αυτά του Ιουνίου, της τάξης της μίμησης ποσοστιαίας μονάδας- θα πήγαινε το έλλειμμα στο 12,5%.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός κ. Φίλιππος Σαχινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα πει κανείς «καλά δεν είχαν συναίσθηση οι εταίροι, δεν είχε συναίσθηση ο κόσμος που πάμε»; Βεβαίως. Υπάρχει επιστολή με ημερομηνία 14 Ιουλίου 2009, την οποία αποστέλλει ο κ. Γιούνκερ μετά την ανακοίνωση των μέτρων. Δηλαδή, στις 25 Ιουνίου ο κ. Παπαθανασίου ανακοινώνει τα μέτρα και στις 14 Ιουλίου ο κ. Γιούνκερ στέλνει επιστολή. Εκεί μέσα υπενθυμίζει ο κ. Γιούνκερ στον κ. Παπαθανασίου ότι όχι μόνο δεν φτάνουν τα μέτρα τα οποία έχει πάρει η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, αλλά εάν δεν παρθούν νέα μέτρα, τότε η χώρα κινδυνεύει να εκτραπεί εντελώς δημοσιονομικά. Υπάρχει από τότε κείμενο το οποίο και έχουμε καταθέσει. Είναι η επιστολή του κ. Γιούνκερ με ημερομηνία 14 Ιουλίου του 2009.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός κ. Φίλιππος Σαχινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Μ' αυτήν την επιστολή, αλλά και με ένα κείμενο αναλυτικό το

οποίο καταθέτω που ετοίμασε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προκύπτει ότι από τότε διέβλεπαν και μετά τα μέτρα που ανακοίνωσε η Νέα Δημοκρατία, μετά τα μέτρα του κ. Παπαθανασίου- ότι πάμε σε διψήφιο ποσοστό ελλείμματος.

Παρ' όλα αυτά, η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας συνεχίζει να βυθίζεται στην ύφεση και καταφεύγει σε ηρωική έξοδο, αφού στο μεταξύ, λίγο πριν ανακοινώσει τις εκλογές, ανακοινώνει ότι τελικά το δημοσιονομικό έλλειμμα θα κλείσει στο 6%.

Καταθέτω την εκτίμηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, που λέει ότι όλα τα μέτρα τα οποία έχει πάρει η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα, είναι το πολύ της τάξης του 1,5%, αλλά και κάτι χειρότερο. Κυρίως είναι μέτρα μη επαναλαμβανόμενα. Με λίγα λόγια, τι ακουγε τότε η κυβέρνηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή; Ότι τα μέτρα τα οποία έχει πάρει είναι για μία χρήση και δεν αντιμετωπίζουν το μεγάλο διαρθρωτικό πρόβλημα με το οποίο βρισκόταν αντιμετώπιση η χώρα.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός κ. Φίλιππος Σαχινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτά έγιναν την ώρα που η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αξιολόγησε ότι τα μέτρα αυτά δεν ήταν κατάλληλα. Τι σημαίνουν όλα αυτά; Σημαίνουν ότι η Νέα Δημοκρατία, αφού οδήγησε τη χώρα σε κατάρρευση απέτυχε ως κυβέρνηση και, έφυγε τελικά τρομοκρατημένη.

Σήμερα, όχι μόνο δεν έχει το θάρρος να αναγνωρίσει τις ευθύνες της, αλλά με έωλα επιχειρήματα επιχειρεί να αποδώσει το δημοσιονομικό εκτροχιασμό του 2009 σε «λογιστικά τεχνάσματα», που έκανε δήθεν το ΠΑΣΟΚ, ενώ κάποιοι φτάνουν στο σημείο να πουν ότι ευθύνεται το ΠΑΣΟΚ για τους τρεις μήνες που κυβέρνησε.

Κύριοι συνάδελφοι, θα σας αναθέσω μία άσκηση: Να ψάξετε στη δημοσιονομική ιστορία της χώρας και να αναζητήσετε τα ελλείμματα, τα οποία αφήνετε στη χώρα κάθε φορά που χάνετε τις εκλογές. Κοιτάξτε να δείτε ποιο ήταν το έλλειμμα που αφήσατε το 1981. Κοιτάξτε να δείτε ποιο έλλειμμα αφήσατε το 1993 και κοιτάξτε να δείτε το έλλειμμα που αφήσατε το 2009! Είναι οι τρεις περιπτώσεις με τις ακραίες επιδόσεις. Αυτή είναι η ιστορία και ο λαός την ξέρει. Γι' αυτό και στις εκλογές του 2009 σας έδωσε το χαμηλότερο ποσοστό στην ιστορία σας, το 32% με 33%. Δεν υπήρχε μικρότερο ποσοστό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε φορά που συζητάμε για την κρίση, μεγάλο τμήμα της συζήτησης αφορά τις επιλογές που έγιναν από τα δύο κόμματα, που είχαν την ευθύνη των κυβερνήσεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Μισό λεπτό, κάνω κατάχρηση της ανοχής σας, κύριε Πρόεδρε.

Οι πολίτες σήμερα δεν θέλουν να ακούσουν τι κάναμε στο παρελθόν. Θέλουν προτάσεις και όπου είναι δυνατόν, συναίνεση και ομοψυχία. Ο δρόμος, τα επόμενα χρόνια, θα είναι ένας δρόμος με δυσκολίες και ιδιαιτερότητες. Ευθύνη μας είναι να προστατεύσουμε τον κοινωνικό ιστό και την κοινωνική συνοχή, να μπορέσουμε να βγάλουμε τη χώρα από την κρίση, με το μικρότερο δυνατό κόστος.

Εμείς, αυτήν την κρίσιμη στιγμή, σας καλούμε όλους –και ξέρω ότι ήδη έχει ανταποκριθεί το κόμμα του κ. Καρατζαφέρη, το κόμμα της κ. Μπακογιάννη, το κόμμα του κ. Κουβέλη- καλούμε αυτήν τη στιγμή τη Νέα Δημοκρατία- τον κ. Σαμαρά να αναλογιστεί τις ιστορικές ευθύνες που έχει η Νέα Δημοκρατία ως θεσμικό κόμμα, ως Αξωματική Αντιπολίτευση –να συμμετάσχουν σε αυτόν το διάλογο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πολιτικό σύστημα της χώρας έχει πολλές ευθύνες για το πού βρισκόμαστε, γιατί φτάσαμε σε ένα σημείο να έχουμε συνηθίσει τους πολίτες μόνο σε ευχάριστες ειδήσεις, με αποτέλεσμα, όταν έρχεται η δύσκολη ώρα της αλήθειας, οι πολίτες να απαντούν στο πολιτικό σύστημα με το

γνωστό στίχο του Διονύση Σαββόπουλου «αφού δεν έχεις νέα ευχάριστα να πεις, καλύτερα να μη μας πεις κανένα».

Ήρθε, λοιπόν, η ώρα να αναλάβουμε τις ευθύνες μας! Όταν απευθυνόμαστε στους πολίτες, πρέπει να έχουμε τη δύναμη να τους λέμε και τις ευχάριστες και τις δύσκολες ειδήσεις για το τι πρέπει να κάνει η χώρα στο μέλλον, για να μπορέσει να ξεφύγει απ' αυτήν την κρίση.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτήης Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα πέντε Αξωματικοί και ένας Εκπαιδευτής από την Πυροσβεστική Ακαδημία.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού έχει ζητήσει το λόγο...

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν μας είπε ο κύριος Υπουργός αν ψηφίζει ή όχι τον απολογισμό του 2009.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτήης Αποστολάτος): Κύριε Κεφαλογιάννη, δεν έχετε το λόγο.

Ο κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης, Αρχηγός του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού και Πρόεδρος του Κόμματος, έχει το λόγο, για οκτώ λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Υπουργέ, χρησιμοποιήσατε το Σαββόπουλο για να κλείσετε την ομιλία σας. Να σας θυμίσω ότι το πιο γνωστό τραγούδι είναι «ο Καραγκιόζης» και να σας παραπέμψω σε κάποιους απ' αυτούς τους στίχους, γιατί έχω την αίσθηση ότι μ' αυτά και με εκείνα, κάποιοι μοιάζουν με καραγκιόζηδες!

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

Παρακολούθησα την ομιλία σας με πολλή προσοχή. Έχουν περάσει δεκαοκτώ μήνες από τις εκλογές. Σαφώς, είναι μία αλήθεια ότι το Σεπτέμβριο του 2009 η Νέα Δημοκρατία παρέδωσε κρανίου τόπο. Τώρα, βέβαια, θα παραδώσετε «Κρανιδιώτη» τόπο! Αυτή είναι η πραγματικότητα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Ωραία! Έφυγαν! Απέδρασαν! Το έβαλαν στα πόδια, όπως το έβαλαν! Δεν μπορούσαν! Αυτή είναι μία πραγματικότητα που δεν αλλάζει!

Εσείς δεκαοκτώ μήνες δεν έχετε αναλάβει...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Το Φαίλο Κρανιδιώτη εννοείτε βέβαια!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Περί αυτού πρόκειται! Δεν μιλάμε για σοβαρές προσωπικότητες του παρελθόντος! Μιλάμε για τις αστείες του παρόντος!

Δεκαοκτώ μήνες δεν έχετε καταγράψει μία πορεία; Κύριε Υπουργέ, να πούμε αλήθεια! Η κακίστη κακοδιαχείριση –χρησιμοποίησε το λεκτικό πλεονασμό– της Νέας Δημοκρατίας όλα αυτά τα χρόνια, του ΠΑΣΟΚ όλα αυτά τα χρόνια, έφεραν το χρέος σ' αυτά τα μεγάλα ύψη.

Πέρυσι, από μία πολιτική διολισθήσεως δική σας, αναγκαστήκαμε τον Απρίλιο να φθάσουμε στην ανάγκη του δανεισμού. Και ευτυχώς που βρέθηκαν κάποιοι τρελοί να μας δανείσουν! Με επαχθέστατους όρους βέβαια! Δεν χωρά αμφιβολία! Όμως, το ερώτημα είναι μετέωρο και έωλο από πέρυσι! Αν δεν τα παίρναμε και ψηφίζαμε «ΟΧΙ» στο μνημόνιο, τι θα είχε γίνει; Ποια εναλλακτική λύση θα είχε υπάρξει; Πώς θα πληρώναμε την ανελαστική δόση της 19ης Μαΐου; Αν δεν παίρναμε τα λεφτά και λέγαμε «ΟΧΙ» εμείς και άλλοι δέκα του ΠΑΣΟΚ, τι θα γινόταν; Ας πει κάποιος στην Αίθουσα «θα γινόταν αυτό». Λόγια «κάτι θα γινόταν δια μαγείας» και αυτή η «καθετοποίηση των πραγμάτων» που ακούω από την Αριστερά, είναι σοβαρά επιχειρήματα; Τι θα κά-

ναμε;

Εν πάση περιπτώσει, βρήκαμε τα χρήματα. Πού σας καταγγέλλω και ποια είναι η διαφορά μας; Αφήσατε δέκα μήνες ανεκμετάλλετους! Δέκα μήνες δεν κάνατε κάτι! Δέκα μήνες ακολουθήσατε κατά πόδας την τρόικα, με μία αγγλοσαξωνική οικονομική νοοτροπία, που αφορά τις βόρειες χώρες και δεν έχει καμμία σχέση με τη δική μας ιδιοτροπία της μεσογειακής χώρας! Τι κάνατε; Θέλω να μου πει κάποιος ποιος είναι ο στόχος του ΠΑΣΟΚ σήμερα! Αυτά δεν τα λέω με διάθεση στείρας αντιπολίτευσης, κύριε Υπουργέ, αλλά τα λέω ξεκάθαρα με τον πόνο για την Ελλάδα!

Ποιος είναι ο στόχος σήμερα; Πού είναι ο Πρωθυπουργός; Μήπως είναι εγκλωβισμένος; Αυτή τη στιγμή δεν μπορεί να κάνει εκλογές, αλλά δεν μπορεί να κάνει και ανασχηματισμό! Ποιος; Ο Αρχηγός! Δεν μπορεί να κάνει ανασχηματισμό! Και γιατί δεν μπορεί να κάνει ανασχηματισμό, κύριε Υπουργέ; Διότι είναι εγκλωβισμένος στις δικές του επιλογές! Μία θυμωμένη Κοινοβουλευτική Ομάδα του λέει «όσες εξωκοινοβουλευτικές επιλογές έκανες, κάθισαν»! Και το ξέρετε! Εγώ θα πω αλήθειες! «Κάθισε» ο Γερουλάκος, «κάθισε» η Τίνα, «κάθισε» ο Δροῦτσας! «Κάθισαν»!

Τι θα πει τώρα στην Κοινοβουλευτική Ομάδα; Ότι αυτές οι επιλογές που έκανε, δεν του έκατσαν και δεν μπορεί να προβεί σε ανασχηματισμό; Τον βλέπω και τον συμπονώ, γιατί κάτι πρέπει να κάνει. Πρέπει να βγάλει τη χώρα από το τέλμα.

Κάνετε διαρθρωτικές αλλαγές. Κατηγορείτε την Νέα Δημοκρατία ότι δεν έχει κάνει τίποτα. Πράγματι τα πεντέμισι χρόνια δεν έκανε μία κίνηση που να έχει πει: Αυτό το κάναμε, είναι το ιστορικό επίτευγμά μας.

Εσείς λέτε ότι κάνατε διαρθρωτικές αλλαγές, αλλά τι άλλαξε στη ζωή των πολιτών; Σ' αυτόν τον πολίτη που του αφαιρέσατε το πορτοφόλι, του αφαιρέσαμε όνειρα, προσδοκίες, ελπίδες, τι του κάνατε; Δηλαδή, θα του πείτε: «Έχεις καλύτερη υγεία. Κοίταξε, σου «αλλάξαμε τα φώτα» γιατί δεν γινόταν διαφορετικά, αλλά έχεις υγεία»; Δεν έχει! «Κοίταξε σου «αλλάξαμε τα φώτα», αλλά έχεις συγκοινωνίες»; Δεν έχει! Τι έχει μετά από ενάμισι χρόνο πορείας του ΠΑΣΟΚ; Αυτό είναι το ερώτημα. Δεν έχετε δώσει κάτι. Θα του πείτε: «Κοίταξε σου δώσαμε ένα κοινωνικό μισθό –όπως έλεγε ο Αντρέας– δηλαδή σου μειώσαμε τον δικό σου μισθό», σου μειώσαμε τη σύνταξη, αλλά πιάς στο σούπερ μάρκετ και υπάρχουν τιμές ελεγχόμενες; Είναι διπλάσιες σχεδόν από πέρυσι, κύριε Υπουργέ. Κάτι πρέπει να γίνει, να γίνουν προτάσεις, για να βγει η χώρα από τη δύσκολη θέση.

Ακούω αυτό το αόριστο από τη Νέα Δημοκρατία: «Ανάπτυξη, ανάπτυξη, ανάπτυξη». Είναι σαν ένα φίλο που είχα που του άρεσε πάρα πολύ η Σάρον Στόουν κι έλεγε: «Μου αρέσει η Σάρον Στόουν!». Έμεινε να του αρέσει η Σάρον Στόουν! Το θέμα είναι τι κάνεις και ποια είναι η πρόταση, η άλφα πρόταση, η βήτα πρόταση, η γάμα πρόταση, η δέλτα πρόταση. Δεν έχουμε κάποια πρόταση από εσάς. Καμμία πρόταση δεν έχουμε! Έτσι, λοιπόν, η Σάρον Στόουν, σαν την Ανάπτυξη, θα μείνει στη φαντασίωση μόνο. Δεν υπάρχει πρόταση συγκεκριμένη.

Κάνετε λάθη. Πήγατε από το Α στο Ρ, από το Β στο Ω και από το Γ πήγατε στο Τ. Πήγατε μπρος-πίσω. Δεν πήγατε τα πράγματα από την αρχή.

Πρώτα-πρώτα έρχομαι στη συγχώνευση τραπεζών. Θα την επιβάλετε. Κράτος σημαίνει δύναμη. Αφήστε τα χαδάκια τώρα. Έχει τις ιδιαιτερότητες ο άλφα και ο βήτα και λέει ότι «εγώ γεννήθηκα μέσα στην τράπεζα, θα μείνω τώρα στα ογδόντα πέντε μου χωρίς αντικείμενο». Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι θα δυσκολεύει την οικονομία της χώρας.

Έπρεπε να επιβάλετε συγχώνευση των τραπεζών. Η συγχώνευση των τραπεζών θα έφερνε παλιννόσθηση χρημάτων, τα 40 δισεκατομμύρια που σας έφυγαν από την αμετροέπεια τη λεκτική του Υπουργείου Οικονομικών. Λέγατε ότι «θα φορολογήσουμε τις καταθέσεις κ.λπ.» και έφυγαν όλα τα λεφτά. Έπρεπε πρώτη κίνηση να ήταν η συγχώνευση των τραπεζών. Τρεις τράπεζες χρειάζεται, δεν χρειάζονται είκοσι τόσες τράπεζες.

Δεύτερον, έρχομαι στο ενιαίο μισθολόγιο που προσπαθείτε να κάνετε τώρα. Έπρεπε από την πρώτη μέρα να φέρετε το ενιαίο μισθολόγιο, δηλαδή για τα ίδια προσόντα, για τα ίδια χρόνια δουλειάς να παίρνεις τα ίδια λεφτά, όπου κι αν ανήκεις στο δημόσιο.

Τρέξτε τώρα να μαζέψετε τις ΔΕΚΟ. Γιατί δεν το κάνατε αυτό, ώστε να ξέρει ο άλλος το δικό, ότι με δέκα χρόνια, όπου κι αν δουλεύω στο δημόσιο κι έχω απολυτήριο γυμνασίου, θα πάρω 1.612 ευρώ. Τώρα, λοιπόν, πηγαίνετε στις ΔΕΚΟ. Υπάρχουν φασαρίες, προβλήματα, αγωνίες. Και τώρα πλέον, κύριε Υπουργέ, δεν είναι το πέρυσι. Πέρυσι υπήρξε το ψαλίδισμα και είχε κόστος στην αγορά. Μειώστε την αγοραστική δύναμη της κοινωνίας τώρα, να δούμε τι θα γίνει. Θα μπουν λουκέτα το ένα πίσω από το άλλο. Πείτε μου ένα εργοστάσιο που κάπνισε. Είστε δεκαοκτώ μήνες στην Κυβέρνηση. Πείτε μου παρακαλώ πολύ για μία μονάδα που έγινε σε έναν νομό, ότι δηλαδή: σε αυτόν το νομό έγινε αυτή η μονάδα, που απασχολεί αυτούς.

Τρέχει ο κ. Παμπούκης, «έχει βάλει νέφτι». Τι έφερε; Αοριστίες; Τι έφερε; Με ποιο πλαίσιο; Που προχωράμε; Ποια επένδυση γίνεται; Τι έγινε; Δεν σας ανησυχεί καθόλου; Δεν σας ανησυχεί αυτό το αλαλούμ, Υπουργός επενδύσεων, αλλά οι επενδύσεις στο Χρυσοχοϊδή με γραμματέα επενδύσεων άλλον, που αναφέρεται αλλού; Πείτε μου τι κάνατε, ποιο είναι το πλαίσιο;

Εμένα αυτό που με ανησυχεί είναι ότι δεν μπορείτε να καταθέσετε μία πρόταση πειστική στον ελληνικό λαό. Εγώ θα είμαι εξαιρετικά ευτυχής, αν από τα πολλά ενοικιαστήρια που βλέπω σε όλους τους δρόμους της πρωτεύουσας και της περιφέρειας, δω να βγει ένα. Θα είναι αισιοδοξία, ένα ενοικιαστήριο μαγαζιών να βγει, ότι ξεκίνησε κάποιος μία προσπάθεια, να ανοίξει ένα μαγαζί, ότι δηλαδή πείστηκε ότι μπορεί να επενδύσει σε εσάς για να μπορέσει να σώσει τον εαυτό του, την οικογένειά του και την Ελλάδα.

Αυτή, λοιπόν, είναι η πραγματικότητα. Και ασχολούμενος εσείς, κύριε Υπουργέ, πάντα με το ίδιο και το ίδιο αντικείμενο, κινδυνεύετε από Φιλιππος Σαχινίδη να γίνεται «Φιλ-ονος» Σαχινίδη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ο Υφυπουργός Οικονομικών, κ. Φίλιππος Σαχινίδης, έχει το λόγο για μία σύντομη παρέμβαση.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ο κ. Καρατζαφέρης είναι ένας Κοινοβουλευτικός με μακρά εμπειρία. Φοβούμαι, όμως, ότι ορισμένες φορές ενώ ξεκινά την τοποθέτησή του με πολύ καλές προθέσεις, αδικεί, γιατί η πραγματικότητα δεν ανταποκρίνεται σ' αυτά που περιγράφει. Και αναφέρομαι στον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζει τις προσπάθειες του Πρωθυπουργού της χώρας να δώσει λύση στα μεγάλα και συσσωρευμένα προβλήματα της χώρας.

Κύριε Καρατζαφέρη, νομίζω ότι αν κάναμε μια ειλικρινή συζήτηση και έξω απ' αυτήν την Αίθουσα και μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, όλοι θα έπρεπε να αναγνωρίσουμε ότι στις πλάτες του Πρωθυπουργού της χώρας είναι ο σταυρός του μαρτυρίου για πολλά από τα λάθη του μεταπολιτευτικού πολιτικού συστήματος. Και αδικεί κάποιος τον Πρωθυπουργό όταν βγαίνει και λέει ότι αυτήν τη στιγμή είναι εγκλωβισμένος και περιορισμένος, όταν μία από τις πιο συνηθισμένες κατηγορίες είναι ότι είναι αεικίνητος.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο για ένα λεπτό, για να απαντήσω στην πρόταση την οποία διατύπωσε ο κύριος Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο για λίγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Θα ήθελα να ξεκαθαρίσουμε ότι δεν αμφισβητώ την καλή πρόθεση, αλλά την επάρκεια. Δεν έχετε το ανάστημα να σηκώσετε ψηλά το κεφάλι του Έλληνα απέναντι στην κ. Μέρκελ και να της πείτε ότι σ' αυτήν οφείλεται το πού είμαστε! Σ' αυτήν οφείλεται, γιατί αυτή «λάδωσε» το πολιτικό σύστημα της Ελλάδας, οι δικοί της οικονομικοί αξιωματούχοι! Αυτοί γέμισαν τα ταμεία των κομμάτων! Αυτή έφερε την κατάσταση της χώρας εδώ, όταν πληρώναμε διπλάσια τα οπλικά συστήματα LEOPARD, όταν αυτή, με τον τρόπο που ενεργεί, μας έχει στρι-

μώξει εδώ!

Φοβάστε και δεν μπορείτε να σηκώσετε ψηλά το κεφάλι της Ελλάδος! Και σας κατηγορώ γι' αυτό! Σας κατηγορώ, γιατί έχετε «όπλα» για να μιλήσετε στην κ. Μέρκελ! Να, πάτε να πείτε σ' αυτήν την κυρία ότι έρχονται εκλογές και ότι υπάρχουν τριακόσιες χιλιάδες ψηφοφόροι Έλληνες τους οποίους μπορείτε να χρησιμοποιήσετε!

Εσείς, όμως, πηγαίνετε παρακαλώντας και εκλιπαρώντας. Και η κ. Μέρκελ δεν κάνει τίποτα άλλο από το να συνεχίζει αυτήν την έπαρση εις βάρος του Έλληνα. Εις βάρος του Έλληνα που νίκησε τη Γερμανία πριν από εξήντα χρόνια και σήμερα προσκυνά! Όχι! Αφού δεν μπορέσατε να σώσετε την ευζωία του Έλληνα, σώστε τουλάχιστον την αξιοπρέπειά του!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κύριε Υπουργέ...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου για μισό λεπτό και δεν θα ζητήσω ξανά το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Καταστρέφεται η συζήτηση έτσι, κύριε Υπουργέ. Αυτό μπορεί να γίνει ατέρμων.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Το ξέρω, κύριε Πρόεδρε, αλλά εδώ τέθηκε ένα ζήτημα για το εάν και κατά πόσο η Κυβέρνηση δίνει τις μάχες για τα δίκαια των Ελλήνων.

Θέλω, λοιπόν, να διαβεβαιώσω όλους τους συναδέλφους, αλλά και τον Αρχηγό του ΛΑΟΣ, κ. Καρατζαφέρη, ότι η Κυβέρνηση και να μάχεται ξέρει και μάχες δίνει στο όνομα του ελληνικού λαού.

Όμως, από τους λίγους μήνες που υπηρέτησα στον ελληνικό στρατό –γιατί δεν υπήρξε ούτε εύελπς ούτε αξιωματικός του ελληνικού στρατού– και από τα αναγνώσματα που έχω κάνει πάνω στην ιστορία σχετικά με τις μάχες, έχω μάθει ότι εκείνο που είναι σημαντικό για την τελική έκβαση της μάχης είναι εσύ να επιλέγεις πότε και πού θα δώσεις τη μάχη. Και αν είναι κάτι που κάνει αυτή τη στιγμή η Κυβέρνηση, είναι να διαμορφώνει εκείνες τις προϋποθέσεις, ώστε οι μάχες που δίνουμε να έχουν νικηφόρο αποτέλεσμα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Υπουργέ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Φτάνει, κύριε Πρόεδρε! Δεν γίνεται άλλο! Σας παρακαλώ πολύ! Δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτό!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Μισή κουβέντα, κύριε Πρόεδρε!

Το θέμα είναι για ποιο παιχνίδι μιλάτε όταν λέτε ότι κερδίζετε! Παιχνίδι είναι και το ξυλίκι, παιχνίδι είναι και το σκάκι. Το θέμα είναι στο σκάκι τι κάνετε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κύριοι συνάδελφοι, πριν εισέλθουμε στον κύκλο των παρεμβάσεων των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων κατά τον Κανονισμό, έχω την επίμονη παράκληση από το Βουλευτή Χίου της Νέας Δημοκρατίας, κ. Μουσουρούλη, για μια οφειλόμενη ενός λεπτού επεξήγηση λεχθέντων.

Σας παρακαλώ, λοιπόν, να του δώσουμε το λόγο.

Κύριε Μουσουρούλη, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, ο κύριος Υπουργός με κάλεσε μέχρι το πέρας της Ολομέλειας να καταθέσω στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι η Κυβέρνηση αύξησε το έλλειμμα του 2009 με δαπάνες των νοσοκομείων.

Μου ζήτησε τα Πρακτικά της σημερινής μου ομιλίας και τα έφερα. Όπως βλέπετε, εγώ δεν μίλησα για 5 δισεκατομμύρια. Άρα λύνεται η πρώτη παρεξήγηση.

Θέλω, τώρα να καταθέσω ένα έγγραφο με ημερομηνία 1η Δεκεμβρίου 2009 που υπογράφει ο Γενικός Γραμματέας του

Υπουργείου Υγείας κ. Πολύζος, το οποίο απευθύνει σε όλα τα νοσοκομεία της χώρας. Το έγγραφο αυτό αναφέρει τα εξής: «Η ρύθμιση των χρεών των νοσοκομείων από την επιτροπή κ.λπ. θα αφορά το διάστημα μέχρι το 2009. Για τη συνέχιση της διαδικασίας θα πρέπει μέχρι 8-12-2009 δηλαδή σε 8 μήνες- «να αποσταλεί η οριστική αποτύπωση των υποχρεώσεων των μονάδων ευθύνης σας, ανά κατηγορία υλικού και προμηθευτή, ανά νοσοκομείο και ανά υγειονομική περιφέρεια. Εφιστάται η προσοχή των οικονομικών υπηρεσιών σας για την έγκαιρη ενταλματοποίηση όλων τιμολογίων δεν έχουν ενταλματοποιηθεί και αφορούν το χρέος, ιδιαίτερα των δύο πρώτων ετών (2005-2006) και στη συνέχεια του τρίτου (2007), μέχρι το τέλος του τρέχοντος έτους» δηλαδή σε είκοσι δύο!

Και μόνο αυτό δεν αποδεικνύει ότι την 1η Δεκεμβρίου του 2009 δίνετε οδηγίες να συγκεντρωθούν και να ενταλματοποιηθούν μέσα σε είκοσι δύο μήνες όλα τα χρέη των νοσοκομείων!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Εντάξει. Να κατατεθεί στα Πρακτικά. Λήξις!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Και κάτι ακόμη, όσον αφορά στην ευρωπαϊκή εμπειρία μου, σε σχέση με την προοπτική μιας ευρωπαϊκής λύσης: Καταθέτω στα Πρακτικά ομιλία μου στη Βουλή πριν έρθει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στη χώρα, όπου σας είχα υποδείξει ποια ευρωπαϊκή λύση θα έπρεπε να είχατε αναζητήσει. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Να κατατεθεί και αυτό. Λήξις!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ορίστε, κύριε Πρόεδρε. Τα καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Μουσουρούλης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Μουσουρούλη.

Το λόγο τώρα έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Εμμανουήλ Κεφαλογιάννης. Όπως ξέρετε, σύμφωνα με το άρθρο 107 του Κανονισμού της Βουλής, πρέπει να οργανώσετε την ομιλία σας για χρόνο έξι λεπτών.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Γιατί, κύριε Πρόεδρε, έξι λεπτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Τόσο λέει ο Κανονισμός.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Δικαιούμαι δεκατρία λεπτά. Εγώ δεν έχω μιλήσει καθόλου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κύριε συνάδελφε, σύμφωνα με το άρθρο 107 του Κανονισμού, ο χρόνος είναι μισός.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Δώστε του δεκατρία λεπτά, κύριε Πρόεδρε. Εμείς συμφωνούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ένα λεπτό. Να συνεννοηθούμε επί του καταστατικού μέρους.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα πάρω και το χρόνο της δευτερολογίας και της τριτολογίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Εντάξει. Θα έχετε δέκα λεπτά.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Το άρθρο 107 του Κανονισμού μιλάει για το μισό του χρόνου στους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους. Κάνουμε, λοιπόν, τη διαχείριση και λέμε: Δέκα λεπτά ο κ. Κεφαλογιάννης και οι λοιποί Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι γνωστή η αδυναμία που έχω στον Αρχηγό του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Καρατζαφέρη. Όμως, μπορώ να κατανοήσω την επίθεσή του στη Νέα Δημοκρατία για ένα και μόνο λόγο: Είναι το θέμα της απόρριψης, λόγω των τελευταίων δηλώσεών του περί συμπράξεως με τη Νέα Δημοκρατία.

Αυτό δεν το κάνουμε για κανένα άλλο λόγο, παρά για το λόγο ότι ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός, όπως και άλλοι ανεξάρτητοι Βουλευτές –και θα σταματήσω εδώ– ψήφισαν το μνημόνιο που μας έχει οδηγήσει στην κατάσταση όπου είμαστε σήμερα. Και δεν ψήφισαν μόνο το άρθρο 1, όπως προκύπτει από τα Πρα-

κτικά της Βουλής. Ψήφισαν επί της αρχής.

Επίσης, θέλω να πω στην Κυβέρνηση, παίρνοντας αφορμή από την τελευταία αποστροφή του λόγου του κ. Σαχινίδη, ότι δύο λέξεις στο λεξιλόγιο του ΠΑΣΟΚ πρέπει να είναι απαγορευμένες: τα ονόματα Στρος Καν και Γιούνκερ.

Ο κ. Σαχινίδης αναφέρθηκε σε δηλώσεις του κ. Γιούνκερ. Ο κ. Γιούνκερ είναι αυτός που εξέθεσε μέχρι παραίτησής του τον Υπουργό Οικονομικών κ. Παπακωνσταντίνου, όταν ψευδόμενος και μάλιστα στο εξωτερικό, είπε πως ο πολιτικός ο οποίος ανέφερε ότι η Ελλάδα είναι μια διεφθαρμένη χώρα είναι ο κ. Καραμανλής.

Ο κ. Γιούνκερ βγήκε τότε και είπε ότι ο κ. Παπανδρέου στο Συμβούλιο Αρχηγών μας είπε ότι αυτή η χώρα είναι διεφθαρμένη «from a to z», «από το άλφα στο ωμέγα», που θα λέγαμε εμείς οι Έλληνες.

Βέβαια, ο κ. Στρος Καν, που είναι η δεύτερη απαγορευμένη λέξη για το ΠΑΣΟΚ, είναι αυτός ο σοσιαλιστής ηγέτης ο οποίος εξέθεσε τον Πρωθυπουργό, λέγοντας ότι και πριν από τις εκλογές του 2009 και ακριβώς μετά τον επισκέφθηκε –να μη σας πω ότι έτρεχε πίσω του, συναντώντας τον σε όλη την Ευρώπη, ακόμη και στην τελευταία συνάντησή που είχαν στην Κωνσταντινούπολη– για να του ζητήσει την προσφυγή στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Έχει απόλυτο δίκιο ο εις εκ των εισηγητών μας κ. Μουσουρούλης, άριστος γνώστης των ευρωπαϊκών θεμάτων, όταν αναφέρθηκε στο άρθρο 122, που είναι ακριβώς το άρθρο στο οποίο ο κ. Στρος Καν παρέπεμψε τον κ. Παπανδρέου, λέγοντάς του ότι χτυπά λάθος πόρτα. «Είσαι πλήρες μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είσαι πλήρες μέλος του σκληρού πυρήνα της ΟΝΕ. Έχεις υποχρέωση, με βάση τις συνθήκες που ψήφισε η Ελληνική Βουλή, με εισήγηση των ελληνικών κυβερνήσεων, να απευθυνθείς στην Ευρωπαϊκή Ένωση και μάλιστα με το άρθρο 122». Αυτές, λοιπόν, είναι οι δυο απαγορευμένες λέξεις, τις οποίες δεν πρέπει να χρησιμοποιεί το ΠΑΣΟΚ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποια είναι η κατάσταση σήμερα; Η Επιτροπή Πολεμικών Επανορθώσεων του Παρισιού το 1947 (Paris Reparations Committee) μελέτησε ποια είναι η οικονομική καταστροφή των χωρών της Ευρώπης και της Ελλάδας από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Είχε βρει τότε, κύριε Υπουργέ, ότι η οικονομική καταστροφή της Ελλάδας λόγω του Παγκοσμίου Πολέμου ισοδυναμεί με δημιουργία ακαθάριστου εθνικού προϊόντος δεκαοκτώ μηνών. Δηλαδή, πρέπει να δουλεύουν όλοι οι Έλληνες δεκαοκτώ μήνες για να καλύψουν τα χρέη της οικονομικής καταστροφής. Μήπως σας θυμίζει τίποτα από τη σημερινή Ελλάδα, με το μνημόνιο, με την ύφεση, με τη μείωση των επενδύσεων; Γιατί κάποιον άκουσα που μίλησε για επενδύσεις.

Στο μνημόνιο, κύριοι συνάδελφοι, που είχατε ψηφίσει –όσοι το ψηφίσατε– προβλέπεται ότι κάθε χρόνο οι δημόσιες επενδύσεις θα μειώνονται στο μισό. Και στον απολογισμό αυτών των πολιτικών δεν είναι ούτε στο 30%. Άρα, η Ελλάδα σήμερα έχει φτάσει στο σημείο, για να εξυπηρετήσει το οικονομικό της πρόβλημα, να προσεγγίζει με αυτά που έχουμε κρύψει από εδώ και από εκεί χρέος 160%, δηλαδή όσο είχαμε μετά τον Παγκόσμιο Πόλεμο.

Άκουσα και πολλούς συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ που με καλή διάθεση είπαν: ρε παιδιά να συνεννοηθούμε. Ο κ. Μαργέλης για παράδειγμα. Βεβαίως να συνεννοηθούμε. Δεν τα ξέραμε; Όλοι αυτοί οι μεγάλοι οικονομικοί εγκεφαλοί δεν τα ήξεραν; Δεν γνώριζε κανείς; Ανέτρεξα στα αρχεία μου και βρήκα τη διατριβή μου στο Πανεπιστήμιο της Αγγλίας, το London School of Economics. Είναι του 1985. Το βιβλίο που βγήκε ως πρώτη παρουσίαση το 1987 είναι «Η ελληνική οικονομία σε κρίση. Μια πολιτική προσέγγιση». Κι έχει ένα διάγραμμα, που δείχνει την Ελλάδα και την πορεία της ελληνικής οικονομίας, που βυθίζεται κάτω από την Κρήτη.

Ένας άνθρωπος είκοσι πέντε χρόνων –τόσο ήμουν τότε εγώ– μπορούσε να κατανοήσει, σε ένα απλό μεταπτυχιακό, το πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας και όλοι οι επαίοντες της οικονομίας και διατελέσαντες Υπουργοί Οικονομικών δεν το έχουν καταλάβει; Άρα, το έγκλημα είναι συνειδητό και είμαστε όλοι απολογούμενοι. Ο καθένας το μερτικό της ευθύνης του!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κι εσείς, δηλαδή.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Όλοι. Όλοι απολογούμενοι, στο μέτρο του δυνατού. Εγώ, κύριε συνάδελφε, είχα την ευκαιρία να αποδώσω και ποσοστά ευθύνης. Και είπα στους κυβερνώντες ότι η Ελλάδα ήταν πρότυπο φαινόμενο οικονομικής ανάπτυξης το '50, '60 και '70 με ρυθμούς πολλαπλασίους από τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υπήρχαν χρονιές, όπως οι χρονιές που κυβερνούσε ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Καραμανλής, που η Ελλάδα είχε ανάπτυξη 13%. Είχε ανάπτυξη 8,6% το 1950, 7,2% το 1960, 4,3% το 1970. Πραγματική ανάπτυξη και χρέος μηδενικό. Μηδενικό το χρέος του δημοσίου, 26% επί του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος. Μηδενικό το χρέος των νοικοκυριών. Μηδενικό. Είχαμε όλοι δικά μας σπίτια, χωρίς κανένα δάνειο. Μηδενικό το χρέος των ταμείων.

Στον προϋπολογισμό του 1981 καθόμουν σ' αυτό το θεωρείο και παρακολουθούσα τη συζήτηση. Ο πρώτος Υπουργός Οικονομικών του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Δρετάκης, το μέτρησε ως οικονομέτρης και το βρήκε 1 τρισεκατομμύριο δραχμές, δηλαδή 3 δισεκατομμύρια ευρώ. Συγκρίνεται το μ' αυτό που είναι σήμερα. Εγώ σας έφερα και ποσοστά ευθύνης.

Μιας και σας αρέσει να στοιχηματίζετε, κύριε Σαχινίδη, εγώ θα επαναφέρω την πρόταση. Είπατε στον κ. Μουσουρούλη: «φέρτε μου τα μέχρι το τέλος της συνεδρίασης. Εσείς μέχρι τέλος της συνεδρίασης στοιχηματίστε. Αν δεν ευθύνεστε για τα 230 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου -224 δισεκατομμύρια για την ακρίβεια σήμερα- από τα 240 δισεκατομμύρια, παραιτούμαι. Παρατείστε; Να το στοιχήμα. Μέχρι το τέλος της συνεδρίασης, αφού σας αρέσουν τα στοιχήματα. Και όχι με δικά μου στοιχεία, αλλά με στοιχεία των προϋπολογισμών του ΠΑΣΟΚ, με στοιχεία των Υπουργών του ΠΑΣΟΚ. Γιατί αυτή είναι η ευθύνη.

Βεβαίως κι εμείς έχουμε τη δική μας ευθύνη. Η ευθύνη η δική μας για το 2004-2009 είναι που δεν πήγαμε πιο γρήγορα, είναι που δεν είχαμε καμιά βοήθεια. Αλλά αυτό είναι άλλο θέμα και άλλο ποιος το δημιούργησε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λυπάμαι και ως οικονομολόγος και ως πολιτικός. Και αυτό που κάνω είναι μία απολογία. Όταν η Ελλάδα μέχρι το 1979 είχε ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς, δηλαδή όσα ήταν τα έσοδα, τόσες ήταν και οι δαπάνες, και το μόνο έλλειμμα που υπήρχε ήταν το έλλειμμα του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, δηλαδή αυτό που πηγαίνει σε ανάπτυξη, από τότε, από το 1979 -ο μακαρίτης ο Θανάσης Κανελλόπουλος έκανε τον πρώτο ελλειμματικό προϋπολογισμό- μέχρι σήμερα από τα 340 δισεκατομμύρια ευρώ, τα περίπου 210 δισεκατομμύρια είναι τόκοι από την ανεργία της πολιτικής της χαμένης δεκαετίας του '80.

Και αυτός ο σταυρός που σηκώνει ο κ. Παπανδρέου, είναι οι αμαρτίες του πατέρα του, του αείμνηστου Ανδρέα Παπανδρέου. «Αμαρτίες γονέων παιδεύουν τέκνα».

Και, δυστυχώς -κι εκεί είναι η απολογία όλων μας και η δική μου- τα 100 δισεκατομμύρια, κύριοι συνάδελφοι -μιας και μιλάμε για τον απολογισμό και τον ισολογισμό του 2009- δεν έχουν περάσει απολογιστικά από τη Βουλή. Αυτά είναι οικονομικά «στο γάμο του καραγκιόζη».

Αυτή είναι η πραγματικότητα. Είναι δυνατόν ένα πολιτικό σύστημα για τριάντα χρόνια να ανέχεται να βάζει τα χρέη του, αυτά που δημιουργεί, για κοινωνική πολιτική χωρίς λεφτά, δηλαδή για κοινωνική απάτη σε βάρος του ελληνικού λαού με τους εκλογικούς κύκλους;

Αν πάρετε όλα τα στοιχεία, το χρέος κάθε φορά που έχουμε εκλογές, γιγαντώνεται. Τι δεκαετία του '80, παραδείγματος χάριν, τότε που το ΠΑΣΟΚ έκανε κάθε έξι μέρες ένα δάνειο στο εσωτερικό και στο εξωτερικό -στο εξωτερικό το πληρώναμε διπλά- έβαζε στις τρεις εκλογικές αναμετρήσεις που είχε την ευθύνη, 8 τρισεκατομμύρια δραχμές εκείνη την εποχή -περίπου 20 δισεκατομμύρια με 25 δισεκατομμύρια ευρώ- με τους εκλογικούς κύκλους, χωρίς αυτά που ήταν κρυμμένα μέσα στο χρέος.

Αυτό είναι το πρόβλημα. Κι αν το πολιτικό σύστημα, η Βουλή, το πολιτικό προσωπικό, από το οποίο θα γίνει η αναμόρφωση του πολιτικού συστήματος, δεν δείξει το τσαγανό που χρειάζεται, δεν πάρει το θάρρος από το ακροτελεύτιο άρθρο του Συντάγματος και ως κοινοβουλευτική επανάσταση να κάνει τομές, θα είναι υπόλογο στην ιστορία. Διότι δεν μπορεί αυτή η ιστορία με τα δη-

μόσια οικονομικά να συνεχιστεί και στο μέλλον.

Σε κάθε χώρα -σοβαρή χώρα- οι Βουλευτές έχουν τη δυνατότητα, όχι μόνο να μειώνουν, αλλά και να αυξάνουν κονδύλια. Εμείς ψηφίζουμε «ναι» σε όλα, «όχι» σε όλα. Αυτό δεν έχει αλλάξει. Ο προϋπολογισμός ενός σοβαρού κράτους ξεκινάει σήμερα για τον επόμενο χρόνο. Τον Ιούνιο γίνεται συμπληρωματικός προϋπολογισμός. Και οι Βουλευτές που συζητούν τον προϋπολογισμό από το Σεπτέμβριο μέχρι το Νοέμβριο ή το Δεκέμβριο -όποτε κύριε Πρόεδρε, αυτές οι χώρες ολοκληρώνουν τις συζητήσεις τους- έχουν τη δυνατότητα να παρεμβαίνουν στα κονδύλια. Γι' αυτό είμαστε ενεργούμενα καταστάσεων. Διότι αυτό το οποίο μας δίνει ο ελληνικός λαός, τη νομοθετική πρωτοβουλία, δεν την ασκούμε.

Αυτό, λοιπόν, σας καλούμε να κάνετε στο νέο προϋπολογισμό, αν θέλετε να κάνετε κάποια τομή. Και αφήστε το άλλο πεδίο, της αντιπαράθεσης με τη Νέα Δημοκρατία για τα οικονομικά, γιατί είστε χαμένοι από χέρι.

Σας ευχαριστώ, κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κεφαλογιάννη.

Παρακαλείται ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Χρήστος Πρωτόπαπας να λάβει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, πραγματικά δεν είναι στην πρόθεσή μας -το είπαν και αρκετοί από τους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ που μίλησαν- να επικεντρώνουμε τον πολιτικό μας λόγο στο να ρίχνουμε ευθύνη ο ένας στον άλλο. Αυτό που θα θέλαμε, θα ήταν πραγματικά να μπορούμε να συμφωνήσουμε σε αυτή την Αίθουσα και να συμπορευτούμε με κάποιους -και κυρίως με τα κόμματα που έχουν αντικειμενικά ευθύνη για τη σημερινή κατάσταση- για το πώς θα βγούμε από αυτή την κατάσταση. Διότι αυτό είναι το ζητούμενο στην Κοινοβουλευτική μας Δημοκρατία.

Δυστυχώς, όμως, δεν ακούμε αυτό. Από τον εισηγητή του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Καραόγλου, μέχρι πρόσφατα από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο ακούμε ότι εμείς φταίμε για όλα, εμείς φέραμε τον Στρος Καν, εμείς φέραμε την τρόικα και ότι, μάλιστα, το είχαμε προσχεδιάσει. Ωραίες θεωρίες συνομωσίας κατάλληλες για μικρά παιδιά. Και αναρωτιόμαστε: Εμείς παραδώσαμε έλλειμμα 15%; Εμείς οδηγήσαμε στη διάγκωση του χρέους; Εμείς οδήγησαμε στη διάλυση της ελληνικής οικονομίας ή η κυβέρνηση του κ. Κωνσταντίνου Καραμανλή ο οποίος δραπέτευσε, έχοντας καταρρεύσει κάτω από το βάρος των ευθυνών του και γνωρίζοντας -αλλά ψευδόμενος συνάμα- την πολύ κακή κατάσταση στην οποία έχει οδηγήσει τη χώρα;

Μια στιγμή, ρε παιδιά, να βάλουμε τα πράγματα στη θέση τους. Αυτό είναι που έλεγε ο αείμνηστος Χαρίλαος Φλωράκης: «Εκεί που μας χρωστάγανε, μας πήραν και το βόδι».

Θυμάστε, μήπως, τι είπε τότε η Ευρωπαϊκή Ένωση; «The party is over», είχε δηλώσει ο κ. Γιούνκερ. «Να τα βρείτε μόνοι σας», δήλωνε και η Μέρκελ και οι άλλοι παράγοντες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δηλαδή, να χρεοκοπήσετε.

Ο Γιώργος Παπανδρέου, ο Πρωθυπουργός, παίρνοντας σειρά πρωτοβουλιών, εξήντησε τις δυνατότητες και τα κατάφερε να δημιουργήσει το μηχανισμό στήριξης που μας έδωσε ανάσα. Δεν τον υπερτιμώ τον μηχανισμό, δεν οδηγεί από μόνος του στη σωτηρία. Πρέπει, όμως, να παραδεχτούμε και να αναγνωρίσουμε στο Γιώργο Παπανδρέου, τις προσπάθειες που έκανε, εξαντλώντας τα περιθώρια, προκειμένου να πάρει ανάσα η ελληνική οικονομία, να σταθεί στα πόδια της και να αρχίσει αυτόν το δύσκολο ανηφορικό δρόμο, τον οποίο τραβάμε σήμερα.

Γι' αυτό έγιναν και αυτές οι κινήσεις. Γι' αυτό έγιναν -και είχε αναφερθεί σ' αυτό- και οι επαφές με τον κ. Στρος-Καν. Γι' αυτό έγιναν και οι επαφές με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και εν τέλει, αυτοί οι οποίοι οδήγησαν την τρόικα εδώ, είναι εκείνοι οι οποίοι οδήγησαν τη χώρα στην κακή οικονομική κατάσταση. Για να μην ξεχνιόμαστε. Βεβαίως, δεν αρκεί να το λέμε, το καταλαβαίνω.

Εκείνο που πρέπει να λέμε είναι: Τι κάνουμε τώρα; Και στο «τι κάνουμε τώρα», κύριε Κεφαλογιάννη, δεν αρκεί να λέμε ότι κάναμε το «Ζάππειο Ι» και όπως είπε ο κ. Μπούρας, θα κάνουμε και το «Ζάππειο ΙΙ».

Εδώ, κρινόμαστε όλοι όχι στα λόγια, αλλά στις πράξεις. Και τα ερωτήματα είναι αμείλικτα. Δηλώνουμε ότι μας ενδιαφέρει η χώρα. Ωραία, να το αναγνωρίσω. Δηλώνουμε ότι μας πονάει η αρνητική κατάσταση που αντιμετωπίζουμε και ότι θέλουμε να βγούμε από την κρίση. Ωραία, στα λόγια να το αναγνωρίσω. Να δούμε τα έργα;

Για παράδειγμα, τον Ιούνιο με το περίφημο «Ζάππειο Ι» του κ. Μπούρα -δεν το λέω αρνητικά, κύριε Μπούρα- μας είπε ο Αρχηγός σας, κ. Σαμαράς, ότι θέλουμε την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας και ότι μπορούμε να μαζέψουμε 50 δισεκατομμύρια ευρώ σε δύο χρόνια.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Και το λοιδορήσατε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Όταν, όμως, άρχισε η Κυβέρνηση να κάνει συζήτηση για την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, περί άλλα τυρβάζατε. Αρχίσατε να λέτε διάφορα. Ο ένας να φεύγει δεξιά και ο άλλος αριστερά και να γυρίζει ο κ. Λαζαρίδης στα κανάλια και να λέει ψέματα. Να αναγκάζονται να του διαβάζουν αυτά που είχε πει, προκειμένου να απαλλαγούν από τις μεγαλοστομίες και τους βερμπαλισμούς που είχατε εκφράσει. Αυτή είναι η συνέπειά σας; Σε αυτά πιστεύετε; «Αλλά λόγια ν' αγαπιόμαστε» δηλαδή;

Όταν ήρθε η συζήτηση για ένα θέμα που ήταν στο πρόγραμμά σας, τα κλειστά επαγγέλματα -εδώ κρινόμαστε όλοι στα σημεινικά λόγια, όχι στο χθες- τι κάνατε; Βγήκε εδώ ο κ. Σαλμάς, εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, σε πλήρη σύγχυση. Δεν μπορούσε καν να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα. Από τη μια είμαστε υπέρ του ανοίγματος των επαγγελμάτων, από την άλλη δεν ψηφίζουμε το νομοσχέδιο. Δεν γίνεται ρε παιδιά! Δε γίνεται και να είσαι και να μην είσαι! Δεν γίνεται να είσαι και με το ληστή και με το χωροφύλακα! Όλα μαζί δεν χωράνε!

Τρίτον, όσον αφορά στο φορολογικό, θα κριθείτε τώρα. Μας κάνατε αυστηρή κριτική, δια του κ. Σαμαρά πάλι, ότι χρειάζεται ένα φορολογικό νομοσχέδιο που να πατάσει τη φοροδιαφυγή. Το φέρνουμε. Θα το ψηφίσετε ή θα βρείτε πάλι δικαιολογίες; Ξέρετε ποιοι χρησιμοποιούν δικαιολογίες; Αυτοί που δεν θέλουν να κάνουν τίποτα. «Όποιος δεν θέλει να ζυμώσει, χίλια χρόνια κοσκινίζει», λέει ο ελληνικός λαός και αυτό μου θυμίζετε.

Πάλι καλά, τουλάχιστον, που ψηφίσατε -και εκεί δεν μπορούσατε να κάνετε αλλιώς- κάποια σχέδια νόμου για την ανάπτυξη. Να πούμε και κάτι καλό σε τελική ανάλυση. Να το δεχτούμε.

Για να δούμε σε τελική ανάλυση: Σήμερα στη χώρα μας γίνονται μεγάλες αλλαγές, ο Πρωθυπουργός ηγείται μιας τεράστιας εθνικής προσπάθειας. Και θα μου επιτρέψει ο αξιότιμος Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, να του παρατηρήσω ότι ο Πρωθυπουργός, αξιοποιεί και τις τελευταίες δυνατότητες όχι απλά διαπραγμάτευσης, αλλά και πίεσης που χρειάζεται στους εταίρους μας, προκειμένου να πετύχει την καλύτερη δυνατότη συμφωνία σε μια κορυφαία εθνική μάχη που δίνει και η χώρα μας -αλλά εγώ θα πω και όλη η Ευρώπη, γιατί αφορά την Ευρώπη, δεν αφορά πια μόνο την Ελλάδα- για τη Σύνοδο στις 25 Μαρτίου.

Σέβομαι αυτά που λέει ο κ. Καρατζαφέρης, αλλά μήπως πρέπει να στηρίξουμε όλοι και αυτές τις αλλαγές και να μην διαμαρτυρόμαστε; Μήπως πρέπει να μην βγάζουμε την ουρά μας απ' έξω για να μην έχουμε κόστος; Μήπως πρέπει να μην κάνουμε αυτό που κάνει η Νέα Δημοκρατία, να καβαλάει το κύμα του λαϊκισμού για να φανεί ευχάριστη στα αυτιά;

Διότι αυτό γίνεται. Αυτό, όμως, ούτε εθνικό είναι ούτε σε θετικά αποτελέσματα οδηγεί. Λέει: «Φταίτε εσείς». Και εμείς τι θα κάνουμε; Τίποτα. Λόγια, λόγια, λόγια.

Να τα χαίρεστε, αλλά δεν οδηγούν πουθενά. Δεν είστε χρήσιμοι στον κόσμο και ιδιαίτερα δεν είστε χρήσιμοι σε μια εποχή που υπάρχουν κορυφαία προβλήματα στη χώρα.

Φυσικά πρέπει να αλλάξουν πολλά. Και φυσικά εγώ θα δεχθώ ότι για το «πρώτα ο πολίτης» πρέπει να είμαστε και εμείς πιο αποτελεσματικοί και πιο αυθεντικοί. Υπάρχουν πράγματα που μπορεί να γίνουν, για παράδειγμα αυτό που έκανε το Υπουργείο Υγείας, για το οποίο ορισμένοι ξεσηκώθηκαν. Πήγαν και έγραφαν συνταγές στην Αριστοτέλους Βουλευτές, συνάδελφοι από εδώ, δόθηκαν απεργώντας.

Τι έγινε, όμως; Πρώτα ο πολίτης ήταν εκεί, γιατί ο πολίτης που

περίμενε στις ουρές και ένιωθε να πληγώνεται βάνουσα η αξιοπρέπεια του, σήμερα θα μπορεί να πάει με απλά μόνο το βιβλιάριό του να του γράψουν τη συνταγή του ή να γράψουν τα φάρμακά του, χωρίς να χρειαστεί να περιμένει βδομάδες ή να ταλαιπωρείται σε ουρές από τις 4.00' το πρωί.

Και εγώ θα συμφωνήσω ότι το «πρώτα ο πολίτης» πρέπει να κυριαρχεί σε όλες μας τις πράξεις και να κάτσουμε να το δούμε και να δεχθούμε και την κριτική, εάν γίνεται και να δεχθούμε και προτάσεις που μπορούμε να υλοποιήσουμε, γιατί αυτό στην τελική ανάλυση πρέπει να αφορά και αφορά όλους μας, αλλά ο μη-δενισμός, η άρνηση, η μη συμμετοχή στις αλλαγές, την οποία ορισμένοι εδώ μέσα και κυρίως η Αξιωματική Αντιπολίτευση επιδεικνύουν, πραγματικά δεν οδηγεί πουθενά.

Ακούστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Στη χώρα γίνεται σήμερα αντικειμενικά μια titania προσπάθεια. Έχει κόστος; Έχει κόστος. Δεν τα λέει πολλές φορές ευχάριστα; Δεν τα λέει πολλές φορές ευχάριστα. Γίνονται και λάθη; Γίνονται και λάθη, γιατί όταν πρέπει μέσα σε ένα, ενάμιση χρόνο να κάνεις πράγματα που δεν έχουν είκοσι χρόνια γίνει στην Ελλάδα και πολλοί θα καμφθούν κάποια στιγμή και πολλοί θα κάνουν λάθη και προβλήματα θα υπάρξουν και όλα αυτά θα γίνουν. Για ανθρώπους μιλάμε, δεν μιλάμε για μηχανές και ρομπότ.

Αλλά εμείς τι χρέος έχουμε; Έχουμε χρέος να πατάμε πάνω σε αυτά για να λέμε ότι δεν κάνουμε τίποτα και δεν μετέχουμε, για να καλλιεργούμε τυφλά κινήματα βίας και διχασμού, για να ερχόμαστε και να λέμε για τη λογική της αυτοδικίας με όποιον τρόπο και αν εκδηλώνεται, ουσιαστικά δημιουργώντας κινδύνους για όλους;

Αυτός είναι ο ρόλος μας ή ο ρόλος μας είναι να κοιτάξουμε πώς θα διορθωθούν τα λάθη, πώς θα είμαστε ακόμη πιο αποτελεσματικοί και πώς θα ενώσουμε δυνάμεις, αναλαμβάνοντας ο καθένας την ευθύνη που του αναλογεί;

Και εμείς έχουμε την πρώτη ευθύνη, προκειμένου να μπορούμε να προχωρήσουμε. Σήμερα ο απολογισμός και ο ισολογισμός που συζητούμε για το 2009, μας δίνει αυτή τη δυνατότητα για να αποτιμήσουμε το πώς φθάσαμε μέχρι εκεί, όχι για να κατηγορούμε απλά ο ένας τον άλλον. Εγώ συμφωνώ ότι αυτά έχουν καταγραφεί και αναγκάζομαστε μερικές φορές να τα υπενθυμίζουμε για να μην ξεχνιόμαστε εδώ μέσα.

Αλλά δεν είναι αυτό το κύριο. Το κύριο είναι να μην ξαναγίνουν αυτά τα λάθη. Το κύριο είναι να καταλάβουμε ότι έχουμε ευθύνη επιτέλους να συνεννοηθούμε στο ελάχιστο δυνατό τουλάχιστον, προκειμένου αποτελεσματικά και εγγυημένα στον Έλληνα πολίτη που αγωνιά, που είναι ανασφαλής, που έχει φθάσει στα όριά του να του δώσουμε, όχι κηρύγματα μίσους και διχασμού, αλλά θετικές απαντήσεις, να δημιουργήσουμε περισσότερη αξιοπιστία, περισσότερη ασφάλεια και σιγουριά, περισσότερη ελπίδα και προοπτική γι' αυτό που θα γίνει, γιατί αλλιώς, εάν θέλουμε να αποφύγουμε την κριτική, θα κάνουμε αυτό που λέει ένας αγγλικό ρητό, «avoid criticism do nothing, say nothing, be nothing». Για να αποφύγεις την κριτική να μη λες τίποτα, να μην πράττεις τίποτα, να είσαι τίποτα.

Εάν αυτό θέλετε, σας το χαρίζουμε. Εμείς αναλαμβάνουμε και την ευθύνη μας και το κόστος μας με ευθύνη απέναντι στο έθνος μας και στους πολίτες μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Πρωτόπαπα.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νίκος Καραθανασόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Τα αδιέξοδα της κυβερνητικής πολιτικής και εν γένει της αστικής διαχείρισης οδηγούν μερικές φορές τους ίδιους που εφαρμόζουν αυτές τις πολιτικές να αναγκάζονται και να προχωρούν σε ορισμένα ζητήματα σε επιβεβαίωση των εκτιμήσεων του ΚΚΕ, όπως αναγκάστηκε να κάνει και ο κύριος Υφυπουργός, λέγοντας ότι το 2001 και μετά, ως σταθμό της ένταξης της χώρας μας στην ΟΝΕ, αποτέλεσε το εφελτήριο για να αρχίσει να κατακυλώ το ισοζύγιο πληρωμών, επιβεβαιώνοντας με άλλα λόγια δηλαδή ότι

η συμμετοχή της χώρας μας όχι μόνο στην ΟΝΕ, αλλά συνολικότερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην Ευρωζώνη αποτέλεσε το εφελκυστικό για να στηριχθεί, να ενισχυθεί η δράση του μεγάλου κεφαλαίου και ταυτόχρονα αυτό να έχει δραματικές επιπτώσεις στα λαϊκά στρώματα, στην εργατική τάξη, με την ολομέτωπη επίθεση και την επιδείνωση της θέσης της στους επαγγελματίες αυτοαπασχολούμενους, με το ασφυκτικό πλαίσιο διαμόρφωσης της λειτουργίας προς όφελος του μεγάλου κεφαλαίου μέσα από την απελευθέρωση των αγορών, στους φτωχούς αγρότες μέσα από την επιτάχυνση της διαδικασίας του ξεκληρίσματος και της συγκέντρωσης της γης.

Ταυτόχρονα όμως, είχε δραματικές επιπτώσεις στη συρρίκνωση της παραγωγικής βάσης της χώρας μας τόσο στον πρωτογενή τομέα, όσο και στη μεταποίηση και στη βιομηχανία, με αποτέλεσμα να καταρρέει το εμπορικό ισοζύγιο και να ενισχυθούν αυτά τα δίδυμα ελλείμματα.

Από αυτήν την άποψη λοιπόν, αυτοί οι οποίοι βγήκαν ωφελημένοι μέσα από αυτή τη διαδικασία ήταν το μεγάλο κεφάλαιο που ισχυροποίησε ακόμα περισσότερο τη θέση του. Αλλά και μέσα από τη λογική της ανταγωνιστικότητας για να ισχυροποιηθεί η θέση του μεγάλου κεφαλαίου, διαμόρφωσαν και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, συνθήκες κολαστηρίου για τους ίδιους τους εργαζόμενους, για τα πλατιά λαϊκά στρώματα, τους επαγγελματίες, τους αυτοαπασχολούμενους, τους βιοτέχνες. Έτσι, λοιπόν, υπάρχει και καταγράφεται αυτό και στον ισολογισμό και απολογισμό που συζητάμε τώρα για το 2009 και καταγράφει επί της ουσίας πια τη διαχρονική ευθύνη την οποία έχει και η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, αλλά και της Νέας Δημοκρατίας που διαχειρίστηκε οικονομικά το έτος 2009, η διαχρονική ευθύνη της ολομέτωπης, βάρβαρης επίθεσης απέναντι στην εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα με την ταυτόχρονη όχι μόνο μη αμφοισβήτηση, αλλά και διεύρυνση και βελτίωση και ενίσχυση της θέσης του μεγάλου κεφαλαίου.

Αυτή η πολιτική επιλογή πήγε χέρι-χέρι. Διαπλέκεται και συνδέεται άμεσα με την αύξηση του χρέους και των ελλειμμάτων γιατί ακριβώς το χρέος και τα ελλείμματα ήταν αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής που στηρίξε, που εξυπηρέτησε το μεγάλο κεφάλαιο. Δεν είναι τυχαίο ότι στο σύνολο των καπιταλιστικών οικονομιών το δημόσιο χρέος αποτελεί τροφοδότη λογαριασμό της δράσης του μεγάλου κεφαλαίου, βελτιώνει και ενισχύει την κεφαλαιοποίηση, τη συγκέντρωση και συγκεντροποίησή του.

Αρα, λοιπόν, το ζήτημα δεν είναι σήμερα, όπως έκανε και ο κ. Κεφαλογιάννης, να καταλογίσουμε ευθύνες ποιος έχει τη μεγαλύτερη ή μικρότερη ευθύνη από τη μεριά της διαχείρισης του χρέους, ποιος δηλαδή η διακυβέρνηση έχει μεγαλύτερη ευθύνη για τη διόγκωση του χρέους ή όχι. Και οι δύο έχετε ευθύνες. Και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ που άσκησαν την κυβερνητική εξουσία έχουν ευθύνες γιατί ακριβώς οδήγησαν στη διόγκωση του χρέους. Γι' αυτό ακριβώς το λόγο πρέπει να σας τιμωρήσει ο λαός. Δεν μπορείτε να λύσετε τα προβλήματα του λαού. Αντίθετα, αποτελείτε παράγοντα επιδείνωσης της θέσης του.

Το βασικό όμως, δεν είναι να καταμερίσουμε απλά και μόνο τις πολιτικές ευθύνες. Το βασικό είναι να κατανοήσουν τα πλατιά λαϊκά στρώματα ποιος ωφελήθηκε από αυτό το χρέος, ποιος ωφελήθηκε από τα ελλείμματα. Το μόνο σίγουρο και βέβαιο είναι ότι δεν ωφελήθηκε ο λαός, δεν ωφελήθηκε η εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα. Ωφελήθηκαν οι κεφαλαιοκράτες.

Αρα, λοιπόν, για να έχει αποτέλεσμα η πολιτική τιμωρία του λαού πρέπει ταυτόχρονα να συνοδεύεται και με την τιμωρία σε οικονομικό και κοινωνικό επίπεδο της αστικής τάξης, η οποία ακριβώς αποτελεί τον παράγοντα επιδείνωσης της θέσης του.

Έτσι λοιπόν, κατά τη γνώμη του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και τα τελευταία στοιχεία επιβεβαιώνουν ότι υπήρξε συγκεκριμένο σχέδιο, υπήρχε προσηχομένη επιλογή από μεριάς της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Άλλωστε, αυτό το επιβεβαίωσε με τον πιο επίσημο τρόπο ο ίδιος ο Ντομνίκ Στρος Καν για να αξιοποιήσει αυτήν την κατάσταση η οποία είχε διαμορφωθεί και με τη βοήθεια του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης να κλιμακώσει αυτή την αντιλαϊκή, βάρβαρη επίθεση.

Αυτό επιβεβαιώνεται μέσα από τα ίδια τα στοιχεία ότι οι πολιτικές επιλογές, όπως αυτές καταγράφηκαν μέσα από το μνημόνιο, είχαν δύο στόχους αλληλοσυμπληρούμενους μεταξύ τους. Ο πρώτος στόχος είναι αφ' ενός μεν να πληρώσει τα σπασμένα της κρίσης ο ελληνικός λαός, ο οποίος δεν ευθύνεται σε τίποτε και ταυτόχρονα όχι μόνο να πληρώσει τα σπασμένα, αλλά και να διαμορφωθεί ένα τέτοιο περιβάλλον σε οικονομικό επίπεδο όπου θα θυμίζει έρημο πλέον, όσον αφορά τα εργασιακά ασφαλιστικά δικαιώματα και την τιμή της εργατικής τάξης, για να μπορέσει κάτω από καλύτερες συνθήκες το υπερσυσσωρευμένο κεφάλαιο να αναπτύξει τη δράση του, σε ένα περιβάλλον δηλαδή χωρίς εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα.

Ταυτόχρονα, όμως, αυτή η επιλογή η οποία ήταν ταξική επιλογή, η οποία ήταν ανεξάρτητη από το μέγεθος του χρέους -γιατί βλέπουμε ταυτόχρονα να ξεδιπλώνεται στο σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όχι μόνο όπου δεν υπάρχει αυτή η δημοσιονομική εκτροπή- εκφράζει και υπερτονίζει τα ίδια τα αδιέξοδα της αστικής διαχείρισης όσον αφορά την πορεία της κρίσης και την αντιμετώπιση των κρισιακών φαινομένων.

Και βεβαίως τονίζει, επιβεβαιώνει ακόμη μια φορά ότι η κρίση είναι του καπιταλιστικού συστήματος, το οποίο ήδη έχει φάει τα ψωμιά του, έχει ολοκληρώσει τον κύκλο του και από αυτήν την άποψη δεν μπορεί να αποτελέσει επιλογή που να βελτιώνει τη θέση του λαού, αλλά αντίθετα δημιουργεί ακόμη πιο επικίνδυνες συνθήκες για την ίδια τη διαβίωση αλλά και την ύπαρξη των λαϊκών στρωμάτων.

Σήμερα η Κυβέρνηση μας καλεί να προχωρήσουμε σε μία συναίνεση, σε μία συμφωνία τα πολιτικά κόμματα, αλλά σε ποια βάση; Στη βάση ενός ήδη διαμορφωμένου αντιλαϊκού επιπέδου. Βεβαίως, είναι φανερό ότι τέτοιου είδους συναίνεση από την μεριά του Κομμουνιστικού Κόμματος η Κυβέρνηση δεν πρόκειται να την δει, αλλά αντίθετα αυτό που καλούμε το λαό είναι να οξύνει ακόμη περισσότερο την οργανωμένη πάλη για να αποκρούσει την κλιμάκωση της επίθεσης.

Τονίστηκε εδώ πέρα και από μεριάς της Κυβέρνησης και από μεριάς του κόμματος της Πλειοψηφίας, αλλά και όχι μόνο, και άλλων κομμάτων που αποδέχονται τη μνημονιακή λογική, που αποδέχονται την αντιλαϊκή επίθεση, ότι η μάχη των μαχών θα είναι η 24η, η 25η Μαρτίου, όπου ουσιαστικά ανοίγει ένα φως, όπως είπε και ένας Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, μία ετηρική ελπίδα, η πρόταση Ρουμπί και Μπαρόζο για το σύμφωνο ανταγωνιστικότητας, η οποία έρχεται σε αντιπαράθεση με την πρόταση Μέρκελ και Σαρκοζί. Τι καλλιεργούν; Αυταπάτες στο λαό, ότι το σχέδιο Ρουμπί και Μπαρόζο μπορεί να έχει φιλολαϊκά χαρακτηριστικά. Όχι, έχει βαθύτατα αντιλαϊκά, αντεργατικά χαρακτηριστικά. Τι προβλέπει το Σύμφωνο Ρουμπί- Μπαρόζο; Προβλέπει τη διαρκή μείωση των μισθών στο σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Προβλέπει την αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης. Προβλέπει την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων. Και όχι μόνο αυτά, αλλά και πάρα πολλά άλλα που εξυπηρετούν την ανταγωνιστικότητα του μεγάλου κεφαλαίου.

Κάτω λοιπόν, από τρύπιες, από πλαστές σημαίες, καλείτε το λαό να υποταχθεί και πάλι σε μια ψευδεπίγραφη υποτιθέμενη αντιπαράθεση ανάμεσα στον Ρουμπί και την Μέρκελ, στοχοποιώντας τη Μέρκελ και τους Γερμανούς ότι ευθύνονται για τα δεινά που αντιμετωπίζουν σήμερα οι εργαζόμενοι στις μεσογειακές και μόνο χώρες προς όφελος του γερμανικού επεκτατισμού ή όπως θέλετε να τον ονομάσετε. Όμως, αυτή η στοχοποίηση είναι ψευδεπίγραφη, γιατί ακριβώς θέλετε να αποκρύψετε ότι, είτε η Μέρκελ είτε ο Ρουμπί, ο καθένας από το δικό του μετερίζι, αυτό το οποίο προσπαθεί να κάνει είναι τι; Να εξυπηρετήσει με τέτοια μέτρα και τέτοιους στόχους τη δράση των μονοπωλιακών ομίλων σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης σε συνθήκες κρίσης και έντασης του ανταγωνισμού. Γι' αυτό το σκοπό είναι συνασπισμένοι, σ' αυτόν το σκοπό κατατείνουν. Και ταυτόχρονα, οι όποιες διαφωνίες και διαφοροποιήσεις μπορεί να έχουν, έχουν να κάνουν με το ποιο τμήμα του κεφαλαίου θα επιμεριστεί το βάρος της κρίσης ή από καλύτερες θέσεις θα βγει από την κρίση και ταυτόχρονα ομονοούν, ομοφωνούν στην επίθεση απέναντι στους λαούς και στην εργατική τάξη. Έτσι, λοιπόν, βλέπουμε καθαρά ότι απέναντι στην προσπάθεια συντονισμού, οργάνωσης και συ-

νασπισμού του συνόλου των κεφαλαιοκρατών και του πολιτικού τους προσωπικού στην Ευρωπαϊκή Ένωση οι λαοί πρέπει να οργανώσουν την πάλη τους, να συνασπίσουν τον αγώνα τους.

Έτσι, λοιπόν, από αυτήν την άποψη, κατά τη γνώμη του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, αυτό που είναι το κυρίαρχο και το πρωταρχικό είναι η οργάνωση της λαϊκής ανυπακοής, απειθαρχίας και αντεπίθεσης που πρέπει να στρέφεται πρωταρχικά απέναντι στους καπιταλιστές, οι οποίοι βγαίνουν ευνοημένοι και από τις συνθήκες κρίσης και από τις συνθήκες της ανάπτυξης της καπιταλιστικής οικονομίας στους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς που εξυπηρετούν τα συμφέροντα των καπιταλιστών, αλλά και στο πολιτικό σύστημα που υπερασπίζεται τα συμφέροντα της πλουτοκρατίας σε βάρος του λαού.

Έτσι, λοιπόν, υπάρχει ένας ρεαλιστικός δρόμος, όπου μπορεί να υπάρξει ανάπτυξη προς όφελος του λαού, με τις εξής προϋποθέσεις, ότι τα βασικά και συγκεντρωμένα μέσα παραγωγής θα είναι λαϊκή περιουσία, την αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση σε συνθήκες λαϊκής εξουσίας και τη μη αναγνώριση του χρέους το οποίο έγινε προς όφελος των κεφαλαιοκρατών και των ιμπεριαλιστικών οργανισμών. Αυτός είναι ο ρεαλιστικός δρόμος, αυτό σημαίνει όμως σύγκρουση, ρήξη και ανατροπή, αλλαγή εξουσίας στη χώρα μας.

Και θα τελειώσω με δύο ζητήματα, κύριε Πρόεδρε.

Το πρώτο ζήτημα είναι ότι μαζεύονται επικίνδυνα τα πολεμικά σύννεφα γύρω από την περιοχή, με πρόσχημα την κατάσταση στη Λιβύη.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα έδρασε από την πρώτη στιγμή. Εξέφρασε την αλληλεγγύη του. Στήριξε τη λαϊκή πάλη, τον αγώνα του λαού της Λιβύης κι όχι μόνο της Λιβύης αλλά και των υπόλοιπων χωρών της Βόρειας Αφρικής, για διεύρυνση, κατοχύρωση, ανάπτυξη των δημοκρατικών και κοινωνικών δικαιωμάτων τους. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας κατήγγειλε από την πρώτη στιγμή τη χρήση βίας, τη χρήση της πολεμικής μηχανής για την καταστολή της λαϊκής πάλης. Όμως αυτό δεν μας εμποδίζει από το να διατηρώμε, να υψώνουμε τη φωνή μας και να καταγγέλλουμε ακόμη πιο βαθιά την ιμπεριαλιστική επέμβαση, η οποία σχεδιάζεται με πρόσχημα την αποκατάσταση της τάξης στη Λιβύη. Οι Αμερικάνοι και οι νατοϊκοί ετοιμάζονται να κάνουν στρατιωτική επέμβαση στη Λιβύη, στο όνομα της προστασίας της ανθρώπινης ζωής. Ποιοι; Αυτοί οι οποίοι μακέλεψαν τους λαούς, στο όνομα της αποκατάστασης της δημοκρατίας, της ιμπεριαλιστικής βίας και της καθυπόταξης των λαών, όπως γίνεται στο Αφγανιστάν, στο Ιράκ και αλλού!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Μην μακραίνετε την ανάλυση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Εμείς το λέμε καθαρά: Η ελληνική Κυβέρνηση πρέπει να ξεκαθαρίσει τη θέση της. Δεν μπορεί να υπάρχει καμμία απολύτως εμπλοκή σ' αυτή την ιμπεριαλιστική επέμβαση. Σούδα και 'Ακτιο να μην συμμετέχουν σ' αυτές τις επεμβάσεις.

Και τέλος, επειδή όλο αυτό το «δένω» με την υπόθεση των καυσίμων και την άνοδο των τιμών, θα πω το εξής. Έχουμε εδώ την κερδοσκοπία των ιδίων των αφεντικών που διατάσσουν την ιμπεριαλιστική επέμβαση στη Λιβύη στο όνομα της αποκατάστασης της τάξης, την κερδοφορία, την οποία δεν θέλετε να βάλετε στο χέρι, των δύο διυλιστηρίων που υπάρχουν στην Ελλάδα και τα οποία και εν ώρα κρίσης έχουν κέρδη εκατομμυρίων ευρώ. Και όλα αυτά τα χρεώνετε στις πλάτες των λαϊκών στρωμάτων.

Απ' αυτή την άποψη η Κυβέρνηση έχει ευθύνη να μειώσει, να καταργήσει την έμμεση φορολογία στα καύσιμα, στον Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης και στον ΦΠΑ. Τώρα είναι η ώρα αυτό το ζήτημα να αναδειχθεί ως αίτημα πάλης του λαϊκού παράγοντα, για να μπορέσει να αντιμετωπίσει την κερδοσκοπική επίθεση την οποία δέχονται τα λαϊκά νοικοκυριά.

Σας ευχαριστώ για την ανοχή, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Καραθανασόπουλο.

Κύριε Ροντούλη, περιμένετε. Η περίπτωση σας είναι ξεχωριστή. Να δούμε τι προβλέπουν τα statuta για την περίπτωση σας: Σχεδόν μηδενικό χρόνο, διότι κατηνάλωθη από τον Αρχηγό σας. Παρά ταύτα, για τον λόγο της οικονομίας της συζητήσεως και

της aequitas, δηλαδή της επιείκειας, θα οικονομήσουμε κι εμείς ένα πεντάλεπτο για σας.

Ορίστε, κύριε Ροντούλη, έχετε το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Είναι υπεραρκετό, κύριε Πρόεδρε! Σας ευχαριστώ πολύ.

Εξεπλάγην από τη βραχεία μνήμη του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας κ. Κεφαλογιάννη. Να του θυμίσω, λοιπόν, ορισμένα πράγματα για να πέσουν οι μάσκες.

Πρώτον, όταν η Νέα Δημοκρατία ήταν κυβέρνηση, ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθοδόξου Συναγερμού έπαιζε χείρα φιλίας, για να διατηρηθεί στην εξουσία. Τότε εισπράξαμε τον χαρακτηρισμό «οι ακραίοι». Και το αποτέλεσμα; Η πτώση της Νέας Δημοκρατίας επήλθε έπειτα από λίγο κατά παταγώδη τρόπο.

Καιρό τώρα προσπαθεί ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθοδόξου Συναγερμού να δομήσει, να οργανώσει ένα κεντροδεξιό μέτωπο για να πέσει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Εισπράττουμε όμως την προσβλητική συμπεριφορά του κ. Κρανιδιώτη εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ποιος είναι αυτός;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Βουλευτής είναι;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ξέρετε εσείς ποιος είναι. Δεν θα σας πω εγώ ποιος είναι. Ρωτήστε τον Αρχηγό σας να σας πει ποιος είναι. Πάντως δεν θα σας πούμε εμείς ποιος είναι.

Ποιο είναι το αποτέλεσμα της συμπεριφοράς αυτής; Η Νέα Δημοκρατία έχει μεταβληθεί σε «δεκανίκι» της κυβερνώσας παράταξης.

Πολύ ωραία τα καταφέρνετε, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Πρώτα χάνετε την εξουσία μέσα από τα χέρια σας και στη συνέχεια έχετε γίνει το βασικό υποστηρίγμα του ΠΑΣΟΚ. Τώρα, εάν θεωρείτε τον κ. Φαήλο Κρανιδιώτη, που σας άκουγα, φύλαρχο ή οτιδήποτε άλλο, να διαμηνύσετε και στον Πρόεδρό σας τον χαρακτηρισμό αυτόν, που χρησιμοποιήσατε.

Όμως, πρέπει να πω και τούτο. Η συμπεριφορά της Νέας Δημοκρατίας είναι και υποκριτική και ανεύθυνη. Υποκριτική γιατί, αγαπητοί συνάδελφοι; Γιατί, κύριε Κεφαλογιάννη, όταν εσείς εδώ, η Κοινοβουλευτική σας Ομάδα καταψήφισε το μνημόνιο, το εντελώς αντίθετο έκανε στο Ευρωκοινοβούλιο η ευρωομάδα της Νέας Δημοκρατίας, το υπερψήφισε επί της αρχής και στο σύνολο. Και βεβαίως, θα μείνει παρομιμωδής η ανευθυνότητά σας. Γιατί; Γιατί, κύριε Κεφαλογιάννη, είδα κι εγώ τα Πρακτικά επί ενός σημαντικού ζητήματος. Ακούστε, αγαπητοί συνάδελφοι, τι καταγράφεται στα Πρακτικά: Το 2010, για να μην ξεχνιόμαστε, η Νέα Δημοκρατία ήταν αυτή που υπερψήφισε νομοσχέδιο του ΠΑΣΟΚ «περί δημοσιονομικής ευθύνης». Τι έλεγε το νομοσχέδιο αυτό όσοι θυμούνται; Έλεγε ότι θα γίνονταν κυλιόμενοι τριετείς προϋπολογισμοί αναπροσαρμοζόμενοι κάθε καλοκαίρι. Έρχεται, λοιπόν, ο κ. Παπακωνσταντίνου τώρα κατ' εφαρμογή του νόμου αυτού που υπερψήφισε η Νέα Δημοκρατία και τι λέει; Ελάτε, κύριοι των τριετιών κομμάτων, να συναποφασίσουμε αυτούς του κυλιόμενους τριετείς προϋπολογισμούς.

Εμείς με αίσθημα ευθύνης συμμετέχουμε στο διάλογο αυτό. Η Νέα Δημοκρατία με μεγίστη ανευθυνότητα, ενώ υπερψήφισε το νομοσχέδιο το 2010, τώρα έρχεται και λέει, δεν μπαίνω στο διάλογο αυτό.

Έτσι; Με τέτοια πολιτική, κύριε Κεφαλογιάννη, θέλετε να αναλάβετε εκ νέου την εξουσία, θέλετε να καταλάβετε εκ νέου την Κυβέρνηση; Προκαλείτε μόνο τη θυμηδία και το γέλωτα σε κάθε εχέφρονα πολύτιμη.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Ροντούλη.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο για ένα λεπτό, για τη λέξη «θυμηδία».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ούτε για ένα λεπτό.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Για μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Θα επιλέξετε τις λέξεις σας.

Ορίστε, κύριε Κεφαλογιάννη, έχετε το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Μισό λεπτό θα κάνω, κύριε Πρόεδρε.

Μετά την εμπεριστατωμένη ομιλία του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΛΑΟΣ για το θέμα που συζητούμε σήμερα, δηλαδή τον απολογισμό και τον Ισολογισμό του 2009, ο μόνος λόγος για τον οποίο ήθελα να πάρω το λόγο, είναι για να διευκρινίσω για τα Πρακτικά της Βουλής ότι η Νέα Δημοκρατία ουδέποτε ψήφισε σε συζήτηση που έγινε στο Κοινοβούλιο, οποιοδήποτε θέμα αφορά την στήριξη του μνημονίου, που έφερε η Κυβέρνηση. Είμαστε το πρώτο κόμμα -κι επιμένουμε και σήμερα που είμαστε αντίθετοι σε αυτή την πολιτική, που είναι και αδιέξοδη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Σας είπα ότι το νομοσχέδιο αυτό, κύριε Πρόεδρε, θα δημιουργήσει κίνδυνο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Όχι, κύριε Ροντούλη δεν χρειάζονται διευκρινήσεις, είναι οργανωμένη η συζήτηση.

Παρακαλείται ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης να προσέλθει στο Βήμα, να λάβει το λόγο και να είναι εντός θέματος.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σε πόση ώρα τελειώνουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι τελειώνουν με τον κ. Λαφαζάνη. Μπαίνουμε στον κατάλογο των ομιλητών. Θα εξαντληθεί ο κατάλογος των ομιλητών, δεν μπορώ να υπολογίσω τώρα χρόνο.

Ορίστε, κ. Λαφαζάνη, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ και για την υπόδειξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Η υπόδειξη ήταν περισσότερο παρατήρηση σε προηγούμενες ρήτορες.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Πολύ σωστή παρατήρηση, κύριε Πρόεδρε. Πολύ καλά το κάνατε, γιατί βλέπω ότι ο καθένας σε αυτόν τον τόπο έχει τον πόνο του. Και το ΛΑΟΣ και η Νέα Δημοκρατία έχουν πόνο τον κ. Κρανιδιώτη.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Η Νέα Δημοκρατία δεν αναφέρθηκε ποτέ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας και κύριοι του ΛΑΟΣ....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Μην επιμένετε στο ίδιο θέμα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μα δεν μπορώ να μην κάνω σχόλιο, κύριε Πρόεδρε, όταν εδώ έχουμε τρομακτικά θέματα, συγκλονιστικά θέματα, τα οποία πνίγουν τον ελληνικό λαό, να ακούμε μία διαμάχη στο εσωτερικό της «πολυκατοικίας», η οποία είναι μία προς τα εκεί, μία προς τα εδώ και δεν καταλαβαίνει κανείς περί τίνος πρόκειται, ποιο είναι το διακύβευμα.

Εν πάση περιπτώσει, το σχόλιο αυτό το έκανα γιατί νομίζω ότι είχα υποχρέωση να το κάνω. Από εκεί και πέρα, θέλω να κάνω μια έκκληση διά του παρισταμένου Υφυπουργού κ. Σαχινίδη στην Κυβέρνηση.

Κύριοι της Κυβέρνησης, ξέρετε ότι έχουμε μια απεργία πολυμερή μεταναστών, μια απεργία πείνας. Την κάνουν την έκκληση και στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ. Η ζωή πλέον αυτών των μεταναστών εργαζομένων απεργών πείνας κρέμεται από μια κλωστή. Τα μηνύματα που υπάρχουν από το χώρο της απεργίας πείνας είναι πλέον τραγικά. Οι άνθρωποι αργοπεθαίνουν και σε λίγο μπορεί να θρηνήσουμε ζωές.

Θα παρακαλέσω την Κυβέρνηση στο όνομα της ζωής ανθρωπών -η οποία ζωή, ξέρετε, είναι πάνω από χρώματα και καταγωγές, πάνω από φυλές, θρησκείες και πατρίδες- να αναλάβει μια πρωτοβουλία διεξόδου και λύσης. Δεν θα ταπεινωθεί η Κυβέρνηση, δεν θα χάσει η Κυβέρνηση, αν κάνει μια κίνηση μεγαθυμίας για να δώσει διέξοδο. Αυτό επιβάλλεται. Το λέω αυτό γιατί αν -κανείς δεν το εύχεται- πάμε σε νεκρούς στην «Υπατία», πολύ φοβάμαι ότι το θέμα θα είναι μια μεγάλη τραγωδία γι' αυτή τη χώρα.

Το δεύτερο που θέλω να επισημάνω, κύριε Πρόεδρε και το οποίο είναι άκρως επίκαιρο και πάρα πολύ σοβαρό είναι ότι ετοιμάζεται η Ελλάδα διά της αμερικανονατοϊκής βάσης της Σούδας να προσφέρει το έδαφός μας για μια βάρβαρη στρατιωτική επέμβαση στη Λιβύη.

Δεν έχουμε να χωρίσουμε τίποτα με το λιβυκό λαό και ούτε νομίζω ότι είμαστε εξαγωγείς δημοκρατίας ως χώρα. Θέλουμε να

έχουμε καλές σχέσεις με τον αραβομουσουλμανικό κόσμο και όχι να είμαστε δορυφόροι και προτεκτοράτα των Ηνωμένων Πολιτειών και του Ισραήλ. Όχι να είμαστε δορυφόροι και προτεκτοράτα του Ισραήλ!

Θα σας παρακαλέσω, λοιπόν, αυτή την ώρα να μην ανακατέψετε τη χώρα σε τυχοδιωκτισμούς σε βάρος της Λιβύης, στο όνομα της δημοκρατίας. Ο λιβυκός λαός θα λύσει τα προβλήματα του μόνος. Ξέρει να τα λύσει και μπορεί να τα λύσει.

Νομίζω, λοιπόν, ότι αυτή την ώρα που μαζεύονται πεζοναύτες στη Σούδα και πολεμικά των Ηνωμένων Πολιτειών έτοιμα να επέμβουν, η Κυβέρνηση πρέπει να πάρει μια πρωτοβουλία και να πει «στοι, καμμία στρατιωτική επέμβαση στον αφρικανικό βορρά από το ελληνικό έδαφος».

Η τρίτη παρατήρηση που θέλω να κάνω και συνδέεται ακριβώς με το θέμα και τις εξελίξεις που έχουμε είναι ότι δυστυχώς τα αλληπάλληλα μνημονιακά προγράμματα, κατεδαφίζοντας τη χώρα και λεηλατώντας τον ελληνικό λαό, μας οδηγούν σε απέραντο αδιέξοδο. Κλείνουν κυριολεκτικά τις προοπτικές της χώρας και την υποθηκεύουν, υποθηκεύουν το μέλλον μας.

Αυτή είναι η βάση, εντός της οποίας η Κυβέρνηση πλέον οδηγείται σε καταστάσεις κρισιμικές, αποσυνθετικές, διαλυτικές και έχει μπει σε τροχιά πτώσης. Υπογραμμίζω την ανάγκη η Κυβέρνηση αυτή να φύγει όσο το δυνατόν γρηγορότερα και να ηττηθεί συνολικά το κατεστημένο πολιτικό τόξο.

Δεν μπορεί αυτός ο τόπος να οδηγείται από κόμματα, τα οποία έφεραν την Ελλάδα στο χείλος της αβύσσου και αυτή την ώρα την απρόσβλητο βαθιά στην άβυσσο. Και τέτοια κόμματα είναι το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία. Αυτή την ώρα ο τόπος χρειάζεται μια μεγάλη προοδευτική ανατροπή και μια μεγάλη προοδευτική στροφή να αλλάξει πορεία για νέες προοδευτικές και σοσιαλιστικές απαντήσεις.

Άκουσα την ομιλία σας, η οποία, δυστυχώς, ήταν μία ομιλία από τα παλιά πάλι. Το έλλειμμα είναι το πρόβλημα αυτής της χώρας; Το έλλειμμα είναι; Το έλλειμμα είναι το πρόβλημα αυτής της χώρας;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Αυτό καταλάβατε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εγώ κατάλαβα. Εσείς δεν έχετε καταλάβει ακόμα πού βρισκόσαστε και πώς κινείστε.

Το έλλειμμα δεν είναι το πρόβλημα αυτής της χώρας. Είναι συνέπεια του αναπτυξιακού, του παραγωγικού, του κοινωνικού προβλήματος της χώρας.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Το θέμα της συζήτησης ποιο ήταν;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Και αυτή την ώρα εσείς συνεχίζετε να κάνετε πολιτικές για να περιορίσετε το σύμπτωμα της ασθένειας και όχι την ίδια την ασθένεια. Διότι όλες οι μνημονιακές πολιτικές σας και τα αλληπάλληλα μνημονιακά προγράμματα είναι προγράμματα για τα μειώσουν το έλλειμμα. Το αποτέλεσμα είναι ότι όχι μόνο το έλλειμμα δεν συγκρατείται ή δεν συγκρατείται στο βαθμό που πρέπει, αλλά και ότι οι παρενέργειες που έχουν οι πολιτικές αυτές στην οικονομία και στην κοινωνία είναι καταστρεπτικές και η χώρα βαδίζει από το κακό στο χειρότερο.

Θα ήθελα να πω στον κύριο Υφυπουργό ότι πολύ σωστά μας τα είπε σε σχέση με τον προϋπολογισμό του 2009 και το τι συνέβη τότε. Θα του κάνω, όμως, την απλή ερώτηση, την οποία έκανα και εισηγητικά: Αν ο εκτροχιασμός του προϋπολογισμού του 2009 ήταν σε τέτοιο βαθμό -και πράγματι ήταν- γιατί ψηφίζετε τον ισολογισμό και τον απολογισμό τώρα; Μπορείτε να μου το εξηγήσετε αυτό το πράγμα; Τι ψηφίζετε; Τον εκτροχιασμό, την παραβίαση του Συντάγματος, την παραβίαση των νόμων; Γιατί έρχεστε να καλύπτετε αυτή την κατάσταση η οποία έχει οδηγήσει τη χώρα εδώ που την οδηγήσε;

Όμως, δεν το λέω μόνο γι' αυτό. Το λέω για να υπογραμμίσω αυτό το οποίο είπα για το έλλειμμα.

Κύριε Υφυπουργέ, όσο ήταν η κυβέρνηση του Σημίτη, από αυτό το Βήμα στον κ. Χριστοδουλάκη, αλλά και στον κ. Παπαντωνίου έλεγα τις εξής απλές αλήθειες: Ότι δεν είναι δυνατόν να έλεγε να ανοίξετε δρόμους για τη χώρα, όταν ο δημόσιος και ιδιωτικός δανεισμός κατ' έτος είναι πενταπλάσιος της αύξησης του Ακαθαρίστου Εθνικού Προϊόντος, δηλαδή, όταν για κάθε

πέντε ευρώ δανεικά δημόσιου και ιδιωτικού χώρου η ανάπτυξη είναι ένα ευρώ. Και τους έλεγα ότι δεν υπάρχει αυτοδύναμη δυναμική σ' αυτή τη χώρα. Τα υποστηρίζατε, όμως.

Όμως και τώρα τα ίδια γίνονται. Τα ίδια και χειρότερα γίνονται. Εγώ δεν θα σας πω τίποτε άλλο παρά αριθμούς, αριθμούς οι οποίοι βγαίνουν από τα ίδια τα στοιχεία των προϋπολογισμών.

Κοιτάξτε τι έγινε το 2009, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και σημειώστε τα, για να δούμε ποιο είναι το πρόβλημα τελικά σ' αυτή τη χώρα. Το 2009 -του οποίου συζητάμε τον ισολογισμό και τον απολογισμό, που ψηφίζουν ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία, αντί να τους καταψηφίσουν και να τους φέρουν ως παράδειγμα σ' αυτή τη χώρα για το τι δεν πρέπει να κάνει, τι πρέπει να αποφεύγει καμιάς- τι έγινε;

Κύριε Υφυπουργέ, είχαμε αύξηση του χρέους της κεντρικής Κυβέρνησης 36,5 δισεκατομμύρια ευρώ και μείωση του Ακαθαρίστου Εθνικού Προϊόντος 2 δισεκατομμύρια ευρώ. Έχει προοπτική αυτή η οικονομία; Δηλαδή, είναι δυνατόν να δανείζεται η κεντρική Κυβέρνηση 36,5 δισεκατομμύρια ευρώ για να έχει πτώση του Ακαθαρίστου Εθνικού Προϊόντος μείον 2 δισεκατομμύρια ευρώ;

Θα μου πείτε ότι το 2009 είναι έτος της Νέας Δημοκρατίας. Θα σας πω εγώ τι έγινε το 2010: Αύξηση του χρέους της κεντρικής Κυβέρνησης 44,5 δισεκατομμύρια ευρώ, για να έχουμε πτώση του Ακαθαρίστου Εθνικού Προϊόντος 3,1 δισεκατομμύρια ευρώ. Ποια είναι η «μαύρη τρύπα» η οποία παίρνει αυτά τα δανεικά χωρίς να έχει αναπτυξιακό αποτέλεσμα; Πού είναι αυτή η «μαύρη τρύπα»;

Αυτό είναι το πρόβλημα της χώρας, κύριοι. Αν δεν αντιμετωπιστεί αυτό το πρόβλημα, δεν πρόκειται να έχει μέλλον αυτή η χώρα.

Εσείς, ως στρουθοκάμηλος, κρύβετε το κεφάλι σας στην άμμο. Δεν θέλετε να το δείτε και να λάβετε μέτρα.

Το 2011, τι βγαίνει από αυτόν τον προϋπολογισμό που ψηφίζετε; Ότι η αύξηση χρέους της κεντρικής κυβέρνησης θα είναι 19 δισεκατομμύρια ευρώ για να έχουμε μείωση του ΑΕΠ 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ.

Θα κλείσει κάποτε αυτό το χάσμα; Δεν θα κλείσει ποτέ, διότι όλη η πολιτική σας έχει φύγει από την ουσία του προβλήματος ότι η χώρα δεν έχει αυτοδύναμη, αυτόνομη αναπτυξιακή δυναμική. Και για να αποκτήσει αυτόνομη και αυτοδύναμη αναπτυξιακή δυναμική, πρέπει να αποκτήσει, πρώτα απ' όλα, τέτοια υπόσταση και προσανατολισμό η ίδια η Κυβέρνηση και το ίδιο το πολιτικό σύστημα, το οποίο καταστρέφει τις προοπτικές ανάπτυξης της χώρας. Πρέπει να αναδιαμορφωθεί όλος ο δημόσιος τομέας σε άλλη βάση και σε άλλη λογική.

Εσείς, όμως, δεν κάνετε αυτήν την προσπάθεια. Δεν κάνετε προσπάθεια πώς θα αναβαθμίσουμε την παιδεία, την καινοτομία, την έρευνα, πώς θα δούμε τις δημόσιες επενδύσεις, τον προσανατολισμό τους, πώς θα ενισχύσουμε την εγχώρια παραγωγή, σε ποιους τομείς. Τίποτα απ' όλα αυτά. Είναι εκτός πεδίου συζήτησης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Τελειώνετε, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Είστε ένα οικονομικό επιτελείο, το οποίο συνεχίζει την ελλειμματολογία και βλέπετε όλα τα πράγματα κάτω από τη μονεταριστική δημοσιονομικά στενή λογική, που έχει υποβάλλει η Κομισιόν, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο τη χώρα.

Ε, αυτός ο δρόμος είναι αδιέξοδος και είναι διπλά αδιέξοδος διότι σχεδόν πουθενά τα προγράμματα του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας δεν οδήγησαν πουθενά και σε κάθε περίπτωση, δεν είναι δυνατόν να οδηγήσουν την Ελλάδα, όταν η Ελλάδα δεν έχει καμμία αναπτυξιακή δυναμική και ακόμα δεν έχει και τη δυνατότητα να κάνει και μία υποτίμηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Τελειώνετε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι μι-

λάμε για ένα θρήνο. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι μιλάμε για ένα κατεστημένο, το οποίο καταστρέφει και ερειπώνει απλώς αυτήν τη χώρα, χωρίς να της δίνει καμμία προοπτική και καμμία δυναμική.

Γι' αυτό λέω ότι πρέπει να φύγετε εσείς, να φύγει το δικομματικό κατεστημένο, να φύγει συνολικά το κατεστημένο τόξο στην πολιτική ζωή για να ανοίξουν καινούργιοι προοδευτικοί σοσιαλιστικοί δρόμοι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Παρακαλώ, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Στους προοδευτικούς και σοσιαλιστικούς δρόμους ανήκει το μέλλον και της Ελλάδας και της Ευρώπης και του κόσμου.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Λαφαζάνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανακοινώνεται προς το Σώμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Συμφωνίας Πολιτικού Διαλόγου και Συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών-μελών της αφ' ενός και των Δημοκρατιών της Κόστα Ρίκα, του Ελ Σαλβαδόρ, της Γουατεμάλας, της Ονδούρας, της Νικαράγουας και του Παναμά αφ' ετέρου, μετά του Παραρτήματος αυτής».

Εισερχόμεθα στον κατάλογο των βασικών ομιλητών.

Το λόγο έχει ο κ. Σταύρος Καλαφάτης, Βουλευτής Θεσσαλονίκης της Νέας Δημοκρατίας, για εννέα λεπτά.

Ορίστε, κύριε Καλαφάτη, έχετε το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα το παρόν σχέδιο νόμου, προκειμένου να αποτιμήσουμε, να ελέγξουμε και να κυρώσουμε τα αποτελέσματα εκτέλεσης του προϋπολογισμού των εσόδων και εξόδων, καθώς και του ισολογισμού του κράτους για το οικονομικό έτος 2009, ενός έτους, το οποίο μπορεί να χαρακτηριστεί ως το πιο κρίσιμο στη σύγχρονη οικονομική ιστορία της χώρας μας. Είναι το έτος, κατά το οποίο η διεθνής κρίση εισήλθε απειλητικά στην πραγματική μας οικονομία, γεγονός που τότε το ΠΑΣΟΚ, ως αντιπολίτευση, αδυνατούσε συνειδητά να αναγνωρίσει και να κατανοήσει.

Αυτό συνέβη γιατί η μοναδική του μέριμνα δεν ήταν η χώρα, αλλά η δίψα του για την εξουσία, γι' αυτό και ο πλήρως αποδοτικός τότε λόγος του, γι' αυτό και η λυσσαλέα αντίδραση σε κάθε μεταρρυθμιστικό εγχείρημα της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, γι' αυτό η απουσία συναίνεσης, κάτι που σήμερα αποζητά από εμάς, γι' αυτό και οι εκβιασμοί με αφορμή την εκλογή Προέδρου Δημοκρατίας, γι' αυτό και η προσφυγή της Νέας Δημοκρατίας στις κάλπες τον Οκτώβριο του 2009, για να ζητήσει νωπή λαϊκή εντολή και να λάβει άμεσα πρόσθετα και επιτακτικά μέτρα για τη θωράκιση της ελληνικής οικονομίας απέναντι στην κρίση.

Όσο κι αν θέλετε να απαξιώσετε την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, πρέπει όλοι σ' αυτήν την Αίθουσα να παραδεχθείτε ότι η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν έκρυψε ποτέ την αλήθεια από τον ελληνικό λαό.

Ήταν η πρώτη κυβέρνηση που έγινε δυσάρεστη, γιατί τόλμησε να παρουσιάσει σε προεκλογική περίοδο τόσο σκληρά, αλλά και τόσο αναγκαία και παράλληλα δίκαια οικονομικά μέτρα. Δεν ενέπαιξε, δεν εξαπάτησε τον ελληνικό λαό. Ανέπτυξε με ειλικρίνεια την πραγματική κατάσταση της οικονομίας. Αφουγκραζόμενη την επερχόμενη διεθνή κρίση, είχε αρχίσει πολύ πριν να λαμβάνει μέτρα και να δρομολογεί όλες τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις για τη μείωση του ελλείμματος και τον περιορισμό του δημοσίου χρέους.

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας εντός του 2009 πήρε τρεις φορές δέσμες μέτρων για την αντιμετώπιση του ελλείμματος με περικοπές ελαστικών δαπανών, πάγωμα, όχι όμως άδικη μείωση μισθών και συντάξεων, περικοπή 5% στους μισθούς Βουλευτών, πλαφόν στους μισθούς των ανώτατων στελεχών του δημοσίου και των ΔΕΚΟ, έκτακτη εισφορά στα υψηλά εισοδήματα

και στους ιδιοκτήτες σκαφών αναψυχής, τακτοποίηση ημιυπαίθριων και άλλα μέτρα, που όμως, παρ' ότι ήταν σκληρά, διασφάλισαν την κοινωνική δικαιοσύνη.

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είχε το θάρρος να αγγίξει πρώτη ουσιαστικά ζητήματα διαρθρωτικών αλλαγών που είχε ανάγκη η χώρα, όπως το ασφαλιστικό, ο περιορισμός της γραφειοκρατίας, η ίδρυση επιχειρήσεων, η αξιοποίηση δημόσιας περιουσίας, ο εξορθολογισμός στις ζημιογόνες ΔΕΚΟ, η πώληση της Ολυμπιακής, η παραχώρηση λιμανιών της χώρας σε στρατηγικούς επενδυτές. Ανέπτυξε συστηματικά και με σοβαρότητα τη διπλωματία των Αγωγών, με σημαντικές στρατηγικές συμφωνίες, καθιστώντας τη χώρα το σημαντικότερο σταυροδρόμι ενεργειακών δικτύων στη Νοτιοανατολική Ευρώπη.

Ωστόσο, η τότε Αντιπολίτευση δεν επέδειξε την υπευθυνότητα που απαιτούσε ο ανταγωνιστικός της ρόλος και η κρισιμότητα της κατάστασης που βρισκόταν η χώρα. Αντιδρούσε λυσσαλέα και λοιδορούσε κάθε μεταρρυθμιστική προσπάθεια. Βέβαια και στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αντιστοιχεί το δικό της μερίδιο ευθύνης, γιατί επέτρεψε τις καθυστερήσεις και επέδειξε έλλειψη αντανakλαστικών, αναφορικά με την ταχύτητα υλοποίησης εκσυγχρονιστικών τομών και μεταρρυθμίσεων που είχε ανάγκη η χώρα. Για το λόγο αυτό, κρίθηκε αυστηρά και τιμωρήθηκε από τον ελληνικό λαό.

Το ΠΑΣΟΚ, όμως, προεκλογικά ήξερε όλη την αλήθεια για την οικονομία. Τη γνώριζε από το Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, τον κ. Προβόπουλο, ο οποίος δήλωσε ότι είχε ενημερώσει σχετικά τον κ. Παπανδρέου ότι το έλλειμμα θα έφθανε σε διψήφιο ποσοστό, αν δεν λαμβάνονταν στο υπόλοιπο του έτους γενναία διαρθρωτικά μέτρα. Αυτά ήταν τα ακριβή λόγια του.

Η νεοφώτιστη, όμως, τότε Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δρούσε ανεξήγητα σαν να μην υπήρχε οικονομική κρίση. Γι' αυτό και δεν έλαβε κανένα σημαντικό μέτρο το τελευταίο τρίμηνο του 2009 για να περιορίσει το έλλειμμα. Άραγε, τι ήθελε να πετύχει η Κυβέρνηση με την ανεύθυνη στάση της και τις ανορθόδοξες επιλογές της;

Αυτό ακριβώς ερχόμαστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για άλλη μία φορά να συζητήσουμε με την ευκαιρία της αποτίμησης των αποτελεσμάτων και των αποκλίσεων εκτέλεσης του προϋπολογισμού του Κράτους και του οικονομικού έτους 2009, ενός κρίσιμου προϋπολογισμού που κατέθεσε τότε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, ενώ τα αποτελέσματα εκτέλεσής του, μετά το σχετικό έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, κατατίθενται σήμερα προς κύρωση στη Βουλή από τη σημερινή Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Ήταν αναμενόμενο ότι τόσο τα έσοδα όσο και τα έξοδα του προϋπολογισμού θα παρουσίαζαν σημαντικές αποκλίσεις από τους στόχους που είχαν τεθεί. Αυτό, γιατί από τις αρχές του 2009 η ελληνική οικονομία άρχισε να μπαίνει στη δίνη της διεθνούς ύφεσης και κατά συνέπεια, ο ρυθμός ανάπτυξης της χώρας κατέστη προοδευτικά αρνητικός, κλείνοντας τελικά στο -2,3%.

Άλλωστε, λόγω της διεθνούς κρίσης, αποκλίσεις από το Πρόγραμμα Σταθερότητας που κατατέθηκε στις αρχές του 2009 δεν εμφάνισαν μόνο οι προβλέψεις της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και οι εκτιμήσεις της πλειοψηφίας των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων.

Ειδικότερα, όσον αφορά τη διαμόρφωση του ελλείμματος του 2009, η Ολλανδία προέβλεπε πλεόνασμα 1,2% και έκλεισε με έλλειμμα -5,4%, η Πορτογαλία προέβλεπε έλλειμμα -3,9% το οποίο έφθασε στο -9,3%, η Τσεχία έφθασε από -1,6% στο -5,8%, η Πολωνία από το -2,5% σε -7,2%, η Σλοβακία από -3% σε -7,9%.

Είναι, λοιπόν, προφανές ότι κατά ένα μεγάλο μέρος η απόκλιση στις προβλέψεις της ελληνικής οικονομίας ως προς το έλλειμμα του 2009 οφείλεται κυρίως στην ανατροπή του ρυθμού ανάπτυξης της χώρας, εξαιτίας της διεθνούς κρίσης.

Ασφαλώς και σε καμία άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν τέθηκε ποτέ θέμα αξιοπιστίας και αμφισβήτησης των δημοσιονομικών στοιχείων. Αυτό συνέβη μόνο στην Ελλάδα. Ο λόγος είναι ότι η ίδια η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, για να συκοφαντήσει τη Νέα Δημοκρατία, έσπευσε να καταγγείλει τη χώρα στην Κομισιόν περί ψεύτικων στοιχείων, δυσφημιζοντάς την, ενώ ήταν προφανές ότι επρόκειτο απλά περί εκτιμήσεων και προβλέψεων του

προϋπολογισμού.

Οι ανεύθυνες και επικίνδυνες για τη χώρα επιλογές της Κυβέρνησης διόγκωσαν το έλλειμμα, άλλοτε συνειδητά και άλλοτε απερίσκεπτα. Ασθμαίνοντας με το ξεκίνημα της θητείας της, το πρώτο της μέλημα ήταν να εμφανίσει και να πληρώσει όσο το δυνατόν μεγαλύτερες δαπάνες μέσα στο 2009, προκειμένου να επηρεάσει επιπλέον αρνητικά το έλλειμμα.

Όσον αφορά το μέρος των εξόδων, προέβη σε επιστροφές φόρων, ύψους 1,5 δισεκατομμυρίων ευρώ, τις οποίες πάγωσε αμέσως μετά τον Ιανουάριο του 2010. Χωρίς να κάνει τις αναγκαίες διαπραγματεύσεις με τους προμηθευτές για να περιορίσει την οφειλή συσσωρευμένων νοσοκομειακών χρεών, προχώρησε σε πληρωμές 1 δισεκατομμυρίου ευρώ. Γιατί άραγε τόση βιασύνη;

Αύξησε τις δαπάνες για εξοπλιστικά προγράμματα κατά 700.000.000 ευρώ. Δαπάνησε 500.000.000 ευρώ για την πρώτη δόση του Επιδόματος Αλληλεγγύης. Ήθελε, άραγε, από τις πρώτες της ημέρες να αποδείξει στο λαό ότι τελικά λεφτά υπάρχουν; Γιατί, όμως, τη δεύτερη δόση του επιδόματος δεν την έδωσε ποτέ;

Αύξησε κατά 200.000.000 ευρώ τις πληρωμές του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, το οποίο το αμέσως επόμενο έτος το περιέκοψε κατά 30%.

Αύξησε κατά 700.000.000 ευρώ τις πληρωμές σε οδοιπορικά, λειτουργικές δαπάνες και προμήθειες του δημοσίου, ενώ το 2010 προέβη αυτόματα σε μία ιδιότυπη στάση πληρωμών στη λογική του δήθεν εξορθολογισμού δαπανών.

Η έκθεση του Υπουργού Οικονομικών επί της εκθέσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου και για τον Απολογισμό των εσόδων και εξόδων του κράτους οικονομικού έτους 2009 που περιλαμβάνεται στο παρόν σχέδιο νόμου, αναγνωρίζει ότι οι δαπάνες του τακτικού προϋπολογισμού μαζί με τους τόκους παρουσιάζουν σημαντική υπέρβαση άνω των προβλέψεων κατά 10,2 δισεκατομμύρια ευρώ, γεγονός που οφείλεται κυρίως σε κονδύλια που διατέθηκαν για τη συμμετοχή του ελληνικού δημοσίου στο μετοχικό κεφάλαιο των πιστωτικών ιδρυμάτων με σκοπό την ενίσχυση της ρευστότητας της αγοράς.

Σήμερα, δηλαδή, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αναγνωρίζει και αποδέχεται θετικά την ενίσχυση του τραπεζικού συστήματος με 28 δισεκατομμύρια ευρώ μέσω του γνωστού Προγράμματος Εγγυήσεων που δημιούργησε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Και αυτό γιατί και η ίδια το υιοθέτησε και σήμερα το εφαρμόζει. Όταν, όμως, ήταν Αντιπολίτευση, λοιδορούσε τη Νέα Δημοκρατία και μας κατηγορούσε ότι μας ενδιαφέρει η εξυπηρέτηση των τραπεζικών συμφερόντων και όχι η ρευστότητα της πραγματικής οικονομίας.

Εμείς αποδείξαμε ως Κυβέρνηση ότι θέλαμε και μπορούσαμε να ενισχύσουμε τη ρευστότητα των ελληνικών επιχειρήσεων. Μέσω του Ταμείου Εγγυοδοσίας Μικρών και Πολύ Μικρών Επιχειρήσεων δανειοδοτήθηκαν με ιδιαίτερα χαμηλό επιτόκιο περισσότερες από πενήντα οκτώ χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις, ενώ τους τελευταίους δεκαεπτά μήνες διακυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ οι χρηματοδοτούμενες επιχειρήσεις δεν ξεπερνούν τις τρεις χιλιάδες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όσον αφορά το μέρος των εσόδων το τελευταίο τρίμηνο του 2009, η εξαρχής αποσυντονισμένη, όμως συνειδητά κατευθυνόμενη, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, δεν ενεργοποιήθηκε, πρώτον, να βάλει στα ταμεία του κράτους 600.000.000 ευρώ, αφού μετέθεσε για το επόμενο έτος την είσπραξη του ειδικού τέλους ακινήτων, το οποίο όμως είχε ήδη εκκαθαριστεί και αναλογούσε στα έσοδα του 2009. Δεύτερον, προσπάθησε τεχνηέντως να απαξιώσει και να απενεργοποιήσει το φορολογικό ελεγκτικό μηχανισμό σε όλη τη χώρα, για να εμφανίσει όσο το δυνατόν μεγαλύτερη υστέρηση εσόδων. Η υστέρηση εσόδων στο πρώτο εννεάμηνο του 2009 ήταν μόλις ένα δισεκατομμύριο ευρώ σε σχέση με το αντίστοιχο του 2008. Το τελευταίο τρίμηνο του 2009, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ κατάφερε ώστε η υστέρηση εσόδων να ξεπεράσει τα 2 δισεκατομμύρια ευρώ. Οι απώλειες, δηλαδή, ήταν διπλάσιες απ' ό,τι στο πρώτο εννεάμηνο που τη διακυβέρνηση της χώρας

ασκούσε η Νέα Δημοκρατία.

Τρίτον, άφησε σε αδράνεια την είσπραξη 2 δισεκατομμυρίων ευρώ παλινωδώντας με την κατάργηση ήδη δρομολογημένων ρυθμίσεων, όπως αυτή της τακτοποίησης ημιυπαίθριων χώρων ή της επιβολής φόρων σε λαχεία και σκάφη αναψυχής, τις οποίες, όπως ήταν άλλωστε αναμενόμενο, επανέφερε το 2010.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πολλά τα στοιχεία και τα περιστατικά –και τα γνωρίζουμε όλοι– που δείχνουν την ανορθοδοξία της Κυβέρνησης. Η Κυβέρνηση παρέλαβε ουσιαστικά ένα πρόβλημα ελλείμματος, το οποίο σε μεγάλο βαθμό ήταν ένα πρόβλημα κοινό για όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξαιτίας της κρίσης και της ύφεσης και κατάφερε πολύ σύντομα με λανθασμένες κινήσεις της να το μετατρέψει σε αδυναμία δανεισμού της χώρας. Και αυτό γιατί όλοι γνωρίζουμε ότι έχασε πολύτιμο χρόνο για να βγει στις διεθνείς αγορές και να δανειστεί με ευνοϊκούς ακόμη τότε όρους.

Στη συνέχεια έχασε την ψυχραιμία της και άρχισε να δυσφημεί την Ελλάδα. Είναι γνωστές οι δηλώσεις περί «Τιτανικού» και «διεφθαρμένης χώρας». Άρχισε το παιχνίδι των διαρροών και των διαψεύσεων για προσφυγή στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, για πώληση ομολόγων στην Κίνα που πυροδότησε το ράλι των spreads. Όταν τελικά αποφάσισε να βγει στο πάρτι των αγορών για δανεισμό, βγήκε δύο φορές χαμένη, γιατί εξαιτίας της αβελητηρίας της και των παλινωδιών της οι κερδοσκόποι δεν έχασαν την ευκαιρία να αυτοπροσκληθούν σε αυτό το πάρτι.

Αυτή η κυβερνητική πολιτική ισοδυναμεί με συνειδητή υποβάθμιση της πιστοληπτικής ικανότητας της χώρας. Από τις ενέργειές της φαίνεται ότι ήθελε να επιτείνει τα μεγέθη της κρίσης, να εμφανίσει τετελεσμένα δημοσιονομικά αδιέξοδα, προκειμένου να δικαιολογήσει μετέπειτα την προσφυγή της στο μνημόνιο.

Άλλωστε, αυτό επιβεβαιώθηκε πρόσφατα από το σοσιαλιστή φίλο του Πρωθυπουργού, τον κ. Ντομινίκ Στρος Καν, ο οποίος δήλωσε ότι ο κ. Παπανδρέου δεν έχανε την ευκαιρία από το 2009 να τον συμβουλευτεί και να συζητούν μαζί τις όποιες κινήσεις. Τότε, βέβαια, η Κυβέρνηση άρχισε να ενδιαφέρεται για τον περιορισμό του ελλείμματος από τον Ιανουάριο του 2010, κάτι που ξέχασε βέβαια να κάνει το τελευταίο τρίμηνο του 2009.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Η ανορθόδοξη και βίαιη, όμως, προσπάθειά της για τον περιορισμό του ελλείμματος έφερε αυτομάτως ασφυξία στην αγορά και επέτεινε την ύφεση. Όμως, το πιο σημαντικό είναι ότι διόγκωσε ανεξέλεγκτα το δημόσιο χρέος.

Ανεξαρτήτως αν επιμκυνθεί ο χρόνος αποπληρωμής και ανεξαρτήτως αν μειωθούν τα επιτόκια του, ο λογαριασμός δεν βγαίνει. Άλλωστε, αυτό το ομολογούν και τα ίδια τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ, όπως η Πρόεδρος της Επιτροπής Οικονομικών της Βουλής κ. Παπανδρέου. Τα δάνεια της τρόικας έρχονται απλώς να αποπληρώσουν τόκους του δημοσίου χρέους, γεγονός που σημαίνει ότι η υποθηκευμένη πλέον οικονομία της χώρας γυρίζει γύρω από τον εαυτό της, διότι το χρέος αυτό αποτελεί πλέον «Λερναία Ύδρα».

Ο Υπουργός Οικονομικών κ. Παπακωνσταντίνου αρχίζει πλέον να χάνει τον αριθμό των αναθεωρήσεων του μνημονίου. Σήμερα μας μιλάει για μια νέα προσπάθεια εξοικονόμησης πόρων ύψους 16,5 δισεκατομμυρίων ευρώ στο πλαίσιο του μνημονίου νούμερο «4».

Άραγε τι προσπαθεί να πετύχει τελικά η Κυβέρνηση με τη συνέχιση αυτής της ανεύθυνης πολιτικής; Τι εννοεί τελικά ο κ. Παπανδρέου μέσω της επαναλαμβανόμενης ρήσης του «να κάνουμε την κρίση ευκαιρία»; Διότι το μόνο που έχει καταφέρει μέχρι σήμερα είναι να καταρρακώσει τη διεθνή αξιοπιστία της χώρας και στη συνέχεια να πλήξει την περηφάνια και την αξιοπρέπεια όλου του ελληνικού λαού, τον οποίο προοδευτικά οδηγεί στην ανέχεια και την εξαθλίωση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ολοκληρώνω και σας

ευχαριστώ για την ανοχή σας.

Η μόνη και τελευταία ευκαιρία που υπάρχει για την Κυβέρνηση είναι να αλλάξει ρότα, ώστε η χώρα να βρει ξανά τη χαμένη της ελπίδα και αισιοδοξία, διότι το ζητούμενο είναι να πετύχουμε την εθνική μας ανάταση και ομοψυχία, δημιουργώντας εκείνες τις προϋποθέσεις που θα φέρουν πραγματικά πλεονάσματα στην οικονομία και θα άρουν τα σημερινά αδιέξοδα για τη χώρα και τους πολίτες τους.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Σταύρο Καλαφάτη.

Το λόγο έχει για δέκα λεπτά ο κ. Μάρκος Μπόλαρης, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στις Σέρρες.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουγα χθες τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος έκανε μία απαρίθμηση των μέτρων τα οποία πήρε η προηγούμενη κυβέρνηση, λέγοντας ότι έκανε και αυτό και εκείνο και το άλλο και στο τέλος φθάσαμε στα όρια της χρεοκοπίας.

Συζητούμε, λοιπόν, για την κύρωση του ισολογισμού και απολογισμού του κράτους για το έτος 2009 και εκ των πραγμάτων η συζήτηση αφορά οικονομικά μεγέθη. Θεωρώ ότι αυτά εκτέθηκαν ουσιαστικά και καίρια τόσο από την εισηγήτρια του ΠΑΣΟΚ κ. Καραθανάση όσο και από τον Υφυπουργό, ο οποίος έκανε ιστορική και λεπτομερή περιγραφή του προβλήματος του κρίσιμου έτους 2009.

Κύριε Πρόεδρε, όμως, είμαστε σε μια εποχή, δυο χρόνια μετά, που το διακύβευμα για την κοινωνία μας είναι η συνοχή. Αυτή η συνοχή θέλει δικαιοσύνη και δημοκρατικό διάλογο. Και είναι σημαντικό να υπογραμμίσουμε αυτή την έλλειψη, αυτήν την απουσία του δημοκρατικού διαλόγου η οποία χαρακτηρίζει την κοινωνία μας, η οποία αρκείται σε παράλληλους μονολόγους στερώντας έτσι το δικαίωμα έκφρασης των πολιτών, οι οποίοι αναζητούν άλλους τρόπους έκφρασης. Αυτό είναι κάτι που δεν αφορά απλά και μόνο την Κυβέρνηση αλλά και το λαό αυτής της χώρας.

Συζητώντας, λοιπόν, για τα φαινόμενα της κρίσης και φεύγοντας από τη λογική του προηγούμενου εισηγητή, ο οποίος μιλούσε για την κρίση του χρέους, για την κρίση του ελλείμματος και για την αδυναμία δανεισμού, θέλω να πω πως αυτά είναι επιφανόμενα σε ένα μεγάλο δομικό πρόβλημα, το οποίο χαρακτηρίζει τη χώρα και την οικονομία. Πρόκειται για ένα πρόβλημα το οποίο ορθά επισημάνθηκε από τον Πρωθυπουργό –το ανέφερε προηγουμένως και ο κύριος Υφυπουργός– και είναι η εμμονή μας σε ένα λάθος παραγωγικό και αναπτυξιακό μοντέλο.

Θέλω, λοιπόν, να υπογραμμίσω ότι εάν σ' αυτήν τη χώρα δεν συζητήσουμε αυτό το στρεβλό παραγωγικό και αναπτυξιακό μοντέλο, θα μείνουμε να συζητάμε για τα αποτελέσματα, αλλά δεν θα έχουμε συζητήσει την αιτία.

Ισχυρίζομαι δηλαδή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το πρόβλημα που αντιμετωπίζει η χώρα είναι βαθύτατα πολιτικό. Και είναι βαθύτατα πολιτικό γιατί λειτουργούμε με εσφαλμένα στερεότυπα, τα οποία φαίνονται στον τρόπο που αντιμετωπίζουμε την Κυβέρνηση. Μέσα στο μυαλό μας έχουμε ακόμα μπερδεμένες τις έννοιες της «κυβέρνησης», του «κόμματος», του «κράτους», της «διοίκησης». Συγχέουμε την έννοια της «κυβέρνησης» με την έννοια της «διοίκησης» με ό,τι μπορεί να σημαίνει αυτό. Πιστεύουμε ακόμη ότι το κράτος μπορεί να είναι ο μεγάλος εργοδότης, άσχετα από το αν υπάρχει δουλειά ή όχι. Εμμένουμε στη λογική μίας κρατικοδίαιτης επιχειρηματικότητας. Ξέρουμε ότι αναπτυξιακοί νόμοι υπάρχουν τα τριάντα-σαράντα τελευταία χρόνια, κάθε φορά το κράτος παρεμβαίνει με αναπτυξιακό επενδυτικό νόμο, κάθε φορά στο τέλος διαπιστώνουμε έλλειμμα, γιατί ακριβώς είναι λάθος το παραγωγικό μας μοντέλο.

Το ίδιο βλέπουμε στον αγροτικό χώρο. Βλέπουμε επιδοτήσεις πάνω σε επιδοτήσεις και κάθε χρονιά είναι λιγότεροι οι αγρότες στα χωριά. Κάθε χρονιά έχουμε μείωση της ποιότητας του αγροτικού προϊόντος, κάθε χρονιά περισσότερες εισαγωγές αγροτικών προϊόντων από το εξωτερικό.

Αντίστοιχα στον τομέα της οικοδομής έχουμε φτιάξει ένα μύθο

ότι μπορεί η οικοδομή να είναι η μεγάλη βιομηχανία, η βαριά βιομηχανία για τη χώρα, ότι διακόσια επαγγέλματα ασχολούνται γύρω απ' αυτήν, λες και είναι ποτέ δυνατόν αυτή η χώρα να συνεχίζει χτίζοντας ατελείωτα πάνω σε ένα μοντέλο το οποίο θέλει κακές κατασκευές, έλλειψη πολεοδομικού σχεδιασμού με ό,τι μπορεί να συνεπάγεται αυτό για τον τόπο.

Η μεγάλη συζήτηση, λοιπόν, την οποία πρέπει να ανοίξουμε είναι: ποιο είναι το παραγωγικό μας μοντέλο; Πώς παρεμβαίνουμε δείχνοντας την αγάπη μας σ' αυτόν τον όμορφο τόπο; Ποια είναι η ποιότητα στην κατασκευή; Ποια είναι η ποιότητα στο προϊόν; Ποια είναι η ποιότητα στις υπηρεσίες και πώς σχεδιάζουμε την έξοδο από την κρίση, η οποία έξοδος από την κρίση αντιμετωπίζεται σήμερα από την Κυβέρνηση, αντιμετωπίζεται με τα νομοσχέδια, αντιμετωπίζεται με τις μεταρρυθμίσεις, αντιμετωπίζεται με τις παρεμβάσεις που γίνονται στον τομέα του δημόσιου;

Όμως χρειάζεται την αντίστοιχη ανταπόκριση από τον πολίτη, από τον επιχειρηματία, από τον παραγωγό, από τον ξενοδόχο, από τον αγρότη κι αυτό είναι το στοίχημα με το οποίο πρέπει να πορευτούμε. Δηλαδή η εμμονή μας σε ένα καινούργιο μοντέλο ανάπτυξης. Ο σωστός όρος επιστημολογικά είναι: «Ένα καινούργιο αναπτυξιακό παράδειγμα, με το οποίο πρέπει να κινηθεί η χώρα». Γιατί στη χώρα αυτή και δυνάμεις ανθρώπινες υπάρχουν και γνώση υπάρχει και δυνατότητες υπάρχουν, αντικειμενικά στην πατρίδα μας.

Εκείνο το οποίο πρέπει να ξεκαθαρίσουμε είναι ότι αλλάζοντας τα στερεότυπα με τα οποία κινούμαστε, μπορούμε, ναι, αυτόν τον τόπο, στον οποίο πληρώνουμε μία φορά τους καθηγητές για να μάθουν τα παιδιά μας ξένη γλώσσα στο σχολείο και ξαναπληρώνουμε φροντιστήρια, σ' αυτόν τον τόπο που πληρώνουμε μία φορά τους καθηγητές για να είναι στην αίθουσα του λυκείου αλλά πληρώνουμε τρεις φορές για να πάνε τα παιδιά στα φροντιστήρια προκειμένου να μπουν στα πανεπιστήμια, σ' αυτόν τον τόπο, ναι, μπορούμε να έχουμε ποιότητα στο σχολείο, ποιότητα στο πανεπιστήμιο για να προσελκύσουμε εδώ, εμείς, ξένους φοιτητές, αντί να διώχνουμε τα παιδιά μας στο εξωτερικό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Αυτά όμως θέλουν μία αλλαγή στο παραγωγικό μοντέλο, στο αναπτυξιακό πρότυπο, στο αναπτυξιακό παράδειγμα το οποίο υπάρχει στην κοινωνία κι αυτή η αλλαγή στο παραγωγικό πρότυπο είναι αυτή η οποία ανοίγει τους ορίζοντες για την Ελλάδα που θέλουμε, για την Ελλάδα που οραματιζόμαστε, για την Ελλάδα που μπορούμε, γι' αυτήν την οποία θέλουμε και στην οποία αξίζει να μείνουν τα παιδιά μας.

Γι' αυτό είμαι, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απολύτως αντίθετος μ' αυτήν την καταστροφολογία, η οποία ξεδιπλώνεται κάποιες φορές μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, κάποιες φορές έξω απ' αυτήν, καταστροφολογία η οποία τσακίζει το ηθικό του κόσμου, τσακίζει το ηθικό των πολιτών και πολλαπλασιάζει τα προβλήματα.

Ο τόπος έχει περάσει πολύ δυσκολότερες στιγμές, πολύ δυσκολότερες απ' αυτές που αποτυπώνονται στο κρίσιμο και δύσκολο 2009, στον ισολογισμό και απολογισμό που καλούμαστε να ψηφίσουμε σήμερα. Και ανταποκρίθηκε, γιατί υπήρχε ο κοινός στόχος, υπήρχε η συστράτευση των Ελλήνων, έγινε συζήτηση στην κοινωνία, έγινε συζήτηση στο πολιτικό προσωπικό της χώρας και μπήκαν στοχεύσεις. Σ' αυτές τις στοχεύσεις είμαστε υποχρεωμένοι να ανταποκριθούμε σήμερα, προτείνοντας ένα άλλο παραγωγικό παράδειγμα για να πορευτεί η χώρα.

Είμαι βέβαιος ότι ο λαός μπορεί, ότι το πολιτικό σύστημα μπορεί, οι δυνάμεις υπάρχουν. Εκείνο το οποίο χρειάζεται είναι η σωστή διάγνωση για να υπάρξει και η σωστή λύση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Μπόλαρη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Ηλείας του ΠΑΣΟΚ κ. Μιχαήλ Κατρίνης.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν ξεκινήσω την τοποθέτησή μου, θα ήθελα να καταδικάσω και εγώ το αποτρόπαιο γεγονός

της δολοφονίας των δύο αστυνομικών που συνέβη χθες, κάτι το οποίο μας συγκλονίζει όλους.

Δράττομαι της ευκαιρίας, με την παρουσία του Υφυπουργού σε αυτήν την Αίθουσα –μιας και καταθέσαμε μαζί με άλλους συναδέλφους μία ερώτηση, μόλις μία μέρα πριν από το τραγικό αυτό γεγονός– να κάνω μία έκκληση στη γενικότερη προσπάθεια περιστολής των δαπανών και εξοικονόμησης, που νομίζω ότι όλοι αντιλαμβανόμαστε και όλοι, σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό τη στηρίζουμε.

Στα θέματα δημόσιας τάξης και δημόσιας ασφάλειας, που αφορούν ειδικά την Ελληνική Αστυνομία, θα έπρεπε, κύριε Υπουργέ, να υπάρξει μια εξαίρεση. Αυτό το λέω, γιατί είναι δύσκολες οι συνθήκες. Αυξάνονται τα φαινόμενα βίας. Αυξάνονται τα φαινόμενα κλοπών και παραβατικών συμπεριφορών. Ο ρόλος της Αστυνομίας είναι σήμερα πολύ πιο σημαντικός, πολύ πιο αναγκαίος, για να μπορέσουμε να εμπεδώσουμε και τη λογική ενός κράτους δικαίου. Νομίζω ότι εκεί θα έπρεπε να υπάρχει τουλάχιστον η αναγκαία υλικότεχνική στήριξη, ώστε να μπορούν και αυτοί οι δημόσιοι λειτουργοί να επιτελούν το ρόλο τους με τις καλύτερες δυνατότες συνθήκες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε τον απολογισμό και ισολογισμό του 2009, ενός έτους, που, κατά την άποψή μου, είναι έτος ορόσημο, διότι σηματοδοτεί οριστικά το τέλος της ανέμελης περιόδου της Μεταπολίτευσης, μιας περιόδου που περιείχε μόνο προνόμια, μόνο παροχές, μόνο εύκολο χρήμα, μόνο τη δυνατότητα δικαιωμάτων για αρκετούς συμπολίτες μας από τις εκάστοτε κυβερνήσεις χωρίς υποχρεώσεις, χωρίς έλεγχο, χωρίς λογοδοσία, χωρίς καμμία δέσμευση. Βεβαίως, το 2009 είναι το έτος, όπου ξεκινάει η μετάβαση σε μια επώδυνη μεν, αλλά πολύ πιο χρήσιμη για τον τόπο και ειδικά για το μέλλον αυτού του τόπου πολιτική πραγματικότητα και πολιτική απόφαση.

Περνάμε, λοιπόν, από την περίοδο της ανευθυνότητας, του λαϊκισμού και της αναξιπιστίας στην περίοδο της σοβαρότητας, της χρηστής διοίκησης και μιας πολιτικής, που, όντας επώδυνη, φιλοδοξεί να είναι κυρίως χρήσιμη για το μέλλον αυτής της χώρας, αυτού του τόπου και των νέων γενεών.

Σταματάνε τα φαινόμενα αριθμών που εναλλάσσονται μέσα σε λίγες ώρες και σε λίγες μέρες και, βεβαίως, η αναξιπιστία που συνοδικά, ως χώρα, είχαμε επιδείξει το προηγούμενο διάστημα.

Θα μου επιτρέψετε, κύριοι συνάδελφοι, να μοιραστώ μαζί σας ένα κείμενο, όπου λέει ότι το κεντρικό συμπέρασμα είναι ότι τα εξωραϊσμένα μεγέθη του προϋπολογισμού που συζητάμε στη Βουλή κάθε χρονιά μετατρέπονται σε όνειδος, όταν ένα χρόνο αργότερα δημοσιοποιηθούν τα πραγματικά μεγέθη του έτους που πέρασε.

«Το γεγονός αυτό της συνεχούς διάψευσης» λέει ο ομιλητής «συσσωρεύει ένα τεράστιο έλλειμμα αξιοπιστίας. Τα μεγέθη του 2007, τα μεγέθη του 2008, αλλά και ο προϋπολογισμός του 2009 θα είναι ακόμη μια θεαματική αποτυχία. Θα επιβεβαιώσουν ότι επαναλαμβάνεται συστηματικά και ενσυνείδητα από την Κυβέρνηση η προσπάθεια παραπλάνησης».

«Η ιστορία επαναλαμβάνεται» συνεχίζει «και, δυστυχώς, καταλήγει στη γελοιοποίηση της χώρας. Γι' αυτό αποτελεί κοινό μυστικό στους κύκλους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ότι η Ελλάδα δεν προσαρμόζεται στις επιταγές της ΟΝΕ και ότι, επίσης, οι όποιες νουθεσίες και επιτηρήσεις δεν αρκούν. Θεωρούν ότι η τωρινή πολιτική ηγεσία της χώρας που στηρίχθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε όλες τις σημαντικές επιδιώξεις –την απογραφή, την αναθεώρηση του ΑΕΠ, τη γρήγορη ολοκλήρωση της διαδικασίας της επιτήρησης– εκμεταλλεύθηκε αυτήν τη συμπαράσταση της επιτροπής, για να μην τηρήσει τις δεσμεύσεις της. Απλώς πιστεύουν ότι η Ελλάδα τούς κορόιδεψε».

Αυτό είναι απόσπασμα ομιλίας του πρώην Πρωθυπουργού κ. Κωνσταντίνου Σημίτη στη συζήτηση του προϋπολογισμού του 2009 στις 19 Δεκεμβρίου του 2008. Το επαναφέρω στη μνήμη σας, γιατί συζητάμε ακριβώς τον προϋπολογισμό αυτής της χρονιάς. Μάλιστα ο πρώην Πρωθυπουργός είχε πει τότε ότι αργά ή γρήγορα θα αναγκαστούμε να πάμε στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, προκαλώντας την αντίδραση, τη χλεύη, την καταδίκη από μια ευρεία πλειοψηφία του πολιτικού συστήματος.

Πολύ απλά ο πρώην Πρωθυπουργός, επεσήμανε την πραγμα-

τικότητα, την οποία, βεβαίως, η τότε κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αρνείτο πεισματικά να παραδεχθεί. Κυρίως, όμως, αρνείτο να πάρει οποιαδήποτε πρωτοβουλία για να αναστρέψει την αρνητική πορεία της.

Ποια είναι η πραγματικότητα; Τα είπε, βεβαίως, πολύ αναλυτικά η εισηγήτριά μας κ. Παπαθανάση. Καλό, όμως, είναι κάποια πράγματα να τα επαναφέρουμε. Η πραγματικότητα είναι η εξής:

Ένα έλλειμμα το οποίο στο προσχέδιο ήταν 1,7%, μετά, στο σχέδιο του προϋπολογισμού, ανέβηκε στο 2% και τον Απρίλιο του 2009 έγινε 3,7%. Δύο ημέρες πριν τις εκλογές τα στοιχεία που δώσαμε μιλούσαν για έλλειμμα ύψους 6%. Η τελική εκτίμηση ήταν 12,7% και τελικά, μετά την αναθεώρηση της EUROSTAT, το έλλειμμα κατέληξε σε 15,4% του ΑΕΠ. Από 5 δισεκατομμύρια, λοιπόν, που ήταν η εκτίμηση στον προϋπολογισμό του 2009, τον οποίο συζητούσαμε το Δεκέμβριο του 2008, έφτασε τελικά στα 36 δισεκατομμύρια ευρώ.

Βεβαίως, είναι πολύ σημαντικό να επαναφέρουμε στη μνήμη ότι με όλα τα επώδυνα μέτρα τα οποία πήρε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το 2010 -με τις οριζόντιες περικοπές μισθών και συντάξεων, με όλα αυτά τα οποία πραγματικά συνιστούν μία πρωτόγνωρη πολιτική πραγματικότητα ευθύνης και ανάληψης του πολιτικού κόστους- καταφέραμε να έρθουμε στην κατάσταση που βρισκόμασταν το Δεκέμβριο του 2008.

Το χρέος το 2009 εκτινάχθηκε από τα 168 δισεκατομμύρια του 2003 στα 298 δισεκατομμύρια, 127% σχεδόν του ΑΕΠ. Βεβαίως, η Ελλάδα ήταν πρωταθλήτρια στην Ευρωζώνη, με μεγάλη διαφορά από τις άλλες χώρες, Ιταλία, Βέλγιο και όλα αυτά -το χρέος και το έλλειμμα που αυξάνονταν- σε μία περίοδο που είχαμε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης.

Σύμφωνα με τα στοιχεία, τα οποία παραθέτει και η έκθεση μέσα, ενδεικτικά για τις ζημιές στις ΔΕΚΟ, μεταξύ 2007 – 2009 είχαμε αύξηση κατά 1,7 δισ. των ζημιών για τις ΔΕΚΟ. Βεβαίως, αυτό αντιστοιχίζεται αριθμητικά στην περικοπή της δέκατης τρίτης και της δέκατης τέταρτης σύνταξης.

Είναι χρήσιμο να τα λέμε αυτά τα στοιχεία, γιατί πρέπει να δικαιολογούμε και, βεβαίως, να εξηγούμε στον ελληνικό λαό ότι αυτές τις αποφάσεις δεν τις παίρνουμε επειδή ξαφνικά η πολιτική ηγεσία τρελάθηκε ή επειδή ξαφνικά η πολιτική ηγεσία αποφάσισε να είναι αυτοκαταστροφική και δυσάρεστη στον κόσμο, αλλά γιατί ακριβώς κάποιες πολιτικές επιλογές μας ανάγκασαν να ισοσκελίσουμε τις σπατάλες και τις ανέμελες πολιτικές του παρελθόντος με επώδυνες μειώσεις.

Στον απολογισμό του 2009 εμφανίζεται υστέρηση εσόδων, η οποία αποδίδεται, βεβαίως, στην οικονομική κρίση, αλλά και στη χαμηλή αποδοτικότητα του φοροεισπρακτικού μηχανισμού, κάτι το οποίο αποτελεί κοινή διαπίστωση. Με το παρόν φορολογικό νομοσχέδιο, το οποίο συζητείται την ίδια ώρα στην αρμόδια επιτροπή, γίνεται μία γενναία προσπάθεια να αναδομηθεί αυτός ο μηχανισμός, που όλοι συμφωνούμε και όλοι λέμε ότι αποτελεί την αχίλλειο πτέρνα στην προσπάθεια να μαζέψουμε έσοδα.

Βλέπουμε, λοιπόν, στον απολογισμό του 2009, στα έσοδα προϋπολογισμού δημοσίων επενδύσεων να έχουμε υστέρηση έναντι των προβλέψεων, λόγω μειωμένης απορρόφησης κονδυλίων από τα κοινοτικά ταμεία -ακόμα μία πολιτική υστέρηση της τότε κυβέρνησης- και, βεβαίως, πρωτογενές έλλειμμα 9,3 δισεκατομμύρια ευρώ όταν είχαμε προβλέψει πλεόνασμα 9,8 δισεκατομμυρίων.

Η παράθεση των αριθμών, δυστυχώς, είναι ανατριχιαστική. Είναι, όμως, καλό να την επαναφέρουμε, γιατί θα πρέπει να μιλάμε με επιχειρήματα και, θα πρέπει να εξηγούμε και τις πολιτικές μας αποφάσεις.

Τώρα, μιλάμε σε μία άλλη πολιτική πραγματικότητα. Έχουν γίνει αρκετά θετικά βήματα. Λειτουργεί σωστά, επιτέλους, η ανεξάρτητη Ελληνική Στατιστική Αρχή. Γίνεται δημοσιοποίηση του δελτίου που βγάζει το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους και αυτό δεν εναπόκειται στη φιλοτιμία ή στην πολιτική απόφαση του Υπουργού, αλλά αποτελεί δέσμευση και υλοποιείται.

Από την 1η Ιανουαρίου του τρέχοντος έτους τα δημοσιονομικά στοιχεία της γενικής κυβέρνησης σε μηνιαία βάση θα είναι κανονικά δημοσιονομικά στοιχεία και όχι ένα μείγμα στοιχείων Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους και Τράπεζας της Ελλάδος.

Λειτουργεί Επιτροπή Απολογισμού και Ισολογισμού, η οποία παρακολουθεί συστηματικά και με συνέπεια την εκτέλεση των στοιχείων της γενικής κυβέρνησης.

Πάρα πολλοί συνάδελφοι αναφέρθηκαν στη λειτουργία του Γραφείου Προϋπολογισμού στη Βουλή.

Ταυτόχρονα, θα υπάρξει μείωση του διαστήματος που μεσολαβεί μεταξύ της ψήφισης ενός προϋπολογισμού και του ελέγχου εκτέλεσής του.

Βέβαια, στο χρόνο που μεσολάβησε μέχρι τη σημερινή συζήτηση έχουν γίνει πάρα πολλές πολιτικές κινήσεις, οι οποίες δείχνουν ότι βρισκόμαστε σε μια κατεύθυνση εξυγίανσης και αλλαγής της παλιάς κακής νοοτροπίας:

Αλλαγές στο φορολογικό σύστημα, αλλαγές στο ασφαλιστικό και του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα -επώδυνες μεν, θεωρούμε όμως, ότι είναι προς τη σωστή κατεύθυνση- αλλαγές και εξυγίανση σε ζημιογόνες ΔΕΚΟ, εργασιακές σχέσεις που ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, μείωση των δημοσίων δαπανών, έλεγχος των δαπανών, συγχώνευση οργανισμών και κατάργηση αμειβόμενων επιτροπών που επιβάρυναν αδικαιολόγητα τον προϋπολογισμό.

Ταυτόχρονα, η εφαρμογή του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», η οποία φιλοδοξεί να συμβάλει στην εξοικονόμηση πόρων, Ενιαία Αρχή Πληρωμών από το δημόσιο, διαφάνεια σε όλο το σκέλος και το εύρος των αποφάσεων με την εφαρμογή του Προγράμματος «ΔΙΑΥΓΕΙΑ», ενιαίο μισθολόγιο.

Στο χώρο της υγείας: ηλεκτρονική συνταγογράφηση, αλλαγή συστήματος προμηθειών και μείωση της φαρμακευτικής δαπάνης. Είναι αρκετά θετικά και σωστά βήματα.

Μιλάμε πλέον, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μια άλλη πραγματικότητα. Μιλάμε για μια νομοθετική πρωτοβουλία μιας Κυβέρνησης που με ευθύνη, με σοβαρότητα και πάνω απ' όλα με προβολή στο μέλλον, προσπαθεί να καταστήσει τους εκάστοτε προϋπολογισμούς όχι πιο αξιόπιστους αλλά απολύτως αξιόπιστους. Ο έλεγχος και η λογοδοσία πλέον αποτελούν υποχρέωση και η χρησιμότητα, η αποδοτικότητα και η λειτουργικότητα των δαπανών αποτελούν δέσμευση της Κυβέρνησης.

Βεβαίως, πολλές από αυτές τις επιλογές που κάνουμε είναι δυσάρεστες, αν και θεωρούμε ότι είναι χρήσιμες. Όμως, η περίοδος δεν προσφέρεται για φιλολαϊκές πολιτικές, γιατί αυτές οι αποφάσεις θεωρούμε ότι ανοίγουν το τελευταίο παράθυρο ελπίδας στη νέα γενιά, η οποία σήμερα πληρώνει και το μεγαλύτερο κομμάτι της κρίσης.

Είναι η μοναδική, είναι η τελευταία σοβαρή προσπάθεια που γίνεται για μια μόνιμη ανάταξη -και όχι προσωρινή- ενός δομικού, ενός χρόνιου προβλήματος, το οποίο υπονομεύει συνολικά τη χώρα, διότι αυτοί οι οποίοι κληροδότησαν το χρέος κατοχυρώνοντας προνόμια και κατακτήσεις και πολύ καλές απολαβές αφήνουν πίσω τους μια κατάσταση που είναι εξαιρετικά ελλειμματική.

Κύριε Υπουργέ, θα πρέπει -και νομίζω ότι η Κυβέρνηση το κάνει σε μεγάλο βαθμό- να υπάρχει μια αναδιανομή των πολιτικών αποφάσεων υπέρ των νέων γενιών, οι οποίες σήμερα βρίσκονται στο περιθώριο, ενώ μπορούν πραγματικά να συμβάλουν σ' αυτήν την προσπάθεια που κάνουμε να αλλάξει ο μηχανισμός, να αλλάξει η νοοτροπία, να αλλάξει η λογική σε αυτήν τη χώρα που όλοι αποδεχόμαστε ότι αποτελεί την «αχίλλειο πτέρνα». Νομίζω ότι πρέπει να υπάρχει μια γενναία αναδιανομή και πολιτικών αποφάσεων, αλλά και πλούτου υπέρ της νέας γενιάς.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Κατρίνη.

Το λόγο έχει η Βουλευτής Καρδίτσας του ΠΑΣΟΚ κ. Μαρία Θεοχάρη.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΧΑΡΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εξέταση του απολογισμού και του ισολογισμού του κράτους είναι μια πάρα πολύ σημαντική διαδικασία, ιδιαίτερα σ' αυτήν την κρίσιμη περίοδο που οι πολίτες της χώρας απαιτούν λογοδοσία και διαφάνεια στα δημοσιονομικά της χώρας.

Καλούμαστε, λοιπόν, σήμερα να συζητήσουμε τον απολογισμό και τον ισολογισμό ενός προϋπολογισμού που θα μείνει στην ιστορία και θα μελετάται από τις επόμενες γενιές ως την πλέον

αντιπροσωπευτική περίπτωση δημοσιονομικής εκτροπής. Μεγαλύτερη απόκλιση μεταξύ σχεδίου προϋπολογισμού και απολογισμού δεν έχει υπάρξει ποτέ στην ιστορία της χώρας.

Ο απολογισμός και ισολογισμός του 2009 είναι η πιο τρανή απόδειξη της κακοδιαχείρισης που έγινε από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Αυτή η κακοδιαχείριση και η δημιουργική λογιστική που ακολουθήθηκε είχε σαν συνέπεια την απόλυτη απώλεια της αξιοπιστίας της χώρας στην Ευρώπη και στις διεθνείς αγορές, την αξιοπιστία που η Κυβέρνησή μας παλεύει σκληρά εδώ και ενάμιση χρόνο να ξανακερδίσει.

Οι αριθμοί μιλούν από μόνοι τους. Όταν τα στοιχεία που στέλναμε στη EUROSTAT έκαναν λόγο για έλλειμμα 6% δύο μέρες πριν από τις εκλογές του Οκτωβρίου, το πραγματικό έλλειμμα ήταν δέκα σχεδόν μονάδες του ΑΕΠ μεγαλύτερο, τη στιγμή που το προβλεπόμενο έλλειμμα από τον προϋπολογισμό του 2009 ήταν μόλις 2%.

Τα μεγέθη είναι τεράστια: 31,5 δισεκατομμύρια ευρώ μεγαλύτερο έλλειμμα από το προβλεπόμενο και 20 δισεκατομμύρια ευρώ μεγαλύτερο από το περιγραφόμενο στα επίσημα στοιχεία. Αυτή η συγκλονιστική διαφορά των 20 δισεκατομμυρίων ήταν ένα τεράστιο πλήγμα για την αξιοπιστία μας.

Μιλάμε για ένα έλλειμμα που τετραπλασιάστηκε μέσα σε έξι μόλις χρόνια και για ένα δημόσιο χρέος που διπλασιάστηκε την ίδια χρονική περίοδο αυξανόμενο από 268 δισεκατομμύρια ευρώ στα περίπου 300 δισεκατομμύρια ευρώ.

Πού είναι, λοιπόν, η δημοσιονομική προσαρμογή που ευαγγελιζόταν ο Κωνσταντίνος Καραμανλής το 2006; Είχαμε την ευκαιρία να βγούμε από την επιτήρηση και να κτίσουμε την οικονομία μας σε σωστές βάσεις και αντ' αυτού στέλναμε ψευδή στοιχεία στους εταίρους μας.

Δύο δισεκατομμύρια έλεγε η επίσημη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση ότι είναι τα χρέη των νοσοκομείων, 6 δισεκατομμύρια ευρώ παραδεχόταν εδώ μέσα ο αρμόδιος Υπουργός. Η αξιοπιστία μας κηλιδώθηκε ξανά και ξανά, εξαιτίας της ανευθυνότητας της προηγούμενης κυβέρνησης, και αυτό δεν είναι ανυπόστατη κατηγορία, αλλά προκύπτει από τους αριθμούς.

Φυσικά η κατάσταση επιδεινώθηκε ακόμη περισσότερο, αφού η διόγκωση του χρέους και του ελλείμματος συνδυάστηκε με την τραγική πτώση της ανάπτυξης και της ανταγωνιστικότητας της χώρας. Ήμασταν στην τέταρτη θέση σε ανάπτυξη το 2003 και κατακυλήσαμε στην ένατη το 2008 στην Ευρώπη των είκοσι επτά. Ήμασταν στην τριακοστή πέμπτη σε ανταγωνιστικότητα στον κόσμο και βρεθήκαμε στην εβδομηκοστή πρώτη σειρά το 2009.

Είναι αλήθεια ότι μεσολάβησαν οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004, που έγιναν τα μεγάλα έργα και σαφώς υπήρξε ανάπτυξη και το 2008 μεσολάβησε η χρηματοπιστωτική κρίση, που πραγματικά κλόνισε και τις ισχυρές οικονομίες ανά τον κόσμο.

Όμως, αυτοί οι παράγοντες δεν δικαιολογούν αυτήν τη μεγάλη απόκλιση. Ο δημοσιονομικός εκτροχιασμός έπαιξε τεράστιο ρόλο στην κατακόρυφη πτώση του ρυθμού ανάπτυξης από 6% το 2003 στο -2,3% το 2009 και γι' αυτό την αποκλειστική ευθύνη την έχει η προηγούμενη κυβέρνηση. Χωρίς αξιοπιστία στις διεθνείς αγορές δεν εισέρχονται κεφάλαια στη χώρα. Χωρίς κεφάλαια δεν γίνονται επενδύσεις και σαφώς δεν δημιουργούνται θέσεις εργασίας.

Επί πεντέμισι χρόνια η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας οδηγούσε τη χώρα στη δημοσιονομική κατάρρευση, δημιουργώντας ένα κράτος υπερτροφικό με ζημιωγόνες ΔΕΚΟ από τη μια και μίζερο και αποδυναμωμένο τον ιδιωτικό τομέα, έναντι του διογκωμένου δημοσίου, από την άλλη.

Είναι αλήθεια ότι κανείς μας δεν είναι άμοιρος ευθυνών για όλη αυτή την κατάσταση. Βεβαίως και εμείς φέρουμε τεράστια ευθύνη, όμως, δεν μπορεί κανείς να αρνηθεί ότι τα προβλήματα διογκώθηκαν με ταχείς ρυθμούς ιδιαίτερα την τελευταία πενταετία.

Η κατάσταση αυτή αντικατοπτρίζεται με ακρίβεια στα στοιχεία που δείχνουν πόσο μεγάλη είναι η απόκλιση του απολογισμού από τον προϋπολογισμό του 2009. Τα καθαρά εισπραχθέντα έσοδα υπολείπονται των προβλέψεων κατά 16,8 δισεκατομμύρια,

ενώ τα φορολογικά έσοδα παρουσιάζουν υστέρηση 12,8 δισεκατομμυρίων. Τι δείχνουν αυτά τα στοιχεία; Την πλήρη κατάρρευση του φοροεισπρακτικού μηχανισμού.

Η εικόνα που παρουσιάζουν τα έξοδα είναι ακόμα χειρότερη. Στα 29,5 δισεκατομμύρια ευρώ ανέρχεται η αύξηση των πραγματικών δαπανών του τακτικού προϋπολογισμού σε σχέση με το 2008, ενώ οι πληρωμές παρουσιάζουν απόκλιση κατά 47,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Οι πληρωμές για την εξυπηρέτηση του χρέους είναι και αυτές αυξημένες και αποκλίνουν από τις προβλέψεις του προϋπολογισμού κατά 39,5 δισεκατομμύρια ευρώ.

Με αυτή, λοιπόν, την τραγική κατάσταση βρέθηκε αντιμέτωπη η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, όταν ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας σε μια ιδιαίτερα δύσκολη συγκυρία, με το ευρώ να βάλεται από τις αγορές και με ένα έλλειμμα αξιοπιστίας που δεν θα μας επέτρεπε να έχουμε αξιώσεις στις διαπραγματεύσεις μας.

Βρεθήκαμε στο χείλος του γκρεμού και κληθήκαμε να πάρουμε τις δύσκολες αποφάσεις, για να αποφύγουμε τη χρεοκοπία. Μπροστά σ' αυτήν την ευθύνη δεν λιποτακτήσαμε. Πήραμε όλα τα απαραίτητα μέτρα για να σώσουμε τη χώρα και συνεχίζουμε να το κάνουμε κάθε μέρα. Μέσα σε ενάμιση μόλις χρόνο η Κυβέρνηση έχει καταφέρει να θεσπίσει μεγάλες διαρθρωτικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις που βελτιώνουν τη δημοσιονομική διαχείριση και ενισχύουν τη λογοδοσία.

Μεταρρυθμίσαμε το δημοσιονομικό σύστημα ενισχύοντας την αξιοπιστία της δημοσιονομικής πολιτικής. Θεσμοθετήσαμε την Ενιαία Αρχή Πληρωμής για τη μισθοδοσία του δημοσίου. Θεσπίσαμε νέο φορολογικό σύστημα. Εξυγιάνουμε τα δημοσιονομικά της χώρας με όλα τα μέσα που έχουμε στη διάθεσή μας. Δημιουργήσαμε Ανεξάρτητη Στατιστική Αρχή και για πρώτη φορά μετά από πεντέμισι χρόνια η Ελλάδα καταθέτει σωστά, ποιοτικά στοιχεία χωρίς αστερίσκους και χωρίς να διακινδυνεύουμε την αξιοπιστία μας.

Εφαρμόζουμε το Πρόγραμμα «ΔΙΑΥΓΕΙΑ», υιοθετήσαμε τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» και σε λίγο καιρό θα λειτουργεί το Γραφείο Προϋπολογισμού στη Βουλή για τον έλεγχο εκτέλεσης και την παρακολούθηση των προϋπολογισμών.

Εξορθολογήσαμε -και προσπαθούμε να το κάνουμε συνέχεια- τις δαπάνες στην υγεία. Εξοικονομήσαμε σημαντικά ποσά, καταργώντας επιτροπές και οργανισμούς, χωρίς ουσιαστικό αντίκειμενο ή λόγω ύπαρξης. Κάναμε περικοπές σε δαπάνες του δημοσίου.

Όμως, συγχρόνως πήραμε και σκληρά, επώδυνα, αλλά αναγκαία και αποτελεσματικά μέτρα. Η αποτελεσματικότητα αυτών των μέτρων καταδεικνύεται από το ότι το έλλειμμα κατέβηκε κατά έξι ολόκληρες ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ. Και είναι η πρώτη φορά που σε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης παρατηρείται τέτοια μείωση του ελλείμματος. Αυτό, βέβαια, δείχνει ότι οι θυσίες του ελληνικού λαού δεν πάνε χαμένες.

Παρ' όλα αυτά, είναι γεγονός ότι το μεγάλο πρόβλημα της χώρας αυτήν τη στιγμή είναι το τεράστιο χρέος, που μόνος τρόπος για να διαχειριστεί είναι να εξαντλήσουμε τις δυνατότητες των αναπτυξιακών μας προοπτικών, να σχεδιάσουμε μια αναπτυξιακή πολιτική που θα ενισχύει την ανταγωνιστικότητα και την παραγωγικότητα της ελληνικής οικονομίας, θα εστιάζεται στην ανάπτυξη των επενδύσεων και στην αύξηση των εξαγωγών.

Αυτό είναι ένα μεγάλο στοίχημα, που πρέπει να το κερδίσουμε. Η Κυβέρνηση είναι αποφασισμένη, νιώθει το βάρος της ευθύνης να επαναφέρει την οικονομία μας στο σωστό δρόμο και να αποκαταστήσει την αξιοπιστία της χώρας. Εργάζεται σκληρά, προκειμένου να μη βρεθεί ποτέ ξανά η Ελλάδα στην κατάσταση που περιήλθε το 2009.

Αυτό, όμως, δεν γίνεται απλά και μόνο επειδή υπάρχει η πρόθεση από πλευράς Κυβέρνησης και η υπομονή από πλευράς πολιτών. Είναι υπόθεση όλων μας. Πρέπει, λοιπόν, να αναγνωρίσουμε όλοι τα λάθη και τις παραλείψεις μας και να αναλάβουμε το μερίδιο της ευθύνης που μας αναλογεί. Χρειάζεται συναίνεση σε αυτήν την τόσο κρίσιμη για την Ελλάδα περίοδο και εθνική συνεννόηση για το καλό του ελληνικού λαού.

Εμείς έχουμε απόλυτη αίσθηση της ευθύνης που μας βαρύνει και με τις δύσκολες αποφάσεις που είμαστε αναγκασμένοι να πάρουμε, το αποδεικνύουμε αυτό καθημερινά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Μαρία Θεοχάρη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Α' Αθηνών του ΠΑΣΟΚ κ. Αθανάσιος Αλευράς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι μια προσεκτική ανάγνωση της έκθεσης πάνω στην οποία σήμερα συζητάμε, αλλά και των εισηγήσεων που εμπεριέχονται σ' αυτήν, δείχνει ανάγλυφα το οικονομικό πρόβλημα το οποίο αντιμετωπίζει η χώρα, ένα πρόβλημα το οποίο δυστυχώς είναι βαθύ, οξύτατο και το οποίο θα μας συντροφεύσει για αρκετό χρόνο ακόμη. Είναι μια μάχη για τη σωτηρία της χώρας, αυτή που ξεκίνησε στα τέλη του 2009, στις αρχές του 2010. Είναι μια μάχη την οποία πρέπει να δώσουμε χωρίς ιδεολογικές παρωπίδες, χωρίς περιττές ιδεολογικές αναφορές, αλλά με το βλέμμα στραμμένο στην πραγματικότητα της χώρας, στα πραγματικά προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζουμε.

Για να προσδιορίσω με ακρίβεια το πρόβλημα της χώρας -είχα την ευκαιρία να το κάνω και εισηγούμενος τον προϋπολογισμό του τρέχοντος έτους- κοιτάζοντας τα νούμερα του απολογισμού του 2009, θα πω ότι είναι -νομίζω- νούμερα τα οποία πρέπει πάντα να επισημαίνουμε και να επισημαίνει και η Κυβέρνηση στους Έλληνες πολίτες, γιατί συχνά ο παραμορφωτικός καθρέφτης των μέσων ενημέρωσης, αλλά και οι φλυαρίες των πολιτικών συσκοτίζουν την εικόνα.

Το 2009 το ελληνικό δημόσιο εισέπραξε 60 δισεκατομμύρια, αγαπητοί συνάδελφοι, και ξόδεψε 155 δισεκατομμύρια. Τα 105 δισεκατομμύρια ήταν η εξυπηρέτηση του δημόσιου χρέους, οι δαπάνες εξυπηρέτησης της δημόσιας πίστης. Δεν καταλαβαίνω με αυτά τα τραγικά μεγέθη, με αυτές τις τραγικές επιδόσεις της ελληνικής οικονομίας πώς μπορούμε να μιλάμε για οτιδήποτε άλλο πέρα από το αυτονόητο καθήκον, την υποχρέωση που έχουμε όλοι μας να συνδράμουμε την προσπάθεια για τη σωτηρία της χώρας. Όλα τα άλλα νομίζω ότι είναι περιττά.

Δεν είναι περιττό να υπομνήσουμε ότι το βάρος για την ανάταξη της οικονομίας της χώρας είναι ασφαλώς στους ώμους του πολιτικού συστήματος, το οποίο είναι υπεύθυνο σε μεγάλο βαθμό για την κρίση αυτή, που, όμως, πρέπει να επιμεριστεί με δίκαιο τρόπο στην ελληνική κοινωνία.

Γιατί μόνο η δίκαιη κατανομή των βαρών για την αντιμετώπιση της δημοσιονομικής κρίσης μπορεί να παράγει μακροχρόνια κοινωνική ισορροπία και συμμετοχή στην προσπάθεια για την εξυγίανση των δημόσιων οικονομικών. Παρ' όλα αυτά νομίζω ότι θα πρέπει και το ελληνικό Κοινοβούλιο -αλλά και η ελληνική κοινωνία- να εξετάσει με πολύ μεγάλη προσοχή τον προϋπολογισμό του 2009, τον απολογισμό του 2009 πια, για να βγάλει τα σωστά συμπεράσματα. Πώς μια κυβέρνηση, δηλαδή, η οποία ξεκίνησε το 2004 με σύνθημα την επανίδρυση του κράτους κατέληξε τελικά το 2009 όχι μόνο να μην επανιδρύσει το κράτος αλλά στην κυριολεξία να το οδηγήσει ένα βήμα πριν από την καταστροφή.

Δεν είναι στις προθέσεις μου ασφαλώς να ισοπεδώσω ή να ασκήσω ισοπεδωτική κριτική στην προηγούμενη κυβέρνηση, αλλά νομίζω ότι αν βγαίνει ένα συμπέρασμα είναι το ότι ο λαϊκισμός, η δημαγωγική νοοτροπία, η αμφισβήτηση των επιτευγμάτων των πολιτικών μας αντιπάλων, η υποτίμηση των προβλημάτων της χώρας, η απόκρυψή τους, όλα αυτά μαζί, το καθένα με διαφορετική βαρύτητα, διαμορφώνουν τις αιτίες που οδήγησαν τη χώρα εδώ που έφτασε και οδήγησαν στη χρόνια αδυναμία της πολιτικής να αντιμετωπίσει το πρόβλημα.

Φτιάχναμε θεσμούς αλλά φτιάχναμε και χρέη. Εξαγγέλλαμε διακηρύξεις αλλά προσθέταμε ελλείμματα. Αυτή η κατάσταση δεν μπορούσε και δεν μπορεί να συνεχιστεί. Είναι ενδεικτικό ότι όλες αυτές οι πολιτικές αιτίες αλλά και η κακή ποιότητας οικονομική διαχείριση στα δημόσια οικονομικά δημιούργησαν αυτό το τραγικό χάλι στην ελληνική οικονομία.

Είναι ενδεικτικό ότι σε μια χρονιά που τα έσοδα του κράτους από τη φορολογία μειώνονται σημαντικά, οι επιστροφές φόρων αυξάνονται κατά 23%. Δεν νομίζω ότι υπάρχει πιο ανάγλυφη παρουσίαση της κακής κατάστασης του φορολογικού μηχανισμού

της χώρας. Δεν υπάρχει καλύτερη αποτίμηση, καλύτερη εξήγηση ότι υπάρχει ένα πάρτι φοροδιαφυγής στη χώρα με εικονικά και πλαστά τιμολόγια τα οποία κατέκλυσαν την αγορά, δούλεψαν μέσα στην αγορά, με αποτέλεσμα το ελληνικό κράτος όχι μόνο να μην εισπράττει φόρους αλλά και να καλείται στην περίοδο της μεγαλύτερης κρίσης της ιστορίας του, να πληρώνει αυξημένες επιστροφές φόρων. Νομίζω ότι τα νούμερα τα οποία υπάρχουν και εδώ στην εισηγητική έκθεση είναι ενδεικτικά.

Θα μου επιτρέψετε να μη σταθώ άλλο στο ζήτημα των δημόσιων οικονομικών, των αριθμών, διότι εν πολλοίς έχει αναλυθεί και να μην επιμείνω και στις αυτονόητες ευθύνες που επωμίζεται η προηγούμενη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, πολύ περισσότερο αν τις δει κανένας συστηματικά σε σχέση με την περίοδο του 2004, όταν ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας.

Είναι εντυπωσιακό πως παρέλαβε μια οικονομία στην καλύτερή της φάση, στις αρχές του 2004, με χρέος κάτω από το 100%, με έλλειμμα, με την απογραφή και με τους Ολυμπιακούς Αγώνες και με τα μεγάλα έργα που γινόντουσαν, κάτω από 6% και οδήγησε μέσα σε πέντε χρόνια -που είχε όλες τις προϋποθέσεις να αξιοποιήσει το θετικό έδαφος των προηγούμενων ετών- την οικονομία της χώρας στην τραγική κατάσταση στην οποία την οδήγησε.

Θα ήθελα όμως με την ευκαιρία, κύριε Υφυπουργέ -και με αυτό να κλείσω- να κάνω την εξής επισήμανση. Πριν από λίγο καιρό είχε οργανώσει το ολλανδικό κοινοβούλιο μια συζήτηση, με τη συμμετοχή των επιτροπών οικονομικών διαφορών κοινοβουλίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πάνω στο ζήτημα της λογοδοσίας, που φαντάζομαι ότι σας είναι πολύ πιο οικείο με τον αγγλικό όρο.

Νομίζω ότι στη χώρα αντιμετωπίζουμε ένα πρόβλημα που έχει να κάνει με τη λειτουργία του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Δεν νομίζω ότι έτσι όπως είναι τα πράγματα η ποιότητα του απολογιστικού ελέγχου που γίνεται στις δαπάνες είναι του επιπέδου εκείνου που θα έπρεπε να έχουμε στη χώρα. Δεν είναι ευθύνη του Ελεγκτικού Συνεδρίου, γιατί το Ελεγκτικό Συνέδριο έχει και συνταγματική αναφορά, αλλά έχει και μία ιστορική διαδρομή το πώς στελεχώθηκε, το πώς δούλεψε και τι εργασία έχει στη διάθεσή του, γιατί -κακά τα ψέματα- δεν έχει ούτε μηχανοργάνωση σπουδαία ούτε πολλά άλλα εργαλεία που έχουν σε άλλες χώρες. Όμως, νομίζω ότι έχει έρθει η ώρα το Υπουργείο Οικονομικών και με αφορμή τη συνταγματική Αναθεώρηση αλλά και πρακτικά ζητήματα, τα οποία έχουν ανακύψει σε σχέση με τη δημοσιονομική διαχείριση, να πάρει μία μεγάλη πρωτοβουλία και να αξιοποιήσει την ευρωπαϊκή εμπειρία, η οποία είναι πάρα πολύ σημαντική και μπορεί να μας οδηγήσει σε μια πολύ καλύτερη αποτύπωση των οικονομικών στοιχείων σε απολογιστικό επίπεδο, να γνωρίζουμε δηλαδή πολύ καλύτερα και πώς πραγματικά εξελίχθηκαν έσοδα και δαπάνες κατά κωδικό και ποια είναι η απόδοση των δαπανών στις οποίες υποβάλλεται ο Έλληνας φορολογούμενος στην ουσία, γιατί τα χρήματα του Έλληνα φορολογούμενου διαχειριζόμεθα. Νομίζω, λοιπόν, ότι μία τέτοια συζήτηση πάνω στο ζήτημα της λογοδοσίας -accountability θα το έλεγα στην τρέχουσα- είναι κάτι περισσότερο από αναγκαίο. Διαφορετικά, δεν θα έχει τη δυνατότητα και το Κοινοβούλιο να εστιάσει πάνω στα πραγματικά προβλήματα διαχείρισης που αντιμετωπίζει η χώρα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Αθανάσιο Αλευρά.

Το λόγο έχει η Βουλευτής Πιερίας του ΠΑΣΟΚ κ. Μαρία Μίχου.

ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτησή μας σήμερα αφορά την κύρωση του απολογισμού και του ισολογισμού του κράτους του οικονομικού έτους 2009.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναμφισβήτητη η διαδικασία εξέτασης του απολογισμού και του ισολογισμού του κράτους δεν μπορεί να είναι μια τυπική διαδικασία. Είναι η λογοδοσία κάθε κυβέρνησης για την εκτέλεση του προϋπολογισμού, που δυστυχώς τα τελευταία χρόνια δεν αντιμετωπίστηκε με ευθύνη, με αποτέλεσμα σήμερα να βρισκόμαστε αντιμέτωποι με την πιο δυσμενή οικονομική συγκυρία των τελευταίων χρόνων. Μέχρι

πρόσφατα, ο εκάστοτε ετήσιος προϋπολογισμός καταρτιζόταν ως τυπική διαδικασία, αφού δεν υπήρχε ιδιαίτερη μελέτη των οικονομικών μεγεθών. Αυτό που γινόταν στην πράξη ήταν μια αύξηση των δαπανών του προηγούμενου έτους από 6% έως 12% και η εκτόξευσή τους πολλές φορές το τελευταίο δίμηνο με στόχο την εξάντληση των πιστωτικών ορίων. Έτσι, τα Υπουργεία θα μπορούσαν να ζητήσουν αυξήσεις στον επόμενο προϋπολογισμό. Αυτή η φαύλη πρακτική ξεπέρασε κάθε όριο το 2009, με αποτέλεσμα να καλούμαστε να συζητήσουμε τον πιο επαχθή απολογισμό στα μεταπολιτευτικά χρονικά.

Δεν χρειάζεται να έχει κανείς ειδικές γνώσεις οικονομικών για να αντιληφθεί την έκταση του δημοσιονομικού εκτροχιασμού. Με μια πρώτη ανάγνωση των διαθέσιμων στοιχείων προκύπτουν τα εξής συμπεράσματα: Πρώτον, ο προϋπολογισμός του 2009 συντάχθηκε με πρωτοφανή προχειρότητα, αφού μόλις το πρώτο τρίμηνο της υλοποίησής του είχε βγει εκτός στόχων. Η αρχική πρόβλεψη για έλλειμμα της τάξης του 2% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος τον Απρίλιο έγινε 3,7%, στη συνέχεια 6% και έφτασε τελικά στο 15,4%.

Δεύτερον, δεν υπήρξε παρακολούθηση της εκτέλεσης της πορείας του προϋπολογισμού, παρά μόνο εκ των υστέρων διαπιστώσεις για μεγάλο χρονικό διάστημα. Γι' αυτό άλλωστε φτάσαμε να έχουμε αυτό το υπέρογκο έλλειμμα. Πέραν αυτών, η προηγούμενη Κυβέρνηση φρόντισε να βλάψει και τη διεθνή εικόνα της χώρας. Με την αποστολή ανακριβών στοιχείων για το έλλειμμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση η Ελλάδα δεν είχε μόνο να αντιμετωπίσει τη δημοσιονομική κρίση, έπρεπε πλέον να διαχειριστεί και τη δυσπιστία των Ευρωπαίων εταίρων αλλά και των αγορών.

Τρίτον, τα αντισταθμιστικά μέτρα που ελήφθησαν δεν ήταν επαρκή όχι για να αντιστρέψουν την κατάσταση, αλλά ούτε και για να κρατήσουν τα προσχήματα μέχρι την τελευταία στιγμή. Αντίθετα, η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, αφού πρώτα μας έφθασε στο χείλος της καταστροφής, δραπετεύσε από την εξουσία, αφήνοντας στη σημερινή Κυβέρνηση τη σωτηρία της χώρας.

Τέταρτον, η έλλειψη χρηστής διαχείρισης, σε συνδυασμό με τη μείωση του ρυθμού ανάπτυξης από το 6% το 2003 στο μείον 2,3% το 2009, ευθύνονται, κατά την άποψή μου, για τον τριπλασιασμό του ελλείμματος, που από το 5,6% έφθασε στο 15,4%, και τον σχεδόν διπλασιασμό του δημόσιου χρέους την ίδια περίοδο. Αυτά έγιναν από μία κυβέρνηση η οποία είχε θέσει τη χώρα σε τριετή επιτήρηση. Δεν μπορώ να φανταστώ το μέγεθος του δημοσιονομικού εκτροχιασμού αν η πορεία της διετίας 2007-2009 είχε ξεκινήσει από το 2004.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν χωρά αμφιβολία ότι ο τρόπος με τον οποίο καταρτιζόνταν και εκτελούνταν οι προϋπολογισμοί ήταν ανορθολογικός και αδιέξοδος. Για το λόγο αυτόν η Κυβέρνηση με πρόσφατη νομοθετική πρωτοβουλία ανέλαβε να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις, ώστε οι προϋπολογισμοί από εδώ και στο εξής να στηρίζονται σε πραγματικά δεδομένα και να εκτελούνται επαρκώς.

Με το ν.3871/2010 εισήχθησαν οι εξής καινοτομίες:

Πρώτον, γίνεται πλέον υποχρεωτική η τακτική ανάρτηση αναφορών και η δημοσιοποίηση στοιχείων εκτέλεσης του προϋπολογισμού. Σε περίπτωση που διαπιστωθούν υπερβάσεις δαπανών πάνω από το αποθεματικό τότε συντάσσεται υποχρεωτικά συμπληρωματικός προϋπολογισμός.

Δεύτερον, δημιουργείται Διεύθυνση Προϋπολογισμού σε κάθε Υπουργείο. Ο προϊστάμενος έχει την αρμοδιότητα της χρηστής και αποτελεσματικής οικονομικής διαχείρισης του Υπουργείου αλλά και των εποπτευόμενων φορέων.

Τρίτον, καθιερώνεται η σύνταξη τριετούς μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού πλαισίου στρατηγικής. Περιλαμβάνει τους στόχους της Κυβέρνησης για την επόμενη τριετία.

Τέταρτον, ιδρύεται ανεξάρτητο Γραφείο Προϋπολογισμού στη Βουλή για την παρακολούθηση και τον έλεγχο της εκτέλεσης του προϋπολογισμού. Θα συμβάλει στην προσπάθεια τήρησης των δημοσιονομικών στόχων που έχουν τεθεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συγκεκριμένη μεταρρύθμιση, κατά την άποψή μου, είναι πολύ σημαντική καθώς θα αποτελέσει τον προστατευτικό μανδύα για το σύνολο του κυβερνητικού

έργου. Μέσα από τους αυστηρούς κανόνες διαχείρισης η εξοικονόμηση πόρων που επιτυγχάνεται καθημερινά θα έχει αξία στο χρόνο. Οι θυσίες του ελληνικού λαού, που είναι ιδιαίτερα σημαντικές, θα πιάσουν τόπο και δεν θα είναι έρμαιο μιας τυχόν ανεύθυνης μελλοντικής διαχείρισης του κρατικού πλούτου.

Μάλιστα η συγκεκριμένη προσπάθεια δεν είναι μεμονωμένη. Συνοδεύεται και από άλλες πρωτοβουλίες σ' αυτή την κατεύθυνση, όπως είναι η μετατροπή της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας σε ανεξάρτητη αρχή, έτσι ώστε ανεπηρέαστη από πολιτικές παρεμβάσεις να υλοποιεί το έργο της, η δημιουργία Ενιαίας Αρχής Πληρωμών για το δημόσιο τομέα, ο εξορθολογισμός των δαπανών στον τομέα της υγείας με μέτρα όπως η ηλεκτρονική συνταγογράφηση και η επαναφορά της λίστας των φαρμάκων και η μεταρρύθμιση στην τοπική αυτοδιοίκηση με το Πρόγραμμα «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πορεία προς την ανόρθωση της ελληνικής οικονομίας είναι αγώνας ταχύτητας, αλλά πάνω απ' όλα είναι αγώνας αντοχής. Ο νέος οδικός χάρτης για τη σύνταξη του προϋπολογισμού μιλάει για τη δημιουργία πλεονασμάτων.

Το παραγωγικό μοντέλο που εφαρμόστηκε μέχρι σήμερα, αν και συνέβαλε στη δημιουργία μιας μακράς περιόδου ευημερίας των πολιτών, έχει εξαντλήσει τα όριά του και δεν μπορεί να προσφέρει άλλο προς αυτήν την κατεύθυνση. Πρέπει, λοιπόν, να αντιληφθούμε ότι χρειάζεται αλλαγή του μοντέλου με το οποίο παράγει πλούτο η χώρα μας. Πρέπει να στραφούμε σε νέες, καινοτόμες επενδύσεις, οι οποίες θα έχουν το βλέμμα στραμμένο στο εξωτερικό, στις διεθνείς αγορές. Επίσης, πρέπει να οργανώσουμε τον τουρισμό μας, ώστε η ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών να ανταποκρίνεται στις νέες. Έτσι θα μπορούσαμε να αυξήσουμε την επισκεψιμότητα στους τουριστικούς προορισμούς. Χρειάζεται να αναδιαρθρώσουμε την αγροτική παραγωγή στρεφόμενοι σε ποιοτικά ελληνικά προϊόντα, αξιοποιώντας παράλληλα το συγκριτικό μας πλεονέκτημα που λέγεται «μεσογειακή διατροφή». Πρέπει να εξάγουμε πλέον περισσότερα προϊόντα διατροφής από όσα εισάγουμε, να συνδέσουμε την έρευνα που παράγουν τα ελληνικά πανεπιστήμια με τις δυνατότητες κάθε περιφέρειας, να επενδύσουμε στον άνθρωπο και τις δυνατότητές του. Μόνο έτσι θα βρούμε μία και καλή από τα σημερινά αδιέξοδα.

Σημαντικό ρόλο σε αυτήν τη διαδικασία καλείται να παίξει η αυτοδιοίκηση. Με την εφαρμογή του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» η περιφερειακή ανάπτυξη περνά στις τοπικές κοινωνίες και σε μεγάλο βαθμό εξαρτάται από την ικανότητά τους να απαντήσουν στη μεγάλη αυτή πρόκληση. Πρέπει να αποδείξουν ότι είναι σε θέση να εκπληρώσουν αποτελεσματικά αρμοδιότητες, τις οποίες διεκδικούσαν εδώ και χρόνια. Και πιστεύω ότι θα τα καταφέρουν, αρκεί να συνδυάσουν σωστά δύο παραμέτρους: Την καλή γνώση των τοπικών προβλημάτων με την εφαρμογή ενός μακροπρόθεσμου αναπτυξιακού σχεδίου.

Το σχέδιο αυτό για την Πιερία, τον τόπο καταγωγής μου, πιστεύω ότι πρέπει να στηρίζεται σε δύο βασικούς πυλώνες: Τον τουρισμό, με όλες τις εναλλακτικές μορφές του –και απ' όσο γνωρίζω είναι περίπου δεκαοκτώ αυτές που μπορούν να συνδυαστούν στο βασικό τουριστικό μας προϊόν– και την αγροτική παραγωγή. Κι έχουμε πολλά καλά παραδείγματα, πολλούς καλούς πρότυπους συνεταιρισμούς. Μάλιστα, μία ομάδα παραγωγών έχει χαρακτηριστεί από την κ. Μποέλ ως η καλύτερη της Ευρώπης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Αυτοί οι πυλώνες με τη σειρά τους θα στηρίξουν τη ροή κεφαλαίων και στους υπόλοιπους κλάδους της τοπικής οικονομίας. Οι δυνατότητες στις περιφέρειες είναι πάρα πολλές και τις γνωρίζουμε.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι για το στοίχημα της ανάπτυξης πρέπει να συμβάλουμε όλοι και το χρωστάμε στις επόμενες γενεές.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Μαρία Μίχου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία, παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, δεκαεννέα μαθητές και μαθήτριες και επτά εκπαιδευτικοί από το 2ο Δημοτικό Σχολείο Κάρλας Ριζομύλου Μαγνησίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Στην Ολομέλεια της Βουλής λειτουργεί η νομοθετική εργασία και σήμερα η συνεδρίαση αφορά στην «Κύρωση Απολογισμού και Ισολογισμού του Κράτους, οικονομικού έτους 2009».

Ο κ. Σαχινίδης είναι ο Υφυπουργός Οικονομικών, που είναι γείτονας Θεσσαλός Βουλευτής.

Ο κ. Ροντούλης βρίσκεται στην Αίθουσα, ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, Βουλευτής Λάρισας.

Πριν από λίγο κατέβηκε από το Βήμα η κ. Μαρία Θεοχάρη, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ του Νομού Καρδίτσας.

Η Βουλή και πάλι σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Β' Πειραιά, κ. Δημήτριος Λιντζέρης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Και βεβαίως, αγαπητά παιδιά, προεδρεύει και η εκ Μαγνησίας ορμώμενη κ. Ροδούλα Ζήση, η οποία για λόγους σεμνότητας δεν το ανέφερε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα στη Βουλή για την κύρωση απολογισμού και ισολογισμού του κράτους του οικονομικού έτους 2009. Ο προϋπολογισμός του 2009, βέβαια, καταρτίστηκε από τη Νέα Δημοκρατία και εκτελέστηκε από αυτήν κατά τα δέκα δωδέκατά του.

Η συζήτηση αυτή έχει νόημα, αν μπορούσαμε να εκτιμήσουμε με επίσημα στοιχεία την αξιοπιστία αυτού του προϋπολογισμού και να βγάλουμε συμπεράσματα για το μέλλον.

Πράγματι προκαλεί νομίζω θλίψη και οργή η αποκάλυψη της πραγματικότητας, ιδιαίτερα αν συνδυαστεί με τις προβλέψεις των συντακτών του προϋπολογισμού αυτού.

Αποτελεί παράδειγμα ανευθυνότητας, παράδειγμα επικινδυνότητας, παράδειγμα προς αποφυγή του τρόπου διακυβέρνησης της χώρας. Τι να πει κανείς, όταν το έλλειμμα ξεκινά με πρόβλεψη 2%, την άνοιξη ανεβαίνει στο 3,7%, το φθινόπωρο στο 6% και εν τέλει το χειμώνα πηγαίνει στο 15,4%; Και αυτός ο παγερός χειμώνας έπεσε επί των κεφαλών του ελληνικού λαού και του ελληνικού κράτους.

Αλήθεια, πώς μπορεί να αισθάνονται οι Βουλευτές, της Νέας Δημοκρατίας εν προκειμένω -πολλοί των οποίων ψήφισαν αυτόν τον προϋπολογισμό, όταν προέβλεπε έλλειμμα 2%, δηλαδή, σε απόλυτο νούμερο χρέος 5 δισεκατομμυρίων- να βλέπουν σήμερα το έλλειμμα να καταλήγει στο ιλιγγιώδες ποσό των 36 δισεκατομμυρίων;

Κυρίες και κύριοι, αυτή η κυβέρνηση που κατέθεσε αυτόν τον προϋπολογισμό, κατά τη γνώμη μου αποτελεί τον ορισμό της ανευθυνότητας και εθνικά επικινδυνής κυβέρνησης. Και βέβαια, δεν είναι τυχαίο που αποχώρησε πανικόβλητη, κάτω από το βάρος των μεγάλων ευθυνών της, αφήνοντας άλλους να βγάλουν τα κάστανα από τη φωτιά, τη φωτιά που αυτή άναψε.

Προβληματίζει ιδιαίτερα η αλαζονεία και η εμμονή πολλών των ομιλητών της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίοι εξακολουθούν να βλέπουν την πραγματικότητα μέσα από παραμορφωτικούς φακούς. Αυτή την πλαστή πραγματικότητα τη βλέπουν, όμως, μόνο αυτοί. Όλοι οι άλλοι και κυρίως ο ελληνικός λαός βλέπουν, αλλά και βιώνουν την πραγματικότητα. Αυτοί, λοιπόν, έχουν καταλογίσει τις ευθύνες και προσβλέπουν την έξοδο από την κρίση στη σημερινή Κυβέρνηση και στο σημερινό Πρωθυπουργό.

Προκαλεί μάλλον θυμηδία ο ισχυρισμός του εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας ότι το έλλειμμα εκτοξεύθηκε, όπως λέει, επειδή δεν πήρε έγκαιρα μέτρα το ΠΑΣΟΚ τους δύο τελευταίους μήνες του 2009. Και είναι επιχείρημα έωλο και παιδαριώδες, που εκτιμώ ότι δεν πείθει ούτε τον σκληρό πυρήνα των οπαδών της παράταξής τους. Την ίδια ιλαρότητα προκαλεί και το επιχείρημα

ότι το ΠΑΣΟΚ ευθύνεται για την προσφυγή στο μηχανισμό στήριξης.

Οι αριθμοί, κυρίες και κύριοι, είναι αμελίκτοι. Η Νέα Δημοκρατία παρέλαβε χρέος της τάξης των 168 δισεκατομμυρίων ευρώ και παρέδωσε χρέος της τάξης των 298 δισεκατομμυρίων ευρώ. Σε πέντε χρόνια, δηλαδή, διπλασίασε περίπου το χρέος που το ελληνικό κράτος είχε δημιουργήσει από την ίδρυσή του.

Γι' αυτό, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, καλά θα κάνετε, να κάνετε την αυτοκριτική σας, να συμβάλετε θετικά από τη θέση που σας έταξε ο ελληνικός λαός και να συμμετάσχετε, αν μπορείτε, στην πορεία ανόρθωσης της χώρας. Είναι λυπηρό που ακόμα και σήμερα ακούγονται από τον Αρχηγό σας συνταγές μαθητευόμενων μάγων για περιορισμό του ελλείμματος και του χρέους εδώ και τώρα. Είναι οι ίδιες συνταγές που οδήγησαν τη χώρα σε αυτό το αδιέξοδο.

Αν, λοιπόν, δεν μπορείτε να συμμετέχετε στην εθνική ανάγκη ανόρθωσης της χώρας, μην εκμεταλλεύεστε τα συναισθήματα των πολιτών, οι οποίοι πραγματικά στενάζουν κάτω από το βάρος της οξείας οικονομικής κρίσης που εσείς προκαλέσατε κατά κύριο λόγο. Και λέω κατά κύριο λόγο, γιατί δεν είναι ανεύθυνη η σήμερα κυβερνώσα παράταξη ούτε στο παρελθόν, αλλά ούτε και στις μέρες μας. Έχουμε και εμείς ευθύνες, τις οποίες πρέπει να τις αναλογιστούμε και πρέπει να επανορθώσουμε όπου επισημαίνουμε ότι δεν κινούμαστε στη σωστή κατεύθυνση.

Κυρίες και κύριοι, όλοι γνωρίζουμε τη δραματική κατάσταση της ελληνικής οικονομίας. Όλοι αντιλαμβανόμαστε ότι το φάντασμα της κατάρρευσης πλανάται ακόμη πάνω από τη χώρα. Τα μεγάλα οξυμένα και πολλαπλά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας δεν τα έχουμε περάσει. Είναι ακόμα μπροστά μας. Με την προσφυγή στο μηχανισμό στήριξης, η Ελλάδα κατάφερε να εξασφαλίσει παράταση στην επιβίωσή της, παραμένοντας στη Ζώνη του ευρώ.

Χρειάζεται εδώ να θυμίσω πως στα κραχ που έχουν συμβεί στο παρελθόν δεν κινδύνευαν ποτέ οι έχοντες. Οδηγήθηκαν, όμως, στην απόλυτη εξαθλίωση οι μη προνομιούχοι, οι μισθωτοί, οι άνεργοι και οι συνταξιούχοι.

Άλλωστε, την προσφυγή στο μηχανισμό της στήριξης δεν την υπαγόρευσε, κύριοι της Ελάσσονος Αντιπολίτευσης, ούτε η πλουτοκρατία, ούτε οι ξένοι κερδοσκόποι, ούτε ο διεθνής καπιταλισμός, ούτε ο ιμπεριαλισμός. Υπόλογη γι' αυτή την προσφυγή είναι στο σύνολό της η πολιτική τάξη της χώρας για την ανικανότητά της να αντιμετωπίσει τα μεγάλα και υπαρκτά προβλήματα που επί χρόνια είχαν ήδη κτυπήσει κόκκινο. Υπόλογη είναι η μη παραγωγική Ελλάδα, η Ελλάδα της αυταρέσκειας, της υπερκατανάλωσης, της ήσσονος προοπτικής, η Ελλάδα της ανομίας, της διαπλοκής, της δημαγωγίας, του λαϊκισμού, της διαφθοράς.

Κύριοι της Κυβέρνησης, έχουμε να κάνουμε πάρα πολλά ακόμα στην κατεύθυνση του να βάλουμε την Ελλάδα στο σωστό δρόμο της χρηστής διακυβέρνησης.

Η Κυβέρνηση, βέβαια, πετυχαίνει τους στόχους για μείωση του ελλείμματος. Η μείωση κατά 6% την προηγούμενη χρονιά είναι αξιοσημείωτη και σημαντική. Επιτεύχθηκε με τις θυσίες του ελληνικού λαού. Έχει, όμως -επιμένω- να κάνει πολλά ακόμη. Οφείλει να αναλογιστεί ότι τώρα αρχίζουν τα δύσκολα και να το πει με ειλικρίνεια στον ελληνικό λαό. Οφείλει τώρα να συγκροτήσει ένα συνεκτικό, εφαρμόσιμο εθνικό αναπτυξιακό σχέδιο, το οποίο θα αμβλύνει τις δυσμενείς επιπτώσεις των μέτρων που έχουν ληφθεί. Καλείται εκ των πραγμάτων να συμβιβάσει δυο αντιφατικά πράγματα: την επίτευξη της δημοσιονομικής εξυγίανσης και τον απεγκλωβισμό της χώρας από τα δεινά μιας παρατεταμένης ύφεσης. Γι' αυτό και χρειάζεται η αξιοποίηση όλων των παραγωγικών δυνατοτήτων του τόπου, η αξιοποίηση όλων των συγκριτικών πλεονεκτημάτων του. Η οριστική έξοδος από την κρίση δεν μπορεί παρά να στηριχθεί σε ένα εθνικό σχέδιο αλλαγών και μεταρρυθμίσεων, που θα υπερβαίνει τις συμβατικές υποχρεώσεις που μας επιβάλλει το μνημόνιο και θα κατανέμει δίκαια τα βάρη.

Κύριε Υπουργέ, αν θέλετε να εισπράξετε οφειλές, εφαρμόστε στην πράξη φορολογική δικαιοσύνη. Υπάρχουν τρόποι και τους γνωρίζετε. Δεν θα τους βρείτε, βέβαια, στέλλοντας στη δικαιοσύνη μικροοφειλές στις εφορίες ολίγων ευρώ, γιατί αρκετή ύλη έχει η ελληνική δικαιοσύνη. Μη δίνετε κι άλλη ύλη, η οποία

θα καταλήξει αντικειμενικά σε αρνησιδικία. Αναφέρομαι στην παραπεμπή στη δικαιοσύνη κάποιων οφειλετών από 0 έως 5.000 ευρώ. Βρείτε ένα σωστό τρόπο να εισπράξετε –και έχετε δικίο ότι πρέπει να εισπράξετε και πρέπει να αλλάξει το φορολογικό σύστημα- αυτές τις οφειλές, χωρίς, όμως, να δημιουργείτε περαιτέρω αδιέξοδο. Μπορείτε, λοιπόν, να τα βρείτε αυτά και αναψηλαφώντας τον κατάλογο των ανεϊσπρακτων οφειλών των 35 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Αλήθεια, κύριε Υπουργέ, καθυστερείτε στη δημοσίευση αυτών των ονομάτων. Το έχει υποσχεθεί από αυτό το Βήμα ο Πρωθυπουργός. Προχωρήστε να το κάνετε πράξη.

Βέβαια, θα σας πω και ακόμη ένα παράδειγμα: Μπορείτε να στείλετε τη ΣΔΟΕ στο ημικρατικό –κοινοφελούς χαρακτήρα «Ερρίκος Ντυνάν» να δείτε ότι εκεί μέσα λειτουργεί μια ιδιωτική κλινική κατά παράβαση κάθε νόμου και κάθε έννοιας δικαίου. Θα δείτε, λοιπόν, ότι παρά τη γνωμοδότηση τμήματος του Νομικού Συμβουλίου του κράτους, εκεί καλά κρατεί. Και, βέβαια, όλα αυτά ξεκίνησαν επί κ. Αβραμόπουλου.

Είμαστε, όμως, περίπου ενάμιση χρόνο Κυβέρνηση και πρέπει να πάρουμε μέτρα, κύριε Υπουργέ.

Τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλω να πω ότι η χώρα μας ή θα γίνει παραγωγική ή θα διολισθαίνει ολοένα και περισσότερο στη δίνη αυτής της πρωτοφανούς κρίσης. Η σημερινή συζήτηση φέρνει στο φως συγκεκριμένα ερωτήματα που πολλοί συνάδελφοι από όλες τις πτέρυγες έχουν κατά καιρούς διατυπώσει εδώ στο Κοινοβούλιο: Μπορεί η χώρα μας να καταρτίσει ένα εθνικό αξιόπιστο προϋπολογισμό; Μπορεί να ελέγξει αν επετεύχθηκαν οι στόχοι του; Μπορεί να δεσμεύσει αυτός την πολιτεία και τις παραγωγικές δυνάμεις; Θα έχουμε και στο μέλλον, εν τέλει, τέτοιες συζητήσεις σαν τη σημερινή, όπου ψηφισμένοι προϋπολογισμοί καταλήγουν να αποτελούν μνημεία ανευθυνότητας;

Έχω να πω κάτι εδώ, που δεν έχει ακουστεί επαρκώς αυτό το διάμερο της συζήτησης.

Είχα την ευκαιρία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να εισηγηθώ το ν. 3871/2010 για τη δημοσιονομική διαχείριση και ευθύνη. Είναι ένας πολύ σημαντικός νόμος, ο οποίος αναμφίβολα μπορεί να αποτελέσει ένα σημαντικό, καθοριστικό και στέρεο βήμα στην έξοδο από τη δημοσιονομική κρίση με την εγκατάσταση δημοσιονομικής εξυγίανσης, εξορθολογισμού των δημοσίων δαπανών και κυρίως, με το να γίνεται ο προϋπολογισμός εύληπτος, ορατός και ελέγξιμος από το Κοινοβούλιο και στον ελληνικό λαό.

Πιστεύω ότι τέτοια μέτρα πρέπει να προωθούνται διαρκώς –και το κάνει αυτό αυτή η Κυβέρνηση- τέτοια μέτρα χρειάζονται, κατά τη γνώμη μου και όχι συνταγματικές εγγυήσεις έξωθεν προτεινόμενες ή επιβαλλόμενες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πιστεύω ότι ποτέ στο μέλλον καμιά Κυβέρνηση καμιάς παράταξης δεν θα καταρτίσει τέτοιο αναξιόπιστο προϋπολογισμό, όπως αυτόν του 2009. Ο λαός αντιλαμβάνεται την κρίσιμότητα της κατάστασης και είναι έτοιμος να στηρίξει, προκειμένου η χώρα να ορθοποδήσει.

Εμείς, όμως, εδώ οφείλουμε να γνωρίζουμε ότι το διακύβευμα δεν είναι το κυβερνητικό παρόν της παράταξής μας ούτε η κυβερνησιμότητα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Το διακύβευμα είναι οι ανάγκες και οι απαιτήσεις της πατρίδας μας. Εδώ πρέπει να σταθούμε στο ύψος μας, εφ' ω ετάχθη έκαστος.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Λιντζέρη.

Καλώ στο Βήμα το Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ του Νομού Άρτας, κ. Δημήτριο Τσιρώνη.

Παρακαλώ, κύριε Τσιρώνη, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε τις δύο τελευταίες ημέρες τον απολογισμό και ισολογισμό του κράτους του έτους 2009, ένα έτος κρίσιμο, ένα έτος ορόσημο, ένα έτος σταθμός για την μετέπειτα πορεία και εξέλιξη της ελληνικής οικονομίας και της χώρας. Είναι ένα έτος που καταδεικνύει με τον πιο ανάγλυφο και αναπόδραστο τρόπο, μέσω της εξέλιξης μιας σειράς μεγεθών του απολογισμού και του ισολογισμού, το πώς έχουμε φθάσει

στη σημερινή κατάσταση, όπου το δημοσιονομικό πρόβλημα απειλεί τη χώρα με κατάρρευση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν ο προϋπολογισμός του κράτους θεωρείται το πιο σημαντικό νομοθέτημα του έτους, θεωρώ ότι ο ισολογισμός και ο απολογισμός του κράτους, η κύρωσή τους, θα έπρεπε να είναι ακόμη πιο σημαντική, καθώς αφορά την ίδια την αξιοπιστία του κράτους, την ίδια την αξιοπιστία του Κοινοβουλίου, την ίδια την αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος και του πολιτικού κόσμου. Ότι δηλαδή η εκτέλεση ενός προϋπολογισμού θα γίνεται χωρίς ιδιαίτερες ή σημαντικές αποκλίσεις, δείγμα συνέπειας και υπευθυνότητας της εκτελεστικής εξουσίας, δείγμα συνέπειας και αξιοπιστίας της εκάστοτε κυβέρνησης.

Όταν, όμως, συμβαίνει το αντίθετο, δηλαδή εμφανίζονται και παρουσιάζονται τεράστιες, μεγάλες αποκλίσεις στα μεγέθη του προϋπολογισμού, όπως έγινε με την εκτέλεση του προϋπολογισμού του 2009, αυτό που συζητάμε σήμερα στον απολογισμό και στον ισολογισμό αυτού του έτους, που αποτελεί το αντικείμενο της σημερινής μας συζήτησης, τότε τι μπορεί να υποθέσει κανείς, τι πρέπει να υποθέσει κανείς, τι μπορεί να πιστεύει ο πολίτης; Ότι η άσκηση της οικονομικής πολιτικής της χώρας, ότι η άσκηση της δημοσιονομικής πολιτικής της χώρας γίνεται τυχαία, με ανεύθυνο τρόπο, ως αποτέλεσμα μιας πολιτικής ασυνέπειας. Αυτή είναι η πραγματικότητα, αν θέλουμε να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους.

Δυστυχώς, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, η κυβέρνηση μας με τις τεράστιες αποκλίσεις στον προϋπολογισμό του 2009, υπονόμωσε την άσκηση της οικονομικής πολιτικής της χώρας, υποδαύισε την άσκηση της δημοσιονομικής πολιτικής, την κατάρτιση και την εκτέλεση του προϋπολογισμού.

Ο προϋπολογισμός μιας χώρας είναι εργαλείο στα χέρια μιας κυβέρνησης. Το ξέρετε, κύριε Υπουργέ, είστε οικονομολόγος. Είναι εργαλείο με τις αυξομειώσεις των μεγεθών του προϋπολογισμού, με τις εμφανίσεις πλεονασμάτων ή ελλειμμάτων. Είναι ένα εργαλείο σημαντικό με το οποίο μπορεί μια κυβέρνηση να ασκήσει τη δημοσιονομική πολιτική, το ένα μέρος της οικονομικής πολιτικής. Το άλλο μέρος είναι η νομισματική πολιτική, τα επιτόκια. Είναι πολύ σημαντικό το γεγονός ότι αυτό το εργαλείο, εάν το κάνουμε με συνειδητό τρόπο, εάν το εφαρμόσουμε ως συνέπεια μιας άσκησης δημοσιονομικής πολιτικής, στο πλαίσιο μιας συνολικής οικονομικής πολιτικής, με συνέπεια να έχουμε μικρές αποκλίσεις, τότε η πολιτική θα θεωρείται επιτυχής, τα δημοσιονομικά προβλήματα θα απομακρύνονται, ενώ θα δομείται ένα ασφαλές οικονομικό περιβάλλον, ως προϋπόθεση για την οικονομική ανάπτυξη μιας χώρας.

Όταν, όμως, ο προϋπολογισμός αποτύχει, πέσει έξω, εμφανίσει δηλαδή τεράστιες αποκλίσεις, όπου τα έσοδα υστερούν κατά πολύ, ενώ τα έξοδα διογκώνονται υπέρμετρα, όπως προκύπτει από τη συζήτηση του απολογισμού και του ισολογισμού του 2009, τότε τα δημοσιονομικά προβλήματα που δημιουργούνται γίνονται θηλιά, από την οποία όσο προσπάθειες να ξεφύγεις τόσο αυτή σφίγγει πιο πολύ και σε πνίγει.

Αυτό συνέβη το 2009. Η υλοποίηση, εκτέλεση του προϋπολογισμού του 2009 από την κυβέρνηση Καραμανλή ήταν πλήρως αποτυχημένη. Τα έσοδα του κράτους κατέρρευσαν, οι ελεγκτικοί μηχανισμοί εμφάνιζαν σημεία διάλυσης, η φοροδιαφυγή δεν ήταν απλά εθνικό σπορ, ήταν περίπου μαγκιά, βεβαιωμένα έσοδα δεν εισπράττονταν, οι δαπάνες του κράτους ξέφυγαν καλπάζοντας ανεξέλεγκτα, οι δανειακές ανάγκες περιέργως υπερδιπλασιάστηκαν, το πρωτογενές έλλειμμα, αυτό δηλαδή που δεν έχει τους τόκους και τα χρεολύσια των δανείων, έφτασε σε πρωτοφανή επίπεδα. Η χώρα κατέρρεε και η κυβέρνηση Καραμανλή έμεινε απαθής να βλέπει τη χώρα να βουλιάζει.

Και τότε ο κ. Καραμανλής είχε δύο επιλογές. Η μία ήταν να λάβει ικανά μέτρα ώστε να ελεγχθεί η διεισδυτική κατάσταση και η δεύτερη ήταν να αποδράσει. Ο κ. Καραμανλής προτίμησε το δεύτερο, δηλαδή να αποδράσει από τα προβλήματα και τις ευθύνες οδηγώντας τη χώρα σε πρόωρες εκλογές, ώστε να παραδώσει τις ευθύνες στην Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Προηγουμένως, βέβαια, είχε φροντίσει να κλείσει το Κοινοβούλιο από τις αρχές Μαΐου, ώστε να καλύψει τα σκάνδαλα της Κυβέρνησής του, παρέχοντας ασυλία και ατιμωρησία μέσω της

παραγραφής στους Υπουργούς του. Προηγουμένως, επίσης, είχε φροντίσει να κρύψει κάτω από το χαλί τα προβλήματα της χώρας. Η Νέα Δημοκρατία σήμερα, αντί να βάλει πλάτη στο να ξεπεραστούν τα προβλήματα συνέπεια των δικών της ευθυνών, τραβάει κάτω από τα πόδια το χαλί στην Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Είναι έτσι ή όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας; Δεν κρύψατε κάτω από το χαλί τα προβλήματα της χώρας; Δεν κρύψατε το έλλειμμα, το χρέος της; Δεν είναι αλήθεια ότι μόλις δύο μέρες πριν από τις εκλογές του Οκτωβρίου του 2009, την Παρασκευή στις 2 Οκτωβρίου, ο κ. Παπαθανασίου έστειλε επιστολή στην Ευρωπαϊκή Ένωση που ενημέρωνε ότι το έλλειμμα της χώρας στο τέλος του έτους θα φθάσει 6% και είχατε προϋπολογίσει 2% στις αρχές του έτους; Δηλαδή, ένα έλλειμμα 5 δισεκατομμυρίων ευρώ έφθασε στα 36 δισεκατομμύρια ευρώ, στο πρωτοφανές 15,4% και πέρασε από πάρα πολλά στάδια! Συνεχώς αναθεωρούσατε το έλλειμμα. Λέγατε τον Απρίλιο για 3,7%. Μετά λέγατε ότι θα φτάσει στο 12,7% και στο τέλος στο 13,6%!

Εν πάση περιπτώσει, όλα αυτά ήταν ανεύθυνα και έγιναν με έναν πρωτοφανή ανεύθυνο τρόπο που δεν έχει προηγούμενο.

Επίσης, στον προϋπολογισμό δεν κρύψατε ότι το χρέος της χώρας θα ήταν μικρότερο; Δεν κρύψατε ότι ενώ περιμένατε πλεόνασμα 9,8 δισεκατομμύρια ευρώ, στο τέλος είχατε ένα πρωτογενές έλλειμμα 9 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή μία διαφορά περίπου 19 δισεκατομμύρια ευρώ; Αυτά δεν είναι πρωτόγνωρα πράγματα;

Δεν κρύψατε και το πού θα έφθανε το χρέος της χώρας; Οι πρωτογενείς δαπάνες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανήλθαν σε 60 δισεκατομμύρια ευρώ! Η Ελλάδα, από τέταρτη χώρα σε ανάπτυξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση των είκοσι επτά το 2003, βρέθηκε στην ένατη θέση το 2008. Τα βεβαιωθέντα έσοδα είναι 89 δισεκατομμύρια ευρώ και εισπράχθηκαν τελικά 50 δισεκατομμύρια ευρώ. Δηλαδή, έχουμε ανεπίπραχτα έσοδα εκείνη τη χρονιά περίπου 40 δισεκατομμύρια ευρώ.

Εκείνη τη χρονιά, επίσης, ο δανεισμός αυξήθηκε κατά 36 δισεκατομμύρια ευρώ λόγω των βραχυπρόθεσμων δανειακών αναγκών εκείνης της χρονιάς που, όμως, ήταν πάρα πολύ υπερβολικός.

Όσον αφορά στην ανταγωνιστικότητα, η χώρα από την τριακοστή πέμπτη θέση στον κόσμο που είχε το 2003, κατρακύλησε στην εβδομηκοστή πρώτη θέση το 2009, δηλαδή τριάντα έξι θέσεις κάτω!

Εμείς δεν τα έχουμε βγάλει από το μυαλό μας όλα αυτά. Αυτά αποτελούν διαπιστώσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου που περιλαμβάνονται στην έκθεση του απολογισμού και ισολογισμού του 2009, όπως προβλέπει το Σύνταγμα. Είναι μία έκθεση που την προβλέπει το Σύνταγμα, ώστε πραγματικά να υπάρχει και μία αντικειμενικότητα. Έτσι δεν θα έρχεται ο Υπουργός Οικονομικών να κάνει αυτός τον απολογισμό και τον ισολογισμό, αλλά θα υπάρχει και η έκθεση από το Ελεγκτικό Συνέδριο και θα είναι αξιόπιστη.

Τι λέει, λοιπόν, στις παρατηρήσεις του το Ελεγκτικό Συνέδριο; Διαβάζω δύο σειρές: «Σημαντική απόκλιση από τις προβλέψεις του προϋπολογισμού τόσο στο σκέλος των εσόδων, όσο και στο σκέλος των δαπανών». Και έχει και μία τεράστια, πολυσέλιδη έκθεση που τα περιγράφει όλα.

Συνολικά, οι δαπάνες του κρατικού προϋπολογισμού, από 108 δισεκατομμύρια ευρώ, έφθασαν τα 156 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή είχαμε μία απόκλιση 47,6 δισεκατομμύρια ευρώ σε μία χρονιά! Όσον αφορά τα καθαρά έσοδα, πλην των πιστωτικών, δηλαδή πλην των δανείων, είχαμε μία απόκλιση 16 δισεκατομμυρίων ευρώ. Έφθασαν, δηλαδή, στα 50,5 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ περίμεναν ότι θα φθάσουν στα 67 δισεκατομμύρια ευρώ. Κατέρρευσαν και τα φορολογικά και οι μηχανισμοί και όλα! Δεν λειτουργούσε τίποτα στο κράτος!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας θα ήθελα να πω ότι ουσιαστικά, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ οργάνωσε όλο αυτό το σύστημα. Έκανε Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή Παρακολούθησης της Εκτέλεσης του Προϋπολογισμού. Έκανε Γραφείο Προϋπολογισμού στη Βουλή. Θεσμοθετήθηκε η Ενιαία Αρχή Πληρωμής για τη μισθοδοσία του δημοσίου. Αυτό είχε σαν απο-

τέλεσμα να μειωθεί το έλλειμμα το 2010 κατά 6 μονάδες, κάτι που είναι πολύ σημαντικό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κάναμε μία σειρά από μεταρρυθμίσεις. Το νέο φορολογικό σύστημα, ο νέος αναπτυξιακός νόμος, ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ», η «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» για να αναρτώνται όλες οι δαπάνες στο διαδίκτυο και να τις βλέπει ο καθένας, η μείωση των φαρμάκων κατά 20%, ο εξορθολογισμός των δαπανών για την υγεία, το άνοιγμα των κλειστών επαγγελμάτων.

Καταργήθηκαν άχρηστες επιτροπές, μέσω των οποίων πληρώνονταν κάποιοι δημόσιοι υπάλληλοι ή κάποιοι άλλοι που συμμετείχαν για να βγάλουν λεφτά.

Πρόκειται για μία σειρά μεταρρυθμίσεις που από μόνες τους δημιουργούν ένα πλαίσιο ασφάλειας για τη χώρα, που πλέον μπορεί κανείς να επενδύσει πάνω σ' αυτές και να μην δώσει σε κανένα μα σε κανένα εταίρο ή σύμμαχο μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση άλλοι, να πει ότι η Ελλάδα δεν πήρε μέτρα, ότι η Ελλάδα δεν προσπάθησε να ξεφύγει απ' αυτήν τη δίνη κι απ' αυτή τη θηλιά που έχει στο λαιμό. Γιατί η Ελλάδα αγωνίζεται, παίρνει μέτρα, ο Πρωθυπουργός αγωνίζεται, πάει παντού, παίρνουμε μέτρα στη χώρα έτσι ώστε να σωθεί η χώρα. Η χώρα είναι σε δεινή κατάσταση και νομίζω κύριε Υπουργέ, ότι η λύση πέρα από τη συνολική ανάπτυξη είναι η περιφερειακή ανάπτυξη της χώρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κυρίες Πρόεδρε, δώστε μου μισό λεπτό.

Είστε κι εσείς Βουλευτής περιφέρειας. Εγώ ως Βουλευτής περιφέρειας θα πω ότι η περιφερειακή ανάπτυξη είναι πάρα πολύ σημαντική για τη χώρα, θα δημιουργήσει άλλες δυναμικότητες και άλλες δυναμικές για την ανάπτυξη της οικονομίας, όπως και ο πρωτογενής τομέας όπου έχουμε συγκριτικό πλεονέκτημα σαν χώρα με τα ποιοτικά τρόφιμα, έτσι ώστε να πάρει τη χώρα μπροστά.

Εδώ νομίζω ότι θα πρέπει να προσέξετε ένα τελευταίο ζήτημα το οποίο δημιουργείται τελευταία με το κλείσιμο των σχολείων που θα πρέπει να γίνουν αποκλειστικά με παιδαγωγικά κριτήρια και με τίποτα άλλο, όχι με οικονομικά. Το κλείσιμο των ταχυδρομείων και μίας σειράς υπηρεσιών θα πρέπει να γίνει όχι με οικονομικά κριτήρια. Δεν γλιτώνουμε χρήματα από εκεί.

Έτσι θα πρέπει να τα προσέξετε όλα σαν αρμόδιος Υφυπουργός Οικονομικών που έχετε το Γενικό Λογιστήριο, έτσι ώστε πραγματικά να μπορέσουμε να πάρει τη χώρα μας μπροστά και νομίζω ότι βρισκόμαστε στο σωστό δρόμο. Το καταλαβαίνει ο ελληνικός λαός και νομίζω ότι πάνω σ' αυτό θα επενδύσουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Τσιρώνη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Ηλείας του ΠΑΣΟΚ, κ. Παναγιώτης Ατωνακόπουλος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Θα μιλήσω από εδώ κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Πρόεδρε, κυρίες Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι στη μεταπολεμική ιστορία της χώρας, εάν κάποιος θέλει να δείξει έναν προϋπολογισμό ως παράδειγμα προς αποφυγή, είναι αυτός του 2009. Είναι όλα στο κόκκινο, σε υπέρτατο βαθμό είναι η αναξιοπιστία, η εικονικότητα και η πλασματικότητα.

Ένας τέτοιος προϋπολογισμός σαφώς και είναι προάγγελος πολλών κακών όταν στον απολογισμό του έχει τέτοια τεράστια αρνητικά νούμερα. Έτσι λοιπόν ενός κακού γεγονότος μύρια έπονται. Πώς φτάσαμε όμως σ' αυτήν την οικτρή εικόνα;

Το 2007, τον Αύγουστο ο κ. Καραμανλής εξερχόμενος από το Προεδρικό Μέγαρο ανακοίνωνε περιχαρής στους Έλληνες ότι πάμε σε εκλογές γιατί πλέον θωρακίστηκε η οικονομία, ρυθμίστηκαν τα προβλήματα που είχε αφήσει στην οικονομία η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ -όπως πάντα γίνονταν επίκληση- και υπήρχε ένα κοινωνικό πλεόνασμα που θα οδηγούσε σε μία κοινωνική πολιτική.

Αυτά έλεγε το 2007 ο κ. Καραμανλής και δύο χρόνια μετά

παρέδωσε τη χώρα με δημόσιο χρέος 320 δισεκατομμύρια ευρώ και έλλειμμα 36 δισεκατομμύρια, αριθμοί πρωτάκουστοι και αριθμοί που αιφνιδίασαν και την παγκόσμια πολιτική κοινότητα.

Δυστυχώς, για να φτάσουμε μέχρι εκεί έπρεπε να έχουν ακολουθηθεί κάποιες πρακτικές. Είναι γνωστό λοιπόν, ότι στις 2 Οκτωβρίου πράγματι εστάλη στην Ευρωπαϊκή Ένωση ότι το έλλειμμα του 2009 θα ήταν 6%, αν και η Τράπεζα της Ελλάδος τότε, που βεβαίως μιλούσε για το ταμειακό έλλειμμα, έκανε λόγο ότι υπάρχει ανοδική τάση στο έλλειμμα που μπορεί να αγγίξει διψήφιο αριθμό. Το ίδιο προέβλεπε και η Ευρωπαϊκή Ένωση. Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας που ήταν μέσα στα πράγματα δυστυχώς έστειλε 6%. Αυτό είναι ένα αποδεικτικό στοιχείο ότι με πλήρη συνείδηση έστειλαν ψεύτικα νούμερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αλλά πώς έγινε αυτό; Ενώ υπήρχε ένας θετικός ρυθμός ανάπτυξης μία πενταετία, ενώ δεν υπήρξε καμμία επεκτατική δημοσιονομική πολιτική, πώς δημιουργήθηκε ένα τόσο τεράστιο χρέος;

Ένα παράδειγμα θα σας πω. Ερωτηθείσα η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση ποιο είναι το χρέος των νοσοκομείων, είχε απαντήσει 2 δισεκατομμύρια, όταν λίγες μέρες μετά, εδώ στο Κοινοβούλιο, ο αρμόδιος Υπουργός είχε απαντήσει ότι είναι 6 δισεκατομμύρια.

Να πούμε το παράδειγμα του ΕΛΓΑ τον οποίο άφησαν χρεωμένο με 3,5 δισεκατομμύρια και μοίραζαν πακέτα των 500 εκατομμυρίων για τα οποία εγκαλούμαστε σήμερα, αν ήταν ενίσχυση ή αποζημίωση; Και δεν χαιρόμαστε, δεν έχουμε χαιρεκακία γι' αυτά, γιατί τούτη την ώρα πρέπει να λειτουργούμε πατριωτικά. Πρέπει να προστατήσουμε τη χώρα και η οικονομία κάθε χώρας είναι η βάση πάνω στην οποία στηρίζεται.

Να πούμε για το παράδειγμα του ΟΣΕ που τον άφησαν χρεωμένο με 10 δισεκατομμύρια; Και δεν είναι μόνο αυτό. Δεν είναι μόνο το πόσα ήταν τα χρέη την ώρα που έφυγαν, είναι και τι δυναμική είχαν αυτά τα χρέη και τα ελλείμματα στο βάθος του επόμενου χρονικού διαστήματος.

Έτσι, λοιπόν, αντί να σωπήσουν, όπως θα όφειλαν και έχοντας κεκτημένη ταχύτητα θράσους από την τακτική που επέδειξαν κατά τη διακυβέρνηση της χώρας, ήρθαν να κάνουν αμέσως κριτική, δυο-τρεις μήνες μετά τις εκλογές. Έκαναν κριτική «εξ ιδίων κρίνοντας τα αλλότρια», λέγοντας ότι θα έπρεπε και η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να συνεχίσει να λέει ψέματα, να μεγιστοποιήσει το έλλειμμα αξιοπιστίας προς τον έξω κόσμο, κυρίως προς την Ευρώπη, αφού πρώτα «εξαπατήσει» κάποιους δανειστές παίρνοντας περίπου 30, 40 δισεκατομμύρια. Θα έπρεπε, δηλαδή, να είχε κρύψει και αυτή η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ τα προβλήματα. Οπότε, φανταστείτε σε τι ηφαίστειο και σε τι εκρηκτικές καταστάσεις θα οδηγούσαμε πλέον τη χώρα.

Μιλούν για μίγμα μέτρων. Εν πάση περιπτώσει, όταν κάποιος μιλάει για μίγμα, θα πρέπει να δώσει τις αναλογίες και να πει ποια είναι τα μέτρα. Σήμερα τα συστημικά κόμματα γνωρίζουν πολύ καλά ότι δεν υπάρχει νομισματική πολιτική και πολιτική επιτοκίων για να παρέμβουμε στον οικονομικό τομέα. Η Νέα Δημοκρατία είναι συστημικό κόμμα, είναι κόμμα εξουσίας, είναι κόμμα που ανήκει στη σφαίρα του μεγάλου νεοφιλελεύθερου κόμματος, στη σφαίρα του χριστιανοδημοκρατικού κόμματος στην Ευρωπαϊκή Ένωση που ιδεολογικά κυριαρχεί στην Ευρώπη. Οι εξουσίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης εμφορούνται από αυτές τις ιδέες, οι οποίες δεν είναι και όλες δημοκρατικά νομιμοποιημένες. Όμως, εν πάση περιπτώσει, σήμερα ζούμε σ' αυτό το κανονιστικό πλαίσιο.

Τα συστημικά κόμματα, λοιπόν, αγνοούν ότι σήμερα, λόγω της ΟΝΕ, δεν έχουμε στα χέρια μας ως χώρα τη νομισματική πολιτική και την πολιτική επιτοκίων για να ασκήσουμε παρεμβάσεις στον οικονομικό τομέα. Εσωτερικά έχουμε τη φορολογική πολιτική και την πολιτική μισθών. Βεβαίως, το χρέος θα μειωθεί αν αυξηθούν οι επενδύσεις και οι εξαγωγές, εάν δηλαδή έχουμε ανάπτυξη.

Όμως, για να γίνουν αυτά σε τέτοιες περιόδους κρίσης, χρειάζεται επίδειξη πατριωτισμού. Και ο πατριωτισμός δεν είναι αφηρημένη έννοια. Δεν είναι έννοια για λογοτεχνικά κείμενα. Ο πατριωτισμός απαιτεί σήμερα ωριμότητα και συστράτευση. Απαιτεί συστράτευση με τη δημοκρατικά νομιμοποιημένη εξουσία κυβέρνησης σ' αυτόν τον τόπο, με τον εκφραστή του ελληνισμού

προς το εξωτερικό, που με βάση το πολίτευμα της χώρας μας είναι ο Πρωθυπουργός της χώρας Γιώργος Παπανδρέου.

Ο Πρωθυπουργός της χώρας δίνει μάχες σε όλα τα επίπεδα. Δίνει μάχες και στο πολιτικό επίπεδο στην Ευρώπη, αλλά και στο διαχειριστικό επίπεδο. Δεν δίνουμε μάχες στο πολιτικό επίπεδο, όταν ο Πρωθυπουργός της χώρας εισηγείται τη δημιουργία του ευρωομολόγου, την επιβολή φόρου στις πιστωτικές συναλλαγές, το φόρο διοξειδίου του άνθρακα και μια σειρά από φόρους που συμβάλλουν στην αναδιανομή του πλούτου; Αυτή είναι η δική μας η αντίληψη, δηλαδή η δικαιοτερη διανομή του παραγόμενου πλούτου. Όμως, είμαστε σε μια περιοχή όπου έχουν κυριαρχήσει οι αντιλήψεις ότι τα κέρδη είναι πάνω από τον άνθρωπο.

Άραγε εμείς έχουμε αυτήν την ώρα τη δυνατότητα να ανατρέψουμε τον πολιτικό συσχετισμό στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Έχουμε τη δυνατότητα να σηκώσουμε λάβαρα επαναστάσεων και να συγκρουστούμε; Και το λέω αυτό γιατί κάποια στιγμή θα πρέπει να επικρατήσει ο ρεαλισμός και η λογική που απαιτεί κάθε άνθρωπος που εργάζεται έξω από εδώ και ο οποίος είναι άνεργος να μη βασανίζεται και να μην ακούει προκλητικές ομιλίες ούτε από τις τηλεοράσεις, ούτε από το Κοινοβούλιο.

Αφού, λοιπόν, δεν υπάρχει μια συγκεκριμένη πρόταση, γιατί δεν συστρατεύονται σ' αυτόν τον αγώνα και γιατί υπονομεύουν αυτήν την προσπάθεια που δεν είναι μια κυβερνητική προσπάθεια; Αυτό το χρόνο δεν θα κριθεί απλά μια κυβερνητική θητεία, αλλά το μέλλον της χώρας. Και το μέλλον της χώρας χαράσσεται από τους συντεταγμένους θεσμούς. Και εδώ είναι ο κορυφαίος θεσμός, το ελληνικό Κοινοβούλιο, που έχει αναδειχθεί μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες. Και πρέπει να σεβαστούμε αυτούς τους συσχετισμούς. Πρέπει αυτόν τον καιρό και κάποια στιγμή οι προσωπικοί και οι κομματικοί λογαριασμοί να πάνε στην άκρη για να έχουμε μαζί μας τους πολίτες, γιατί ο κοινωνικός κορμός, το μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας, οι άνθρωποι της εργασίας και του πολιτισμού δεν έχουν μιλήσει και δείχνουν ωριμότητα. Και δεν εννοώ ότι δεν συζητούν. Δεν είναι αυτοί οι άνθρωποι που κάποιοι προσπαθούν να τους χειραγωγήσουν οργανωτικά και να τους οδηγούν σε συμπεριφορές οι οποίες παραβιάζουν βάνουσα τη δημοκρατική αισθητική. Σε καμμία δημοκρατική αισθητική δεν ταιριάζει η αφαίρεση του λόγου, η βιαιοπραγία. Με το θυμό που έχει ο κόσμος, πολλοί παίζουν με τη φωτιά και τέτοιες προκλητικές είναι θρυαλλίδες που μπορεί να δημιουργήσουν αναστατώσεις ασύντακτες που δεν οδηγούν πουθενά, ενώ αυτήν την ώρα η χώρα χρειάζεται να έχει πυξίδα.

Αυτήν τη στιγμή δεν χρειάζεται κάποιος να αποπροσανατολίζουν την κοινωνία οδηγώντας στο πουθενά και να στοχοποιούν δήθεν πολιτικά πρόσωπα. Αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα της χώρας; Το μεγάλο πρόβλημα της χώρας είναι, λοιπόν, κάποιος να δείρουν κάποιον πολιτικό;

Σήμερα απαιτείται ένα άλλο λαϊκό πατριωτικό κίνημα. Και νομίζω ότι αυτή είναι η προοπτική του κορμού της κοινωνίας, των ανθρώπων που δουλεύουν, των ανθρώπων που σκέπτονται και αγωνιούν για την Ελλάδα. Η προοπτική είναι ότι δημιουργείται ένα νέο λαϊκό πατριωτικό κίνημα που στηρίζει στην πράξη την ελληνική Κυβέρνηση και τη διαπραγματευτική της ισχύ εκεί που χρειάζεται.

Έτσι θα γίνει σε λίγες μέρες στην Ευρώπη. Γιατί απ' αυτές τις αποφάσεις θα κριθούμε και η ιστορία δεν θα μας περιμένει. Δεν θα περιμένει να κάνουμε εμείς θεωρητικές αναζητήσεις ούτε να ακροβατούμε θεωρητικά. Κρινόμαστε από το τι κάνουμε τώρα. Υπάρχει χρόνος να κάνουμε πολλές ιδεολογικές συζητήσεις.

Όλοι μας έχουμε τις επιφυλάξεις μας για το ευρωπαϊκό μοντέλο, που και δημοκρατικό δεν είναι στο βαθμό που θα θέλαμε. Εξάλλου ο ίδιος ο Πρωθυπουργός έχει κάνει κριτική. Απαιτούμε μια δημοκρατική, κοινωνική Ευρώπη. Αυτή είναι τώρα. Μπορούμε να την αλλάξουμε εμείς τώρα;

Βεβαίως, υπάρχουν και πολλά επιχειρήματα στο διαχειριστικό επίπεδο που υποβάλλονται από τους διαπραγματευτές της Ελλάδος, από τους Υπουργούς. Δεν έχετε δει ότι πολλές φορές δεν συμφωνεί η Κυβέρνηση με τη τρόικα; Πόσα θέματα δεν έχουν έρθει σε ανοικτή ρήξη; Γιατί, λοιπόν, να δημιουργούμε τέτοιες αντιλήψεις; Ότι ξέρετε, υπάρχει μια Κυβέρνηση, η οποία ευθυγραμμίζεται, δεν αντιδρά, και άλλα «δεν». Μα, αυτό σημαίνει ότι

αρνούμαστε την πραγματικότητα. Σημαίνει ότι δεν έχουμε άλλα επιχειρήματα και ότι προσφεύγουμε στη φαντασία να δημιουργήσουμε συλλογικές φαντασιώσεις στην ελληνική κοινωνία και να την εκτρέψουμε από το στόχο της.

Νομίζω ότι πρέπει να βαδίσουμε το δρόμο της αξιοπρέπειας και του αγώνα. Αυτό κάνει η ελληνική Κυβέρνηση στα δύσκολα χρόνια που ζούμε, γιατί πράγματι κληρονομήσαμε ένα πολύ δυσβάσταχτο οικονομικό φορτίο. Δυσβάσταχτο μπορεί να είναι. Όμως, αβάσταχτο δεν είναι. Αυτός ο λαός και η πολιτική του ηγεσία είναι ικανοί να φέρουν εις πέρας και αυτό το δύσκολο έργο. Είμαι αισιόδοξος ότι θα τα καταφέρουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Αντωνιάκου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε ο κατάλογος των ομιλητών και εισερχόμαστε στις δευτερολογίες.

Το λόγο έχει η εισηγήτρια του ΠΑΣΟΚ κ. Αφροδίτη Παπαθανάση για τις πέντε λεπτά.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗ: Κυρία Πρόεδρε, θέλω και εγώ, όπως και όλο το Σώμα, να εκφράσω το σεβασμό στη μνήμη των αστυνομικών που χάθηκαν στην υπηρεσία του καθήκοντος. Να εκφράσουμε τα συλλυπητήρια μας στις οικογένειές τους και στο Αστυνομικό Σώμα. Οφείλουμε και πρέπει να αναγνωρίσουμε και να τιμήσουμε τη δυσκολία και την επικινδυνότητα των ανθρώπων, των ανθρώπων που υπηρετούν για την ασφάλεια των πολιτών και της χώρας μας.

Σήμερα, από τη συζήτηση αυτή πρέπει να καταλήξουμε σε ένα ουσιαστικό συμπέρασμα. Βέβαια, αποτελεί προσωπική και πολιτική επιλογή αν θες, αν αποφασίζεις σε τέτοιες στιγμές να είσαι χρήσιμος στη χώρα ή αν θες, αν αποφασίζεις στο βαθμό της επικοινωνίας και του στενού κομματικού πατριωτισμού να θυσιάζεις ακόμη και την κοινή λογική.

Πράγματα έχουν βελτιωθεί σε ό,τι αφορά την τακτοποίηση των δημοσιονομικών και την αποτύπωση των δημοσιονομικών. Αυτά έχουν αναφερθεί από πολλούς συναδέλφους. Το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους συγκεντρώνει πλέον στοιχεία και για θέματα της γενικής κυβέρνησης. Υπάρχει ο ν. 3871/2010. Θεσμοθετήθηκε η Ενιαία Αρχή Πληρωμών. Δημιουργήθηκε η Ανεξάρτητη Στατιστική Αρχή, για να τελειώνουμε οριστικά με τα greek statistics.

Πρέπει να γίνουν και άλλα πράγματα. Αυτό έχει αναφερθεί από ομιλητές απ' όλες τις παρατάξεις. Πρέπει τεχνικά και πολιτικά να δούμε το θέμα της καταγραφής, της αποτίμησης και της αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας, δηλαδή το ενεργητικό στοιχείο του ισολογισμού τόσο για την οικονομική και τη στατιστική αποτίμηση, αλλά και κυρίως γιατί πρέπει να προχωρήσουμε στην αξιοποίηση της περιουσίας αυτής, με διαφανείς και σαφείς διαδικασίες, σαν σημείο ενίσχυσης της αναπτυξιακής διαδικασίας και ενίσχυσης των εσόδων.

Χρειάζεται πραγματική αποτύπωση της γενικής κυβέρνησης, καλύτερος έλεγχος στον εξορθολογισμό των δαπανών, στον εξορθολογισμό της λειτουργίας των υπηρεσιών και των οικονομικών των ΔΕΚΟ και των εταιρειών του δημοσίου.

Δύο μέρες συζητούμε για τα οικονομικά και τα στατιστικά στοιχεία, για τα πολιτικά συμπεράσματα, για τα λάθη και τις παραλείψεις για το οικονομικό έτος του 2009. Ως πολιτικά στελέχη οφείλουμε, πέραν πολλών σημαντικών, και να αξιολογούμε τις στιγμές και τις περιόδους που συμβαίνουν τα γεγονότα. Δεν είναι ούτε όλες οι στιγμές ίδιες, ούτε όλες οι καταστάσεις οριζόντιες. Να αξιολογούμε τις δυνατότητες και τις ευκαιρίες, γιατί ευκαιρίες δεν υπάρχουν πάντα. Γι' αυτές τις δυνατότητες και τις ευκαιρίες που χάθηκαν τα χρόνια που κυβέρνησε η Νέα Δημοκρατία εγκαλούμε σήμερα τη Νέα Δημοκρατία. Ήταν ξεκάθαρο και ήταν σαφέστατο ότι με τις εκλογές τους οδήγησαν τη χώρα σε οικονομικό αδιέξοδο. Γιατί ήταν ξεκάθαρο και ήταν σαφέστατο ότι δημιούργησαν ανέκδοτα με τα ελληνικά στατιστικά στοιχεία.

Το 2009 ήταν ο καθρέφτης του προβλήματος, καθώς όλα, στρεβλώσεις, λάθη, πολιτική αδυναμία της Νέας Δημοκρατίας σε μία χώρα που δεν παράγει, σε μία χώρα που δανείζεται και

καταναλώνει, σε μία χώρα που επί έξι χρόνια δεν έγιναν τομές, δεν μαζεύτηκαν τα οικονομικά, δεν υπήρχε η βούληση για έλεγχο στο κράτος καταλήγουν, δυστυχώς, στα οικονομικά και στατιστικά στοιχεία, αλλά, δυστυχώς, και στο αδιέξοδο 2009.

Αν υποθέσουμε ότι η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας κέρδιζε τις εκλογές του 2009, τι θα συνέβαινε; Θα συνέχιζαν το απόλυτο χάος στα νοσοκομεία; Θα συνέχιζαν το απόλυτο χάος στις ΔΕΚΟ; Ήδη ο ΟΣΕ έχει συσσωρεύσει χρέη ύψους 10 δισεκατομμυρίων ευρώ. Θα συνέχιζαν τα συνθήματα «όλα τα κιλά, όλα τα λεφτά», με αποτέλεσμα σήμερα ο ΕΛΓΑ να έχει πάνω από 3,5 δισεκατομμύρια χρέη και τα πρόστιμα να έρχονται το ένα μετά το άλλο από την Κοινότητα; Θα συνέχιζαν με το γιγαντισμό του κράτους; Μέχρι τότε θα έφευγαν για την Κοινότητα κενοί πίνακες; Μέχρι τότε θα έστελναν στοιχεία τα οποία από τη μία θα μιλούσαν για 2 δισεκατομμύρια ευρώ χρέη στα νοσοκομεία και την άλλη μέρα ο ίδιος ο Υπουργός θα μιλούσε στην ελληνική Βουλή για 6 δισεκατομμύρια ευρώ; Δεν υπήρχε κανένα λάθος;

Υπήρξε απόκλιση σε σχέση με τις προβλέψεις του προϋπολογισμού κατά 65 δισεκατομμύρια ευρώ στο δανεισμό. Κανένα λάθος δώ; Τα ποσοστά 2%, 3,7%, 6%, 12,7%, 13,6%, 15,4% δεν σοκάρουν κανέναν Υπουργό Οικονομικών από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας;

Ξεκινούν με μία επικοινωνιακή μεθοδολογία ότι όλα όσα έγιναν τους τελευταίους δύο μήνες, ήταν λογιστικές τακτοποιήσεις. Εγώ θέλω να ρωτήσω τους συναδέλφους –θα τα δουν από τα πρακτικά, δεν είναι στην Αίθουσα– αν στα παιδιά τους, αν στα παιδιά που είναι σήμερα στο πανεπιστήμιο θα πάνε να πουν και να υπερασπιστούν ότι όλα αυτά έγιναν τους τελευταίους δύο μήνες με λογιστικές τακτοποιήσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Μισό λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Ποιος θα μιλήσει για τα θέματα ανταγωνιστικότητας; Ποιος θα μιλήσει για τη διπλή επιτήρηση; Ποια ήταν τα διαρθρωτικά μέτρα που πήραν; Τίποτε από όλα αυτά.

Οφείλουμε, όμως, σήμερα να βάλουμε ψηλά τον πήχη και να δούμε τα θέματα στη σπουδαιότητα που τους αρμόζει. Να μιλήσουμε για το δημόσιο, αλλά και για το ιδιωτικό χρέος. Να απαντήσουμε με διαρθρωτικές τομές. Να δούμε τι συμβαίνει στην Ευρώπη, τις αγκυλώσεις της Ευρώπης, τις τακτικές της, αλλά και την επικινδυνότητα των οίκων αξιολόγησης. Να σεβαστούμε τις θυσίες του ελληνικού λαού. Να κατανοήσουμε ότι ως χώρα είμαστε ένα, δυστυχώς, μικρό μέρος του ευρωπαϊκού και παγκόσμιου οικονομικού γίνεσθαι και ως πολιτικό σύστημα να αναλάβουμε τις ευθύνες μας για το σήμερα και το αύριο της χώρας.

Περισσότερο από ποτέ οφείλουμε να είμαστε περισσότερο χρήσιμοι και λιγότερο επικοινωνιακοί. Δεν αρκούν οι ηρωισμοί, τα κανάλια των 20.00', η επαφή με τους δημοσιογράφους για να γίνουν κάποιοι πρωτοσέλιδα. Ακόμα και στα πολύ δύσκολα ούτε θα δραπετεύσουμε ούτε θα κρυφτούμε. Και θα προσπαθήσουμε ειλικρινά για τη σωτηρία της χώρας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Παπαθανάση.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας κ. Άγγελος Τζέκης.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Για μία ακόμη φορά σε έναν απολογισμό – ισολογισμό, όπως άλλωστε και κατά τη διαδικασία της συζήτησης του προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών γενικότερα, παρατηρούμε μία σκισμαχία μεταξύ των δύο πολιτικών φορέων που εναλλάσσονται στη διακυβέρνηση της χώρας. Εννοώ, βέβαια, σήμερα το ΠΑΣΟΚ στην Κυβέρνηση και Αξιωματική Αντιπολίτευση τη Νέα Δημοκρατία. Και θυμόμαστε πάρα πολύ καλά τι έγινε το 2010, το 2009, το 2008, το 2007, το 2004, για να φτάσω και μέχρι το 2000 που ήμουν εγώ παρών μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα.

Είναι μία σκισμαχία έξω από το ουσιαστικό περιεχόμενο. Δηλαδή, κρατικός προϋπολογισμός και ύστερα ισολογισμός και απολογισμός. Το πραγματικό του περιεχόμενο, το πολιτικό, δη-

λαδή, μέσα από αυτήν τη διαδικασία, μέσα από αυτά τα δημοσιονομικά στοιχεία που αναφέρονται; Ποιος ωφελείται και ποιος βέβαια ζημιώνεται;

Σε αυτό το ερώτημα δεν θα πουν κάτι διαφορετικό, γιατί έχουν ταυτόσημες πολιτικές κατευθύνσεις. Και δεν θα μπορούσαν να έχουν κάτι διαφορετικό, αφού έχουν συμφωνήσει σε στρατηγικής σημασίας επιλογές στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γι' αυτό μένουν στα στοιχεία.

Αρκεί να πω, βέβαια, ότι λογιστικές αλχημείες έγιναν και στο παρελθόν. Και ξέρετε πάρα πολύ καλά σε αυτή την Αίθουσα ότι το 2000, για να μπορούμε μέσα στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, έγιναν λογιστικές αλχημείες εν γνώσει τής τότε κυβέρνησης, της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αλλά και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γιατί; Διότι ήταν το πολιτικό γεγονός να εισέλθει η χώρα μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και όλα αυτά έγιναν ανεκτά.

Επομένως, για εμάς η ουσία μπαίνει στο πολιτικό περιεχόμενο. Γι' αυτό ζητήσαμε και από την Κυβέρνηση να μας δώσει μια σειρά στοιχεία γιατί δεν παράγεται πλούτος σ' αυτήν τη χώρα. Και ανέφερα συγκεκριμένα, ανατρέχοντας στο ΑΕΠ της χώρας τα έντεκα χρόνια, είναι πάνω από 3 τρισεκατομμύρια ευρώ. Ζητήσαμε, λοιπόν, να μας πουν από την Κυβέρνηση που πήγαν αυτά τα χρήματα. Εξαυλώθηκαν; Όχι.

Άρα, μέσα από διάφορα εργαλεία, που διαθέτει η εκάστοτε κυβέρνηση, διοχετεύθηκαν σε μια συγκεκριμένη κατεύθυνση ενίσχυσης της κερδοφορίας των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων. Παράλληλα, βέβαια, σε όλα αυτά τα χρόνια σταδιακά και τα τελευταία χρόνια ακόμα με πιο γρήγορα βήματα έγινε αφαίρεση δικαιωμάτων που ανάγονται μισθολογικά, συνταξιοδοτικά, κοινωνικοασφαλιστικά σε ζητήματα παιδείας, υγείας, πρόνοιας, πολιτισμού, αφαίρεση από το σύνολο του ελληνικού λαού. Και εκεί για εμάς είναι και το ζήτημα, γιατί μας είπαν: «ξέρετε είναι δύσκολη η κατάσταση».

Ξέρετε, κυρία Πρόεδρε, μέσα σ' αυτήν τη δυσκολία στο φορολογικό νομοσχέδιο, το είπε και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, έρχεται η Κυβέρνηση και κάνει ένα δώρο στο Μέγαρο Μουσικής, 95 εκατομμύρια ευρώ. Αναλαμβάνει, δηλαδή, το χρέος του Μεγάρου Μουσικής από τη διαχείριση που έκαναν γνωστοί μεγαλοεπιχειρηματίες, ύψους 95 εκατομμυρίων ευρώ. Εκεί βρήκαν, αλλά για να λειτουργήσουν σχολεία ή ο,τιδήποτε άλλο λένε στους γονείς να πληρώσουν από τη τσέπη τους.

Και από τα δημοσιεύματα που είδαμε χθες, έδωσαν επιπλέον 33 εκατομμύρια στους ακτοπλοϊκούς ομίλους για να πάνε στα άγονα νησιά μας. Δηλαδή, 126 εκατομμύρια σύνολο από τα 92 που ήταν. Βρέθηκαν, δηλαδή, κάτω από την πίεση του εφοπλιστικού κεφαλαίου 33 εκατομμύρια για να πάνε στις άγονες περιοχές.

Σας ρωτώ, κυρία Πρόεδρε, δεν είναι προσβολή γι' αυτήν την Αίθουσα να ονομάζουμε περιοχή της χώρας μας «άγονη», γιατί έτσι το θέλουν οι εφοπλιστές για να πάρουν τα επιπλέον επιδόματα διαχρονικά μέσα από τις κυβερνήσεις;

Και βέβαια εμείς λέμε και το εξής: Η Κυβέρνηση έχει κάνει την επιλογή της και μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχουν κάνει την επιλογή τους. Το Σύμφωνο Ανταγωνιστικότητας είναι συγκεκρι-

μένο. Και βέβαια το μνημόνιο είναι συγκεκριμένο. Μέσα, όμως, στο Σύμφωνο της Ανταγωνιστικότητας μπαίνουν και άλλες χώρες που δεν είναι με μνημόνιο.

Θέλω να πω με αυτό ότι συνολικά στην Ευρωπαϊκή Ένωση γίνεται μια επίθεση στα δικαιώματα των λαών που έχουν σχέση με όλα αυτά που είπα προηγουμένως. Βασική τους επιδίωξη; Τα ισχυρά μονοπωλιακά συγκροτήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης να γίνουν πιο ανταγωνιστικά σε σχέση με άλλα συγκροτήματα, άλλων χωρών διεθνώς. Είναι, δηλαδή, αυτό που λέμε ανταγωνισμός, αλλά, όμως, ενώνονται όταν έχουν απέναντί τους να αντιμετωπίσουν τις δυνάμεις της εργασίας.

Από αυτήν την άποψη λέω το εξής: Αφαιρεί η Κυβέρνηση -και όχι μόνο η Κυβέρνηση, συνολικά τα κόμματα που συμφωνούν σε αυτήν την κατεύθυνση- το δικαίωμα του λαού στη ζωή. Γιατί χωρίς καλό μεροκάματο, χωρίς καλό μισθό, χωρίς καλή τιμή στα αγροτικά προϊόντα, χωρίς να υπάρχει το συνταξιοδοτικό, χωρίς την κοινωνική ασφάλιση που μετατρέπεται σε υγεία, κοινωνική περίθαλψη, χωρίς την υγεία, την παιδεία, την πρόνοια, τον πολιτισμό, δεν νοείται δικαίωμα ζωής. Άρα, λοιπόν, στερούν το δικαίωμα της ζωής του λαού για να αυξηθούν τα κέρδη των μεγάλων μονοπωλιακών επιχειρηματικών ομίλων ντόπιων και ξένων.

Και εκεί ακριβώς εστιάζεται η πολιτική θέση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας που λέει ότι αυτό μπορεί να ανατραπεί εάν με αισιοδοξία ο ίδιος ο λαός πει «φτάνει μέχρι εδώ και μην παρέκει αυτό το παιχνίδι» και πάρει την υπόθεση στα χέρια του. Ναι, έχει τη γνώση, έχει τη δύναμη να κινηθεί όλη την παραγωγική μηχανή της χώρας για να καλύψει τις βασικές του ανάγκες. Κοινωνικά παραγόμενος ο πλούτος από τον ίδιο, άρα, δηλαδή, κοινωνική ιδιοκτησία τα μέσα παραγωγής για να μπορέσει να μιλήσει με αισιοδοξία για το μέλλον το δικό του, των παιδιών του και των παιδιών των παιδιών μας.

Σε αυτή την κατεύθυνση το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος αταλάντευτα στάθηκε και στέκεται, κυρία Πρόεδρε. Το αισιόδοξο μήνυμά είναι αυτό που είδαμε προχθές στις μεγάλες απεργιακές συγκεντρώσεις που πραγματικά αυτό το λαϊκό πλήθος μπορεί να κάνει τη λαϊκή συσπείρωση και να πνίξει αυτήν την αντιλαϊκή πολιτική.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Τζέκη.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Οικονομικών: α) «Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2009» και β) «Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2009».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2009»;

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση παρακαλώ να εγερθούν.

(Εγείρονται οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς, ηγέρθησαν οι περισσότεροι.

Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2009» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία και έχει ως εξής:

Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2009

Άρθρο μόνο

Κυρώνεται ο Απολογισμός Εσόδων και Εξόδων του Κράτους οικονομικού έτους 2009, ως ακολούθως:

ΕΣΟΔΑ:

Φορολογικά	ευρώ	44.797.872.236,99
Μη Φορολογικά	"	3.693.074.251,83
Σύνολο Τακτικών Εσόδων	"	48.490.946.488,82
Πιστωτικά Έσοδα	"	97.984.561.070,00
Διάφορα Ειδικά μη Φορολογικά Έσοδα	"	55.296.802,38
Σύνολο Εσόδων Τακτικού Προϋπολογισμού	"	146.530.804.361,20
Έσοδα από Δημόσιες Επενδύσεις	"	182.788.079,30
Βοήθεια και Λοιπές Μεταβιβάσεις	"	1.857.554.365,09
Πιστωτικά Έσοδα Π.Δ.Ε.	"	7.271.649.275,56
Σύνολο Εσόδων Προϋπολογισμού Δημοσίων Επενδύσεων	"	9.311.991.719,95
Σύνολο Εσόδων Γενικού Προϋπολογισμού	"	155.842.796.081,15

ΕΞΟΔΑ:

Α. Τακτικός Προϋπολογισμός

α) Υπουργεία - Φορείς

Προεδρία της Δημοκρατίας	ευρώ	5.310.647,75
Βουλή των Ελλήνων	"	218.325.021,61
Υπουργείο Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλ. Διακυβέρνησης	"	6.507.885.054,69
" Εξωτερικών	"	453.249.614,63
" Εθνικής Άμυνας	"	6.317.563.531,54
" Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης	"	6.865.879.441,65
" Δικαιοσύνης	"	919.154.845,69
" Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων	"	6.933.407.236,16
" Πολιτισμού και Τουρισμού	"	724.775.890,37
" Οικονομίας και Οικονομικών	"	97.338.838.248,91
" Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων	"	1.280.885.087,28
" Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων	"	390.881.795,26
" Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας	"	13.631.471.841,68
" Ανάπτυξης	"	299.367.858,31
" Μεταφορών και Επικοινωνιών	"	550.195.584,77
" Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου & Νησιωτικής Πολιτικής	"	1.640.708.591,15
Γενικές Γραμματείες Επικοινωνίας και Ενημέρωσης	"	131.958.186,20
Σύνολο (α)	"	144.209.858.477,65

β) Γενικές Γραμματείες Περιφερειών

Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης	ευρώ	156.004.797,25
" Κεντρικής Μακεδονίας	"	340.629.215,30
" Δυτικής Μακεδονίας	"	58.886.689,78
" Ηπείρου	"	78.473.120,42
" Θεσσαλίας	"	136.538.117,63
" Ιονίων Νήσων	"	48.045.949,12
" Δυτικής Ελλάδος	"	146.781.449,01
" Στερεάς Ελλάδος	"	101.010.257,36
Περιφέρεια Αττικής	ευρώ	625.829.188,63
" Πελοποννήσου	"	107.334.725,56
" Βορείου Αιγαίου	"	60.502.318,41
" Νότιου Αιγαίου	"	53.984.539,27
" Κρήτης	"	127.312.252,48
Σύνολο (β)	"	2.941.332.620,22

3

γ) Περιφερειακές Υπηρεσίες Υπουργείων

Νομού	Αιτωλοακαρνανίας	ευρώ	5.300.188,98
"	Αργολίδας	"	1.410.736,96
"	Αρκαδίας	"	1.883.257,94
"	Αρτας	"	1.686.411,68
Νομαρχίας	Αθήνας	"	34.675.215,42
"	Πειραιά	"	24.008.831,57
"	Ανατολικής Αττικής	"	7.704.397,17
"	Δυτικής Αττικής	"	2.664.497,02
Νομού	Αχαΐας	"	8.734.607,24
"	Βοιωτίας	"	3.056.974,93
"	Γρεβενών	"	835.508,12
"	Δράμας	"	2.420.643,77
"	Δωδεκανήσου	"	24.437.842,87
"	Έβρου	"	3.052.722,32
"	Εύβοιας	"	4.283.928,24
"	Ευρυτανίας	"	733.533,75
"	Ζακύνθου	"	884.201,17
"	Ηλείας	"	3.012.738,12
"	Ημαθίας	"	2.231.234,91
"	Ηρακλείου	"	8.812.123,38
"	Θεσπρωτίας	"	1.481.584,45
"	Θεσσαλονίκης	"	24.739.692,55
"	Ιωαννίνων	"	3.330.633,76
"	Καβάλας	"	5.192.972,91
"	Καρδίτσας	"	1.942.774,12
"	Καστοριάς	"	1.660.537,01
"	Κέρκυρας	"	4.506.618,82
"	Κεφαλληνίας	"	915.896,39
"	Κιλκίς	"	1.593.549,28
"	Κοζάνης	"	4.754.296,85
"	Κορινθίας	"	2.325.225,98
"	Κυκλάδων	"	5.143.505,26
"	Λακωνίας	"	1.656.042,73
"	Λάρισας	"	4.111.735,40
"	Λασιθίου	"	1.872.184,07
"	Λέσβου	"	4.418.387,34
"	Λευκάδας	"	840.731,00
"	Μαγνησίας	"	8.610.635,52
"	Μεσσηνίας	"	2.938.528,91
"	Ξάνθης	"	2.979.401,31
"	Πέλλας	"	3.129.639,39
"	Πιερίας	"	2.411.864,17
"	Πρέβεζας	"	1.510.641,55
"	Ρεθύμνου	"	2.526.815,60
"	Ροδόπης	"	2.723.189,79
"	Σάμου	"	1.247.166,32
"	Σερρών	"	4.081.440,87
"	Τρικάλων	"	3.077.152,71
"	Φθιώτιδας	"	3.020.979,32
"	Φλώρινας	"	1.799.027,63
"	Φωκίδας	"	576.183,38
"	Χαλκιδικής	"	2.152.281,46
"	Χανίων	"	3.277.121,56
Νομού	Χίου	ευρώ	1.686.730,50
Νομαρχιακός	Τομέας Ανατολικής Αθήνας	"	6.470.737,37
"	" Δυτικής Αθήνας	"	6.540.292,18
"	" Νότιας Αθήνας	"	6.537.470,31
Σύνολο (γ)		"	279.613.263,33
Σύνολο Εξόδων Τακτικού Προϋπολογισμού (α)+(β)+(γ)		"	146.530.804.361,20

Β. Δημόσιες Επενδύσεις

Υπουργεία και Περιφέρειες			
	Βουλή των Ελλήνων	ευρώ	1.360.640,00
Υπουργείο	Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλ. Διακυβέρνησης	"	1.214.313.182,76
"	Εξωτερικών	"	6.644.873,84
"	Εθνικής Άμυνας	"	3.010.355,48
"	Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης	"	179.668.136,99
"	Δικαιοσύνης	"	21.633.019,45
"	Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων	"	369.729.190,38
"	Πολιτισμού και Τουρισμού	"	183.812.069,44
"	Οικονομίας και Οικονομικών	"	1.907.496.004,66
"	Μακεδονίας - Θράκης	"	3.600.877,49
"	Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων	"	518.242.820,15
"	Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων	"	2.137.362.044,28
"	Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας	"	265.535.769,12
"	Ανάπτυξης	"	690.785.892,68
"	Μεταφορών και Επικοινωνιών	"	674.002.640,06
"	Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου & Νησιωτικής Πολιτικής	"	13.449.501,86
"	Τουριστικής Ανάπτυξης	"	93.907.530,84
Γενικές Γραμματείες Επικοινωνίας και Ενημέρωσης		"	3.499.668,72
Περιφέρειες	Ανατολικής Μακεδονίας & Θράκης	"	59.137.607,11
"	Κεντρικής Μακεδονίας	"	86.740.061,57
"	Δυτικής Μακεδονίας	"	26.593.517,47
"	Ηπείρου	"	58.879.080,55
"	Θεσσαλίας	"	49.367.508,91
"	Ιονίων Νήσων	"	48.973.888,58
"	Δυτικής Ελλάδας	"	102.460.935,63
"	Στερεάς Ελλάδας	"	82.686.769,87
"	Αττικής	"	174.507.765,26
"	Πελοποννήσου	"	96.585.285,26
"	Βορείου Αιγαίου	"	41.279.315,68
"	Νοτίου Αιγαίου	"	55.264.747,92
"	Κρήτης	"	141.461.017,94
Σύνολο εξόδων Προϋπολογισμού Δημοσίων Επενδύσεων		"	9.311.991.719,95
Γενικό Σύνολο Εξόδων Κρατικού Προϋπολογισμού		"	155.842.796.081,15

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2009»; Οι αποδεχόμενοι την πρόταση παρακαλώ να εγερθούν. (Εγείρονται οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς ηγέρθησαν οι περισσότεροι. Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών «Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2009» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία και έχει ως εξής:

«Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2009

Άρθρο μόνο

Κυρώνεται ο Ισολογισμός του Κράτους του οικονομικού έτους 2009, ως ακολούθως:

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ	ΠΟΣΑ	ΟΛΙΚΑ ΠΟΣΑ
1. Δημόσιο Ταμείο.....		208.096.859,09
2. Λογαριασμοί Ενεργητικού Δημοσίου Ταμείου		
Δάνεια & Προκαταβολές σε Τρίτους.....	199.302.359,36	
Διακανονιστές Λογ/σμός των οίκοθεν Πληρωμών υπέρ της ΕΚΤΕ, δυνάμει της από 22.6.1972 σύμβασης, από την Τ.Ε. σε βάρος του Δημοσίου.....	128.635.418,86	
Κεφάλαια Νομικών Προσώπων και Ειδικών Υπηρεσιών.....	223.747.837,10	
Πάγιες Προκαταβολές.....	132.035.842,18	
Συμμετοχή Ελλάδας σε Κεφάλαια Διεθνών Οικονομικών Οργανισμών.....	1.117.137.822,38	
Τακτοποιητέες Πληρωμές.....	109.302.450.730,00	
Τακτοποιητέες Πληρωμές Πόρων Ευρωπαϊκής Ένωσης.....	2.483.897.560,87	
Τράπεζα Ελλάδος - Τρεχούμενος Λογ/σμός Έργων Υποδομής NATO.....	10.593.205,09	
Τράπεζα Ελλάδος - Τρεχούμενος Λογ/σμός Πεδίου Βολής Κρήτης Ν.Α.Μ.Φ.Ι.....	9.473.063,14	
Έντοκοι Λογ/σμοί Ελληνικού Δημοσίου σε Εμπορικές Τραπεζες ή άλλα		
Πιστωτικά Ιδρύματα Ν. 2198/94.....	651.980.215,00	
Τράπεζα Ελλάδος - Λογ/σμός Δανείου προς το Αλβανικό Δημόσιο.....	13.452.677,91	
Τράπεζες Εξωτερικού - Συγκέντρωση Εισπράξεων & Πληρωμών.....	29.083.208,65	
Τακτοποιητέες Πληρωμές Δημοσίων Επενδύσεων.....	9.325.884.886,76	
Τρεχούμενοι Λογαριασμοί Μισθοδοσίας.....	801.969.298,54	
Υπόλογοι Διαχειριστές Χρέωστες από Παράδοση.....	1.434.716,35	
Τρεχούμενοι Λογαριασμοί Ταμείων Αρωγής Δημοσίων Υπαλλήλων.....	4.464.516,12	
Διάφοροι Λογαριασμοί Δημοσίου Ταμείου.....	44,21	
Παράδοση και Παραλαβή Ταμείου.....	293.640,67	
Τακτοποιητέες Εισπράξεις Δημοσίων Διαχειριστών.....	388.583.469,36	
Σύνολο Λογ/σμών Ενεργητικού Δημοσίου Ταμείου.....		124.824.420.512,55
3. Αποτελέσματα Λογαριασμού Κρατικής Περιουσίας.....		189.639.843.359,63
*Δημόσιο Χρέος.....298.839.603.347,61		
Αποτελέσματα Κρατικού Προϋπ/σμού μέχρι 31/12/2009.....	109.199.759.987,98	
Σύνολο.....		314.672.360.731,27
ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΑΞΕΩΣ		
1. Δάνεια καλυπτόμενα με εγγύηση του Δημοσίου.....		25.586.557.349,00
Γενικό Σύνολο Ενεργητικού.....		340.258.918.080,27

* Το ύψος του Δημοσίου Χρέους εμφανίζεται σε τρέχουσες τιμές για τη διαμόρφωση του οποίου ελήφθη υπόψη η μέση τιμή FIXING του δελτίου τιμών ξένων νομισμάτων κατά την 31.12.2009.

Ανάλυση Αποτελεσμάτων Κρατικού Προϋπολογισμού	
Αποτελέσματα Κρατικού Προϋπολογισμού μέχρι το οικ. έτος 2008	-341.951.033,09
Εισπράξεις από 1/1 μέχρι 31/12 οικ. έτους 2009	152.661.764.426,27
Πληρωμές από 1/1 μέχρι 31/12 οικ. έτους 2009	-43.120.053.405,20
α) Τακτικού Προϋπολογισμού.....	42.574.531.252,50
β) Προϋπολογισμού Δημόσιων Επενδύσεων.....	545.522.152,70
Σύνολο.....	109.199.759.987,98

ΠΑΘΗΤΙΚΟ

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ	ΠΟΣΑ	ΟΛΙΚΑ ΠΟΣΑ
1. Λογαριασμοί Παθητικού Δημοσίου Ταμείου		
Εισπράξεις και Πληρωμές για εκτέλεση Έργων Υποδομής NATO.....	10.575.452,38	
Καταθέσεις Τρεχούμενων Λογαριασμών Πεδίου Βολής Κρήτης N.A.M.F.I.....	81.198.280,00	
Τακτοποιητέες Εισπράξεις.....	8.173.442.198,95	
Τακτοποιητέες Εισπράξεις Δημοσίων Επενδύσεων.....	93.786.594,35	
Ταμίες Αναλήψεις.....	40.007.628,36	
Τρεχούμενοι Λογαριασμοί.....	326.297.924,01	
Τράπεζα Ελλάδος - Συγκέντρωση Εισπράξεων και Πληρωμών.....	5.912.002.483,37	
Τράπεζα Ελλάδος - Μακροπρόθεσμα Δάνεια σε χρυσό.....	3.080.550,31	
Τράπεζα Ελλάδος - Μακροπρόθεσμα Δάνεια σε δραχμές.....	976.873.399,68	
Τράπεζα Ελλάδος - Επιταγές Οφειλετών Δημοσίου μη Πληρωθείσες.....	35.596,63	
Τράπεζα Ελλάδος - Μακροπρόθεσμα Δάνεια σε δολάρια.....	1.323.964,63	
Τράπεζα Ελλάδος - Μακροπρόθεσμα Δάνεια σε S.D.R.....	116.687.960,75	
Τράπεζα Ελλάδος - Μακροπρόθεσμα Δάνεια σε ECU.....	19.171.947,01	
Συναλλαγματικές Διαφορές.....	2.136.832,64	
Υπόλογοι Χρεώστες από Λημοδοσία.....	60.410,52	
Χρηματικά Γραμμάτια.....	9.189.647,28	
Γραμμάτια Συμφηφισμού.....	66.886.512,79	
Σύνολο Λογισμών Παθητικού Δημοσίου Ταμείου.....		15.832.757.383,66
2. Δημόσιο Χρέος.....		298.839.603.347,61
Σύνολο.....		314.672.360.731,27
ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΑΞΕΩΣ		
1. Εγγυήσεις του Δημοσίου για Δάνεια που χορηγήθηκαν.....		25.586.557.349,00
Γενικό Σύνολο Παθητικού.....		340.258.918.080,27

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών των συνεδριάσεων της Τρίτης 1 Μαρτίου 2011 και της Τετάρτης 2 Μαρτίου 2011, στις οποίες περιλαμβάνεται η συζήτηση και η ψήφιση του απολογισμού και του ισολογισμού του κράτους οικονομικού έτους 2009.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Παρασκευής 21 Ιανουαρίου 2011 και ερωτάται το Σώμα εάν

τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς τα Πρακτικά της Παρασκευής 21 Ιανουαρίου 2011 επικυρώθηκαν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 16.01' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 3 Μαρτίου 2011 και ώρα 9.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

